

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାବୁର ଜାନ ଏହି ସତ୍ୟଗ୍ରହିତା ମାତ୍ର । ଯେଣ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୋଷ ସାଲ ଗଲିବାର

ପ୍ରକାଶକ

ଅମେରିକାଙ୍କ ଜୁଲାହବର୍ଷରେ ପଦାର୍ଥର କର
୧୯ ଶାତମାନକୁଟୁଳ ସମ୍ବାଧକୁଟୁଳୁ
ପଦାର୍ଥର କରାଇ ଅମେରିକାରେ କି ଏହି
ହୀମାଣୀ ବିଶ୍ୱାସ କର ଅନୁମଦର୍ଶରେ ପଦେଶ
କରାଇ ଭାବୀ କରୁ ଯେ ପ୍ରତିପରି
ଦେ ଅନୁମାନକୁ ଉପରେ ଏହି ଜନଧରେ
ମୁମାନେ ଏହିମାନ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ସମ୍ବାଧାବ୍ୟଳ ପଦବର୍ଷରେ ନବୀନମାନ
କର କରନ୍ତୁ ଓ ଯାମାଜିକ ଓ ବୈଷ୍ଣଵୀଜ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନପଦକ ଓତମାର ମନେ
କର କରନ୍ତୁ ଯେମନ୍ତ କି ସମ୍ବନ୍ଧମାଲାରେ
ଏ ଅବଶ୍ୟକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଧେରୀ ଅନ୍ୟକ ଉତ୍ସବ
ପ୍ରଯାଇ ।

କାହିଁମାର ଦେଶରେ ଛରପିଥି ନିଷ୍ଠା
କରୁ ବନ୍ଧୁ କରାମାର କୃପଥା ବନ୍ଧୁମା-
ନ୍ଦିର ଅସୁରରୁ ଯାଥିରୁଥି ଡଳଗୁ-
ରିରେ ଏମନ୍ତ ବନ୍ଦଶାୟ ଅଜନ୍ତୁ ମୁକୁତ ଓ
ପରିଚାରି ଆଜିଏବ ଜାମା ଲକ୍ଷାରସ
ମାନ୍ଦ୍ର ମହାକାଳ ରବର୍ଣ୍ଣମେଳ
ମୋର ମାଜନ୍ଦର କୁର୍ମାର୍ଜିଲ ପ୍ରେ-
ବେତାକୁ ପଠାଇଥିଲୁନ୍ତି । ଏକାକ
ଶାଶକ ସେହା ଉତ୍ତରାଧି ଅନେବ
ଏଥରେ ଉଙ୍ଗଳିଶୁଣନ୍ତର ବନ୍ଦୁର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟମରି ଭାଷ୍ୟ ଏହ
ମନ୍ଦର ଦୂର୍ବଳୀଯ ପ୍ରାତିବର୍ଷର ଥନର

ତେବେ ପତ୍ର । ଗୁରୁତବର୍ଷର ଅପରାଧ କି କିଛି
ଅମେଲାକେ ବୃଦ୍ଧିପାଇ ଚାହୁଁ । ଉନ୍ନଳ ଗବ-
ହିମେଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅମେଲାଜୀନ ଅବଶ୍ୟ
ପ୍ରଗତୀ କରିପାଇବୁ ଓ ଦିବ ଅବା ବମ୍ବ ପାଖ
ଅଛି ଯେ ବରଦାରୀ ବନ୍ଦନାର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର
କରୁଥିବାକୁ ସମ କି ପାଇବ । ଦିନ୍ତ ଘରତବ-
ଶର ଥିବ ରାତରବର୍ଷର ଉପକାର କମିତି ବ୍ୟୟ
ହେବାର ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତାଦିତ
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭାବତବର୍ଷର କି ଉପକାର ହେବ
ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଦ୍ରମେଘ ତାଙ୍କ ହର୍ଷରୁ କାହାରୁ
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର ଏ ଗଣାରବ ଗୋଟିଏ
ପରମ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପଢ଼ିମେ କରିବାର କିମ୍ବା
କାହିଁ ବାର ଦେଖିବାର ଭାବରକ୍ଷର କୋଷିଷ୍ଟ
ପ୍ରକାର କଂସୁକ ବିମ୍ବ ଧେଠର କୁଶତତ୍ତ୍ଵର
ବାର କାଗଜୀ ଦିଗ୍ନେଷ ଅପକାର ନାହିଁ ।
କାହିଁ ଜାର୍ଦ୍ଦୁନ ମାଥାରଖିବ ହୁଏ ହେବ ଓ
ମାଥାରା ହଜାର୍ଗୁରୁ ରଙ୍ଗରୁ କେବଳ ବରତ-
ପର୍ବତ ନାହିଁକି ଝଳା ହେବେ ସେବେ ଛାଂଗି
ବଦ୍ରମେଘ ଧେଖାଇବା ପରି ବ୍ୟୟ ଦେବାକୁ
କୁପରେ ଜୁନ ବରନ୍ତି ତେବେ ଆହାରର
ଯେତେ ଅଥିବ କରି ଅଛି ଧନ୍ୟବାଦ ମାତ୍ର
କଷ ଝଳା ପ୍ରାଣୀ ବରନ୍ତି ପାଖ ହେଲେ
ଜଳକ୍ୟ ଗଜାରହୁତ ଭାବରକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ହମ୍ମାନ୍ତି
ରେ ନେବା ଦିନବ ସେମ୍ପର ନ ହୋଇ ଏବା
ଭାବରକ୍ଷର ଅଧ୍ୟେ ନାହିଁ କେବା ଅଭିନ୍ନ
ଜାମ୍ବୁ ଦାଟିଲ ବ୍ୟାହି ତେବେ ଏତବି

ଜଣାଯାଏ ଯେ ଭରତବର୍ଷର ପ୍ରକୃତ ରକ୍ଷକ
ଦେହ ନାହିଁ । ଏଥର ବ୍ୟକ୍ତମ ଛୁଟିଗଲା
ମେଘଙ୍କ ଉଚ୍ଚକିମେ ଯେ ଶୌରିଷ୍ଠିପେ
ବ୍ୟଦିତ ହୋଇପାରେ ।

ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତିପାତ୍ର

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମ ମନୁଷ୍ୟ ଛାଇର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
କାହିଁକି ଯେଉଁ କେବେଳେ ଜଣ୍ଣ ଗାନ୍ଧି ଓ ବନ୍ଦି
ଓ ଗାନ୍ଧିବାନ୍ଦିଯତ୍ର ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦେଖିଲ
ଏହିରୁଷତଳ ପାଞ୍ଚାଶ ମନ୍ଦିର ଛାଇବା କିମ୍ବା
ଅକ୍ଷୟ ଗାନ୍ଧିମାନଙ୍କର ପୁର ତିନି ପ୍ରାହିରେ
ଥରେ ଭାଇବା ପୁର ଦେଖାଯାଏ
ତାହା ବା କିଏ ଉଦ୍‌ବିରାମ କରିଅଛି । ଏ ଅବ-
ସ୍ଥାରେ କୁଳ ଇଂରୀସ ବିଶ୍ୱାସମନ୍ତର ଓ ତଣ୍ଡ
ଗାନ୍ଧିରେ ଶୁଣ୍ଟ ତାଲିବାହାର୍ଷ କାଳିବଳାର ବାଟେ
ଧରିଅଥିମାନେ ଲେଲ ଯାଇଥିବା ପମ୍ପରେ
କେହି କ୍ରିୟାବ୍ୟକ୍ତି ତାବା ଦେଖି ସେ ଗାନ୍ଧିବାନ୍ଦି-
ମାନଙ୍କୁ ପଶୁଭାଲେ ଛି ଏ ଗାନ୍ଧିରେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ୍
ଜଣା ବହିବାର କିମ୍ବା ତୋରଥାରୁ ସେମାନେ
ନିଜର ଦେଲେ ଯେ ତାହା ହୋଇ ନାହିଁ ଏ
କାଠ ଗାନ୍ଧି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ତୋଠିଠାକୁ
ଦେଇ ଯାଇଅଛୁ ଏ ତାଙ୍କ ବଜର କାଠ, ଗର୍ଭ
ସେ ପୁନର୍ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ଯେ ମନ୍ଦିର ନ ଜାତାଇ
ଏ କାମ କାହା ହୁବୁମନ୍ଦର କରିଅଛି ସେମାନେ
ଜକାନଦେଲେ ଯେ ଓରିଧିଅରଙ୍କର ଆମ୍ବେ
ଅଖିଲ ଅପୁଣ୍ଣ ତାଙ୍କ ସ୍ଵକ୍ଷମରେ ଏ କାମ କର-
ଅଛୁ, ଏ ଅଦ୍ସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ନ ହେବାର
ଅଛ କିଏ ଉଦ୍‌ବିରାମ କରିବ । ଯଦ୍ୟପି ଏମ୍ପଥ
କଥାରୁ ଦାଖିଦାର ହେବା ଯୋଗ୍ୟ କେତେ
ତାଙ୍କନ ଦେଖିବାର ଏ ବିଷୟ ସାଥରଣକ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍ବିଧ ଅଛୁ ଯେ ଥରେ ମାତ୍ର ଅହିସ୍ତ
ବର୍ତ୍ତମାନ ହାକମ ଓ ପୁରୁଷ କୁଳ ପାଞ୍ଜିମାନଙ୍କ
ଦୁଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ଓ ସଜାତୀ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାନ ବର୍ତ୍ତମାନ
କାରି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରନ୍ତୁ ତେବେ
ଅବଶ୍ୟକ କଥା ମରେମନ୍ତ ହେବ ରେଖାକ୍ଷେତ୍ରଦେବ
ମାର୍ତ୍ତି ହେବ ।

ଅମୁଲାକ୍ଷର ପାଳୀର ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ଲେଖିଥିଲାଏହି ଯେ ଉଦ୍‌ଦିଗ୍ନ ମୁଖୀର ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଲାଟିକଙ୍କ ଗୁରୁ ଜୀବନ ଆଗେ ଚିତ୍କର ଲେଖି-
ଥିଲା ସହେଲ ମାତ୍ରା ନଶିଥାଏଥର ମୁଖୀର
କଥା ଶାଖା ବନ୍ଦୀରେ ବଜାଦିମା ମୁକ୍ତମରୁ
ସିରାର ଅଛି ଦେଇ ତତ୍କଷଣାତ୍ମ ହେବ
କୁଳାରିକେ ଓ ଗାନ୍ଧି ସିବା ସବାଗେ ପଥ ଧରା
କମନ୍ଦେ ବ୍ୟକ୍ତିଗାନେ ଅପରାଧୀ କ୍ଷେତ୍ର କାହିଁ
ହେବେ ଓ କି କେନ୍ଦ୍ରେ ଅପର କୁଳାକଳିତାରୁ
ଆଜ କହା ସିବ ପଥର ହୁକୁମ ଦେବାରୁ କ୍ଷେତ୍ର-
ଗାନ୍ଧାରାନେ ପୂର୍ବ ତରି କର କାହିଁ ବାଜାର

ବୁଝି ଦେବ ଗୁର ମଧ୍ୟରେ ବୁଲିବୋର କାହା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଉ ସିରା ଅନାଜରେ କହାଇ
ଗୋଟାରେ ଥାଏ ବାଟି ଆଜ ପ୍ରିଜର ସମାଜ
କର ତେ ଯେବେ ଥିଲେ ବିଶ୍ଵାସ ପାରି ଥିଲା
ତାହାରୁ କୃତ୍ତା ଓ ଗାଟିଥାଗ ପୋର ସମାଜ କର
ଦେଲେ ପାହେବ ମନ୍ଦସ୍ତ୍ର ଉତ୍ସମରେ
କିମ୍ବଳ କର ଯାଇଁ ବାଟରେ ସବାଳ ବେଳେ
ଗରିବଙ୍କ ରୂପ ଥାନ ବାୟୁଲେ ତାଙ୍କୁ ପରିଚୟ
ଲେବେ ଭୁବନ ବିକ୍ଷି କେବଳ ଅଛି ତେ ତମିଦାର
ଯଦି ବୁନ୍ଦିତାର ଦିନ ତଣ୍ଡି ନେଇଥାଏ ତେବେ
ଆମଙ୍କୁ କହ ତଣ୍ଡି ପେମାନେ କହିଲେ ଆମର
ବିଷ କେବଳ ଜାହିଁ ଫେର ପାହେବ କହିଲେ
ବୁନ୍ଦିତାରେ ତମିର ପଞ୍ଚମ ଅଛି ତଣ୍ଡି ପେ
ରଘୁତମାନେ ହଁ ବୋଲି କହ ପରକୁ ଯାଇ
ଜମିଗାର ଦିଅବ ଭାଇପଣ ପଞ୍ଚମ ଗୁରୁଖଙ୍କ
ଅଣ ପାହେବଙ୍କୁ ଦେଲେ ପାହେବଙ୍କୁ ସଜେବ
ରପରଧି ଦୁଆର କଲମ ଓ କାଗଜ ମେନ
ଦାକର ଥିଲା ସେ ପଞ୍ଚମାରୁ ହେବୁ ତଣ୍ଡିରେ
ଦସ୍ତଖତ କର ତଙ୍କୁ ଗରିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚୟ
ଦେଇ କହିଲେ ଆମ୍ବେ ଦସ୍ତଖତ କରନେଲୁ
ତୁମେ ଏ ପଞ୍ଚମ ସିବାଏ କେଣୀ ତମା ତମିଦାର
କରୁ ଦେବ ଜାହିଁ ପାହେବ ମନ୍ଦସ୍ତ୍ର ନରକା
ଫେର ତମିଦାରଙ୍କ ବିଷ ଓ ରଘୁତମାନଙ୍କ
ପାହେବରେ ବଥା ଗାତ୍ର କରିଥିବାରେ
ରଘୁତମାନେ ଅନନ୍ତ ତେ ଜାହିଁ ପ୍ରମାନନ୍ଦ
ପାହେବଙ୍କ ପଞ୍ଚମଙ୍କ ମାତ୍ରରେ କୁଳକୁଳି ମନ୍ଦ
ଦେବାରେ ପାହେବ ଜୀବି ତେ ତମମାନମାନେ
ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦେଇଥାବିନ୍ଦୁ ନିଯାମୀ ଲାଗିବି
କାଜଗୋର ମୁଣ୍ଡୋପାଇଁ ପୁଅ ହବେଇବୁ
କାଜଗୋର ଏଥି ପୁଅବେ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁଳ ମନ୍ଦମା
ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ବରଥୁବାର, ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ କାଜକୁଳ
ପାହେବ ମନ୍ଦସ୍ତ୍ର ଫରିଦବାରୀ ବିଶ୍ଵରଗେ
ବରଗ ପୁଅଦିର ବିଶ୍ଵରେ ତଣ୍ଡିର କାଜଗୋର
ମନ୍ଦକୁର ତମାର ପାରଥିଲେ ପୁଅକ୍ଷୟ ପ୍ରତାମା-
ନଙ୍କ ପ୍ରତି କୁଳମ କରିବାର ପ୍ରତାମାନେ ବିର-
ଖସ୍ତ ଦେବାରେ ଭାବା ତବନ୍ତି ଦେଇଥାଏ
ଫେର ଏହି ଜାମାଲର ବିଦିର ତମିଦାର
କେଣୀ ମତଲପରେ ଅପଣା କରିଥ କାରିପବ-
ଦାକୁଥିର ଆମ ମନ୍ଦକୁରହାମା ରେକୁଥିର
ବିବୁର ଥିଲେ ତାଙ୍କ ପାହେବ ମନ୍ଦସ୍ତ୍ର
ପଦେହ କର ତମାରଙ୍ଗ କରିଥାଏ
ପାହେବ ପ୍ରତିବିଜ ତମିଦାରମାନକର ହିନ୍ଦ
କାରିବ ଅଚୁନ୍ତ ମାତ୍ର ଅଭିନ ମନ୍ଦମାନ ହି

କର କର ତୁଣ୍ଡେ ତାଳପଦଗୁଡ଼ିମା ରେତୁଷ୍ଟା
କର ରସିଗମାନଙ୍କୁ ପିଶା ଦେଇ କର୍ତ୍ତାନୂହର
କର ଯାଉଥିଲୁଛି ଏ କହି ଆଖୁର୍ଯ୍ୟ ଅଛେ ।
ଯାକୁହୁର ତେସ୍ତା ମେଳୁହକ କିବିଚରେ
ହେତେତ ବନ୍ଦି ତାଳମାନଙ୍କୁ ଷେଇ ଆପର
ବ୍ୟକ୍ତି ବାଟି ନେଇଯାଇ ଥିବାରୁ ଜୁବରଦସ୍ତି ଥାଇ
କାହିଁବା ଯାଇରେ ଫଳଜବାଧାରେ ଦରଗାସ୍ତ-
ମାନ ଦେଇବାରେ ତାଥା ସବୁ ତେସ୍ତା ମାଟି
ଶ୍ଵେତ ପ୍ରକଳ୍ପ କି କର ବିଦୟତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବା-
ଲଗବୁ ଯାଅ ବୋଲି କହ ତୁମିବ ବରମାନ
ଅନେକ ଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେହିମାତ୍ର ଦୁର୍ବୀଳ
ସମୟରେ କମି ବନ୍ଦି କରିଥିଲେ ତାଳ ଉତ୍ସବ-
ଧ୍ୟାନମାନେ ଖୁବିଦିବାର ବିଜଳିବାର ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନଙ୍କ ଜୟାର ଥାହିଁବଳକୁ କାଟି ହେଇ
ଦେଇ କର ଯାଉଥିଲୁଛି ସେମାନେ ବିନା
ଅବାଳଗରେ ସଙ୍କଦ ଧାଇଲେ ଜୁବରଦସାର-
ମାନେ ମଣ୍ଡରେ ଥାଇଦେଇ ବସିଥିଲୁଛି ଏହି
ପରି ଧ୍ୟାନମାନ ଅରମ୍ଭରେ କମିବାରୁ କରୁଆନ
କମି ମଞ୍ଚର ବରାଟି ଘୁମରଥାତମୟର ବ୍ୟା-
ଗୋବିନ୍ଦ ସିଂହ ଓ ଗୋପାଳକମୁଦ୍ରା ମୃଦୁ ଚାର-
ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୁବରଦସ୍ତି ଥାବକଟାକଟ
ଓ କମିଅବୁଦ୍ଧି ଲଠିବାର ଚଲାଗଲିବେ
ଗଥାଗୋବିନ୍ଦ ରଜପ ମନ୍ଦିର ଦେଇଲୋହଙ୍କର
ମୁଣ୍ଡ ପାତ୍ରବାବୁ ତହର ମାନିବ ତେସ୍ତା
ମାଲକ୍ଷେତ୍ରକୁ କଳିବରେ ହେବାରେ ତାଳ
ଆଦେଶମତେ ଯାଇଥିର ଶ୍ରେଷ୍ଠର ସକଳନ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ବ୍ୟମଳାମ ମୃଜୁର୍ଯ୍ୟ ସରଜିବ
ଜଣାଇବ କର ପ୍ରମାଣ ହେବାର ବାତ ମୟ
ଅଗାମୀ ଗୋପାଳକମୁଦ୍ରା ଓ ଜାକ କରିଥ ନ-
ନଷ୍ଟ କାହିଁବ ନାହିଁ କରିବାର ସେମାନେ
ବୁଲିବାର ତା ୧୧ ଜାଗରେ ଦେଇଥିଲା
ପଛାର ଜାମିକ ଦେଇଥିଲାକୁ ମବଦମା ବିଜର
ହେଲାମ ତାଳମାନଙ୍କ ପ୍ରତ ଯାବା ହେବ ପରେ
ଜଣାକର୍ତ୍ତା ।

‘କେବୁ ପିଷାଦଗରତ ବାଣିଜ

১৩৪৮

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ ପାଠ୍ ୧୦-୫୮
ମସିହା ବାନତ୍ର ଯେଉଁ ବାର୍ଷିକ ବିଜୟ ଓ
ନୟ କମିଶନର, ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ରେବାହେଲୁକି
ପଠାଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ଗବ୍ରେମେୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ବସନ୍ତ ପାଠ କର ବିଜୟନଳେବନ୍ଦି ଯଥୋ-
ଚିତ୍ତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଇବି ଏ ବିଜୟ

ମୁଖରେ ଲବ୍ଧିମେଘ ଦୋଳ ଯେ ସମସ୍ତ
ଆଲେଖାଅହୁନ୍ତ ଜହାଙ୍କି ସାଗଂଗ ଏଠାରେ
ଜାଗ ଚରାନ୍ତି ।

ମାତ୍ରିକ ପାଦେବଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନରୁ କଣ୍ଠାମାର
ଏ ବୃକ୍ଷ ଦୀର୍ଘତାକୁ କାଲେଜକୁହ ପାଇଁ
ଦର୍ଶିତ ୫୩-୭୯ ଲକ୍ଷ ବ୍ୟୟ କୋରିଥିଲା
ହୁଏ ବେବଳ ତା ୧୯୪୫-ରେ ପ୍ରଦଳିତାର
ଏ ପ୍ରତିଶ ପୂର୍ବକ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ସୁତରଙ୍ଗ
ଯେ ସମ୍ପାଦ୍ୟ ବ୍ୟୟ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵରର ଦେଖାଇ
ହେବ । ଅଛି ଉଚିତପରିଶ୍ରାନ୍ତ ରହିବା ଏବଂ
ମେଲୁଙ୍କ ଆଉ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷାଦାନରେ
୦୨୪୫ଲକ୍ଷ ସରକାରଙ୍କର ଏବଂ ୪୩୦୭୮-ରେ
ପରିମାନଙ୍କର ନିୟ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏମେଣ୍ଟ
ଜ୍ୟୋତିର ଦୀର୍ଘବର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର
ପୃଷ୍ଠା କାଲେଜର ନର୍ତ୍ତ ପଢ଼ିପାଇଁ ମାତ୍ର
ଡାରାର ଅଭ୍ୟାସ ଦୁଷ୍ଟିରେ ଏ କିମ୍ବୁ ଅଥବା
ହୁଇ ଓ ଏହିତ ଜ୍ଞାନ ହେଲେ ଶିକ୍ଷାଦାନର
ପ୍ରାଣ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଅଜାଏବ
ଜ୍ଞାନାବ୍ୟ ଯେ ଶିକ୍ଷା ପିଣ୍ଡରେ ଧରିବ୍ୟ
ରୁହାକୁ ଡେଲାଗପିମାରେ ବାଜର ନୁହିବି
କୁଇରେ ମଧ୍ୟରଳି ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର
ଏତେ ବ୍ୟୟ କରିଅବୁଝି ଲୋକମାନେ କି-
କି ଅସ୍ତ୍ରବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଭୁବନ ନରୀଙ୍କିଲାରେ ପାଇଦଳ ସାଧିଷ୍ଠାର
ବାଲକ ଉପହାର ହୁଅନ୍ତି ଓ ଜାହିଁ ବିମିର
ଶ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍ ଡାଃ ଏସ୍‌ଟାର୍ କା ମ୍ୟୁ ହରାଇ
ଟ୍ରୁଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଲେଫ୍ଟ୍‌ରେଫ୍ରେଂସି ବବର୍ତ୍ତିରେ ବି-
ଚାନ୍ଦାରେ ଏ କମ୍ପ୍ୟୁ ଅଭ୍ୟାସ ଆଟିଲ୍
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କମ୍ପ୍ଲଟ୍ କୁ ୨୦୧୯ ଏ ପଣ୍ଡିତ ସ୍ଵର୍ଗେ
॥ ପାଇଥାରେ ଏମାନଙ୍କର ଅବହା ପରି-
ଷରେ କି ହେବ ଲେଫ୍ଟ୍‌ରେଫ୍ରେଂସି ଗବର୍ନ୍ଦିର
କୋର୍ଟ୍ ଅଧା ରଖନ୍ତି ଓ କରିବା କରନ୍ତି

ବୋଲେ ସମ୍ମତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମୁହଁନ୍ଦୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣ
ଲେ କି ମନ୍ତ୍ର ହୃଥନ୍ଦୀ ଉବ୍ଧମେଶ୍ୱର ଦିନ
ଦୋ ବର ନାହାନ୍ତି । ଏ ଦିନାଳୀତ୍ୱର ସ୍ଵା-
ପ୍ରେସ୍ ବାରୁ ପାଇବାରାଥ ଚନ୍ଦ୍ରଭିନ୍ନ
ପରା ଓ ମାଟିନ ଉବ୍ଧୟ ସାହେବ ପ୍ରଗଂଧା
ପ୍ରଭାତ ଜିବିଷ୍ଟମେଳା ଭାବାଳୁ ଅଛୁ ପ୍ରଗଂ-
ଧ୍ୟୋନୀ ଜନ ବରଥନ୍ତୁ ଓ ଏ ଦର୍ଶ
ରେ ତେବେନୁତେବେ କାରୋନାପମୋଖି ଯଦି
ଏ ଦିନପରମାନ୍ତର ଅସିଥିଲୁ କୋର ରେ
ନେବା ଉବ୍ଧମେଶ୍ୱର ସାହେ କହ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
କାହାନ୍ତି ମାତ୍ର କି ଏହି ପରାହାରୁ କି

ପ୍ରସାଦ ଉପକାର ହୋଇଥିଲୁ ଜାତି ବିନ୍ଦୁ
ପରାମ ପାଇନାହାଁ ।

ଶ୍ରୀମାର ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କରେ ବଜଳା-
ଭାଷାରେ ପିଣ୍ଡ ହେବା ଏକାବେଳକେ କିଷେଖ
ହରବା ପାଇଁ ଗ୍ରସ୍ତ କମିଶନର ପାହେବ
ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସ୍‌କୁ ଅମ୍ବିଗ୍ରେ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏଥିରୁ
ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସ୍ ବଜଳାଳ, ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିବାକୁ ଯେ ସେପରି ହେବାର ଉତ୍ତର
ଦେବଳ ବଜାର ନୂଳରେ କଜାଲିଙ୍କ ସଂଝ୍ୟା
ଅଥବା ହେବୁର ଗୋଟିଏ ସରବର ଚାରା ସ୍ଵାପନ
ହୋଇ ପାରେ । ଏଥି ଉପାୟ କରେ ବିଶ୍ୱ

ବାର୍ଷା ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ବୌଦ୍ଧମେ କଥା
ହେବ ବିନାହଁ ଏ ବିଷୟରେ କମ୍ପନର ଓ
ଉତ୍ସବକ୍ଷରଙ୍ଗ ମତ ପାର୍ଥନା କର ଯାଇଥାଏ ।
ଜୁବ ବିଲର ଲୋକେଣ୍ଟା ପରିମ ପ୍ର-
ତାମ ଯେ କଳା ମଧ୍ୟରେ ୧୯୭୭ ଖୋଲା ଲୁହ-
ଗାଳୀ ଅଛି ଯେ ଜର୍ହରେ ୧୯୭୭ କାଳର
ଅସ୍ପତି କରିଛି ଏହା ତଥା ଅହବକତେ ଲୁହ-
ଗାଳୀ ଅଛି ସଂଖ୍ୟା ହୋଇ ପାର କାହିଁ ।
ବାରଶ ସେ ସବୁ ଲୁହଗାଳୀ ପାଇଁ ବିଶେଷ
ବବ କାହିଁ ଲାଗିଲେ ଅଥବା ବାହାର ପି-
ଣ୍ଟାରେ ପିଲମାନେ ଲେଜାତରି ଶିକ୍ଷା ଦିଲା ।
ବରିଷତର ସାହେବ ବିଷୟକ୍ଷରରେ କରିବିମେ-
ଶୁଣୁ ଜଣାଇ ଅଛିନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟଜନଙ୍କ ତର
ଅପେକ୍ଷା ଡରିଆରେ ଅୟକାଂଗ ଲୋକ କେଲ-
ଦିପଢ଼ି ପାରନ୍ତି ଓ ଯଦିପି ବ କାଗଜରେ
ଲେଖିବା ଅନେବ ଲୋକର ଅଳ୍ପକାମ କରଇ
ମାତ୍ର ଜାଗପଥ ଲେଜନରେ ସୁନ୍ଦର ଅନ୍ଧର
ଲେଜନୀ ।

ବାଲେମୟୁର ସ୍କଲର ଅନ୍ତରୀ ଶିଳାକୁ ଅସ୍ତ୍ର-
ଜାଂପାନୀୟ ବୋଲି ବହିରୁର ସାହେବ ଲେଖି-
ଅଛିନ୍ତା ଓ ଉତ୍ତର ଏହି ହେତୁ ଦର୍ଶାଇ ଅଛିନ୍ତା
ଯେ ବୋଲାରେ ଅଧିକ ଲଙ୍ଘନ ଓ ସଂକୁଳ
ଓ ଅଛିନ୍ତା ତଥାକରଣାରେ ବିଷା ବଧ୍ୟାବ ।
ଅଛି ଯୁଦ୍ଧରେ ତୁମିପାଇବୁ ସକାଳ ଗର୍ଭବତ୍
ଏ ଜଣ ଓ ଦୂରତାର ବାର୍ଷିକାରକ୍ଷଣ ସକ୍ରାନ୍ତ
ନାଲକଣ୍ଠ ୨୦ ମତୀ ଆଖ୍ୟାଜ ଦେବନ୍ତି । ତମେମାର
ବନ୍ଦୁମାନ ଲଙ୍ଘନ କରା ହେବାଗୁ ବକ୍ତୃମେତ୍ର
କରି ଅସକ୍ରି ହୋଇ ଅବହିନୀ ।

୧ସ୍ତୁ ଦିନରାତର ପ୍ରେସର କରି
ଏବଂ ତେଣୁଷ୍ଟରଙ୍ଗାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିଛନ୍ତି ଏହିରାବାବେଳ ସମ୍ମନିତ ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଯଥାକୁ ଆମ ଅଜ୍ଞ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ

ପୁରା ଗତା ସେମନ୍ତ ଏ କିମ୍ବାଲୁଧିକୁ ଶ୍ଵାଷକ
ଦର ଅଛନ୍ତି ଜେମନ୍ତ ଏକାଳୀ ଚରଣାୟି ଦର-
ବାର ବନୋବନ୍ତ କରିବେ ।

ପୁଣ୍ୟକାରୀ ମନ୍ଦିର ଶେଷାର ଦେଖାୟ ରାଜା-
ପୁଲର ଫିର ଅଛ ନୂଆର ଥିବାର ଜାହା ଦୃଢ଼ି
କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସେହିତର ସାହେବ ପ୍ରମାଦ
କର ଅଛନ୍ତି ଓ ବିଜିତର ସାହେବ କବନ୍ତୁ ଯେ
ଅଛ ମାଧ୍ୟମାନ ପ୍ରମାଦ କମଳା ଫିର ଦଗାରମାର
ଉଚିତ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେନ୍‌ ଏ ମଜରେ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇ
ବରଂ ବୋଲାଇ ସେ କର୍ତ୍ତମାନ ଫିର କ କମା-
ଇଲେ ଭାଲ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ କୃତ୍ତବ୍ୟାମି ପାଦେବ ଉତ୍ସବ ପାଠ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କି ଯାହା ଦେବତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା-
ଏହି ବୋଲାଇଥାଏ ଜହାର ର ଜଣ୍ମର ଜାରିବା ଯତାର
ଅଳ୍ପକୁ ମାଜୁତର ନେତ୍ରକଣ୍ଠ ବନ୍ଧୁର ବା
ଦିଷ୍ଟପୂରେ କହ ଅଛନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଧୁର ବାଲେଖର
ନାମପଦେଶ, ଗାନ୍ଧାର ବବିଂ କଲିହଜାରେ ଯାବା-
ଏହି ସମସ୍ତ ଭାବିତପୁରେ ଅନୁଭବର ପୁଣ୍ୟ
ରଯୋଚ୍ଚ ବରଚାର ଯୋହି ଭାବେନ ଦୋଷ
ଅଛି ତାହା ଅତି ପ୍ରଗଣ୍ଠା ଯୋଗି ଆମିଲି ।
କିନ୍ତୁ ସେ ଭାବୁଗୁରୁ ବିପ୍ରଭାର ଓ କେବେ ଜାହା
ପାଇବାଲ୍ଲ ହେବ ଅମ୍ବେମାନେ ବହ ନ ମାରୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଆମା ଦର୍ଶ ଯେ ସମସ୍ତ ଭାବିତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମାଜେତନା ବର ପାଠ୍ୟପୁରୁଷ ଧ୍ୟାନି-
ଶିଳା ଓ ଅଭିରମଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିବାହ-
ପୂରେ ପ୍ରବେଶ ବିଦୁକାରୁ ନ ଦେବା ବିଷୟରେ
ବାଲେଖର ବାହି ଧାରୀରେ ଯେତି ପ୍ରାପ-

ମାକ ହୋଇଥିଲା ଯେବେ ଉଦ୍‌ଦୟାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଛି ତେବେ ସବ୍ବ ପକାରରେ ମନ୍ତ୍ରଙ୍ଗ ହେବ।

ଅମ୍ବେମାହେ ବାର୍ଷିକ ବନ୍ଧୁପତ୍ର ପ୍ରତି ମାନ୍ୟ-
ବର ଲେଖୁନ୍ତା ଗବ୍ରୀରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର
ସେଇ ଶରୀରଧୂପର୍ତ୍ତମାନଦେଲୁ । ଏ ବିଷୟ-
ରେ ଅମ୍ବେମାହଙ୍କର କେତେକ କଥା ବୋଲିବାର
ଅଛି ଗାହା ହମଣା ଅବଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟେ ପ୍ରକାଶ
ହେ ।

ସାଧୁବିକ ସଂବାଦ ।

ଏମନ୍ତ ଜଳରୁ ଶୁଣାଯାଏ ସେ କାଲେଖୁ-
ରର କଲେହୁର ଶୀଘ୍ରକୁ ପାହସଥାହେବ ଏ
ଛଲର କଲେହୁର ଦିଗ୍ବୁକୁ ହୋଇ ଅସୁ ଅଛିଲୁ
ଓ ଭାବାଙ୍ଗ ବର୍ମରେ ବାଲେଧୁରକୁ ବାଲୁହାର
କଲେହୁର ଅସୁ ଅଛିଲୁ ସଂବାଦଟି ପରି
ହୋଇ ପାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିମବସଥାହେବ କରୁବାକୁ
ଅଧିବାର ବଥା ବନ୍ଦର ଦିଗ୍ବୁ ଶୁଣାଯାଇ ଅଛି
ଏ ଚଲର ଚମିଦାରମାନେ ଏଥର ସତର୍କ
ହେଉଳ ।

ଲେଖମାସିର ତେଣାର ମନ୍ଦରେ ଅପି-
ମର ଜଳ ବୁଝି ହେଲା । କଟକ ଓ ପୁରୀରେ
ଦେଇ ଚାହିଁବା ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଚାହିଁବା
ହୋଇଥାଏ । ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଅସୁବ ଅଧିମନ୍ଦର
ଦେବହାର ବୋଲି ଏକାଙ୍ଗୀ ଅସୁବ ମୁକ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ।

ନାଳବିର ବିଜ୍ଞବ ସତ୍ତା ଅପଣା ଗୁଣାକଳ୍ପ
ମଧ୍ୟେ ଯେବେ ଗ୍ରାମେହ ବର୍ଷାନ୍ତରୁ ଥୟୁଦୟକର୍ତ୍ତା
କଲିତ ଧୂମାବ ତା ୧୫ ଜାନ୍ମରେ ପଢ଼ିଥାଏ
ଯାଥା ଦର୍ଶନ୍ତବେ । ଯାତପୁର ବୈରିରଣୀ ପର୍ବତ
କର୍ମ ସାର ପୁରଖେତ୍ରରୁ ଅଧିବେ ।

ବେଳେପ୍ରେସ ଅଛନ୍ତି ଯା ୧୯ ବିନ୍ଦୁଶାରେ
କ୍ଷୟକୁ ଏହି ବାବୁଗାମେବ କଟକ ସେତୁପ୍ରେସ
ନିର୍ମିତ ହୁଏ ସହେ ଉପର ଘୋଲ ଆଗି ।

ସର୍ଜନ ହେତୁମୀ କେଳିଥାବେକ ବନ୍ଦବର
ସିଦ୍ଧିଲ ହର୍ଜନ୍ ପଥରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସର୍ବତ୍ରୁ
ନୟତ୍ର ବୋଲିଥାଇଲି ଏ ମହାଯୁ ଏ
ନଗରରେ ପ୍ରକେମ ହୋଇଥାଇ ଗନ୍ଧବାର,
ଠାର ଧୂର୍ମ ପ୍ରହର ବଲେଣି । ତାକୁର
ଫ୍ରେନ୍‌ମାହେବ ଶୃଷ୍ଟ ନେଇଥିବାର ପେର ବ-
ଦୋହରୁ ହେଲ ବିନ୍ଦୁ ଶୁଣାଯାବ ଯେ ଫ୍ରେନ୍
ଶାଖେବ ଅଛୁ କର୍ମ ଚର୍ମେ କାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶନ ମିଶନ୍ସମ୍ମାନ ଏ ହେ ଏ

ଜାତୁ ଅଶ୍ରୁଙ୍କ କଲେହୃର ପଦରେ ଆଗି
ବାଚୁଳ ହେବାଗ ବିଲାତିଲୁ ଧେଇ କଲେ
ଅବୟ ଅଗେବ୍ୟ ହୋଇ ମଥବାର କଣାଯାଏ
କାରଣ ସେ ପ୍ରତିକ ଅର ହ ନାସର କୁଠା
ଦେଲାଯାବନି ।

୧ । ଏହିବେଶନରେକେଟା ଲେଖନ୍ତି “ଜ୍ଞାପାଳିକ
ଭୂମିୟବାରିମାନଙ୍କର ସଂସ୍ଥାର ଏହି ଯେ
ବେଗରେ ଅଗ୍ରଦୁଇ ହୋଇ ଯଗଧାରେ ଗୋଟିଏ
ଧୀର ମରବା କିଛାନ୍ତି ଅପରିହର୍ମଣ ଯେମାନେ
ଦେହ ସେଇସ ମୃତ୍ୟୁକର୍ତ୍ତତ ହେବାରୁ ନୁହାନ୍ତି

କୁହାରୀ ଦେଖାଇଲେ ପ୍ରାଣ ଧରିଦ୍ୟାଙ୍କ କରିବାର
ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ ଉପାୟ କର ବିନ୍ଦୁ ଅବହୁତ
ପ୍ରତି ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସବାଳ ଅଛି ।
ଦେହ ଉଦ୍‌ବାଳ ବିବିଧ ଧାରାଯରେ ସମାଜାର୍ଥୀ
ବନ୍ଦିବିଶ୍ଵରେ ପ୍ରାଗର ବେଶ୍ଟିର, ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ପରିପୋଷିତ । ତହୁଁ ମନ୍ଦିରଗରେ
ଅଞ୍ଚଳିତା । ଅନ୍ତାଳିକାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତ୍ୟେବୁରେ
ମୁନାଗାର, ପରିବର୍ତ୍ତି ପ୍ରବୋଧେ ବେଳନାଗାର,
ତହୁଁ ଉତ୍ସବରେ ମୁନାଗାର ଏବଂ ସମ୍ମରେ
ହିତାଗାର । ଯାହାକର ଉତ୍ସବେହି ବୟବା-
ନ୍ତିକାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ, ଘୃତ ଛେତର
କରିବେ, ଜାତୀୟ ଗୁରୁନାଗାରରେ ବିଶାମ ସୁନ
ାଳୁ କର ଉତ୍ସବ କରିବାରୁ ଯାଇ ଆଜୁ-
ହିତା ବରିବେ । ହିତାଗାର ଉତ୍ସବେ ଅନେ-
କି ମୁକ୍ତିଏ ଅନ୍ତର ଧାତ ଧାତ ପରିବାର
ଅନ୍ତର ସମ୍ମରେ ଗଣ୍ଡେ ପାରିବ ତୁରିବା,
ଏବଂ ପାର୍ବତିଦେଵରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗର୍ଭର ।
ଆଜିହିତାଗାର ଦେହ ତୁରିବାକୁ ଆସିବ
ଉତ୍ସବ କରି ଅନ୍ତର ଦସିବେ ଏବଂ ସତ
ମନ୍ଦିର ମୋହିତଖାଲି ପରିବାର ପାଇଁ

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିତାଳୁ କାଳିଜ ହୋଇ ଦେଖ
ପାଇରେ ପଦିବି । ସେହି ଅନ୍ୟାରେ ସେ ମର
ଥିଲେ । ଏହି ମହାତ୍ମା କାଳିର ଜୀବନରଗାନ୍ଧୀ
ଅବି ମାନ୍ୟ ବିରମେ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଚେତନା ବିଜ୍ଞାନେ
ଦେଖେଥୁବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ ଦେଇବାକୁ ହେବ,
ଏହି ବାଦ ବିଶିଷ୍ଟ ଉତ୍ଥିତ ଉତ୍ଥିତ ରହିବାକୁ ହେବ
< ମନ୍ୟର ବିଜ ଦେଇବା ମଧ୍ୟ ଆହଁ” ।

’ । ମେଦିନୀରୁଷ ସମାଜପାତା କେଣ୍ଟି,
ଲାଗୁ, ମାରୁଣ୍ଟି ଓ କଳାର କବ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟା-
ପାଇ ପ୍ରକାଶନୀ ମାରୁଛେ (ଅର୍ଥାତ୍ ପାହି-
ଚରେଇବୁରୁ ବର୍ତ୍ତକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବୋଲ୍ୟମ୍)
କିମ୍ବାଶ୍ଵର ଓ ମହାକଳାର ପର୍ଯ୍ୟାପାର ବଧା
ଦିହେବିନ ଥିଲା । କହୁ ଆଖିର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ
ଏହି ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବିନ୍ଦୁପତି ପାଞ୍ଚାବିକ

ମୁହଁରେ ଯାକ ହେଉ ପୁର ସ୍ଵତ୍ତନର ପ୍ରଶାସନ ଦିଅଗଲା । ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବା ମାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରଶାସନ ହେଲା ।

“କୁଟୀରେ ପଦ୍ମପୂରରେ ଖୋଜିବା ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

* । ଲିପିମଧ୍ୟନ ବହୁମୃତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଜେତ-
ନ ବାହୀଦୂର କାହାପରିବାର କରଇ ବିଷୟ
ଅନୁମନାନ ବଚାଯାଇଛି, ଏହା ଅଗମ ଦିନେ
ହରେ ଇନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁକୁ ଉଠାଇ ଦେନାର ହିର
ବର୍ଥାଇଛନ୍ତି ।

ପା ପ୍ରଦେଶକୁମାରତାକୁର ଅଧିକା ସୁଧ ଉପରେ
କୁପିତହୋଇ ଗୋଟିଏ ଜଣାଓଇବନ୍ଦର ‘ଜଳନ’
ବର ବାଜା କରିବନ୍ଦମୋହଳ ଠାକୁର ଗୁପ୍ତବନ୍ଦ
ହାତୁରଙ୍ଗର ବିଦ୍ୟୁତସର୍ଵ୍ୟକୁ ଜାହାଙ୍କୁ କଷ୍ଟସୁର
ବନ୍ଧୁର ଦର ଯାଇଥିବାରୁ, ଚବାଧ ହୃଦ ଅନେକ
ଲୋକ ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ ଏହି
ମୂର ଲୋକଗତା ଖଲ ଯେ, ବାଜା ଜରିବିଲୁ
ପ୍ରଦେଶକୁମାର ଠାକୁରଙ୍କର ଦେବିଠାଜାନାରେ
ବାହକରିବେ, ଏକ ଜହାଙ୍ଗ ବନ୍ଦର ଜାନ୍ମିଦିନାର
କରିବେ ନନ୍ଦବା ଲାଭର ଦର ପରିବ ସନ୍ତତି
ସମ୍ବଦୀୟର ସେ ଦେବକୁ ହେବେ । ସେପରି-
ନ୍ଦନକୁମାର ଠାକୁରଙ୍କର ଦେବିଠାଜାନାରେ କାହା
ଏକ ଗର୍ବର ଜାନ୍ମିଦିନାର କରିନାହାନ୍ତି ଏହି
ଦେବକ ଦେବ ବନ୍ଦର ପଥରିର ଅନ୍ଧକାର
ହଜାରଥରୁମାରୁ ପ୍ରଦେଶକୁମାର ଠାକୁରଙ୍କର
ସୁଧ ବଜାଧିଦାଲିଙ୍ଗରେ ଜାହାଙ୍କ ନାମରେ ମାନନ
କରିଅବୁନ୍ତି ସେଥିନିର୍ମିତ ଏକ କରଣ୍ଟର କମେ
ଡ଼ପ୍ଟେମ୍ ଦିଲ୍ଲି ଅଣାଠାମାନିନ୍ତି ।

2628

ହତ କାନ୍ଦାମୟ ସାଲର ନୂତନ ଜୀବିଳ
ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ଅଗମୀ ସୋଚିବାଲୁ
ଠାର ବନ୍ଦୁ ଧରିମୁ ଦେବ ମୁଖ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀର
୫୦୬୯ ତ ତାହମୟିଲ ମୋଦ୍ଦମିଳିଧାର ନୂତନ
କଷ୍ଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-କଣ୍ଟାକ୍ଟ ଯମାଳିଯରେ ଉତ୍ସୁକ
ହେଲେ ପାଇଁ ହେବ ।

ଶାନ୍ତିର କାମକାଣ୍ଡ
ମହ ପାତା ମହିଳା } ଶାନ୍ତିର ଗୀତଗଢ଼ର ଗଦା
ପେନ୍ଦ୍ରୋଲା

ଏହି କାଳନୟପିତା ସହରୁ ଝୁକ ଦିଲ୍ଲୀ
ଦିଲ୍ଲାର କଠିନ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂଡାଇଲ୍ ଯଜ୍ଞାଳୟରେ
ମନ୍ଦିର ଓ ପାଶରେ ଥାଏ ।

କ୍ରିକେଟ୍ ଫାନ୍ସ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶାଖା
ମାତ୍ରା

ଲାଭଶତ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ଦର୍ଭମହିତା । ପୌର ଉଚ୍ଚକ ମନ୍ଦିର ସାଲ ମନ୍ଦିରାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୫୫
ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଜାତିମାଧ୍ୟମ ୫୫

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପରିଷା ।
ଜଳ ନବମ୍ୟ ମାସ ମେଟରେ ଏ ପରିଷା
ହୋଇଥିଲା, ତତ୍ତ୍ଵ ଫଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବିମୁଦ୍ରା
ନିମଲେଖିତ ପ୍ରକାର ଅଟେ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଥମ ପରିଷା ।

ପରିଷାରୀ	ପରିଷାରୀ
କ ୨୦ ଏ	୧୯ ପ୍ରେଣୀ
‘ୟ’	କ ୨୩
‘ୟ’	କ ୨୯

ଅ ୧୦

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶିକା ପରିଷା ।

ପରିଷାରୀ	ପରିଷାରୀ
କ ୧୯୯୫	୧୯ ପ୍ରେଣୀ
‘ୟ’	କ ୧୯୯
‘ୟ’	କ ୧୯୮

ଅ ୧୦

ଏ ବର୍ଷ ଛଟକ ହାର୍ଯ୍ୟାଲ ପରିଷରେ ବିଚି-
ବାଲ୍ୟର ଫଳ ଅଛି କିମ୍ବାମୁଁ ଅଟଳ । ଶତ
ବର୍ଷ ଅମ୍ବାନେ ଏ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଯେଉଁ
ବିନ୍ଦୁଙ୍କ ହୋଇଥିଲୁଁ ଏ ବର୍ଷ ଫେବୃରି ଅବ୍ୟ-
କୁଳ ହେଲା ଗରିବ କାଣ୍ଡ ପରିଷାରୀ
ମାତ୍ରା କିମ୍ବାମୁଁ ଅଟଳ ହୋଇଲେ
ଏବର୍ଷ କ ୨ ଶତ ମଧ୍ୟ ହେବଳ କାଣ୍ଡ
ଶାକ୍ତ ନିର୍ମିତୀ ପ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତାପିତା

ରଖେଣ । ଏପରି ମନ୍ଦିରରେ ଅମ୍ବାନେ
ବବିତ ଓ ପାଞ୍ଜି ହୋଇଥାଏହୁଁ ଓ ଜହାର
ବାରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝି ପାଇଁ କାହାରୁ ବୋଧ
କୁଠ ବିଷକ ଓ ଶୁଣି ଉଚ୍ଚପକ୍ଷର ହୋଷ ଥିଲା ।
ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଅଥବା କା ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ
ଟଟି ଏ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତାପିତା ହେବାପାଇଁ ହାର
ଦୁଇ ହାପନ୍ତର ବାପନ୍ତର ଓ ଏ ଦେବର ପ୍ରାବୁଦ୍ଧି
ହେବାର ଯେ ଆମା ବର୍ଷକୁ ଜାହା ଏଧର
ଫଳରେ ବିପରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ । ଯାହା ହେଉ
ଦୂରସା କିମ୍ବା ଯେ ବିଷକ ଓ ଉତ୍ତାପିତା କରିବାରେ
ଏଥର ଫଳ ଦେଖାଇନ୍ତି ବି ଯେପରି ଏ ବର୍ଷର
ନିରମାୟ ଫଳ କିମ୍ବା ହେବ ।

ଏତିମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶିକା ପରିଷାର
ଫଳ ନିମ୍ନେ ଲେଖାଇଛନ୍ତି ଯଥା—

ବିଚିକ ମୂଲ୍ୟ ।

ମନ୍ଦିରମୋହନ ପ୍ରମାଣାଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ପ୍ରେଣୀ
ନିରମାୟକ ଦୋଷ

‘ୟ ପ୍ରେଣୀ

ସ୍ବାମରରଣ ନାୟକ

“

ଭଗାରାରୀ ପଶ୍ଚା

“

ଦେଖା ଅବଦୁଲ ପଶ୍ଚା

‘ୟ ପ୍ରେଣୀ

କୃପାକାଶ ପାତ୍ର

“

ବାରେଜ୍ ମୂଲ୍ୟ ।

ଅଗ୍ରିମ ପରିଷାର ଫଳ

ପ୍ରଥମ ପ୍ରେଣୀ

ମନ୍ଦିରମୋହନ ହାର

‘ୟ ପ୍ରେଣୀ

କମିଶାଥ ଦୀପ

“

ପୁରୁଷ ମୂଲ୍ୟ ।
ବିମେଶବନ୍ଦୁ ଦାବ ପୁରୁଷ ପ୍ରେଣୀ
ବାଥମୋହନ ହାରା

“ ପୁରୁଷ

ବର୍ଷକୁ କ ୨ ଏ ପରିଷାରୀରେ ମଧ୍ୟ
କ ୨ ଏ ଉତ୍ତାପିତା ହୋଇଥାରୁ ଏହା ଅଟି
ଅନନ୍ଦକଳକ ଅଟର ପତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ ୨ ଏଇ
ମଧ୍ୟ କ ୨ ଏ ଉତ୍ତାପିତା ହୋଇଥିଲେ ଏ ଦୁଇ
ବର୍ଷର ଫଳ ସନ୍ତୁଷ୍ଟକଳକ ଅଟେ ଓ ଏଥାରୁ
ଶୈଶବମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।
ପୁରୁଷ ପରିଷାରୀରେ ଉତ୍ତାପିତା ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତାପିତା
ବା ଏ ଦେଖାଯୁ ଥିବାର ଅମ୍ବାନେ କିମ୍ବା
ବିନ୍ଦୁଙ୍କ ହୋଇଥିବାର ଅନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାରୁ
ଏଥର ବେତ୍ତିଏ କାରି ଏହି ଯେ ଅନନ୍ଦକ
ବିଳକ୍ଷଣ ଦୀପ ବା ପୁରୁଷ ପ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପାଇଁ ପୁରୁଷ ଶତରୁଷ ଏ ଦୁଇରୁ ଅଟର ରହିବା
ଏଥର ବେତ୍ତିଏ କାରି ଏହି ଯେ ଅନନ୍ଦକ
ବିଳକ୍ଷଣ ଦୀପ ବା ପୁରୁଷ ପ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପାଇଁ ପୁରୁଷ ଶତରୁଷ ଏ ଦୁଇରୁ ଅଟର ରହିବା

ଏବର୍ଷ ପରିଷାର ଫଳ ନିରମାୟ ଅଟର
ଦେଖାଇଲେ ଏବର୍ଷ ପରିଷାର ଫଳ
କିମ୍ବା ଦୂରେ ହୋଇଥାରୁ ଏବର୍ଷ ପରିଷାର

କିନ୍ତୁ କ ୨ ଟଙ୍କା ନଖର କଣ୍ଠ ଏ ପଞ୍ଜାଶୋ-
ଶର୍ଷେ ହେବା ପ୍ରମାଣନ୍ତର ନୁହେ । ଗରବର
ମୟ ଏ ଦୂର ଫାନ୍ ପ୍ରତି ପଞ୍ଜାର ଫଳ
ଅପ୍ରମାଣନ୍ତର ଥିଲା ଓ ଏ ବର୍ଷ ଜତ୍ତୁର ହେଲା
ଏହା ମୋରନ୍ତର ଆସ ।

ପରିମେତେ ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶ ହଜାର
ପରିଷାକର ଏକ ପ୍ରା ଦୂରୀ ଲୋକାଙ୍କୁ ୧୯୫୪
ପରିଷାକର ମଧ୍ୟ ବେଳେ ତ ମାତ୍ର ଏ
ଉତ୍ତାରୀ ହେବାର ଅଛି ଅପରାଧମାତୃ ଏହା
ବୋଲିକର ବାନ୍ଦାଙ୍କ ଏହିର ମଳ ହେବା
ଏ ମୂଳରେ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାଙ୍କୁ ଯେ
ଏ ବର୍ଣ୍ଣ ଲାଗୁ ପାହିଲା ତ ଦେବାମୁ ଶ୍ଵାସର
ପ୍ରକାଶକ ଏପରି ଥିଲା କି ତାହା କରିବ
ବରାଗ୍ରୀର ଘଣାରେ ଝୁହଡ଼ି ଅବସ୍ଥକ
ବେଳେ ଯାଠ ମୁଖ୍ୟମୁକ୍ତାମ ଜାହା ଥେବାର
କି ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମନ କିଷୋତାଳୀରେ ମୁଦ୍ରା
ପ୍ରଥାତି ବଜାଇବାରୁ ଥିଲା ଏ ପ୍ରକାଶକ
ଇତିର ବରାଗ୍ରୀର ଅଧିକାରୀ ପରିଷାକର
ଅମେରିକେଲେ ସବୁଙ୍କ ମନୋଲ ପଢ଼ିଲୁ ।
ଏ କୁଠା ପ୍ରକାଶରେ ଅମୂଳକର ଯାହା
ଦ୍ରିଷ୍ଟି ତାହା ମଧ୍ୟ ରେଖାଗ୍ରୀ ।

ଭାବିତାରେ ଦେଖନ୍ତି ଥିଲା

১৪৮

କେତେବେଳେ ହେଉ ପ୍ରମାଣିତ କରି
ଯିଲ୍ଲିଚିମାତେବ ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବାକିମ୍ବା
ବିରଦ୍ଧାରୁ ଥାଏ ନିରବ କୃଷ୍ଣାଜୀବରେ ଗତି
ହେଉଥାଏ ମନ୍ଦିର ଦିଲେ । କିଛିମାନେ
ପଢ଼ିରେ ଅଗ୍ରତି କରି ବନ୍ଦିଲେ ସ୍ଵାକ୍ଷରରେ
ସାହେବ ପାଇଲେ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦୟଗୁ ମାରୁପିନ୍ ଏବଂ
ଦ୍ୱାତ୍ରିଶିଥା ପଦରେବେଳେ ହେବ । ଯାରେବ
ଏଥରି ବନ୍ଦ ବିବକ୍ତ ହୋଇ କରୁଥିଲେଗୁ କିମ୍ବା
ଲେଖିଲେ ଯାକେ ନଂୟକଥାବିମନାନେ କାହିଁ
ବଜା ଗୋଟିଏବର ଶାନ୍ତିପ୍ରଦୟ ଯାଇ ଅନ୍ତରେନେ
ନ ଦେଇବେ କେବେ କେଳାଇବାର ଦ୍ୱାରା ଆ-
ମଳ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ପ୍ରକଟ ହେବ ଶାହୀ ଓ
କରିଦମାନେ ଅନ୍ତରୁବେଳେ ଶରୀର ତ୍ରୁକ୍ଷଣକୁ
ବିତରିମଧ୍ୟରେ ଲଗ୍ନକରିବୁ ସଥାପନପୂରେ
ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ଦେଖାନବର ତାଙ୍କ
ସଂମାର ବିଷମ ଦୋଷ ସେ ତାଙ୍କୁ କେହାନ୍ତିର
ହଜାର କେହି ହୁଲିଲେ ସେ ଲାଇବେ ଶାହୀ
ଏହା ମଙ୍ଗ ଜଗାଥକୁ ବିନ୍ଦୁ ଗେହାଜୀବର
ବିବକ୍ତ ନଂୟକ କେବୁଳିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କିର

ଭବାବଗରର ସତ୍ତା ମାନ୍-ବରୁ ମହାନ୍ତକ
ମିଳି ପ୍ରା ବିଜୟମନ୍ଦିରପଥ ବଜମାନ୍
ସୁମରାନ୍ଦାରୀର କେ, ପି, ବମ୍, ଅଙ୍ଗ ଦିନକ
ନବରତ୍ନେ କଳା ଓ ଚନ୍ଦମାନଙ୍କ ହୃଦୟର
ଅଧ୍ୟୁତ ଶିଖି ଗୋଟିଏ ସୁରତ୍ତ ଉତ୍ସଲୟ
ହାତକ ଦୂରାକୁ ମାତ୍ରମ ଦର ଉଠିର ଅଯୋହ
କଳ ଦିନେତି ଘଣାର୍ଥ କରେ ଶୁଭାଷା ହେ,
ଶ୍ରାବନକୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏଠାରୁ ପାଦାନାନ୍ଦିନୀ
ସୁମରା ଅପଣା ସହେ କଳାମଞ୍ଚ ଧାରୀତରୁ
ଯେ ହାତମୁ ଭର୍ତ୍ତରପାଇସନର୍ତ୍ତରେ ସେମନ୍ତେ
ବିଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ହାତକ ଦେବାର ଫରିତ ହେବ
ମତାବକଳ ଧୂପକୁ ଅଳିର ଅନେକାହନା ମେ
ବିଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୁ ର୍ମାର ଓ ଅକ୍ଷ୍ୟମୟ ପ୍ରି
ଯୋଦ ହୃଦୟ ଏବ ତିଷ୍ଠବ ନିଧେ ଜ କରୁବେ ।
ପ୍ରଦ୍ୟାନର ବିଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେବେ ଗତା ଓ
କମ୍ପିଗରକ ହୃଦୟମାନେ ପରିବେ ଅପର
ଦୋଷମେ ଲୋକ ପାଠ୍ୟରକ ହାତ୍ତ ଏମାନମୁ
ବୌଦ୍ଧପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ହେତୁ ନାହିଁ
ଅଭିନନ୍ଦର ମେତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଓ ଟିଲମାନଙ୍କର
ବିଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପାଇବାର ଗାତ୍ରରେ ପାର୍ଶ୍ଵକ୍ଷର୍ମନ୍ଦ
ମହାବିତି ଦେବେ । ଦେବ୍ୟାନ୍ତର ନାମବିକ୍ଷେତ୍ର
ମେତ୍ର ମାତ୍ରକଳ ହୁଲିବେ ଲ ପାଇବି ।
ଗତା ଓ କୁମହାରକ ତିଷ୍ଠା-ମିତ ମହାଶତ
କର୍ତ୍ତାର ଏତେ ବିଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ଦେବାରୁ ମନୀଏଥିଛିନ୍ତି
ଅଭ୍ୟାସମାନେ କିନ୍ତୁ ଦେବାରୁ ପାଇବାର ହାତ୍ତ କାହିଁ
ନାହିଁ କରାଯାଏ ଯେ ମୁକ୍ତାବ୍ଦିମାନେ
ଅପର ମେତ୍ରକ ସତର ଏକଥରେ ପରାକାର
ପ୍ରକାର ଅଭିନନ୍ଦ-ଦେବାରୁ ମାତ୍ରମାନ୍ଦ କୁମହାର
ଦେବାରୁ ଦେବାରୁ ପାଇବାର ହାତ୍ତ କାହିଁ ଏ
ଏହି ଦେବାରୁ କେମାନ୍ତ ବିଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ମନ୍ତ୍ର ରଥା
ଦେବାରୁ । ଏହିମାନ୍ତରେ ଦେବାରୁ ଦେବାରୁ
କର କରିବାପାଇଁ କର କରିବାର ଦେବ କରିବା
ମନ୍ତ୍ରରେ ବିଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ଏକ ଏକ ହୋଇ
ଥିଲା । ବାବୁ ଦେବେ କରିବାର, କୋଥିରୁ କିମ୍ବା
ପାଇବାର, କାରୁ ସୁର୍ବେ କରିବାର, ବାବୁ କରିବାନନ୍ଦ
ପାଇବାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁର୍ବେ କରିବାର ଏକଥିରୁ
ଥିଲେ । ଏକ ମହାନ୍ତ ବିବେତହାରେ ବସିଲା

ଶା ରାଗ ମାରେ କାହିଁଏବା ସନ୍ଧାନ ନାହା

ବୁଦ୍ଧାଳୟ ଚାଲିବାପକ୍ଷରେ ହେତେର ଅପରି
ଦେଖାଗଲ ଅବେଳୀ ଉପିଦିଗମାନେ ଅପରି
ବାଲକଙ୍କ ଗର୍ବପଦେଶ ସୂର୍ଯ୍ୟ ରିଷ୍ଣାବିତ୍ତିର
ପଠାଇଗାଲୁ ଅପରି ଜଗ ଜାହାନ୍ତି ଓ ଯଦ୍ଧାପି
ନ ବୁଦ୍ଧମାନେ ହେତେ ଅପରି କରାର ସମ୍ବନ୍ଧ
କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଗୁରୁପଦ୍ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟ ଏତେ
ଜୁଣା ଯେ କବ୍ୟାଳୟ ହେଲେ ତହିଁରେ ପଢିବା
ଯୋଗ୍ୟ ଦିର ଶୁଣେ ପିଲା ମିଳିବାର କଠିନ
ଓ ହେମାଜଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜାହାଙ୍କ ପିତା ମଣା ଯେ
କୁଗତତାର ବୃକ୍ଷ ପଢ଼ିବାପାଇଁ ପଠନ ଦିବେ
ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଦୂର୍ଧ୍ୱରେ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ସୁଲଭ ହମ୍ମେ କ୍ଷେତ୍ର
ଦେବେ ବଜ୍ର ଓ କନ୍ଦିକାରଙ୍ଗ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାନେ
କନ୍ଦିକାର୍ଥୀରେ ପରିବେ ଏଥର ପ୍ରାଦରେ ଶୁଣା
ଓ କନ୍ଦିକାରମାନେ କମ୍ପକ୍ତ ହେବେ ବନ୍ଦକୁ
ଆସୁନାହିଁ । କାରଣ ଯାହାର ଦକ୍ଷତ ଅଛି
ହେ ଦାନ ଦେବାକୁ ସାହିତ ହେବ ନାହିଁ ଓ
ପରର କୁଳରେ କନ୍ଦିକାର୍ଥୀରେ ପରିବାଳୁ
ଏମାନେ ଅଧିକା ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସାବିତ୍ର ଜୀବ
ଦେବନି ।

ଜ୍ଞାନରେ ପାଇବ ଜ୍ଞାନର ପାଇ ଦିଗ୍ବୁତ୍ତ
ମାନେ ହେଉଥିଲାଣି । ଯାହାକର ଅର୍ଥ ଏହି
ଓ ନାହାନେତି ଜାର୍ତ୍ତର ଅପରାଧୀ ସୁଖ କଲା
ଅଛିନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇ ଦେବା ସାମାଜିକଟିଃ
ଅନନ୍ତର ବୋଧ ହେଉଥିଲା । ସମାଜକାଳ
ମାନୁଷଙ୍କ ପ୍ରଗଣ୍ଧା ଜୟନାରୁ ହେବ ସମେତ
ଜାହିଁ । ବାରି ସେ ଦେବାର ଧ୍ୟାନ ବିଧିରେ
ମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତର ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିଲା । ତତର
ଲୋକଙ୍କ ଶିଶୁ ଦିନିତି ଗର୍ଭିନୀଙ୍କ ଜାନ
ଉପାୟ କରିଥିଲା ଏତି ବିନ୍ଦୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଶିଶୁ ଦେବାରେ ଯେ କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିର ଦେବାର
ଧ୍ୟାନମା ଭାବରେଣିର ଲୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ
ଜୟପେଣ୍ଠା ଅଛିବ ମନ୍ଦିର ଦେବ ସମେତି
ନାହିଁ । ନ୍ୟନକଳ୍ପରେ ସକଳପଦ ଧ୍ୟାନ
ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଥିଲା ଯେ ଆପଣା
ଚାଣୀର ଲୋକର ଜୟନି ଚେଷ୍ଟା ସାଂଗେ
ଜୟକେ ତେ ବିଜୟ ଜଗରର ମହାନ୍ତର ଆପଣା
ନନ୍ଦା ଓ ବିଜ୍ଞା କାହାର ପାର୍ଥନାରେ ଏଥିପ
ବର୍ଷାର୍ଥରେ ଦୂରକଳ୍ପ ହୋଇଥିଲାଣି ସାମାଜିକ
କଥା ନୁହିର । ଏଥରେ ଭାବାକର ଦାନଗୀ-
ଶାଖା, ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଓ ସମ୍ବିତରୁର ପ୍ରତିର
ମାର ପାହା ଯାଇଥାଣି । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଜଣାଏ
ଏ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ହେଉଥିଲା

ଭକ୍ତିର ଉପର ଲେଜାମତେ ବିଶେଷ ଉପକାର
ଦେବାର ସମ୍ମାନାଙ୍କ ନାହିଁ । ଏଥି ଧୀର ଦେଖି-
ଦେଲା ସମ୍ମାନାଙ୍କ ଗୁମ୍ଫାରୁ ଏହି ଅବମତ
ଦେଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତେବେରେ ଯେତେ
ହରିବନନ୍ଦାତ ଉଚ୍ଛବୀର ଦିନତ୍ର ଲୋକ
ଅଛିନ୍ତି ଅର୍ଥରୁ ଯାହାର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ହେତୁନ୍ତି
ବ୍ୟାନି ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ମାତ୍ର ନାହା
ବାରଣର ଜାହାଙ୍କର ସମ୍ମାନମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପୂର୍ବରେ ପତ୍ର ଥିଲା ପୂର୍ବବନ୍ଧୁରୁ ଅବେଳାର
କର ମାତ୍ର ନାହାନ୍ତି କହିପ ହନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କଟି-
କରୁ ଥିଲା ଆହାରନ୍ଧାବନ ଦେଇ ଉଚ୍ଛବିକା
ଦେଲେ ଅନେକ ଉଚ୍ଛବାର ହେବ ଓ ଦେବର
ଉଚ୍ଛବୀର ଲୋକ ଯେ ଦିନ ଅଶୋକରୁକୁ
ପାଇଅବନ୍ତି ଜାହା ନିରାପଦ ହୋଇ ପାରିବ ।
ଏହି ହିସ ବନ୍ଦିଦା ଅକେକ ହୋଇ ଆରେ
ଏ ମହାବିତ ଏଥିରେ ଯେତେ ତକା ନିଃୟ
କରିବେ ଯେତେ ଦେଶର ନିଜଲ ତାହାଙ୍କର
ଯଥଃ କାର୍ତ୍ତ ବର୍ଷର ହେବ ।

ଶିଖୀସିଲ ସବୁ ଏହିପରାର ନିଜ ଦେଇ
ଅଛିନ୍ତି ମାତ୍ର କେବଳାବାହି ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ଓ
ଲମ୍ବକାରଙ୍ଗର ଏଥିରେ ମତ କି ତାହା କାହିଁ-
କାର ଅବହ୍ୟକ । ସବୁଧାଧାରଣ ଏଥିରୁ ବିନ୍ଦୁର
ଜନେ ଭଲ ହେବ ।

ସାପ୍ତହିକସଂବାଦ ।

ଅଳିକ୍ଷେତ୍ର ଜୀବନ ପ୍ରସ୍ତରର ମାଧ୍ୟମରେ
କୁଣ୍ଡଳ ମିଥିଙ୍କ ପଥରେ କାଳକ ଯାଇଲୁ ଦୂରପୁରୁଷ-
ବାଗ୍, ପରିବିହାରୀରେ ଚଣ୍ଡରୂପୀଙ୍କ ସବୁ
ହୃଦେ ଲେଖୋଯାଇଥିଲା । ଦର୍ଶନାଜ ମେ
ହକଦମା କଷ୍ଟକି ପାଇଥାଏ ଅପରୁଥ ପ୍ରମାଣ
ଦେବାର ମୂଳଦର୍ଶନ ତାହାରୁଠ ଦୁଇମାସ କରିବାର
କୁଣ୍ଡଳଙ୍କ ଅର୍ଥଦିଗ୍ରୁ କରିପାରିଛନ୍ତି । ଏ ଗଣ୍ଡାଜ୍ଞ
ଅର୍ଥ ହୋଇଅଛି ।

ଯେହି ଉତ୍ତରକ ବାଦବର୍ତ୍ତମାନେ ଏଠାରେ
କୁଟୁମ୍ବରେ ବାଜ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଦିଲ୍ଲୀଦ୍ୱା-
ରୁ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ମାଲିଖବାର ଯେ ଅନ୍ତମାଳ
ରେ ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ମୁହଁ ସେମାନେ ସେ-
ବଳ ଟୁୟୁଙ୍କା ମାଲିଖବାର ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଦିନ
ମାଳରେ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇଲେ ଏହା
କରିବ ତ ଗାନ୍ଧିର ଉଚ୍ଚପ୍ରକାଶ ପ୍ରତି ପ୍ରଥାଧ-
ସ୍ଵାଧୀନିକାରେ ସେମାନେ ଅଧିକା ଉତ୍ତ୍ରୋଧରେ

ଶୀତଳ ପ୍ରାଣଦାସ ଏତେକଙ୍କା ପାଇଲେ ଜନଚିତ୍ତ
ଏବେମିଯୁ ଅଳସ୍ୟ ବାଜୁକର ଗା ନୃତ୍ୟକାଳୀ
ପର ହୋଇଥି ବତନ୍ଦେବକରୁ ଆଶାକର ବହିଥୁ-
ଲେ ଏଥର ଚାରୁଧୂରଙ୍ଗ ପାଇ ନ ଥାନ୍ତେ ।
ଶିଦ୍ଧପ୍ରକାର ମନ୍ତ୍ରକଟ କୋରିଥିଲେ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର
ମୁଣ୍ଡ ଝଙ୍କା ଓ ଜହର ଫେତାମନେ ତୌରେ
ବରି ବାଜ ଦେଖିଲେ, ଦୃଶ୍ୟଶ୍ରେଣୀର ମୁଣ୍ଡ
ଝଙ୍କା ଓ ଜହର ଫେତାମନେ ଦେଖିପାଇଲେ,
ଦେଖିଲେ, ଦୃଶ୍ୟଶ୍ରେଣୀର ମୁଣ୍ଡ ଝଙ୍କା ଅଣା
ଛବିର ଫେତାମନେ ତଳେ ବରି ଦେଖିଲେ
ଏ ପ୍ରଥା ଅଚିତ୍ତମ ଘଟଇଲା ।

କୌଣସି ହମ୍ମାପତ୍ରର ଅବଗତହେଲୁ ଯେ
ଜଣେ ସ୍ଥା ଉଦ୍‌ବେଦନାରେ ଅରଧମୁ ପାତ୍ର
ହୋଇ ନିଜାନ୍ତ ସଂଗାମକୁ ପାପ ଦୋଷକୁ
ଯେ ଅନେକ ଚିହ୍ନା କର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ହେଲା,
ଦନ୍ତରେ ଜାକୁର ଜାକୁ ବାଣୀ ହେବାର ଜ୍ଞାପଥ
ଶୁଅଇବାର ବାନ୍ଦୁରେ ଗୋଟିଏ ଜୀବନ୍ମାନ୍ଦୁ-
ଲୁଗ କାହାରାଲୁ ଓ ଜାହା ଗର ଅକୁଳୀ ଲମ୍ବ
ଓ ଅକୁଳୀ ଏମୋଟ ଦୋଷକୁ ଅନୁମାନ ହୁଏ
ଯେ ବାରବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସେ ବାମ୍ବାଲୁଯ ଅତି
ଶ୍ରୀପ୍ରାନ୍ତରେ ଜଳ ଦା ଫଳରେ କପର
ଉଦ୍‌ବେଦରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲ ଓ ଏକାବିହାଳ
ଉଦ୍‌ବେଦରେ ରହ ଅଧେ ତଳକାୟ ହୋଇଥା-
ଏହାହାରୁ ପାହାୟକ ଓ ଶୀର୍ଷକରେକର ଜଳା

ଆଜି ହାଲି ହାତ୍ର ଧରିବା ବାର୍ଯ୍ୟ ଅଛେବୁ
ପୁଲରେ କରି ରହିଥିଲା । ବଜଳମୁଣ୍ଡରେ
ମହାବୃତ କଜଳଶାନ୍ତ ଧରିବାରୀର ଅଛେବୁ
ଲୋକ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ବିଳକେ ର ଦିନ୍ଦର କେ-
ବେଳେ ଦିବ୍ରତମାନ ହୋଇଥିଲା ।

ସୁମନ୍ତରେ କୋଟିଏ କାଗଜ ପ୍ରସର ହେଲାର
କାରାଖାମା ଏଇ ଦସେଇ ସୁମନ୍ତ କୋଟିବା କେ ଲୁଗା
ଦୁଇବେ ବୁଲି ଦିଲେ ଏଥାର ବାର୍ଷିକ ଚଳିବା ।
ଯେବେଳେ ଲୁଗା ଓ କାଗଜ ଦିଲ ଏଠାରେ
କଲୁପିଥେ ଗଲିଧାରେ ତେବେ ଶରୀରଦର୍ଶନ
ବିଶେଷ ଉଚ୍ଛବି ଦେବ ଦିନେହ ନାହିଁ ।

ପରିବାର ଅବସଥା ହଲରେ ୨୫ ଜଣ ଦେ-
ଶାମ ପୁଲିକ କର୍ମଚାରୀ ଜଗେ ସନ୍ତୋଷାଦ୍ୱାରା ହଜା-
ଯତ୍କରୁ ଥାତା ଦେଇଁ ଆହାର ପ୍ରାଣ କାନ୍ଧ
କଲେ । ଏଥିରେ ତେମାଙ୍କେ ଦୋଷିଷ୍ଟପୂର୍ବ
ହୋଇଥାବୁ । ପୁଲିକର୍ମଚାରୀ ବୌଧାରି
ଥାତେ କମ୍ବୁର କାହିଁ ଡାକ୍ତାର ନ ଥିଲେ
ଅପରାଧ ଓ ଧରିବାର ଅନ୍ତର ତେଜ୍ଜ୍ଵା ବଲେ
ମନ ଅପରାଧ ।

ଭଲକାର ମାଟ୍ଟେହୁମନଙ୍କୁ ମାନ୍ୟକର
କାମୁଳ ସାହେବ ସୁଅସୁତ୍ତରେ ଥାଏ ଅଛନ୍ତି
ଏହେକାଳ ସେମାନେ ଅପଣା ଦାର୍ଯ୍ୟର ସାମାନ୍ୟକ
ବବର୍ଧଣ ହାଇଗେର୍ଡ କମ୍ କବଟ୍ଟମେଣ୍ଟ
ବାହାମକୁ ଲେଖି ଦେଉ ନ ଥିଲେ ପଞ୍ଚାଶ
ସେମାନେ ଅଜ୍ଞ ପାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ମଧ୍ୟକର
ମାଟ୍ଟେହୁମଙ୍କ ପର ଅପଣା ଦାର୍ଯ୍ୟର ଘାନ୍ୟକ
ତାଳିକା ଗକଟିମେଣ୍ଟର ପଠାଇବେ ।

କୁଣ୍ଡଳିରାଜ ନାମକ ପଦିଆରେ ପାରି
ଏ ଜଗରୁକ ଜଣେ ସହପ୍ରେରକ ଶୋଭିବ
ତମକୁର କୃତାନ୍ତ ପକାମ ଦେଖାଇଛି । ମନୁଷ୍ୟ
ମନ୍ଦ ଉତ୍ତାପ ବନ୍ଧନ ଏ କଥା ବନ୍ଦିଲେ ଅବସ୍ଥା
ମନ୍ଦରୁ କିନ୍ତୁ ତର୍ମିଳ ଦେଖାଯୁଁ ଜଣେ ଅନ୍ଧାପକ
ପରିଶା ବରବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଅପୂର୍ବ ବୌଧଳ
କିମେ କଣେ ଘୋରି ବନ୍ଧନ ଅଛି ।
ଜହାର ଗଂଧେ କବରଣ ଏହି ଯେ
ଜୀବ ଅନ୍ଧାପକ ଏହି କିମ୍ବା ମନ୍ଦିଳା
କିମ୍ବା ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ଜୀବ ଦେହର ମାତ୍ରରେ
ହେତେ ବାକ ଅଚେତନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ମନ୍ଦିଳ
ବଜା ଯାଇଥାରେ ଓ ତାତକ ଯୋଗେ ପୁରୁଷାର
ଜହାର ତେବେଳା ବରିଯାରେ । ଅବେଳାଶୁଦ୍ଧିର
କୁରୁର କନ୍ଦର ପ୍ରକାର ଏହି ଦେହରେ ମନ୍ଦିଳ
କିମ୍ବା ତିତାର ପ୍ରାନ୍ତଦେଶର ବିଶ୍ୱାସକ
ହିତଥର ଅଜ୍ଞା ଦେଇନମ୍ବୁରେ ହେଲା ଯେ
ସବଧିକତାରେ ପ୍ରାର୍ଥିତ କଲେ କି ଯେହି
ଫୁଲବ୍ୟକ୍ରିତ ପ୍ରାନ୍ତର ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥାଇ
ଜାହାଙ୍କ ଦେଲେ ଅନ୍ଧାପକ ମନ୍ଦିଳରୁ ଶୋଭିବ
ଉତ୍ତରକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଲବେ ଏଥରେ ଯେବେବ
ଦେମାନଙ୍କର ପ୍ରାନ୍ତର ହୃଥର ତେବେ ଦୟା-
କୁ ସଧାର ହେଲା ମାତ୍ର ଯେବେ ତନିମାନଙ୍କରେ
ଜାହାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଲେଖି ଥାଏ ତେବେ
ଜାହାଙ୍କ ଯତ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତର ନଦୀ ଅମେରିକାର
ସାବଧାନକ ବାରର ପ୍ରେରଣ ଦେଖିଲାକୁ ହେବା
ଏହିପଥି ଏହି ପ୍ରାର୍ଥିତାର ସମ୍ମ ଦିଲାକ
ଅନ୍ଧାପକ ଯାହେବ ତକୁ ହୃଥବ୍ୟକ୍ରିତ ପୁରୁଷର
କିମ୍ବା ପରିଶା ବନ୍ଧବା ଯାବେ ପୁରୁଷ ମେତା
ଉପରେ ହୃଥର ଦେଲ ଜାହାଙ୍କ କ୍ଲୁବ୍‌ହେଲାରମ୍ବ
ସୁହାର ଦେଲେ । ସେଥିରେ କେମାନେ ହୃଥି-
ରୂପେ ଅଚେତନ ହେଲାର ଜାହାଙ୍କ ଦେହର
ବକ୍ଷାଙ୍କରେ ସତ ଦର ଯତ୍ତ ରକ୍ତ କରି କର
ଦେଲେ ଯେତେଦେଲେ କି ବନ୍ଧନକୁ ଦେବିନ
ପରାମର୍ଶ ଓ ବିଲଜାର ପରି ପରିଶୁଦ୍ଧିତେ
କି ଯେତେ ତେବେଲେ କିମ୍ବାକ ଦାରୀ

ମୋହାର ଅରଣ୍ୟ ପିତାର ଦେଇ ଓ ହରୁ
ଦରକୁ ଉପସଥିତାର ଦାନ୍ତ ପ୍ରତିବାର ଜୀବାଦ
ଦରଦେଇ ପଢିବି ଜାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦିଶା-
ଆକୁ । ପଣବାର କୌଣସି ତଳ ଦେଖା ନ
ଗଲା । ଦେଇ ଓ କଷ୍ଟ ଧାରୁ ରହିବୁ ହେଲା ରମ୍ଭ
ଶୁଣିଗଲ ଅଥବା ଚିତର ରହିଲା । ଓ ମରର
ସୁର ଦୀର୍ଘ ହୋଇ ତୁଳ୍ୟାମ ମାତ୍ର ରହିଲା ।
ଏହିଯେ ଉତ୍ତିମାର କାଳ ଗତ ହେଲେ ଏହିଦିନ
ଅଞ୍ଚାପକ ମହାନୟ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରସ୍ତର
ଦର୍ଶକ ମାନ୍ୟତରେ କଣେ ସବଲାଦ୍ୟ
ଦେଖା ଦେଇର କଷ୍ଟ ରକ୍ତ କାହାର କର
କଷତ୍ତାନର ମାତ୍ର ବାଟେ ଶିରକାରତ୍ତାର
ଗୋଟିଏ ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦେଇର ପ୍ରବେଶ
କରିଲେ ଓ କେତେବେଳେ ଜାହାଙ୍କ ନାହିଁ
ବାକି ହେଲୁ ଜାତିମୟତ୍ୟୋଗେ ଜାହା
ଦେଇରେ ଅନେକ ବଳ ପ୍ରଧ୍ୟାମ ହଲେ
ମାତ୍ର କୁ ହେଲା ମାହୁଁ ଓ ଦର୍ଶକମାନେ ଜାହା
ଦେଇ ହସିବାରେ ପ୍ରକୃତ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ
ଅଞ୍ଚାପକ ଜର୍ବିରେ ଲାଟିକ ବି ବିରମ୍ଭ ନ
ହୋଇ ଏହି ମାତ୍ର କହିଲେ ଯେ ଜାହାଙ୍କ
ଅନୁମାନରେ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିର ବୌଣସି କୈନ୍ତି
କୁ ଯେହି କୈନ୍ତିବ୍ୟକ୍ତିର ମାତ୍ରରେ ହେଲପର ଜଧା-
ଧିମାନ ବଲେ । ଉଛିଥିଥ ଜାହାଙ୍କ ଆଣି-
ଦୋଳା ଦୂରକାର ଅବନ୍ତି ହେଲୁ ଓ କିମ୍ବା
ଅନ ପ୍ରେସରମାନଙ୍କର ପିଲାକା ତେଣୁ ଏମନ୍ତ
ବିଜ୍ଞାପନ କରିଲା ଜାହାଙ୍କ ଯେ କଥା କହିଲା
ଓ ବିହିବ ଅନ୍ତାର କଲା । ସେ ହେଲା ଜାହାଙ୍କ
ଯେ କୁହାନ ଯେ ବେଳିଲ କାହାର ଅନ୍ତା
ପିଲାକ ବ୍ୟକ୍ତି କୋଇଅଛି କାଠମନ୍ଦିକୁଳରେ
ଜାର୍ଯ୍ୟକାର ପତ ରହିବାର ଏମନ୍ତ ହେଲା । କିନ୍ତୁ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଉଜ୍ଜାଗ ଯେ କୁହାନକ ପ୍ରକୃତ୍ୟ ଦେଇରେ
କୁହାନ ରହ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନମାନ ପ୍ରହିତ୍ୟକ
ସୁନ୍ଦରକରିଅଛିରେ ବନ୍ଦି କରିଅଛି । ଏ
ପ୍ରତାନ୍ତି ଅଜ ଜମାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଅଛି ଯେ ମୋରକୁ ମୁଣ୍ଡ ମୋରକୁଲେ
ଦେଇ ବନ୍ଦି କାହାର କାହାର ଅର୍ଥକୁ ଜନ୍ମ ପୁଣ୍ୟ
କରି ଦେବିଲ ପରମମୁକ୍ତ । ହାଲ ଥିଲେ
ଏହା ମନ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ସାହିତ ଜାହା ଉତ୍ସାହ
କରିପାରେ ।

ପାଇଁ କରିବାକୁ ଅବସର ହେଲା
ଯେ କୋଣାଳିଷଟାରୁ ଏହି ପାଇଁ ହବାନାମା

ଏବନ୍ଦ୍ୟରେ ଲେଖିଥିଲା, ଗୋପୀକାଳପତ୍ରର
ଅନୁରକ୍ଷଣ କଷ୍ଟପତ୍ର ଛାନ୍ଦରେ ଏକଜଣ ମୃଦୁଲୀ-
ଦିନରେ ଶୈଖିବ ଅନୁରକ୍ଷଣ ସୁଧ ପ୍ରସତ କରିଥାଏନ୍ତି
ପାହାର ଦୂରି ମୁଣ୍ଡ ଏକ ଦୂରପାତ୍ର ଦୀର୍ଘ
ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଦେଖାଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆମିକାର
ପରେ ଅର ଦୀର୍ଘ ଦେଖାଯାଇବା ନାହିଁ ଗାହାରୁ
ବିଶାଇଦେଲେ ବସିରହେ ଏହା କହା କହା ଅର
ବନ୍ଦୁଦୟ ଅଙ୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟର ଗଠନ ଧାରଣ
କରିଥିଲେ । ଏହା ବନ୍ଦୁଦୟ ବିନ୍ଦୁପୁରକ କନ୍ଧପାର
ଶୁଣି ଲେଖେ ଦେଖିବାଯିପାଇଁ ଯାତାଯାଇ
ବରାକିଛି । ସନ୍ଦାଳିଟୀ ଏପର୍ଶନ୍ଦୁ କରିବା ଥାର
ସୁତ୍ରଗଣ୍ଡରରେ ବାଲାରିପାଇ ବିଜନ୍ତି ।

୨ । ଅପଶାର ଜଳିତଥ ଉପଲକ୍ଷରେ ସୁର୍ବ୍ୟ-
ର ଅଥପତି ସହେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ କୋଳନ
କରଇ ଶେମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା ମୋହର
ଦିନା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ତେଣୁହୃଦୟର ଅବଗାନ ହେଲୁ ଯେ କର୍ଣ୍ଣ-
ମାତ୍ରର କ୍ଷର ସଂକ୍ଷିଳ କ୍ଷରକରେ ପରିବେଶ ହୋ-
ଇ ଅନେକ ଅଭ୍ୟାସର ଜଗାପାଇଁ ଏଥିର
ମାରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଏକ ହେଲେ
ମୌଳିକରେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଦେବତାର ପ୍ରଦେଶରେ
ତାହା ଛିନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ନାରୀମେଳିକାକ
କର୍ଜମାତର କମିଶରଙ୍କ ଅତେବେ କରିପାରିବି ।

ପରିଧାନ

ବୃଦ୍ଧିକାଳୀନ (ନାନାକୃଷ୍ଣଦିଲ ବିଦ୍ରାହି
ଦିବରଙ୍ଗ ଓ ବୃଦ୍ଧିଗାର୍ଥିର ଜୀବିତ ସାଥନ-ଜ୍ଞାନ)
ମୁଦ୍ରିତ ଚୋରାଯାଇ ଛାତ୍ରଶ୍ରୀମାନେ କହିଲ
ପ୍ରିୟେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯଜ୍ଞାଲୟରେ ଜାତ୍ର କଲେ
ପ୍ରାୟ ଦୋଷ ଆରବେ ଉତ୍ସର୍ଗ ପରିପରା
କଲୁ ୧୯୫୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ।

୮-୧-୨୩ ରାଜ୍ୟ କୋଷରେ ପାଇ

ମୁଣ୍ଡାରୀ ପାଇସ ନୂହନ ଜିଲ୍ଲା
ପଞ୍ଚିଆ ପ୍ରଦେଶ ହୋଲିଆକ ଗର୍ଜ ଖୋଜିବାର
ତାର ବନ୍ଦୁ ହେଲ ଥିଲ ମୂଳ ପରି ଗ୍ରହ
ଟ ୦.୫୯ ଟ ପାଇମାଧୁର ମୋଧିଲାପିଙ୍କ ୨ ୦୦୯
ଦୁଇ ପିଲିବନ୍ଦୀର ଯଥାନୟରେ କରୁ
ଏବେ ପାରି ହେବି

ଶାରୀରିକ ପାଦାନ୍ତରର ଗ୍ରାମପାଇକର ସମ୍ପଦ
ହାତେ ପାଦାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ } ସମ୍ପଦକାରୀ ପାଦାନ୍ତର

ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ ସହିତ କରିବାକି ଦର୍ଶନ
ବହାର କରିପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀବିନ୍ଦୁ ଯଶୋଲଘ୍ରେ
ମସିଲ ଓ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ହେବ।

ଅଚିରିକ୍ଷା ।

ଉତ୍ତରପଞ୍ଜିଆ ଜା ୧୮ ରୁଗ୍ନ ମାହେ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ ୫୦୨୩ ମସିଥା ।

ପଥକର ସବୁର ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତାବମାଳା ସଂଖ୍ୟାଧାରରେ ଗୋପନୀୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଗଲା । ପ୍ରକାଶ ଥାଏ କି ପଥକର ସେ ପ୍ରତି ଟଙ୍କାରେ ଟ ୦୯୯ ଲଙ୍ଘାର୍ ଥାଏ ଏହି ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟମ ରୂପର ଜାମାର ଦେଖୁ କଜଣାର ପରି ଟଙ୍କାରେ ଅଧିକାର ଲଙ୍ଘାର୍ ଦେବ ଓ ବାଜା ଅଧିକାର ଲଙ୍ଘାର୍ କମିଶାର ଅଧିକାର ଉପରେ ଦେବ କେବଳ ଲଙ୍ଘାର୍ କମିଶାରମାନେ ପରି ଟଙ୍କାରେ ଫୁଲ ଏବଂ ରୂପର ଲେଖାର୍ ଦେବେ । (ପଥକର ଅଭିଭବ ଖା ୨୫ ଗ୍ର ପେଜ୍)

V. IRWIN.

ଏକଟିଂ କଲେକ୍ଟର କିମ୍ କଟକ
୨୨ ଜାନୁଆରୀ ପଦ୍ମପଦ୍ମ ସାଲ

ଜା ୧୦ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ ୫୦୨୨

ଉତ୍ତରପଞ୍ଜିଆ

ମେହିରପତିନ ପାହେବ ସରସତ ।

କରୁନରନ ପାହେବ

ବାବୁ ଜାମାର କାହାର କରିଥୁଲା ।

„ କରେଥାଲାର ପଣ୍ଡିତ ।

ବାବୁ ସଥାନକ ମହାପାତ୍ର ।

„ ଗାରଣାରଣ ବିଦ୍ୟୁତ ।

„ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାରପୁଣ୍ୟ ତୋଥୁଣ୍ଡ ।

„ କେବିଦିନାଥ ପଣ୍ଡିତ ।

ପ୍ରସ ପତ୍ର ।

ପରିପରା ପ୍ରସାଦ କଲେ ଯେ ଭାବରେ ପାହେବକୁ ସହ ସରସତ ମନୋଦାତ ବିଅଯାଇ ଏ ପ୍ରସାଦ ସବୁମନ୍ତର ହେଲା ।

ଆରତ ସର୍ବ

ତୁମାରେ ଥିବା ଯେଉଁ ପତର ପ୍ରସାଦ ଅଭିଭବ ଅଛି ତହିଁର ଜାମାର ସରସତ ଅଗର ବରତତୃଷ୍ଣଧୂରେ ବିବେଶା ବରଗାସୀରପ୍ରସାଦ କଲେ ।

ଜାମ ସହକ

ଲମ୍

ବି ପ୍ରାର ଗ୍ରନ୍ଥ

ବରପିପ୍ରତ୍ତ

ବରତତାର ଅଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୭ ମାରଳ

ବରୁ ଓ-ପୁଲ ହୋଇଥାନ୍ତି

ବରତତାର ଜାମାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୯

୨ ମାରଳ ପକ୍ଷ

ବରତତାର ମାଧ୍ୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୪୦

ବରୁ ଓ କେଜେକ ସୁଲ ହୋଇଥାନ୍ତି

ବରତତାର ବୋନପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୮

୨ଳକ

କରୁନରନ କରୁନରନ

୨୯

କରୁ

ଯାକୁପୁରତାର କୁମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୧୦

କରୁ କେଜେକ ସୁଲ

ଯାକୁପୁରତାର ଗାନ୍ଧୀପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୧୦୨

କରୁ ହୋଇଥାନ୍ତି

ବରୁପୁରତାର ଦିନ୍ଦୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୧

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କେଜେକତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୨

କରୁ କେଜେକଦୂର ସୁଲ ହୋଇଥାନ୍ତି

ବରୁପୁରତାର ମାନାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୩

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୪

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୫

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୬

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୭

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୮

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୯

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୧

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୨

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୩

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୪

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୫

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୬

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୭

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୮

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୯

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୧

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୨

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୩

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୪

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୫

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୬

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୭

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୮

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୯

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୧

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୨

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୩

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୪

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୫

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୬

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୭

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୮

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୯

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୧

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୨

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୨୩

କରୁ

ବରୁପୁରତାର କରୁନରନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

〔 〕

ଭିପଗେତ୍ର ପ୍ରଦ୍ଵାନ ଘଷରେ
ଯେଉଁ ମାହେ ମହ ଦେଲେ
ମେଳଧରମନ ସାହେବ

ରତ୍ନକଳେ ପାତ୍ରଙ୍କ

ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଲାଲଙ୍ଘଣ ଚଉଥିଲା

ଦେବତାକାଥ ପଣ୍ଡିତ

କହାଣ୍ମାଳି ପଣ୍ଡିତ

ଅଜଳେରିତ ବାଲ୍ମୀକିଙ୍କ ସେ ଗୁରୁ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଲୁ
ଅଧୀନରେ ରହିବ କେନିବ ଜହିଂର ଝର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦବନ୍ଦ
ଦିଆଯିବା ଘସରେ ମତ ଦେଲେ ।

ବାବୁ ଗୋପନୀୟ ଦାସ ଚଉଢ଼ୁଙ୍ଗୀ

ସବ୍ରାନ୍ତ ମହାଧାତୁଳ

କାର୍ତ୍ତିକରଣ ବିପ୍ଳାବ

କେବୁର ହୃଦୟ ଶୋଭନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସମ୍ବା ବିଷୟରେ ବିମ୍ବା ଏକମତ ହୋଇ ଉପରିଲେ ସେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳଧର୍ମ ଦିଆଯିବା ବିମା ପଥକର ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବାରେ ଅଧି ଏକା ବିଷୟକୁ ଉପରେ ଉଚ୍ଛର କରି ପଡ଼ିବାର ଉଚ୍ଚତ ଜୀବିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବାଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗଢ଼ିବା ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ପୂର୍ବପଦେଶ ସର୍ବେ ମିଥି ଥାଇ କାହିଁ କାହିଁ ନିର୍ମାଣ ହେବାର ଅବଧିକ ବିନ୍ତୁ ମରମତ ମୁକ୍ତ ରଖିଲେ ଆଜେବି ଅସ୍ତରିତ ହେବ ଓ ମର୍ମମେଷ୍ଟ ଟ ଡିଶନ୍‌ରେ ସାହାଯ୍ୟପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ସକଳ ସେ ସମ୍ବାଧ ଏ କର୍ତ୍ତା ମରମତ କରିବା ପାଇଁ ମୀଳିବ ହେଲେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରେ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କି ମରମତ କରିବାକୁ ଫେରିଦେବେ ଓ ଏ ସମ୍ବାଧ ବିଶାଦରିଦ୍ୟାର କରିବ ହେମାନ୍ତି ମୁକ୍ତ କରି ପ୍ରକରିତିଥାଇ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅର୍ଥକ ବାରକମାସର କିମ୍ବାରେ ରଖିବେ ।

ବୁନି ଛପରେ ପଥକର ଉଷ୍ଟମ୍ଭ ସେ ଲୁଣିଟ ବିଳାରଶାହେବ କରୁଥିଲେ ଗାହା ପାଠ ହେବାରେ ତଣାଗଲୁ ସେ ଅଛି ଭର୍ତ୍ତଦିଲ ଅର୍ଥକୁ ଠକାଲେ ପାଇଁ ଧରୁଥା ଦିଲରେ ୫୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏ ଯଥା କରଣରେ ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରକାଶକାରେ ଏବଂ ଧରୁଥା ଲେଖାଏବେଳେ ୫୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉଷ୍ଟମ୍ଭ ହେଉ ଅଛି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କେତେ ଉଷ୍ଟମ୍ଭ ହେବ ତହିଁର ଲୁଣିଟ ବିଳାରଶାହେବ ଦେଇ ନ ପାଇଲେ ।

ବସା ମନ୍ଦିର, ପାଠ ଓ ଅଳ୍ପାଳ୍ପନରେ କର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସବରେ ବୈଷ୍ଣଵ ଦୟାବିନୀ ମେ କର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସବରେ ଏବଂ ପାଠ ଓ ହଦେତା ବୈଷ୍ଣଵ କର୍ତ୍ତାର ଉତ୍ସବରେ ସମ୍ମାନରେ ମନ୍ତ୍ରର ବୈଷ୍ଣଵ ।

ମେହି ଏକାନ୍ତ ହୋଇ ଦୂର ଦୂର ପଥରେ ପଥରେ ଝଙ୍ଗାରେ ଲାଗାନ୍ତ ଲେଗାଏ” ଅର୍ଥର ଅଧିକରଣ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଉଚିତାର ମୁହଁତରେ

(Sd.) W. MacPherson

କରେବୁଝର ଓ ସମ୍ବାଧି

১৮ ম প্রজ্ঞ

କୃତ ଉତ୍ସିକ ଲେଖ ପଣ

ଅପ୍ରକାଶିତ ହାବତ୍ତ ସନ । ଇ । ଅକ୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲାଖିପତିର ସମ୍ବନ୍ଧ

(Sd.) W. MACPHERSON.

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ସାହିତ୍ୟ

Play

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四

200GAL

ଭାରତ ଭାଷା ସହିତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମଧ୍ୟରେ । ମାତ୍ର ଦିନଙ୍କ ସହିତ ସାଲ ମନ୍ତବ୍ୟରେ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଖ୍ୟ ଦେଇଲେ ଚର୍ଷକୁ ୪୭

ମଧ୍ୟ ପାଇଁ କାହିଁମାତ୍ରାମୁଣ୍ଡଳୀ

କାମେଲ ସାହେବଙ୍କ ଗୁଡ଼ଗାଳୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ
ହେଉଁ ଗୁଡ଼ଗାଳୀପ୍ରତି ଖେପାରେ ଓ ସେଥିର
ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ ବରହାଘ୍ୟ ପାରିଯୋଗିବ ବି
ବେଳେକି ଦିଅୟାଇପାରେ ଏ ପରିଷ୍ଠ ଉଚନ୍ଦ
ବରହା ବାରଣ ଏଠାର ଦିଶେଟିରେକୁଷେହୁବୁଗ
ଘାଲେଦୂରେ ଅବଧାନଙ୍କୁ ଲାଇଥିଲେ । ଏହିଦୁରେ
ହେଠା ଲୋକେ ଏପରି ମଜାଧୂରୁ ହେଲେ ଯେ
ଗୁଡ଼ଗାଳୀ ପଞ୍ଚଶିରୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ସମ୍ପଦ ଲୁହରଲେ
କା ବହୁବାବୁ ଅଛି କୁଣ୍ଡିତ ହେଲେ ଓ ଆମେ-
କଲେପେ ବୁଝାଇବାର ଯାଇ ବହୁଲେ କେତେକ
ହୁଲେ ଅଦୌ ଗୁଡ଼ଗାଳୀ ଥିବା ବିଷୟ ଶ୍ରାମ୍ୟ
ଲୋକେ ମାନଲେ ହାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଥରକୁ
ଥର ମାହାଦ୍ଵାରା ହାତୁ ବନ୍ଦି କରିବାର
ପ୍ରକାଶର ଭାଇ ବାର୍ଷିପ୍ରତି ଅନିମୟ ଅକିଶ୍ୟାସ
ଓ ମଦା ଫୋଇଥିଛି । ସେ ଉତ୍ତମ ଭାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ବନ୍ଦିଲେହେଁ ମେଥୁଟେ ହାତୁଷ ବନ୍ଦି
ହେବାର ଲୋକେ ଅଶଙ୍କା ବରନ୍ତି । ଏପରି
ଅବଶ୍ୟ ଅନୁମାନଙ୍କର ପରି ମବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରତି
କାନ୍ତି କରିବାର ଅଛେ ।

କାନ୍ଦେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାପର୍ଷତ କି ସହିତ
କ୍ଷେତ୍ରର ଏଥିଥେ ଏ ଯଦି କାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ବାଲୁଆଳ ଏହିମାଧ୍ୟରେ ବାଲୁଆଳଙ୍କ ଓ ଆ-
ମିମାରେ ଉଚ୍ଚରେ ବାଲୁଆଳ ଅନନ୍ଦଜ
ବାଲୁଆଳ ଓ କୃତକାଳ ପ୍ରକାଶ ଜଣିବୟଦିବା

ଶାରମାର ସ୍ଥାକାର କରିଥିଲୁ । ଉତ୍ତଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜିବେଣ୍ୟ ମହିଳା ଅଟେ ଓ ଜାହା ସମ୍ମାନ
ହେଲେ ଦେଗର ଅନେକ ଉପକାର ହେବ
ଏଥରେ ଅଶ୍ଵମାସ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ସୁଭଗଂ
ସେଥର ସମ୍ମାନକମାତ୍ରେ ସହସା ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଫୁଲ୍ଲ ହେବା ହେବୁ । କେମାତଙ୍କୁ ପ୍ରମ୍ବା
ଚରିବାକୁ ହେବ । ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କର ଏକାକୁ ରହା
ଯେ ସମ୍ମାନକର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାନ ହେବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍କଳଦର୍ଶଣ ଥାଏ କରିଥିଲୁ
ତେ ଉପରେ ଯେ ଦୋଷାବୋବ ଦେଖିଲୁ
ଉଦ୍‌ସୃଦ୍ଧରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ମନୁକ୍ୟ ଲେଖି-
ବାରୁ ଶାନ୍ତ ହେଲୁ ବାରଣ ଏହା ଅନ୍ୟପଦ୍ଧତିକା
ଅପର । ଅଜେବ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରଥମେ ନନ୍ଦ ହେ-
ଲେବେ ପଢ଼ିବୁ ବିମେ ଭଲ ହୋଇଯାଏ ।
ତେ ସେହି ଅନୁଭବମେ ପ୍ରଥମ ବଂଶୀ ଦର୍ଶନର
ଯେ ଦୋଷ ଥିବ ପାଇଁ ଦୂଷ୍ଟ ତୃଷ୍ଣୀୟ ମଙ୍ଗାରୁ
ତାହା ଅନେକ ସ୍ଥର୍ଵଦୀବ ତେ ଦର୍ଶଣ ଦର୍ଶନ-
କୁଳ କିମ୍ବଳକୁଳ ତେ ସମୁଦ୍ରକ ହେବ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦର୍ଶନ ଲେଖିବମାନଙ୍କ ଅନୁମୋଦ
କରିଥିଲୁ ଯେ ଚର୍ଚି, କଠିନ, ବକମିଶ୍ରିତ-
ତୁଳନାବା ଲେଖିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିନ୍ତି
ତେ ଫିଧାର କାଳ ବିଷୟ ପ୍ରତି ବିମେଷ ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିନ୍ତି । ଏ ଦୋଷ ଥମେମାନେ ଏହି ବିଷୟ-
ମରାହ ଜାଗରିଖାର ପଢ଼ିବାରେ “ନନ୍ଦଲେ-
କଳ ରଜନୀ ହୋଷ ” ଶିଖେବାର ପ୍ରସା-

ବରେ ଧିଶେଷତଃପେ ବନ୍ଦାଇ ଦେଉଅଛୁ
ପଚାର ଲେଖିବାର ଅବଧିକ କାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନୀୟ ସିବିଲ୍ ସର୍କାର
ପଣ୍ଡା

ବୟକ୍ତିଶୀଘ୍ର ସିଲାପରହିତରେ ପ୍ରଦେଶ
ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଉପରେବେ ଧାରରେ ଜଳକ,
ଉଚ୍ଛିତିଦୂରଙ୍ଗ ତେ ନିର୍ମା ବରିବା ବନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ର
ଜୀବ ଅବଶ୍ୟକ ଥିବାରୁ ଶ୍ରୀମତ୍ ଲେଖନଙ୍କ
ବନ୍ଦରେ ଉତ୍ତର କୃଷ୍ଣପୂରାଜଙ୍କରେ ଧିକ୍ଷା ଦେବା
ନିମନ୍ତେ ହୃଦୟରେ ଶାରୀ, ମାତ୍ରା ଏ ବ୍ରତ-
ବରେ ଏବ ଏବ ଜଣ ପିଷ୍ଠବ ନିୟମରୁ ବରି
ଅଛନ୍ତି । ଦୃଢ଼ବକତ୍ତ ସିଲାପରହିତ ପଣ୍ଡା
ଅବକା ଫିରୁବତୀ ମାସ ତା ୨୭ ରଜନେ ଅଭୟ
ହେବ ଓ ପଣ୍ଡାର୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଚଳିଗମ୍ୟ ତା ତପର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବାର ଅନେକ ହୋଇଲା
ଅମ୍ବୁମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ପୁଣରୁ ସହିତ ସରିଲୁ
ଯେ ହୃଦ ତିରଗ୍ର ଦେହ ପରିଜ୍ଞା ଦେବା ନିମିତ୍ତ
ଶାରୀରା କର ନାହାନ୍ତି ଅନେକ ଦିନର ତେଜା-
ର ମୋହିବ ଅପବାଦ ଅଛି ଯେ ଦେବା ନିବା-
ନୀମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ହୁଲିବୁଛି । ଦେବାରଙ୍କୁ ତୀରୀ
ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଜର୍ମଣୀମେଖ ଶିକ୍ଷକ ନିୟମରୁ
ରଥବା ପ୍ରଭ୍ୟକ୍ଷେ ଯେ କେହ ପଣ୍ଡା ଦେବାକୁ
ଜାହାରରେ ଜାହା ଏଥରେ ସମସ୍ତେ ଏହ ଦିକେ-
ନା ବର୍ଷ ଧାରନ୍ତି ବି ତେଜମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ

ଅଜ୍ଞକ ଏହି ଅପଣା ଉନ୍ଦରିଳେତୁ ବାହାରୁ
ବିନ୍ଦ ବାହିବରେ ତାହା ନହେ ।

କେବ ପଣ୍ଡା ଦେବାଳୁ ଅଗ୍ରଭର ନ
ହେବାର ଜାରି ଏହ ଯେ ଅଭସର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଥିବା
ମାତ୍ର କିମ୍ବାନକରରେ ଶିଖା ଦିଅ ହୋଇ
ଥାଇଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବକୁ ଦେବାଳୁ କୁରୁତ
ବିଷୟରେ ସିବଳପରିଦ୍ୱୟ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀମାନ୍
ଶିଖା ଧାର ଅନୁକ୍ରମ ଅନ୍ତରେ ବିଷୟର
ଶିଖା ଅଧିକାରେ ଅରମ୍ଭ ସ୍ଥାନ ହୋଇ ଚାହିଁ,
ଏଥର ବାବତ କି ଅମ୍ବେମାନେ କହ ନ
ଥାଏଁ କରିବ ଉଦ୍‌ଦେଶ ବିଷୟର ଶିଖକ ଓ
ମୂଲର ଜାଗାକବ ବହୁପାଶବେ । ହୃଦୟାଳୟର
ସଂଖ୍ୟା କିନ୍ତୁ ବନ କୁହି ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଅଛି
ପ୍ରାୟ କଣ ୩୦ ଦ୍ଵାରା କାଳୁ ଗୋଟିଏ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇବ
ଅଛନ୍ତି । ହୃଦୟାଳୟର କରିବ ଶିଖରେ ମନ୍ତ୍ର
କିନ୍ତୁ କୃତି କାହିଁ ବଜାରି କେ କଲି କଳ
କରିବ କବ ଶୁଦ୍ଧିମାନେ କରୁଥିବ ଏହପରିମ୍ବ
ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ରଘୁନ୍ତ ବାଜାର ଦେଲେଣି କରୁଲେ
ଅଗ୍ରକ୍ରି ଦେବ ହାତ୍ତି କେବେ ଯେ କି ଜମନ୍ତେ
ଅଭସର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏହିପରିମ୍ବ ଓ ଦକ୍ଷା କରିବାରେ
ଶିଖା ଦୟା କି ହେଲୁ ଏଥରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅନୁର୍ମର୍ମ ଅଛି ।

ପିଲାଲାମୁଦ୍ରାକର ଧର୍ମାର୍ଥକର ଶେଷ
ପନ୍ଥରେ ଅଛି ଏକ କାଥା ହେବାର କାରଣ
ଏହି ସେ କିମ୍ବା କ ୧୫ ଟଙ୍କା କର ଆଜି
କାମ ପରିହାର କର କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଧର୍ମା ଦେଖିବା
ମାର୍ଗଚାରୀ । କିମ୍ବା ବିଷୟର ଶେଷ ଗୁଡ଼ା
ହିତେଜୁହିରେ ପର ଅରମ୍ଭ ଶୋଭାଯତ୍ତ ଉ
ପରାମା ମାତ୍ର ଦୟାଦଳ ରହିଲ । ଏ ସମୟରେ
ସୁଲକ୍ଷଣ ପେନ୍ଦରୀ କ କିମ୍ବାଠନାରେ କିମ୍ବାରୁ
ଖୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ଅମ୍ବାରଙ୍ଗଜ ଦୂରିକର ଆପାତ ।

ଅମ୍ବେଳାର ପାଦ କହୁଥିଲୁଁ ସେ ଜପନେ
ଦେଆତ ବିଶାରାଗ ବକର୍ଷ ତେବ୍ର କୋଳ
ମାନେ ଶ୍ରୀମତ୍ କାମାର ସହେବଙ୍କ ବିଦ୍ୟମାନ
ହାବେ ଉତ୍ତରପଦ ପାଇଥାର ବନ୍ଧୁ ହେତେ ଏହି
ଶୈଥିପ୍ରାଣ ଅନୁଗ୍ରହ କହୁଥିଲୁଁ ସେ ଅଳକା
ଏ ପରାକାମାର ଦୁର୍ଲଭାଳ ସବାମେ ହୁବିଲ ରଜା
ଯାଇ ଅନୁଧାନ ବିଶ୍ୱରେ ପରାମା ମୃତ୍ୟୁ
ହୋଇଥାନ୍ତିରୁ । ଶାଖା ଅମ୍ବେଳାରେ ଅନ୍ତର
କହୁଥିଲୁଁ ପରେ ତାହାର ଦେଆନବ ଓ ଅମ୍ବ-
ମାନ ହର ଅନୁଗ୍ରହରେ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ କର୍ତ୍ତଗାନ
ଜ କରିବାର ଶୁଦ୍ଧ ଜାହାଙ୍କ ଦେଖନ୍ତି ତେବ୍ର
କହିଲାକେ ଏକବର୍ଷ ବାଲ ବିଗମ କରିଲେ ।

ପୁଣି ଶିଥମାନୁସାରେ ଦିଗନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ
କତ୍ତ ବାଖନୀ କାହିଁ ଦିନ୍ତ ନୂଜିକ ଶିଥମା-
ନୁସାରେ କଥମୁକ୍ତ ହେବାପାଇ କେବେ ମେହା
ଗୋମାର୍ଯ୍ୟ ବୋଢା ପାଲିଥିବେ ଉମେହର୍ଣ୍ଣାର
ଅବସ୍ଥାରେ ବର୍ଣ୍ଣଯାଇ ଦାଇର ଦାଳା ଜଥରଦେ
ପରକବଥୀ ନହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ।

ଏ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅମେରିକାରେ ସବୁଜାତ୍ମକ
ଅବଗତ ହୋଇ ଯାଏନାହାନ୍ତି କୋଟିଶହେ
ହିଲ୍ଲେ କେବେ ଥିଲା ?

ପ୍ରାଦୁର୍ବିଦେଶସ୍ଥ ଧାଉଯନକରରେ କହେ
ସମ୍ମାନବାଚ୍ଛି ବିମେଷ ଦୋଷକ ପ୍ରିୟ ଅଞ୍ଜଳି
ଏ ହେତୁ ଘୋଟାର୍କ୍ୟାଲ୍ସମାନେ ଜାକୁ ଫିଲେବେ-
ବିମେ କାହାରୁ ଓ ଧେମାନ୍ତର ଏହି ତାଙ୍କର
ମଧ୍ୟ ସଂତୃପ୍ତି ଥାବ । ବନବିରେ ସେ ଏହି
ହୋଇଲାରେ ସ୍ଥେତକ କଷ୍ଟବ୍ୟକ୍ତି ବନ୍ଦନ
ସମୟରେ ଉଠେ ଫର୍ମାନୀ ଦେଖାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ହୋଇ ଗଠାଗୁଣ ଅପାରାତ୍ମା ଘୋଟାର୍କ୍ୟାଲ୍ସ
ସ୍ଵର୍ଗ ସତିତ୍ୱ ଫେର ସମ୍ମାନବିଦ୍ୱିତ୍ୱ ବନ୍ଦନ
“ଅମ୍ବୁ ଘୋଟା ବିଦ ମାରଥନ୍” ଏ ହୋଇ-
ଲାରେ ବିଦ୍ୱର ମାର୍ଯ୍ୟାଦାମନ୍ତ୍ରୀ ପର ତ ଦେବ

ଦେବତାଙ୍କୁ ଜୀବା ଦେବାଙ୍କ ଅନ୍ଧିନ୍ଦେ ଏ ମେତା-
ଙ୍କ ମାନା ପକାର ଯାମଗୀରେ ପୁଷ୍ଟିଜୀ ହୋଇ
ଥିଲୁ ଅପଣାର ବଢ଼ ଥିଲା ନ ଥୁବେ
ଅମ୍ବେ ସଠାରେ ଉଦ୍‌ଦେଖନ ଦରକ୍ଷା” । କହୁ
ଯେ ଥିଲା ନ ସ୍ଵାର ଉତ୍ତର ଦେବାଙ୍କ ୧୦
ଦେବତାରେ ଧ୍ୟାନ ଓ ଯାମଙ୍କ ଧରିବା ପାଇ
କିମ୍ବରରେ ତାହ ପକାରିଲା (ସେ ଦେବତାଙ୍କ
ଯାମଙ୍କାମାଧ୍ୟ ସମେତ ଗାନ୍ଧୀ) ଦେବତାର କୃତିକୁ
ମାନେ ଯାମଙ୍କା ଅନିଦେଶେ ତ ସେ ଅଜି
ଯାମଗୀରୁ ପ୍ରତି ଦେବତ ଯାମଙ୍କାରୁ ଥାରୁ
ଥାର ଥର ଆରମ୍ଭ । ଦେବତା ଯାମଙ୍କା ଆଜ
ସେ କହୁ କୋର ପାଇଁଲା ତ ବଧାରିବେ କବ
ମାର କହୁଲା “ଅବଧାନ । ଅମ୍ବେ କି ଅଶ୍ଵନ
ଯମେ ଏ କରିବେ ଥାର ଦେଇ ଥରୁ କହି
ଯର ହେଲା ଯାହୁ ଘରକୁ ଯାମଙ୍କା ଥାର
ଗୋଟିଏ ଦୀର୍ଘ ବଳି ଗରି” । ଏହା ନହିଁ
ମୁଁଦିଗ ଶେଷିବ ଦ୍ୱାରାତ୍ରେ କାହାର ବଧ
କିମ୍ବାଗାନ୍ତ ପୋଲ ଉପରାନ୍ତିରୁ ଦେଇଲାମ
ସେ ଦେବତାରେ ଯେ ସେ ଯାକୁ ନୁହେ ପୋଟିଏ
କହିବନ୍ତି କପମଙ୍କା, କହୁ ଯାହୁ କହିଲେ
“ତମର ବଧାର ଦିଲ ଯାମଙ୍କା ଗାନ୍ଧୀ” । ବଜ

ମୁକୁଟି ଏ ମାରନ୍, ମାତ୍ରାମଧ୍ୟରେ ଲଳମୁକୁ
ଆଏ ଓ କହିଲୁ ମୁକୁ ଅସୁବ । ଠକ ପବିତ୍ରର
“ ଏ ମୁକୁର ମୁକୁ ହେତେ ? ” ଉତ୍ତରଦିଲ୍ଲି
ଲବ୍ଦନେ “ଶାଷ୍ଟରଙ୍ଗ ମୁକୁର ଜଳା ନହେ ” କହି
ଠକ ବହୁତ ଅମ୍ବେ ଦେଖୁଥ ଓ ଚାଲାତାର୍ଥୀଙ୍କ
ଯୋଜାଇବାରେ କାହିଁ ମୁକୁର ଦର ଦାମ କହି
ଜାରୁ ମା ଏଥାରୁ ମେଇ ହୋଇ କହିବୁ ଦିଏ
ଅଛି ଏହାରୁ କହିବ ଓ ଏହେ ଯାମ ଦେଇ
ଦେବ, ଯଦି ଅପରି ଏହାରୁ ମୁକୁ ବୋଲି
ତରିକ ଭୋବେ ବଥର ଅର୍ଦ୍ଦ ମୁକୁ ଦେବା
ଦେଇଲୁ ଅମ୍ବେ ମୁକୁ ଅପରକୁ ଦେଇ ଏହା
ହେଇ କହିଲୁ ହୋଇ ବରକୁ ଦେଇବିବୁ
ଏମୁକୁଦ୍ୱାରୁ କହିଲାକୁ ୧୫୦ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଇ
ମୁକୁଟି କହିଲେ ଓ ଠକ କହା ହେଇ ସମ୍ମି
ହୋଇ ମହିଳା କଲା ଓ ସେମଝ ଅର୍ଦ୍ଦ ମୁକୁରେ
ମୁକୁ ଆଜନେ ବୋଲି ବିଶେଷ ସଜ୍ଜି ହେଲେ
କିନ୍ତୁ କହି ଅରହତ କବି କହିଲକୁ ଦେ
ମୁକୁ ଦେଖାଇପାର କହିଲି କହିଲୁ “ ବଥର
ମୁକୁ ଅଧିକର ଏହା କୁହିନ ମୁକୁ ଅଟେ ”
ଉତ୍ତରଦିଲ୍ଲି ଏ କଥା ପୁଣିଜା ମାଧ୍ୟମେ ତାଙ୍କ
ମୁଦ୍ରବେଶ କରୁ ପରିଲୁ ଓ ହୁତ କରିପର
କିମ୍ବୁଦ୍ଧି ହେଲୁ ତାହା ଦିବକରେ ଅନୁମାନ
କରି ମାରିମାରୋ ।

ତ କମାର କୁଆଗେଣ୍ଟା । ଧନ୍ୟ ସେଇଥା
ନେଇର ବୁଝ କୌଣସି । ଏହା ମନ ହର୍ଷ
ହେଲେ ହେ ଆହାର ଶୁଣିରୁ ପ୍ରମାଣା କରି
ଦାଳୁ ହେବ । କେମୟ ଅର୍ଥପରାମରଶ
କହିଲେ ମୁହଁରୁ ପରିଜ ଦୂରା ଦୋଷ ମହିଦୀ
କୁଣ୍ଡର ଦେଲା । ଏପରି ଅଭିଭାବେ କିଏ କେ
ମୁହଁରାପରେ ଯଦେହ ବରନ୍ତା ? ଏପରି ଉଚ୍ଛବୀ
କରିବ ହେବୁ କିମ ? ହେଲା କିମା ଶିଖ ଓ
ହେବୁ ଅଲୋଚନା । ବିଦ୍ୟା ଶୁଣି ଯେଉଁ
କରିବେ ଜୟୋତି ତ୍ରୈତ୍ରୀ ଯେ କରି ମନ ହେବ
ବା କଳ ହେଲା କହୁଣ୍ଡ ହୁଏ ଯଦେହ କାହା ?
ହୃଦୟ ପ୍ରେସ ସମାର୍ଗରେ ତଳିଲେ ଯେପରି
କଳ ହୁଏ କୁମାର୍ଜ୍ଵଳ ମନା ହେଲେ ଯେହପରି
ମନ ହୁଏ । କଲାଙ୍କ ବା ଉତ୍ତରମୁଖରେ ବିଦ୍ୟା
ଶୁଣି ପ୍ରମାଣରେ ଯେପରି ମହିରୁ ତେ ପାଥ୍ୟମୁକ୍ତ
ଅଛିନ୍ତି ବେହୁପରି ପୂର୍ବ ଓ ନନ୍ଦ ମେତେ ଅଛି
କୁ ଓ ହେଲାକଳ ଆସରେ ଅପରିଷିତ ହେପର
ଠବ କିଅଦ୍ଦେଶ ଉତ୍ତରାକି କାହାରୁ ମୁହଁରୀ !

ଦିକ୍ ଦେଖଇ ସମ୍ପର୍କ ହେବେ । ସବୁ ସ୍ତୋ-
ଥକ ଡିଫଲ ଓ ମୋଟାମଳରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ
ମେଳକୁର ଦେଖି ଧାରିବ ମୋଟାମଳ ହୁଲେ
ଦେଖିଲିବ ମେଳକୁର କଣ୍ଠରେ କଣ୍ଠରେ
ସମୟରେ ଉପର୍ଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାର୍ଯ୍ୟ ଦରିବେ ।
ଥାଏଣା ଉଦ୍‌ଦିନ ବାଲ୍ପାତ ଅଜ୍ଞା ଦୌରାନ୍ତି ଉଦ୍ବି-
ଜନର ବନ୍ଦିଗନ୍ଧରମାନେ ଦେଖ ମେଳକୁରର
ବନୋବସ୍ତୁରେ ଥିବାର ଲେଖ୍ଟିନ୍ଦ୍ରିୟ କବ-
ର୍ଣ୍ଣର ମାହେନ ପେମାହକ ପ୍ରତି ଅଷ୍ଟକୁ ତେ
ପାଞ୍ଚଶାର ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ପ୍ରତି ମନ୍ଦୁକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ଓ ସମସ୍ତ ସାନରେ ଏଥର ବନୋବସ୍ତୁ କରିବା
କାରଣ ଅଦେଶ କରିବାକିମ୍ବା । କେବୁମେଳ-
କୁରର ପାଞ୍ଚଶିଲେ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରବାସ ହୋଇ
ଥାଏ ।

ଅନ୍ତରେର (ଅବେଳା) ମେଳକୁରଙ୍ଗର
ଯେ ଧୂରୀଆ ଜାଇବା ବଦ୍ଧିମେଣ୍ଟରେ ଥିଲ
କବିନ୍‌ପୁରେ ସ୍ୱାମୀନଙ୍କର ନାମ ପ୍ରାଣ ହୋଇ
ଅଛି ଏହିରେ ଯେ ଜଳା ଅସ୍ତ୍ରକ ହୋଇଥିବ
କିମ୍ବା ଶାହମନାଙ୍କ କରାଇଲେ ସଂମୋହନ
ହେବ । ଅଳକ ଧୂକା ପାପ ଅଛେଇରୁ ପଦ
ଧାଇବା ହେବେ ଆହା କବାଳ ବର ଅଛନ୍ତି
ଦେବତା ସୁତ୍ରା ଜାଲକାନ୍ଧାରେ ଆହିର ନାମ
ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ହୋଇ ଥିଲ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରମଂବାଦ ।

ପାଇଁ କଣ ସନ୍ତାହରେ ପଲକନୀର ଦେଖେନ
ତେବେଳା ସିଂହାସ୍ତ୍ର ବାଜ ବରିଥିଲେ । ମହାକାଳ
ବାହୁଦରମାତ୍ରର ଯେପରି ଗମନୀର ବହରି
କରିଥିଲେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ସେମାନେ କଲେ
ଓ ସର୍ବଜଗମାନେ କଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଓ ସେ-
ମାଜନୀର ପ୍ରମାଣୀ ବନେ । ବୋଧ ହେବ ମହା-
ଶୁର ଗଞ୍ଜଦରବାଟାମ ସେମାନେ କବ୍ସରି
ପିଶା ଦର ଏତେ ଅଳ୍ପବାକ ମଧ୍ୟରେ ବଜାନ୍ତିଶ
କହିଛି କହି ଦିଲାଦିଲାନ୍ତ । ଉଚ୍ଛଵାୟମାନେ
ତୌରେହି ବିଶ୍ୱପୃଷ୍ଠରେ ଆପରି ହେବାରୁ ନାହିଁ,
କଣ ପୁରାନୀ କଷ୍ଟମୁ ଅଛେ ।

ଏ କର୍ତ୍ତାରେ ଦିଶେଷ ଗୀତ ହୋଇ
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅମୁଦଳ ଅଥବା ଦେଖିଲାରେ
ଆସୁନ୍ତାହିଁ । ଗର୍ଭର୍ତ୍ତ ପରି ଅମ ଲେବନ୍ତ
କହିବ କହିବ କି ? କିନ୍ତୁ ଦିଲିଲାର ସମୟ
ଯାଇ ଫାହିଁ ।

କାବୁ ପାଇବନ ହାଥ ତେବୁଣୀ କଲେପୁଣୀ

ଏଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ
ପୁଅକୁ ସଠାଇବାର କମିଶନର ଯାହେବ ପ୍ର-
ଗ୍ରାବ ଦୟାଇଲାନ୍ତି । ଏ ମହାନୀଯ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ୍ଧ
ଅଚ୍ଛନ୍ତି ଓ ଛଳିକା ପରିଥାଳ ଧାରଣ କରିଲା ।
କିନ୍ତୁରେ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବର
ଅନେକ ଘେର କ୍ରମାବଳୀ ଅବିଅବଳୀ ।

ପ୍ରତିକଳରେ ଅଜଳ ସ୍ଵପ୍ନକାଳପୁ ଦ୍ୱାରା
ଦରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥାମେଣ୍ଡ୍ ମନ୍ଦରୁ କରିଥାଇଛନ୍ତି ।
କହିମ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଗର ଓ ଏଥରେ ଅନେକ
ଜୀବକାର ହେବ ।

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ବିର୍ଗଶ ଦୋଳନ୍ତି “ ମାତକାଳ ଅ-
କୀର ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବୈଷ୍ଣ କଥାକ ଦୂ-
ରରେ ଆମ ଉପରେ ହେଲେ । ସୁବ୍ରତ ବୈଷ୍ଣବ
ଦେଖି କହିଲେ ଅପଣ ମୋର କାଳ ଦେଖୁ ।
ବୈଷ୍ଣ ଦେଖି କହିଲେ ଅପଣଙ୍କର ପାନ
ବୁଢ଼ି ହୋଇଥାଏ । ଯୋରେ ଆମ କହେ
କବି ଥିଲେ ସେ କହିଲେ କେଲେ ମୋହି ହାତ
ଦେଖିଲୁ ଦର ? କୌଦିନ କହିଲେ ଦେଖାଏ ।
ଏ ନ ଦେଖାଇ ଗୁରୁତ୍ୱ ପଣ ଅପଣା ହାତ
ମହାତ୍ମା କାମରାଜ ନେଇ ଦେଖାଇଲେ ।
କୋଠାର କହିଲେ କୁମୁଦ ଲାଭ
କୁଣ୍ଡି ହୋଇଥାଏ । ସୁବ୍ରତ ହସିଲେ, ବୈଷ୍ଣ
ଅଧିକ କାହାର ପଞ୍ଚାତ କଲେ !!! ” ପାଇଁ
ନେବେ ପରିମଳାକରି ବହୁପର ବିପତ୍ତି ।

ବେହୁ ପରିବା ଲୋକଙ୍କ ଯେ “ ବାଲେନ୍ଦ୍ରା
ଗର ଅନୁରଜ ଦେହତିକାମାଳିବାଦୀ ଶାସ୍ତ୍ର
ବ୍ୟାକେଜାବରତ୍ର ସବୁ ମହାମୟୁଦ୍ଧ ବଜିଲେବେ
ପାଇଁ ଧଳାମକାର ଗଲା ଅଛି । ବେହୁ କି
ଏ ଅନୁଯାୟୀ ଗୁରୁତବରେ ଧଳାମନ୍ତର ଫୁଟେ
ବଳକ ଗୋଟିଏ ଜାଲରେ ଅଛିଲୁ ପ୍ରାୟ
ଶେଷ ହେଉ ଲକ୍ଷ୍ମିପାତ୍ର ଫୁଟେ । ”

ଅମୃତବଜାର ପଦିବାର ଅବରତ ଛେନ୍ଦ୍ର
ଯ ଅମେରିକାର ଧେଜରେଲୁହିଥାମନ ପଦି-
ବୁ ଏକ ଦ୍ୱାତର ଲୁଳିଗଲଙ୍ଘ ଫଳା ପେଇ
ପିବାରୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵା ବରିଥହିସୁ, କିନ୍ତୁ କହିର
ତମାଜ ସମ୍ବାଦବାଟ ଘର୍ତ୍ତରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ
ଥାଏ ! ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଖଣ୍ଡିବ ମାଧ୍ୟମ
ପୂର୍ବଦର ଦୂଷି ଏତେ ଅନୁକ ଦେଶରେ
ଏ କହିବାର ବୌରତ ଯେ ତେବେ ଅନୁ-
ଶୀଖ ଆମେରିକାରେ ଦେଶରେ ଦେଶରେ

କଣ୍ଠରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଜମ୍ବୁଳ ଶ୍ରଦ୍ଧାତିର ନାହିଁ ।
କଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଜମ୍ବୁଳ ଶ୍ରଦ୍ଧାତି (ଯେ ଅଛାର
ଦିନୁକ ସମୟ ଉଚା ଅଳ୍ପ ସମୟ ଏମନ୍ଦେଇ
ମୁଖ ଜାଥରୁ) ପୃଥିବୀ ଶାବଲାଗୁ ଜମ୍ବୁଳ

ବ୍ୟକ୍ତିର ବର ବହୁଅଳ୍ପ ଯେ ଜୀବନ-
ଦୀର୍ଘମୁଖ ଚମ୍ପାକୁରେ ସମସ୍ତକାର ଘରୀବାଙ୍ଗ ଏକ
ଆହା ତଥା ଚମ୍ପାକୁ କୌଣସି ଲୁହରେ ଦେଖ
ଯାଏ ହାହିଁ ।

କାମେଲସାହେବ ପରିମୁନ ଫଳର ଜୀବନର
ମଧ୍ୟକ ଦେଇନ ଜାଗା କର ଯହିଁର ବଳକା
କେବାଥାର ଦୂରକାଶ ପ୍ରେମ ଶୈଖିର ମାଛପ୍ରେଷ୍ଟୁ
କର କେଇନ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଏହି ଦେଖ
ଅହୁର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ସେ, ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଜାଗା
ମମାକଙ୍କୁ ବନ୍ଦଳ ବସନ୍ତ ଥାଉ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ
ମାନୁଷାହେବଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତାବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କାହାରକେ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ସେହେଠିଥା ଆହା ମହୁର
ଦର ଘାର ଅହୁକୁ ।

ଅମେରିକା ବିଜ୍ଞାନ ଲଭ ଲୁହ ପଥର
ଦବତା ଏତେ ଅଧିକ ବଢ଼େ ଯେ ଜତ୍ୟା
ମୂଳର ବାଣୀର ଉତ୍ସବମ ଶାତ୍ରୁଷ ଓ ହତ୍ଯାର
କାନ୍ଦାର ଅଧିକ ହେଲାର କ୍ରିୟା ।

୧୭୭

ମହାଦ୍ଵାରା କରିଯାଥ କାରକୁଳ ଜୀବଜଳ ନ-
ମନଶ୍ରାନ୍ତରୂପ ଗ୍ରେଟିଙ୍ଗାମ୍ ବିକ୍ର୍ୟାର୍
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମୁଦ୍ରା ଜ ୧୫୮୦୦
ମାହାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ ଜ ୧୫୮୦୦
ମନ୍ଦିରଜୀବନ ମୁଦ୍ରା ଜ ୧୫୮୦୦

ଶାହବନ୍ଦ ଉପରଲେଖିତ ସ୍ମରଣବ୍ୟାପ୍କ କଥା
କିମ୍ବା କଥାକିମ୍ବା ଯଥାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗ୍ରା ଜୀବନଙ୍କ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥାରେ ଘର୍ଭ ଦିଲେ ଗ୍ରାମ ହୋଇ
ଥିଲେ ।

୧୦୩

କୁରୁ	ରାଜନୀତି ଦିଲ୍ଲୀ	କଟକ	ଦିଲ୍ଲୀ	୫
କାଳୀପ୍ରକଳ୍ପ କାଳୁପ୍ରୟା	"	"	"	୯
ହରେକୁଟ ପାଥ	"	"	"	୩
ଶଥକୁଟ ଦାସ	"	"	"	୧
କଳୁହମୋର ଦୋଷ	"	"	"	୧
ଅଗ୍ନିମାଳନ ଦାସ	"	"	"	୨
ଗୋହନଚନ୍ଦ୍ର ଶଧ	"	"	"	୧
ବନ୍ଦିଜ ବନ୍ଦି ପାହେବ	"	ଅଗ୍ନିମ	"	୧
କୁରୁରାଜନୀତି ଦିଲ୍ଲୀ	କାଳି	"	"	୧

ଏହି କଲ୍ପନାଧରୀଙ୍କା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କର୍ମଚାରୀ
ଦୟାପ୍ରତ୍ଯେକଙ୍କାରିଙ୍କାରୁ ପରାମର୍ଶରେ
ଦେଇ କେବଳ ପ୍ରକାଶକ ହେଲୁ ।

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

୩୮୯

ଭାର୍ଯ୍ୟରୁଷ ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱର ସମ୍ପଦଗମିତୀ ମୁଦ୍ରଣ । ମାତ୍ର ଦିନେଶ୍ଵର ସମ୍ପଦଗମିତୀ ମାଲ୍ ମହିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ଦେମୂଲ୍ୟ ପିଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ନଥାଳୀ ପାଇଁ ଭାବିତାପୁରୁଷୀ

ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଣ୍ୟର ସହି ଅକ୍ଷେତ୍ର
ଦେଇଁ ଯେ ପୃଷ୍ଠା ପୁରୁଷର କଣେ ମହାଶୂନ୍ୟ
ମାଳକଙ୍ଗଳା ମମୁଦର କର ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାନ୍ତରେ
ଏହି ଦୂରପୂର୍ବ ଭାବୀ ନେଥୋଲିପୁର ପୁରୁଷରକୁ
ପରିଚାଳନ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏହାକର ବିଦ୍ୟା
କ ୨୫ ଟଙ୍କା ମୋଦେଖନ ପ୍ରାୟ ପୁରୁଦର୍ଶ ଭାବ
ସାହୁକୁଞ୍ଜୁ ହୋଇ ଉଚ୍ଚାଶ୍ରମେ ଦାସ କରିଥିଲେ
ସେହିବାରେ ପାଇଁ ପାଇଁଲେ । ଗରିବମାନ
ଜୀ ୬୫ ଉଚ୍ଚରେ ତିଥେଲହର୍ଷ କମରୁରେ
ଭାବର ସମାଜ ଦେଇଁ । ମୁଖରୀ ପତ୍ରକର୍ତ୍ତାଙ୍କାରୀ
କଲ୍ପରେତ୍ରାୟ ଦିଲାଜାର ମୋକ ଜାହା ବିର୍ଦ୍ଧନ
କୁ ଅଛନ୍ତି ଓ କବର ଦେବା ସମୟରେ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ୫୦,୦୦ ମୋର ଦେଶକାଳୀ ମାର୍ଗଥିଲେ
ପ୍ରଥାବିତ୍ତର ସମ୍ଭାବ ପୁରୁଷ ଏହାକର କବର
ହତଗଲା ଓ ଏହାକର ପୁରୁ ଏହି ବିଜବାନର
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଲୋକମାତ୍ରେ ଉପରୁତ ଥିଲେ । ପ୍ରଥି
ମୁକ୍ତ ସହି ମୁହଁରେ ଏ ପୁରୁଷଙ୍କର ମେତାବୀ
ଦ୍ୱାରି ଦୂରରେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ଦେଇଁ ମୋହଲେ
ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏ ମହାତ୍ମା ସୁନ୍ଦର କବି
ଥିଲେ ତେବେଦେଲେ ଏହାକ ଦୂର ଗୋବି
ଭାବରେଥିରେ ଦେଇଁ ନ ଥିଲେ ଓ ପ୍ରାନ୍ତରେ
ଅନ୍ତବାନ ଭାବର ଏହାକ ଶାର୍ଯ୍ୟ ବୌଗଳରେ
ଭୋଲାପାତ୍ର । ଫର୍ମିମାନେ ଅନେକବାଳ
ପର୍ମିନ୍ଦ୍ର ଏହାକ ରାଶ ପରିଶୋଧ କରି
ପାଇଁବେ ଜାହିଁ ।

ବାବୁ ନନ୍ଦଶେଖ ଥାଏ ତେଣୁ କିମ୍ବଳେ
ତର ଉତ୍ତରଶେଖର ପରିଷାରେ ଉତ୍ତରାଂଶୁ ହୋଇ-
ଥିବାର ଗର୍ଜ ସମ୍ପାଦନ ଗର୍ଜିବା ଅବଶ୍ୟ
ହୋଇ ଅଜନ୍ମ ଅନନ୍ତିତ ହୋଇଥାଏ କେବଳ
ବଜଳା ଅଥବା ହନ୍ଦୁମ୍ବାନିରେ ଏହାକର ପରିଷାର
ବାବୁ ରହିଲା ବନ୍ଦୁ ଅମ୍ବେନାନେ ବୋଧ ବନ୍ଦୁ
ଯେ ଉତ୍ତରପରୁ ବଜଳାରେ ପରିଷାର ହେଉଥିଲେ
ଅନାଦ୍ୟାତରେ ଉତ୍ତରାଂଶୁ ହୋଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରେ
ହିଅର ପ୍ରତିଥ ଉତ୍ତରାଂଶୁ ବଜଳାରେ ପରିଷାର
ଦେବାର ଅନାକବନ୍ଧକ ଦେଖି ଉତ୍ତରାଂଶୁ ପରିଷାର
ହେଲେ ନାହିଁ । ଯାମା ହେଉ ଏବେ ଅନ୍ତରାଳ
ଓ ଏକାଥରରେ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତରାଂଶୁ ହୋଇବାର
କେବଳ ତାହାର ପ୍ରଶଂସା ହେଉଥାଏ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ ଉତ୍ତରଲବାସିନୀଙେ ଯେ କର୍ମ ଧାରନେ
ଏହି ପ୍ରକାର ପରିଷାରେ କୃତ୍ତବ୍ୟାର୍ଥ ହେବେ
ଏଥର ଯୁଦ୍ଧ ପରିତ୍ୱା ଧାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଥାଏ ଅମ୍ବେ-
ନାନେ ଶ୍ରୀପୁରୁ ବନ୍ଦୁଗୁରୁ ପାହେନନ୍ଦାରୀରେ
ଅନୁଶେଷ କରିଥାଏ ଯେ ଏକଥ ଧଳ ଦେଖି
ସେ ଉତ୍ତରାଂଶୁ ହୋଇ ଅନ୍ତର ପରିଷାରରେ
ଉତ୍ତରଲବାସିଙ୍କୁ ଉତ୍ତରପରେ ପ୍ରକେଶ ବସଇବାରୁ
ଦେଖା କରିଛନ୍ତି । ପାହେନ ପ୍ରଶଂସିବ ଏ କରାରେ
ପ୍ରାୟ ଅଠବର୍ଷାବାଳ ଉତ୍ତର କରେମାନ ତେଷିକୀ
ନିମ୍ନୋମ କଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ
ନହିଁ । କେତେବୁ ଅନନ୍ତାଳ୍ୟ କେଣ୍ଟିକ୍
ମାରେ ମୌଳିକ ଏକବିମ ବସିବ କରିଲା ଓ
ପଢ଼େଥାଏ ଏହି ବାବୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଘୋଷ

ଭେଦରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏ ଦୟକ-
ର ଅଳୁ ପଶୁଷା ବାଲୀ ରହିଥିଲା । ଅଗ୍ରମ୍ଭ-
ଶୁ ଗଜ ସାହେବ ହେବଳ ହନ୍ଦୋପୁନି ପଶୁଷା-
ରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଦିମୁଖେଣା
କ ପଶୁଷ ରେ ମୌଳିକ ଅବତର କାହିଁର ବନ୍ଧ-
ର ହନ୍ଦୋପୁନି ବୁଝାବେ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

301

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ମାସମାହର ପ୍ରାୟ ଅଧେ କରୁଥିଲୁ
ଏଥାବୁ ଗାନ୍ଧାର କଜ ହେଲାପର ଅନୁକୂଳ
ହେଲାଣି । ଗନ୍ଧାରରେ ପ୍ରାୟ ଗାଜ କଣ୍ଠ
ଯାଇ ଜାହାଁ ତ ଶିଖି ସଜ୍ଜାପରମପୂରେ ବସନ୍ତ
ବନ୍ଧୁଥିଲା । ଏହା ପୂର୍ବରେ ଫିଲ୍ ଦିନ ଉତ୍ତର
ଗାଜ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥାର ଗାଜ ଦିନ
ହୋଇ ନିବାର ଲୋକର ସାହୁପରି ଭରୁ
ହୋଇ ଜାହାଁ ଦୋଷ ହୁଅଇ । ଗଜ ରହିବାର-
ଠାର ପ୍ରାୟ ଅକ୍ଷାମରେ ମେଦମାନ ସୁପରିଜ
ହେଲାର ଦେଖା ଯାଇଥିଲା ଓ ସେହି ହେଲୁଣ
ପୀତ କଣ ଘରୁଥିବ ଏହାବି କରସା ଅଛି କେ
ମେଦମାନ ଅବୃତ୍ତ ହେଲେ ଅଛି କରୁ ଦିନ
ମାତ୍ର ହୋଇଥାରେ । ମାତ୍ର ଗାଜ ହେଲ କିନ୍ତୁ
ହେଲ ତେବେତାପେଗଲ ଅଗ୍ରମଳ ଅବୃତ୍ତ
ହେଲାଣି । ଏହା ବଚନପରରେ ନୁହିଲ
ଦୁଃଖୋତମରେ ସୁଣ ତେବେତା ହେବାର
ମାତ୍ର ଅଧିକାରି ତ ଅମେଦାରେ ଏକବ୍ୟାପ୍ତିରୁ

ଏ ମେଘରେ ପାଞ୍ଜଳ ହେବାର ଦେଖିଅଛୁ
କେ ସୂର୍ଯ୍ୟଶୋଭନମ୍ବ ମେଘରୁ ହୋଇ ଏଠାରେ
ଥିଲି ମରିଗଲା । ଅମୃତାନନ୍ଦର ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟର
ସଂଦାତିଦିଵାଳା ଲେଖିଥିଲାଣ୍ଡି ଯେ ଉଠି ଲାଗର-
ରେ ଏ ମେଘ ଉପରେ ହୋଇ ପାଞ୍ଜଳାର
ପ୍ରାଣ କେନ୍ଦ୍ରି ବିଚିହ୍ନ କି ମହାରାତ୍ରି ବୋଲ-
ଯାଇ କି ପାରେ । ଚତୁରବୀର ମେଘ ଉପରେଇ
ହେବାର ଦେଖି ଜାତୁରାଧାରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟର
ରକ୍ତକୁ ପଥ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟରାହେବକ
କି ଉପାୟ ଦସିଥିଲାଣ୍ଡି ବୋଲି କି ପାର୍ଗୁ
ତିଲାତା ଉପରେ ଜାତୁରାଧାରେବକ କ୍ଷମତା
ତାର କି ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟର କ୍ଷମତା ଅନ୍ଧା ? ।

ଏ ଦିନରେ ଖୋରାକପାଲ ଦେଖି ମୋଧୀମ-
ନରେ ବାସର ପ୍ରାଚୁଗାକ ହୁଅଇ । ଯାହିସୁଦ୍-
ରେ ବୁଦ୍ଧଗୋଟିଏ ବାସ ପ୍ରଦଳ ହୋଇ ଗୋର
ଗାଇ ବେଳେବ ନୟ ଉଚ୍ଚଥିଲେ କହିଁଏ ଏବ-
କ୍ଷେତ୍ରୀ ବାସ ଖୋଲିପ ଦୟାରୂପରେ ଲାଗୁ
ଦେଖିଥିଲୁ ଦିନଦେଇ ପ୍ରାମାଣ୍ୟରେ ଦେଖି ବାଜି
କୁଠାର ଲୋକାଶାକୁ ଟିକି ମାର ପକାଇ-
ଲେ । ସେ ବାସର ଡେଖିମାନେହିରେ
ଦେଖାଇଗାରେ ସେ ହରାଗୁରୁ ଓ ଦ୍ୱାରା
ବାସମାରିବାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ପାରିଗୋପନ ଦେଲେ
ହେଉରେ ମୋତେ ଉତ୍ସାହର ହୋଇ ଅଛି
ବାସର ମାରବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ଅଛି ।

ଏ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ ଲେଖା ହେଲା ଜିତାଳୁ ଅନ୍ଧମାଳା
ମାନେ ଦେଖୁଥିଲୁ ଯେ ଏ ନଗରରେ ଶୋଭ-
ତାର ଦସ୍ତ ବଳନ୍ତନ ବର୍ତ୍ତନ ଓ ଯେବେଳା
ଦୀର୍ଘବିରାମ ଦୋଷ କାତର ଲଗାଇଥାଏ
ଯେବାରିଯା ଉଚ୍ଚବାହ ବରେ ଅଛନ୍ତି । ଏ ସମୟ-
ରେ ବେଳେ ଏଥର ପ୍ରାଚୀର୍ମାର ହେଲା ଗରୁଦ-
ଜଳ ଆହୁ ଯାହା ଦେଉ ବିଜ ବିଷମବା
ହେଲା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ଉତ୍ସାହରମ

୧୦୭

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଲେଖାନାମ ସବୁର ବିଜ୍ଞାନ
ଶକ୍ତିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଅତ୍ୟାଧିକ ବିଜ୍ଞାନ ରଙ୍ଗରେ
ନାହିଁ । ମନୋ ଦୟା ବିଜ୍ଞାନରେ କଳନ ବିଜ୍ଞାନ-
କଳ୍ପ କଲେ । ଉଚ୍ଚ ଓ ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା
ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଇ କନ୍ଦରେତ୍ତବ୍ଯ ରଥ୍ୟେବ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟମଣ୍ୟରେ ହୃଦୟବ୍ୟବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ
ଓ କିମ୍ବାରେ ଏକ ଗାର୍ତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ମନ-
କଳିମାରେ ଆଜେହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଅମ୍ବେମାରେ ନୂଜିକବୁଦ୍ଧାର ସାରଳା ଏ-
ପଟେ ଦେଖାଯାଇଛି । ତୁମା ଥିଲେ ଏଥିରେ
କରେଣ୍ଠ ଏହା କାହାର ଆଶୀର୍ବାଦ
ଦେଇଛେବୁର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦେବାର ଅନୁମତି
ଦେଇଥାଇଛି ଏହାକି କାମ କେତେବୁର କରଗୁ
ଛନ୍ତିକେବୁର ହେବ ଓ ଏହାକିର ଦେବାର
ମାନିବ ଟ୍ୟୁନିଭାବୀ କିମ୍ବାଇ ବୋଇଥାଇ
କେତେବୁର ଦେଇବୁର କଣେ ସବୁର ଦେଇଥିବୁକ୍ରିଯା
ପାଇଁ ବହୁବଳାଳର ପଦମୁନ୍ଦରାଜୁ ଅନୁମେଧ
କରିଥିଲେ ଏହାଥାର ତାହା ପଥକ ଦେଇବୁର
ଯେଉଁ କଥାକୁ ଏ କରିଲେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉଚିତବାହୀ
ହେବ ତାହା ମଧ୍ୟ କିମ୍ବାଇ ସବୁର ପଥକ

ଭରିବିରି ହେବ । ଏହାପରି କଳନରବ ଶୁଣା ଯାଏ
ଯେ ଅପତ୍ତି କରିଲାମ୍ବୁଲର ସୁଧାଶ୍ରୀ ବାବୁ
ପାଇଚାନାଥ କନ୍ଦର୍ତ୍ତା ଏ ଏହି ପାଇବେ
ଜାହାଙ୍ଗ ଉତ୍ତର ଭର୍ମ ଦେବା ଧୀର ପୁରୁଷ କରିଶୁଭ
ର ସାବେବ ଅନ୍ତରେଖ କରୁଥିଲେ ଓ କର୍ତ୍ତାନାନ
ମଧ୍ୟ ଜାହା କରିବାର ସମ୍ଭବ । ଜାହା ହେଲେ
ନରୀର ମୂଳ ଧୀର କଣେ ଲୋକର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବ ମାତ୍ର ଏମନ ଅନ୍ତରାଳ କୁଅର ଅନ୍ତରାଳ
ନିଷ୍ଠରେ ନରୀର ପୂର୍ବ ସମ୍ଭବରେ ନୂଜିନ କବିତା
ହେଲ ଓ ଦେଖରେ ଅନ୍ତର ଦେଇନର ଉତ୍ତର
ସମ୍ପଦ ଉତ୍ସବ ଏମନ ସମ୍ଭବ ହେବ କାହିଁ ।

ବଟର ଓ ଭାଲେହର ଲିଙ୍ଗରେ ଯେମନ୍ତ
କେବେ ଦେଖାଏ ଜିନିଷେଳିତର ଅଛିନ୍ତି ହେବୁ
ଘର ବହାରୁ ଦେବଳ ସୁଧାର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ବକୁଳକଷେତ୍ରର ଶେଣରେ ଆଶା ପାଇଥାଏ
ପୂର୍ଣ୍ଣରୁହିଥିଥି ଯେ କର୍ତ୍ତମାନ ଭର୍ମରୁରକ ଦେଇବ
ପିଲାପାଥୀ ବହାରୁ ତେବେ ଭାବାରୁ କାହାର
କର୍ତ୍ତର ପରିମାଣ କିମ୍ବା ଉଥା ଦିବ୍ଯାରାପାଥୀ
ଗତହାତ ସକାମେ କରେ ପୁଧର ପ୍ରେସ୍
ଭାବରେବିତର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦେବାର କଥା ଶୁଣୁ
ଯାଥିଲ କର୍ତ୍ତମାନ ବନୋବସ୍ତରେ ଯେ କଥ
କି ଦେଇ ହୋଇ ନାହିଁ କୋଥି ମୁହଁର କରିବ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସ୍ଥିର ଗତହାତ କୁଳ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
କଞ୍ଚାବଧାରଣ କରିବେ ତାମ କେବୁଣ୍ଡିଆ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ଅଧିନରେ ଅଛିନ୍ତି ଓ ଗୃହାକ୍ଷର ବସାରକେ
ଦେଇବ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ କରୁବ କରିଥାଏ
ଦେଇବ ଯେ ତଳ ପତ ଗତହାତ ଦୂର
ଅବସ୍ଥା ତୁମ୍ଭି କରିବେ ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାର ଦେଇ
ବାର ପ୍ରତିବି । ଅମ୍ବୁଧାରେ କରିବିବା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେ କରିବ ତାମଙ୍କୁ ପରିପାତ କରିବାପାଇଁ

କରିବାରେ ଛାତ୍ର ଦେଖୁଣି ନିଜାଖେବୁର
କିମ୍ବା ଦେଶକର ଦୟା ହାରନ ଗେଣାଲେଇ କରି-
ପାଇଥା ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ବୁଝ କରି ପ୍ରଦୟାଳୀଙ୍କର ଦେ-
ଖାଯାଏ । ମାତ୍ରାକୁଳରେ ତୁଲ ବିଦେଶକର ଅବସ୍ଥା
ହେଉଥିଲୁ ଓ ଧୋରେ ଜିକ୍ଷାଜାହଣ ପରି
ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ ଜ୍ଞାନାବଦା ଆଗି ଅବଧିବଳ
ଦେବେ ନାହିଁ ସୁଧାର କରିବାର ବିଦୁର
ଲୋତା ଥିଲା ।

ବାପାରୀକୁ ଯେ ଏହି ଶିଥିମ ହୋଇଥାଏ ଯେ ପ୍ରତି ଚିଲ୍ଲରେ କଣେ କେବୀର କେତ୍ତା
ଇନ୍ଦ୍ରିୟରୁ କିମ୍ବା ୧୦୦ କାଳାଗ୍ର କି ୨୦୦ କାଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇନରେ ବିହିବେ । ସେଇଁ ଛଳ
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଜାହିଁ ରେ କି ୧୦୦ କାଳାଗ୍ର କି ୨୦୦ କାଳ
ଦେଇନରେ ତେଣୁ ବିହିବେ ଆଜିଥାଏ କିମ୍ବା
ଇଲାରେ ଏକ ସବୁ ବିହିତରୁ ମାନୁକରେ କିମ୍ବା
ଲୋକଙ୍କା ସବୁ ବିହିତରୁ ବିହିବେ ।
ଏହି ଶିଥିମରେ ସୁଖରେ ସବୁ ବିହିତରୁ
ବୋଇଥାଏ । ସବୁ ବିହିତରୁ କିମ୍ବା
ଦେଇନ ମାତ୍ରିତ କି ୫୦ କାଳା କିମ୍ବା ପ୍ରଥମେ
କି ୩୦ । ୪୦ କାଳରେ ବିଯୁତ୍ତ ହେବେ । କିମ୍ବା
ମାତ୍ରିତ୍ତ ବିନିଯୁକ୍ତ ପାଇସବରୁ ଅନୁମତିକିମ୍ବା
ଏହିକୁ କର୍ମଶଳୀ ବିଯୁତ୍ତ ବିହିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଯେଉଁ ହାତରେ ଯେବେ
ଦେଇନରେ ଅଛନ୍ତି ଦେହପତ୍ର ନିଷଳେ କେବଳ
ଉପାଦର ଜାବତମ୍ବ ହୋଇଥାଏ ବର୍ମ ଗାନ୍ଧି
ହେବା ପମ୍ପରେ ଦୂରକ ଚମ୍ପମୁଦ୍ରାରେ ଉପ-
ମୁଦ୍ରା ବିଶ୍ୱାସ ହେଲାଥିବେ ଓ ଯେଉଁ କିମ୍ବାରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଦ୍ଧାଳୀ ୧୦୯୫ କାଳା ଅଛି ଯେ
କିମ୍ବାଜଳରେ ଯେମନ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ଦେଇ-
ଥିବ ତେମନ୍ତ ଉତ୍ତରକାରୀ କର୍ମଶଳୀ କଷ୍ଟଥିବେ ।
ଏହାର ଲେଖିଲେବୁ ମନ୍ତ୍ରିର ପାଇସ
ପୁନଃ କହାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏ ବିନାକିତ ପଢ଼ି
ଦୂରକ ଏମନ୍ତ କିମ୍ବା ଏକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଥାଏ । ଅଛବାର ପରିବର୍ତ୍ତନକର
ଦେଇଁ କଷ୍ଟମାତ୍ରା ପାଦୁ ଯେ ଏଥରେ ଏକେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥାଏ ନୂଆ । ବିନ୍ଦୁ
ରରେ ଲୋହେ ବରତ୍ତ ହୋଇଗଲେବି ଉଥାତ
କୁଆ ବିନ୍ଦୁର ଦେଇଥାଏ ଏ ଉତ୍ତାମ ନିତା
ପାଦୁ କହିବାରେ ବିନ୍ଦୁ ଦିଗେଷ ପ୍ରମେଦ କହା-
ଯାଇ ନାହିଁ ।

ସାପାନ୍ତିକସଂବାଦ ।

କୁଣ୍ଡଳା ଉଦ୍‌ବିଜନର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଓ ମାତ୍ରମୁକ୍ତ
ପକ୍ଷାମର ମହିଅର୍ଥର ଅଧିକାର ଅଗମା ଫି-
ର୍ମାନ୍ତର ମାତ୍ର ଆ ଏହାଠାର ଜୀବିତ ଏ
ବିଷୟର ବିଜ୍ଞାପନ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ ଗର୍ଭେତରେ
ପଲାଗିବ ହୋଇଥାଏ ।

ବାବୁ ଦୁକନମୋହନ ଗୁରୁପିତା କଟକ ଜଳ-
କନର ଇନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟିଂ ପୋଞ୍ଜମାଙ୍ଗର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଥାମନଗର ମୁହଁପଦିର ଜାମ ସାଇଧର
ମନ୍ତ୍ରପଦି ହୋଇଥାଏ ।

ବିନ୍ଦୁର ଉପକଳରେ ଶତମାଣରେ କେମନ୍ତ
ରୂପର ଗୋଟାକ ହୋଇଥିଲା ଜହିର ବିଜ୍ଞା
ପରିଚିତ ଏହି ହଂକାଦିଗୁ ଜଣାଯାଉଥିଲୁ ଯେ
ବିନ୍ଦୁମାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଥମ କଠିନ ମଧ୍ୟରେ ଛାପ ତଥା
ପରିଚିତ ତେଜାବିକ ମମ୍ବ ପଢିଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ସମ୍ଭବ ଯେ ଏହିତ ଅର୍ଥର
ଲୋକ ନାହିଁ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
କୁଇ ହୋଇ ପାର ମାତ୍ର ।

ମୁଣ୍ଡପେରାନ୍ତର ପାତେଦରର ସହାୟ
ପାଇଁଲୁ ପଞ୍ଚମାନିତାର ପକ୍ଷା ଦିବି ଦିବିକା ପାଇଁ
ପ୍ରଧାନ ବିନିଶ୍ଚଳ ଅନୁମେଖ୍ୟମେ ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଜ୍ ତ୍ରୈଅ ସନ୍ତତି କେତେଅଛିତ୍ରି । ଏବଳୀ,
କି ବିଷଟରେ ପତ୍ରପତ୍ରରୁ ଅମ୍ବଳୁ ଜଣା ମାହି ।

ବିମ୍ବେରେ ଉନ୍ନେତିଆରଙ୍କ ସୁର୍ବୀ ଦେଖାଇ
ଥିଲା । ତାକୁ ନବରର ସାହୁରକ୍ଷଣ ଆକୁର
ଲମ୍ବତେଜି ସାହେଜ କ ଧରିଏ ଶ ବିଶେଷ
ମେଳ ସଂଗ୍ରହ କାମକର ମୋଟକଟାପାଇଁ
ମେଲିଥିଲେ ତହୁଁର ଉନ୍ନେତିଆରଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ
ଦ୍ୱାରା ଫେଲା । ପ୍ରଥମେ ତାକୁର ପଣ୍ଡା କର
ଦେଇ କଣକୁ ବାହି ରାତ୍ରି ଅବଶିଷ୍ଟ କେବଳକୁ
ବିଶାଘ ହେଲେ ମାତ୍ର ଯାହାକୁ ବାହି ରାତ୍ରିଲେ
ଯାହାକୁ ସଂଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥ୍ୟୋକନର ବିଳଗପତ୍ର
ଏଥରେ ତାକୁର ବିଦ୍ୟ ହୋଇ ସୁର୍ବୀ
ନିଧିରେ ଲୋକ ରିଯାତ୍ର କଲେ । ଉନ୍ନେତିଆରଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସବୁଦରେ ବନ୍ଧୁତ ଥିବାର ଦେଖା
ଯାଏ ।

ମାତ୍ରାକ ଗର୍ବଶିଳେଷ୍ଟ ଅଧିଶା ଅଧିନ୍ୟା
ବଢ଼ିଲୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଜ୍ଞାନେରି ସୁଲିଙ୍ଗକ-
ାର ଅବଶୀଳ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଭୂ ଯେ ବୋଗୁରୁର
ହୀନରେ ଏକଳାପ୍ରସ୍ତ ମୋକ ଅଧିଶା ସ୍ଥା କି
ତହୁଣାଙ୍କ ନିହାକହିଠାରେ ବନ୍ଦକ ଦେଇ ଝକା

ପରି କରନ୍ତି ଓ ଏହି ପରିମୋଦ୍ୟାବ ସ୍ଥା କୁ
ଦୂରଗା ଉପରେ ମହାକଳର ସନ୍ଧି ପରି
କଳୁଣ ଓ ସେ ଯାହା ଇତ୍ତା ତାହା ବିରାଧରେ
ଏହି ବିବହାର ଅଚ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାଯୁ ଗୋଲ
ଭବନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ବିଦୃତ ବଗନ୍ତା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ମାତ୍ରାକ କରୁଣମେଘ ଏ କୁଣ୍ଡଳ ପରିଶର ଥିବା
କରୁଣ କଲେଖୁରମାନଙ୍କ ଅନ୍ଦେର କଥି ଅ-
ଛନ୍ତି । ବାପ୍ରଦରେ ଏହିବାର ବନ୍ଦବ, ଅଇନ-
ସଜଳ ନିକଳ ଓ ଦନ୍ତବଦୀର ଅଜ୍ଞା ସ୍ଥା କି
କଳ୍ପନା ନ ମାହିଲେ ତାହାର କିନ୍ତୁ ଶମତା
ନାହିଁ । ହେଠୋର, ତାଙ୍କୋର, ଉତ୍ତର ଓ ଦିନିଶ
ଅଭିଷ୍ଟ, ଚକଳୟପତ୍ରର ତମରେ ପ୍ରଚାଳିତ
ଅଛି ।

ଦିଲ୍ ହଣ୍ଡୋଳରେ ସେଇଁ ବାଲୁ ଯେବା
ବସିଥିଲା ଶୁଣାଯାଏ ଯେ କହିଲେ ତେବେ ବାଲୁ
ଥିଲୁ ପଛିଥିଲୁ । ଏ ହାଲୁଥିବୁ ଆଉରେ ପଚିଲ
ବିତାଗୁ ଢାର ବନ ବରବା ଥାରୁ ଯେଇଁ ମେଇଁ
ମନ୍ଦିର୍ ଅଟିଲା ସେ ମରାପଦିଥାଇଁ । ପତ୍ରରେ
ଗୋଟାଏ କୁହରବାଲୁ ଥିଲ ଦୋଇ ଜାଦାକା
ଜଣା ଲାହଁ ଯେମନ୍ତ ମେ ଦ୍ୱାରବନ ବରବାକୁ
ଅଟିଲା ବେହିକି ଭାବୁ ହାତେ ସେବାରେ
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ସେ ଲୋକକୁ ଚିହ୍ନ ଲାଗୁ । କର
ଯାଇଲା । ହାଲୁଥିବା କହ ଦିଃବାଧ ବ୍ୟାପାର ।
ପାତାର ବେହ ଦକ୍ଷି ହଙ୍କୁପାତ୍ରି ପଟକୁ
ଏ ଲେଖିଅଛି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁମାର ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟାଳ୍
ମାକଦମା ଧର୍ମରେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ସୁକି ପ୍ରତି-
ହେବେଶ୍ଵର ଅପା ଅଧୀନ ଦର୍ଶନକୁ ଗୋପନୀ
ମୂଳି ଦେଉଥିଲୁ ମାହ ଏ ବିଷୟ କର୍ବା-
ମାକଟ୍ରୋଧମାହେବକ୍ଷେ ଦିନମଧୀନରେ ଅଛି
ମାଜିକୁଟ କିରପେଶ ଲୋକ ଥିଲା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହେବ ଦୋଇ ଅଶା କର ଅଛି ।
କୁମାରକ ପୁରୁଷ ପ୍ରକାନ ବରେଣି ଅଛି
କିମ୍ବା ଉପରେ କୋପବାହୁଁ କି ?

ପେଶାରେ ବନ୍ଦିମାନେ ଗଲୁ କହାଇଛନ୍ତି
ସେ ଗଣୀୟମାନେ ଖିବା ମହାରାଜେ ପରିଚୟ
ଆଇଥାଏଛନ୍ତି । ଏଥର ମହାରାଜୀ ବଂକାନ ଅବ-
ସ୍ଥାନିଲି ନାହିଁ ଓ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରାରଜ୍ଞନଠାର
ଯାହା ଦାନ ଦରନ୍ତି ତାଙ୍କ କୋଣିହିଲେ ଆମା-
ଧୀ କପବେ ମାତ୍ର କେଳେ ବଜାରଗଲୁ ସଜ୍ଜ
ହୁଏଇ ଓ ଉଣୀୟମାନେ ସେବେ ପରିଚୟ
ଦୋଷାନ୍ତରେ ତାହା ହଜାର କୁଳର ।

ତତ୍ପରାମନାର ଗେତୁଷେଷ୍ଟ କରୁଣୀ ଧୂ
କରିବେ କର ନେବାକୁ ହିଚି କରିଥିଲୁଗୁ

ଅର୍ଥାତ୍ ଟଙ୍କାରେ ବୁଝେଇବା ହେବେ ଏଥିରେ
ଏବେଳକ୍ଷ କୋଡ଼ିର ଛକ୍କାର ଟଙ୍କା ଅୟ ହେବ
ମାତ୍ର ବନ୍ଦିଟା ଜାତିର ବୋଲକ୍କି ଯେ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରଧୋକଳ କିମିତ ଏଥା କଥେଣ୍ଠି ନୁହିର ।
ହନ୍ତପ୍ରତି ଆଚ୍ୟାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ୧୦ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଅୟ ହେଲେ ସୁଧା କମିଟିଷ୍ଟୁ ଗାହା
ଯଥେଣ୍ଠି ହେବ ନାହିଁ । ଏହିମୂଳ ଦେଗାଯାଏ
ସେ ଅଥବାଂଗ କିନ୍ତୁରେ ପୂର୍ବ ଲାଭରେ ଗାହିସ୍ତ
ବନ୍ଦିକୁ ହେବ ।

କଣ୍ଠଧୀନ ଅବିରବ୍ରତ ମେନ୍ଦ୍ର ସେ
କାରପୁର ଶିଥାପନ ପ୍ରାମରେ ଅହୋ-
କ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ଅସି ଧାନ ଶୈଳ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର
ଧଳ ମୂଳ ଖାଇ ଯାଉଥିଲୁ ଓ ଜାହାଙ୍ଗ
ବିଦାରଣ ବରମା ପାଇ ପ୍ରାମନେବିମାନେ
ଅନେକ ଚଞ୍ଚିତାରିଥିଲାନ୍ତି । ଯୁଷ୍ମଦମାନେ ଧାନ
ଜାଇବାର ବୃତ୍ତର ଶୁଣାଯାଏ ।

ଗତମାତ୍ର ତା ୨୧ ଦିନରେ କୁରୁକ୍ଷଣୀୟ
ବ୍ୟକ୍ତିଶାପକ ସହି ଦଳକଥାରେ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟ-
ବେଶମ ହେଉଥିବା । ନୀତିନ ଫରୁଜଘାସ ବା-
ର୍ଯ୍ୟକ୍ଷୟ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରଚଲିତ ହେବାର ବ୍ୟକ୍ତି
ଥୋଇଅଛି କି ନାହିଁ କଣା ନାହିଁ ।

ବିମ୍ବେରେ ଏକର୍ଷ ୫୦୫ ତଥା ବାଲକ
କୁଟୁମ୍ବାଳୟର ପ୍ରକେଶୀରା ପରିଷା ହେଉ
ଥିଲେ ତଥା ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହଳ କଥା ମନୋଷଙ୍କରମନ୍ତ୍ରରେ

ପରିଷିତ ଓ ତହୁଁ ଅଧୀନସ୍ଥ ସକଳରେ
ଜ ୨୭୯ ନ ସୁମଧୁରଦେଶ୍ବରା ଅଛିଲୁ ଖୋଲା-
ଦେ ଅଷ୍ଟରମ୍ଭୁଗ୍ରା ଯହାଳିମ୍ବୁ ୨୫୬୯ ଓ ଧଥର-
ୟୁଦ୍ଧ ଯହାଳିମ୍ବୁ ୨୭୧୯ ଅଛି । ଏବନୁ ଯହାଳ
ଦେବ ହେଉ ୨୮୦ ପ୍ରକାର ଶାନ୍ତିକପଥ ବାହା-
ରୁ ହୃଥର କରୁଣାମୟମ୍ବୁ ୨୯୭ ଜଣ୍ଠ ଏବା ଶାର-
ନଗରରେ ହୃଥର । ବିଦ୍ୟାପତି ଏମାନଙ୍କର
ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାକ ଅନୁମୂଳ ଯାଂକିମାନେ ଏଥର
ପ୍ରକାଶ ଦରକାର ।

୧ । ଏହିଦେଶର ଗଜେତର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଯ ତାବା ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଥିବାକୁ ବିଚିନ୍ତନ
ହେଲା କଲିବଳା ଅଛିଲାରେ ମୁଣ୍ଡଳାପାଇଁ ଏହି-
ଏହି ତାବାରୁ ବୋଲିବି ଗୋପିମା ସୃଜନେ
ପଢ଼ିବ ହୋଇ ଗୋପିମିଳୁଣ୍ଡର ମା ପ୍ରକାଶନା
ଦରି ପ୍ରକାଶନର ମେ ସେ ତାହାକୁ ନିରକ୍ଷଣ
ହେଲା ଗୋପିମିଳୁଣ୍ଡର ଅଧିକାରୀ । ଗୋପିମା
ଦାରୁ ଅଶ୍ୱ ହେଲେ, ଅଗ୍ନକୁ ନନ୍ଦ ସାଧ୍ୟ-
ପାରେ ନିଜର ବିକ୍ରି-ପ୍ରଦାନ ପରିଚାର

ବେଦମାରେ ଯତ୍ତ ଦିନଧାର ଓ ସାଂଗ୍ରହରେ
ପରିଚିତ ହେଉଥାଏ । ବିହୁଦିନ ଉତ୍ସବ ଦିନରେ
ମସଜିହିଣ୍ଡ ଦିନ କିମ୍ବୁ କିମ୍ବା ୫ ମାର୍ଗ ଜୀବ
ବିଧୁଦିନ ଏବଂ କେବଳ ଦେଲ, ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ଓ
ଶୁଭୟହାଳୁ ଦୟ ଦେବାର୍ଥୀଙ୍କ ପରିଚିତ ବସୁଦି-
ହେତୋମାନଙ୍କ ଦେବାଜଳ ପ୍ରାୟ ୩୫ ମଲ୍ଲକାର
ଲକ୍ଷ ଏହାମେଲି ଦେବାଜଳ ଯେ, ଯାହା
ମନୋମନ ହେବ କିମ୍ବା ବାଞ୍ଚ ପ୍ରେସ୍ର ଦେବ
ଦୋଷାନ୍ଵଦାରମାରେ ପରିଚିତ ଓ ଗୋପ୍ତାମିଳ
ଦେବର ଘେବଦୋର ଅମ୍ବାଜ କଦମ୍ବରେ ଜାହାର
ଦୟାଦ ଦେଲେ ତତ୍ତ୍ଵ ଧୂର୍ତ୍ତ ସେହି ସମ୍ବାଧ
ବସୁଦେବ ପଲାଦଳ ବରାନ୍ତି । ବମ୍ବାର
କୃତ୍ୟାଗେ । ବାସୁଦେବ ସେହି ପରିଚିତ ଭୂର
ଏପ୍ରକାର କାହାଦୁଇ କୃତ୍ୟାଗେର ପ୍ରାୟ ଆଜ୍ୟର
ଦେଖାଏ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶକାଳୀ

ଶ୍ରୀମତ୍ ଉତ୍କଳପାତ୍ରା ସଂଖ୍ୟାଗତ ମହାରାଜୀ
ମନୀଷେଷ୍ଠ ।

ପାଞ୍ଚମ କଳକ ମାତ୍ର ଏ ଓ ରିତ ଦିନର
ଏ କଲର ଗ୍ରାସଙ୍କ ମହାମାୟ ଦିନାକାଳର
ସମୟକୁଣ୍ଡରେ ଯାହେବ ଜନେବିଦ୍ୱ ଅଥ ମା-
ଧ୍ୟତ୍ୱା ଦିନ୍ତା ବିଶେଷ ମୂଳମରେ ତାହାଙ୍କ
ଥମ୍ବାରକ ନନ୍ଦର ବିନ୍ଦୁମାଳ ହୋଇ ଅନ୍ତରୁ
ଧର୍ମକଳନକରାନ୍ତରୁ ତାଙ୍କୁ ପାର୍ଥତୀ ପଶ୍ଚାଦନ
ଦିନରେଲେ । ସେବେବେ ଅଥ ହୋଇ ଗତା
ଦିନମର ଗ୍ରାସଙ୍କ ଦିନରେ ପାହାର ଲାଭ
ଦିନ ଅଧିକ ଦିନାର ସମୟ ଥିଲା ବିଜ୍ଞାପନ
ଦିନରେ ଯାହେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପାହାର ପଢ଼-
ଦେବା ତ କାର୍ଯ୍ୟକେମ୍ପୁଣ୍ଡରାର ପରିଚିତ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାହାର ଦୂଃଖମନରେ ବୁଝାଇର
ସମ୍ମନକରେ ଓ କାମକରପଦ ଦେଖିବା ପାଇଁ
ଆଜିମୋହନ ଦରବାର ମଜା ମହାପୃଷ୍ଠ ପା-
ଦେବକ ଜନେବିଦ୍ୱଙ୍କ ଅଧିକ ପୃତିର ଅତି ଲାକ୍ଷ
ଏହା ଦରବାରରେ ଶଳେ ଓ ଅଧିକାର ଦିନ-
ଦରବାରଙ୍କ ପରିତର ଦିନରବାବୁ ଗୁପ୍ତାକର
ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମେନ୍ଦ୍ର ହରିତନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ରର
ଯାହେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅନୁନନ୍ଦପଥର ଆ-
ପର୍ବତ ସମ୍ମନ ମହାମହିମ କଂଳାତୁଳନାତ୍ୟପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରମାଣରେ ଅଠେବେଉ ମୌଳିକ ରତ୍ନକା ବିପ-
ରାଧା ପାହାର ପାରାତ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ କହିଲେ

ବାହେବ ବହୁଧରମୋତ୍ସ ପ୍ରାୟ ହେଲେ ଏ
ଭାବାଜର ପାଣିଖର ଅସ୍ଥାମ ବାହିର ଦେବ
ଏ ହେଲେ ବୃକ୍ଷ ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ପଞ୍ଚକୁଳ
ମୂର୍ଖ ବନ୍ଦିଷ୍ଟରୁ ଉଚ୍ଛର ଜରାକଥାରୁଣ ବନ୍ଦି
ବାର ବୁରୁ ହରିଜନଙ୍କ ମହାପାଦକ ପ୍ରତି ଧର୍ମ
କଲେ ଓ ମନ୍ତ୍ର ବୃକ୍ଷଙ୍କ ପୃଷ୍ଠ ଓ କରନ୍ତୁ
ବିର୍ଦ୍ଦିର ଉତ୍ତର ବାକପ୍ରା ଦେବ ବିମୋହରଙ୍ଗ
ଉତ୍ତର ପବନରୁରେ ବୃକ୍ଷକୁ ପରିର୍ବର୍ତ୍ତ ଦର୍ଶନ
କରୁ ପରିଦିଷ ଏ ମାତ୍ର ତା ୧୭ ଉଚ୍ଛରେ ଏ
ଇମବା ବନ୍ଦିଷ୍ଟଙ୍କ ମୁଦ୍ରାମରେ ଉତ୍ତରମ ବନେ
ସେଠାରେ । ବ । ଦିଗମରାର ନୂହଙ୍କ ବୃକ୍ଷାନ୍ତ
ପାଣାକୁ କଲେ । ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତା କୁ
ଆମକମାତରକୁ ସମସ୍ତ ଦିଷ୍ଟ ଦିଶା ଦେଇ
ନୃଧିଷ୍ଟର ଧର୍ମାବେହିପ୍ରାଣ । ବ । ବିଶ୍ଵା-
ଲକୁ ବିଶ୍ଵମାନ କଲେ । ସମ୍ମାଦିକ ମହାପର୍ବତୀ
କରୁ ହରିଜନଙ୍କ ମହାପାଦକ ବୁଜ ଦୟାବମାନ
କଲେ ଲେଖାବର୍ଷ ଏଥିନ୍ତ ଭାବର ତୁମ
ମହାବର ପରିଦିଷ ପାତ୍ର ହେବେ ଓ ନିଷେଧିତ
ସ୍ଵପ୍ନରୁଷେଖି ସାହେବଙ୍କ ସପରିବେଦିତଙ୍କ ଓ
ଦୟାବମାନଙ୍କ ବନ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଅପ୍ରେମାନେ ଓ ଅଭ୍ୟାସ
ପରିଦିଷ ପରିଦିଷ ମହାବର କାନ ଦୟାବମାନ
ଶବ୍ଦରେ ମନୁ ହେଉଥିବୁ । ଅକଳି ବିଦୁ-
ଦେବ ।

। १ । ଶ୍ରୀପଢ଼ା ବିଜେନ୍ଦ୍ର ଗନ୍ଧୀ

ଯତ୍କବାଣୀକୁଟ୍ୟଷଃ କରେଇବିଦୁଷୋତ୍ତମାହ
ପ୍ରବାପାଦିପି । ୫ । ଯତ୍ତାମସ୍ୟପ୍ରତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ପ୍ରାଚ୍ଛାମନାଦସ୍ଵର । ଜୀବପଥକରେ କହୁନ
ବହୁଧା ବର୍ଣ୍ଣିତଥିଲି । ଧର୍ମସ୍ଵାମନଗାତ-
ଳେନକରି ବନ୍ଧୁ ମହାରାଜେନବୁଝି । ବୋମାନ
ଯାଏ ପଣେକୟା ପିତ୍ତୟା ନେବଦୂହ
ମେଟେବର । ୬ । ହିତରେଖିଲିରାଃ ଶୁଣ୍ୟ
ନୃତ୍ୟାତ୍ମାଧ୍ୟବୁଦ୍ଧେନ୍ଦ୍ରିୟର ନେବର୍ଣ୍ଣ ଭବ
ସବଦ୍ରୁ ପଦ୍ମା ବସିଲୁଗମନ୍ୟପରଥା । ଯତର୍ଗ୍ରହ
ପ୍ରତ୍ୟେକମେହି ସମୟ ଯଜ୍ଞର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ବାହ୍ୟପି ଦେବସତ୍ର ସବଳଃ କୁ କାମ୍ପାତୋହୁମ
ଭୂତ । ୭ । ଯତ୍ତନୃତ୍ୟରାଜତ୍ତ୍ଵେଃ ଶୁଣ୍ଡେଶ-
ଦ୍ଵାଃ ସିଦ୍ଧାନ୍ତୁମହାଃ ରହେବୁନ୍ତି । ପ୍ରେତିଗାତା-
ବଦ୍ରି ଉତ୍ତରି ଦୃଧମ୍ରଣ ସୁତ୍ରିଲାଃ । ସୋଧି
ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟବାହପି ଜହାନ୍ତ ପ୍ରାତିକାନ୍ତୁପାତି
ମହୋଦ୍ୟପ୍ରସ୍ତରମୋରବିଷ୍ଵତ୍ତି ବିଦୁଃ ସାମା-
ଜ୍ଞାତାହିଣା । ୮ । ମଂଗ୍ରବଦଗମୋଦୟକରି
ମହାମୂର୍ତ୍ତି କିମଃ ଶ୍ରୀମତ୍ ଯତ୍ପୀଠଲେନବୁଲା-
କୁ ବିଦିତ ଯଜ୍ଞର କୋଣୀମୁଖୀ । ପ୍ରେତାତୁମ୍ଭ
ବିଜ୍ଞାହନ୍ତମନିଜ ହେତୁ । ଯମେଷାଦମହତ୍ତ୍ଵତ୍ତବ୍ରଦ୍ଵା-
ରୁତଃପଣେକୁଥୁରୁ ।

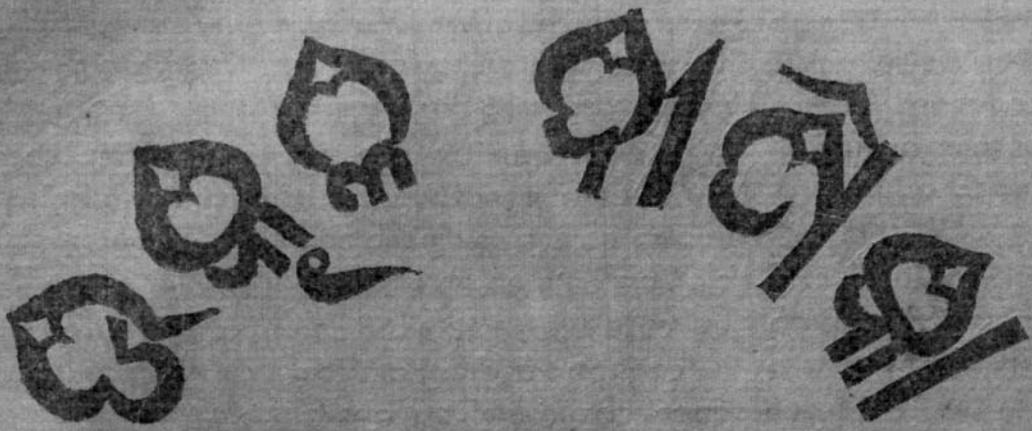
930

ଭାବିତୁଥାରେ କବିତା ଉପରୁକ୍ତ
ପ୍ରଭାବ କବିମାନଙ୍କ ଦେଖା ସୁଧାଦଶାହ ଲୀଳା—
ଛାତ୍ର ବିଶ୍ୱା ଦେଖା କବିତାରେ ଅବେଳାରେ
ଜ୍ଞାନେତାରେ ବିଶ୍ୱା ଦେଖାକୁ ଅମ୍ବେ ଜୟକ
ପ୍ରାଚୀ, ଅବେଳକ ଏତିତାରେ ଯେଉଁ ମାନୁଷର
ବିଶ୍ୱା ଦେଖାକୁ ଭସାଇ ତଥୁବ ସେମାନେ
ପ୍ରଭାବ କବିମାନଙ୍କ ସହ ଆମାର ଲାଗୁ
କରିବାରେ କବିକ ସୂତ୍ରାବାକ କବିତାରେକଣ ସିଦ୍ଧା-
ତାବାକ ତାକୁ ମୁଦ୍ରଣକରିବା ମହାପଥୁଳ କରିବ
କିମ୍ବାର୍ଥ ଅମ୍ବେ ବାବାତାରେ ପ୍ରକବନ ହେଲେ
କବିତାରେ କବି ପାଇସାରୁଲେ ୫୨ ।

ପ୍ରକାଶନ ଯେ ଅଗମୀ ସୋମବାରିର
ସାର୍ଵତ୍ବମ ହେବ । ୨୦୧୫୨୦

କୁଳାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନୀ
ମହାଶ୍ରୀ ।

ଏହି ଉତ୍ତଳପାତିକା ସହର କଟକ ଦିନ୍ଦିବାର ବହୁପ୍ରକଳ୍ପିତମାନଙ୍କ ଯେବୁଲପୁଣ୍ୟକେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପାଇଲା ହେଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ପରିପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

{ ଅଗ୍ରିମ କାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ଜାହାନାସୁଲାଟ୍ ୫୫୫/

ଏ ନଗରରେ ଖୋଲା କେବ ଅକ୍ଷୟ
ଉଦ୍‌ଧୂ ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ଦିନକୁ ଦିନ ବରଂ
ଅଛୁ ଏଥିଣୀର ଲୋହମାଳେ ବଢ଼ି ଜୀବରେ
ଅଛନ୍ତି । ଏପ୍ରକାର ଶେଷର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟକ ହେଲେ
ଲୋହମାଳେ ତୈଣରସାୟ ଉଦ୍‌ଧୂ ଆହି ବିନ୍ଦ
କାଣ୍ଡରୁ ନାହିଁ ଏହି କେବରି ପ୍ରତି ବକ୍ତାରମେ
ପ୍ରାୟ ନିଜର ହାଲପା ଲଗାଇବା ଓ ଦେବତା
ପୁରୀ ଲୁଣ ରହିଥାଏ । କାନ୍ତି ଲଗାଇବାରେ
ଅନେକ ସୁଲବେ ଉପକାର ଦେବାମ ମଧ୍ୟ
ଦେଲା ଯାଏ । କେବଳ ହୃଦୟ ଏଥରେ ଲୋକ-
ମାନୁକ ମନ୍ଦର ଏହାପ୍ରାଚା ଉଦ୍‌ଧୂ ଦୂର ଦୁର୍ଥର
ସୁତରଂ ଶେଷର ପ୍ରତି ଜେତେ ରହିଲ ନାହିଁ ।
ହାଲପା ଲଗାଇବା ଓ ଦେବତା ପୁରୀ ଉଦ୍‌
ଅଜ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାର ପରିଚାରିବ କଥା ଦେଖା
ଯାଇ ନାହିଁ କିଛି ଅଧିର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଅଚାଳ
ମାନୁକେ ଅଥବା ଶାନ୍ତିକରିତକର ଉଚିତ
ଯେ ଏପ୍ରକାର ଶେଷର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟକ ସମୟରେ ବିହିତ
ଭାଷା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ସଂହାଦ ପାଇଅଛି ଯେ
ନୃତ୍ୟରେ ବନ୍ଧିଶୁରଷାହେବ ସମ୍ମଲନୀରକୁ
ବାଞ୍ଚିବ ଗାଁ ଉପଳବ୍ରତେ ଅଳ୍ପଜଳ ହେଲା
ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକଙ୍କରେ ପ୍ରତିବିଜ୍ଞାନୀ କରିବା
ରେ ଥିବା ସରକାରୀ ଭାର୍ତ୍ତାକଲୟମାନ ଏବଂ
ଜୀବନୀଲୁ କର୍ମିଲୁ ପ୍ରକୃତ ବଦ୍ୟାଳୟମାନ ସହ-
ର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର ସଂହାଦମଧ୍ୟ

ଜା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାହେବ ବଢ଼ି
ପରିଶ୍ରମା କୃତି ଆଂଶିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବା
ବିରନ୍ତି । ଗତମାସ ଜା ୨୭ ରାତରେ ଏ ମହା-
ଯୁଦ୍ଧ ସହାଯାରଣଙ୍କୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବାଲୋ—
କିନ୍ତୁ ତଥାର ଚୌଥିଦିନ ମାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରେ
ବିଛି ନୁହିଲା କରୋବିପ୍ରଦ ଦରବରେ ବୋଲି
ବହିଲେ ବୋଧ ହୁଆଇ ପୁଣ୍ୟମାଳଙ୍କୁ ଏ
ମାତ୍ରରେ ମୁକ୍ତ ଦୟାକା ଜାହାଜର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାହେବ ମେଲିମାରୁ
ବିଜ ଉତ୍ତରକୁପରାର ଓ ଏହାଙ୍କ ସହ ଧର୍ମମାରୀ
ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କ ସଂଜବ ବିଜ ଗ୍ରୂପ
ଓ ମାନ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସଦ୍ଵାରା ଏହାଙ୍କଠାରେ
ଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତରକାରୀ ଯେ ଏହାଙ୍କ
ଆମେନାର ଫଳସଂଘ ସମ୍ମଲିପିରର ବିଛି
ଉତ୍ତର ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର କି କି ଫଳ ହେବ
ଏ ଫଳେ ଜାହାଜ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବିର
ନେବର୍ବାରୀ ।

ଆଜିବାଲି କଟକରେ ପୁଣ୍ୟମୋହନକର ଦୌ-
ତ୍ତ୍ଵ ବୁଦ୍ଧି ଦେବାର ଅମୃତମାନେ ଶୁଣୁଥିବୁ ।
ଗତ ଦୂର ସନ୍ତ୍ରୀତ ମନ୍ଦରେ ବିଜେଥର ଶାଶ୍ଵତ-
ଗଲୁଗି ଯେ ଗୁହ ଏ ୫ ଶ୍ଵାତିର ଏ ୩ ଆ
ମୟରେ ଚୋଗସି ଦଳାରର ପୁଣ୍ୟମୋହନେ
ମୁହଁ ଘାନ କରି ବଜକରେ ନାନାଦ ଅଜବାଗୁର
କରି । ବେଶ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରାରେ ଗଣ୍ଯମୋହନ
ଲଗାଇ ଦାହାର ଦବାଟ ସାମିବା ଦାହାରକୁ

ମାର୍ଗିଷ୍ଠ କରିବା ଓ ବାହାର ଅଳକାଶ୍ଵଦି ଛନ୍ଦ
କୁଞ୍ଚାଇନେଇ ଯାଉଥିଲୁଣ୍ଡ କେବେ କେବେ
କୁରବଜାରର ମୋଳ ମଳବତ୍ ହୋଇ ମାର୍ଗିଷ୍ଠ
ବା କହିଯା କରିଲୁ ଏ ବାପରେ କେହି ରହୁ-
ଲୋକକୁ ଦେଖିଲେ ତାହାକୁ ଅପମାନ କରିଲୁ
ଏ ବାହାରତାମ କରି ପାଇଲେ କୁଞ୍ଚାଇନେଇ
ବାବୁ ସଂଗ ହୁଏ କରିଲୁ ନାହିଁ । ସୁଲିମ ଏବେଳେ
ବିବାହର କରିଗଲୁ ବାବୁ କାହାରି ଅମ୍ବା-
ହଙ୍କୁ କଣା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅହେବଥର ରସରେ
ଦେଖାଯାଇ ଅଛି ଯେ ତଣେ ସଂଗ ପୁଲିମ
କଳିଷ୍ଟକଲର ଦର୍ଶକ ମିଳଇ ନାହିଁ ଓ ଉପରସ୍ତ
ବାହମଳର ବୁଦ୍ଧିଗ୍ରୂପ ପ୍ରାୟ ଉଚ୍ଚତ ହେଲାଣି
କୋଣାର୍କର ପାରେ । ବୌଦ୍ଧବିଦିନ ଏମନ୍ଦୁ
ଶଶାୟାର ନାହିଁ ଯେ ସୁଲିମର ସୁଷ୍ଠରଶ୍ରେଣୀ
ଅଥବା ଅରିଷ୍ଟାଙ୍କ ଏମାନେ ଗୁରୁ କରିବାକୁ
ବାହାର ଥିଲେ । ଗୁରୁରେ ଏମାନେ ଦେବେ ।
ସୁଲିମ ବାହାରଥିଲେ ପୁଲିମର ଅଧିକ କର୍ମକଳ୍ପ-
ମାନେ ସରର୍କ ହୋଇ ଫରଗକର୍ମ କରିଲେ
ସୁଲିମ ଦୁଇଲେବଜର ଗାସକ ବିନିଷ୍ଠାନିଷ୍ଠପେ
ହୃଥକ୍କା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ସବୁ ବୌଦ୍ଧବୁଦ୍ଧ ଶଶା
ଯାଉଥିଲୁ ତାହା କୁଟାର ସମ୍ବାଦକା ରହନ୍ତା
ନାହିଁ । ଅତିବିବ ଅମ୍ବମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ
ଯେ ସୁଲିମର ଉତ୍ତରକର୍ମଗୁରୁମାନେ ନମନ୍ତରୁ ଏ
ପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାସ କରି ରଖି କରନ୍ତୁ ।

ନୟପ୍ରଦେଶର ଅବକାଶ
ଦିଲୋବସ୍ତୁ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଅବକାଶ ମହିମାର ନୁ
ତଙ୍କ ବିଜୋବସ୍ତୁ ହେବାରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ ଯୁ
ତ୍ରୀଆ ଯାମାଧ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ରେ ଅନୁରୋଧକରେ
ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଖେଳ
ସମସ୍ତ ଜଳରେ ଭାବିତାନ କାର ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ
ସଂତୋଷ ଜାତି ଯାଉଥିଲୁ ହେବ ସବୁ ଜଳରେ
ମୋଧ୍ୟର ହାତି କାହିଁ ହେବ । ଏ ନିଯମରେ
ବିହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବ କର୍ତ୍ତର ବିଜ୍ଞାପନ ଉପ-
ସ୍ଵର୍ଗ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତାଗ କବର୍ଟ୍‌ମେନ୍ଟ୍ରୁ ପାଇବା
ପାଇବା ପ୍ରଧାନ କମିଶନରଙ୍କ ପଢ଼ ଥାଜୁ ହେବ
ଅଛି । ସହିର ଭାବିତାନ କାହିଁବ ଉଠିବାର
ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚର ବାରଶ ବିହି କାହିପାର
କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆମୁମାନକିର ଅନୁମାନ ସୁଅଇଯେ
ଭାବିତାନ କାନ୍ତର୍ଗତ କିମ୍ବମରେ ଜାର ଥିଲୁ ଓ
ବାନ୍ଧବିତାନେ ଅନ୍ତରାମଳ୍ଲ କେଉସବା ହେ-
ବୁଦ୍ଧି ଯେବମାନେ ଭାବିରେ ପ୍ରତି ତ ହେବା ନ-
ହେବ ବହୁତ ବିତି କି ହୁବେ ଏହି ହେବୁଙ୍କ
ଭାବିରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍ରୁ ଏହି ହୋଇଥିବ ।
ଯେବେ ଯେବେ ଯୋଗିଥାର ତେବେ ମୋ-
ଧ୍ୟରଳ ଭାବି ନିଯମ ସଫଳ ହେବ ନହେବ
କାହିଁ ବାରଶ ଯଦ୍ୱପି କି ମୋଧ୍ୟର ଭାବି-
ନିଯମ ଏକପକାର ଜାନ୍ମବିକାଶ ଅଟଇ ତ-
ଆଜି ଅନେକ ଯୋଜନ ଭାବି କର ଯାଉବେ
ଏମନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବାର ମୂଳ କବି ପାଇବ
କାହିଁ ।

ଯମେନାକେ କାନ୍ତରୁଟି ବିଷୟ ଜଳନ୍ତ
ଦୂରବାର ହେବୁ ଏହି ଯେ ସମ୍ମଲଧୂରରେ
ଅଧୀନର କଣେ କାନ୍ତରୁଟିକାର ଏହି ଜାହାନ
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ହେବୁ ସରକାରୀ ବାକଶାଖାକାରୀ
ଅପ୍ରେସ ନେଇ ଜ ପାରେ ସେ ବାନ୍ଦରକୁଟାର
ପାଞ୍ଚଙ୍କ ବଳେ ଝକା ଗବ୍ରୁମେହୁଳୁ ଦେବ
ଏହି ମାତ୍ର ଦୂର କର ବହାରରେ ଯଥେତ୍ତା
ଦିରରେ ଧର୍ଯ୍ୟ କରଇ ତ କାନ୍ତ ସଫେ ଅଛି
କରିବାକୁ ଅନ୍ୟ କେହି କାହିଁ ଯେ ହେ ତୁମ୍ଭୁ
କାନ୍ତା କରିବ ଏଥରେ ଏହି ଫଳ ଦେଇଅଛି
ଯେ ସମ୍ମଲଧୂର ଟାଲରେ ଅଧୀନର ବରୁ ଆଜିକୁ
ଅସୁକ ହୋଇଥାଏ ତ ଲୋକେ କୁହାଯାଇ ଅଧିକାର
କରି କେବାଣୀର ଅଛେବ ଗେଣ୍ଟା ବରୁଅକୁଟି
ତ କୁହାର କରି ନେଇ ଯାଇଥାକୁନ୍ତୁ । ଅଧିକାର
ସରକାର କିମ୍ବା କରିବ ତ କାହାର ଦିନ ତ
ମାରୁଳ ସେ ଅଛାଧ୍ୟରେ କେଇ ପାରି

ଧେରୀ ହାତୁ ମରୁଳ ନ ହେଉ ଜାନିଗୁଡ଼ିକା-
ରଥୁଷ କାହିଁ ବଗ୍ରମୀରେ ଯେ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ-
କିର ତ ଲମ୍ବ ହେଉଥିଲ କିନ୍ତୁ ତଥା ଯାଇ
ହାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟକର ସ୍ତୁତି ଓ
ଦେଖକର କଣ ହେଉଥିଲ ବାରାଣ ବାନୁଗୁଡ଼ି-
ବାର ଏବାଙ୍ଗ ଅଧୀନ କିନ୍ତୁ ହେବାର ମନ୍ଦିର
ହାହିଁ ଯେତେ ପାରେ ମନ୍ତ୍ର ବଚାର କଣ ଆଶି ।

ସମ୍ବଲପୁରର ଗର୍ଭାଇ ଅଧୀମ ବୋର୍ଡ
ବେବନ୍ଦୁ ପଠାନ୍ତି କେହିଏ ବୋର୍ଡରେ ବନ୍ଦୁଙ୍କ-
ବିଷୟରେ ଯେତ୍ରପାଇଁ ଏ ଛଳରେ ଅଧୀମ ବିଷୟ
ଦିଶାରେ ଯେବେ ସେହିପର ସମ୍ବଲପୁରରେ
ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ସଂପ୍ରକାରରେ ହାତ ଫାଟା-
ଥିଏ ଦିମା ଅନ୍ୟ ରମ୍ଭମ ଅଧୀମ ବିଷୟକାଳୀ
ଠାର ଜେବାକୁ ଉଚ୍ଚା ବରନ୍ତି ଗାହା ହେଲେ
ଥୁଣ୍ଡ ସେ ବିଷୟରେ ବିଷୟ କରିଲାହାହାହାରେ
ଏହା ଏକ ବିଧିକୁ ଅଧୀମ ବିଷୟ ବିଷୟାଧିକାର
ଧୂର୍ତ୍ତ ଦେବନ୍ଦୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଯଥେତିତ ଲାଭ
ହେବ ଓ କୌଣସି ପକ୍ଷେମ ଯଥେତିତମେ
ଲମ୍ବ କରିଯାଉବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବାଜେ ସମ୍ବଲପୁର
ଦେଖୁଣୀ କମିଶନରେ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ
ବନ୍ଦୁଙ୍କରୁ ଯେ ଅଧୀମ ସମ୍ବଲପୁରେ ବାନ୍ଦୁଙ୍କରୁ
ବିଷୟ ଭାଇ ଦେଇ ବନ୍ଦୁଙ୍କରେ ପ୍ରତିକିରିତ
ବିଷୟ କାରୁ କରନ୍ତି ଗାହା ହେଲେ ଜୋକମା-
ତେ ଅଧୀମ ଦିଶାକୁ ମୁଖବର ଜୀବ କରିବେ
ନାହିଁ । କୌଣସି ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏକଜଣ ଦିଶାକା
ହିରାକ ଉପର ଦୂରର କେହିରେ କାଳାଟ
ଅବିଷ୍ଟ ସଂଗର ଦୋଲ ସଂଗର ଗାହା ରହିଛି
ପ୍ରବାକୁ ଚେତ୍ତା କରନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ଅଧୀମ ବିଷୟ
ନୟରେ ଉଚ୍ଚର ଅନ୍ୟବିଧା ହାତୁଙ୍କି ହେବ
ବିଧା ଗନ୍ଧିମେହନ୍ତି ବିଷୟର କରିବାର
ବେଶ୍ୟବିଧି ।

କାମଧୂରେ ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦିହାରୁ କରିଥାର
ତିଥି ।

ଶୋଇବି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପଥ ଉଚ୍ଚବହିରେ
ଶୀଘ୍ର ଜୀମ ସାମରିତ କରିବାକୁ ହେଲେ ଜୀମ
ଏବଂ ଗୁଣର ଶ୍ରୀ ଶଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ଜଳିବାକୁ
ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି, ଦେଖି ଶୀଘ୍ର ଜୀମକୁ ଶ୍ରୀ ପଦିତ
ଜୀବିତରେ ଅଧିଗାର ଆହୁତାର କଞ୍ଚିତ ଦେବ
ଏହ ଅରିପ୍ରାୟରେ ଶ୍ରୀ ଶୁଭ୍ୟ ଜୀମ ସାମରି
କରିବା କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର ଦେ-
ଇମେ ବୋଧ ହୁଏ ଯେ ଶୀଘ୍ର ଜୀମକୁ ସମ୍ମାନ
କରିବା କିମ୍ବା ସମ୍ମଦ୍ଦିତ ଅନ୍ତର ।

ଏହାକୁ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଅନେବାନେକ ଜମିଦା-
ରିଆକେ ବାହୀର କହିବାକୁ ପଥ ଲୋକୁଙ୍କେ
ଯମାରୀ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଦେହପଥ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହେଉ
ପରେ ସେମାନେ କହିବାକୁ ସ୍ଥାଧିକାର ପ୍ରକଳ୍ପର
କି ବରୁ କବଳି “ଏହିକାହିବ” ଏ ତ ମା-
ନ୍ଦର ବରତୁ ଏହା ନିଜାନ୍ତ ଉପହାସନାମ୍ବ ଅଛୋ
ଯେହେତୁ ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କା କରିବା ଦୂରେ ଥାଇ
ନାମ ମାତ୍ର ଲେଖିବାକୁ ସେମାନେ କହା ବରତୁ
କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ଗବ ମନ୍ଦିରବାଟକ ତେ ଦେବତା କାହାକ,
ଶ୍ରୀ ଗବ ପ୍ରଦୋଷରେ ଅନ୍ୟ ସତ୍ୟକ କୋଣ
ଦୂରେ ମଧ୍ୟ ଜାଗା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେ, ଯଥା, ମହା-
ବଦି ଭରିବିଲୁଛି ଅପରା ରତ୍ନି ମହାବଦ୍ୟ
ଅନ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ଗବ ପ୍ରଦୋଷର କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଘ
ପରିହାର କର ଥରନ୍ତି । ବହୁଳ ପ୍ରତିକରିତର
ପ୍ରତିକ ମହାକାବ୍ୟ ମାରାର ଅନ୍ତରେ ଶ୍ରୀ ଗବ
ପ୍ରଦୋଷର ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଅଳଙ୍କାରି-
ମାତ୍ର ଦୋଷରୁ ଯେ ପରମାନନ୍ଦ ମନ୍ଦିରାବ୍ୟ,
ପରମାନନ୍ଦ ଓ ମରଳାନ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ ଶ୍ରୀ ଗବ
ବିଦିତର ଦୀର୍ଘାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧରି ରଖ ଦୂର
ଏହି ପରମାନନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦ ଶହୁମାନଙ୍କରେ
ବ୍ୟକ୍ତି ପିମ୍ପନ୍ତରେ ଓ ଜ୍ଞାନ ପିମ୍ପନ୍ତରେ ଦେଲେ
ଏହି ଓ କେବେହି ବ୍ୟକ୍ତିରେ ପ୍ରଥମ ରଚନା କଲେ
ଅଭିଭିତ ହିଚି ହୁଏ, ଦେବକ ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରୀ
କଳ ନାସୁନନ୍ଦରେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଘ ଦୃଶ୍ୟକର
କୁର, ପ୍ରମାଣ ଯାଇବା ମନ୍ତ୍ରିକାର ଲେଖିଅବରୁ ।
ଯଥା “ଦେବତା କାହାରା ମରା ଯେ ତ
ପ୍ରମାଣ କାହାରା । ତେ ସହେ ହେବିଦିଏବା
ପିମ୍ପନ୍ତେ ଶହୁମାନଙ୍କିବ ରହ ।” ଅନ୍ୟ
ଏ ଅଦ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ସହୁମାନଙ୍କି ଆରାର ଶ୍ରୀ
ମାନ ପେଷରେ ଶ୍ରୀ ସହୁମାନ ନାମ ସାକ୍ଷର
ରହାର ବିଧେୟ ଅଛେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କର
ପରମାନନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦେଇବ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିଛୁ
କୁ ଯଥା “ଦୋଷକାତାନ୍ତର ଦସରଃ ତତ୍ତ୍ଵର
କୁ ଜାମ କୁର୍ମାର୍ଥ” ଏ ମଧ୍ୟ ଦେଇବ ବାହୁ
ରେ ବିନ୍ଦୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାମ ଯେ ଏହି ବିଦ୍ୟନ-
ର ହୋଇଥିଲାମା କୋଣଯାଇ ନ ମାରେ
ଏହିଜ ନାମ ନବଦୟାର କଲେ ଭାବୁ ଦେହ-
ର ସହଜରେ ପରମାର ଦେଇ ଗାରେ ।

ପ୍ରକାଶିତ ବଳା କିନ୍ତୁ ଦିଗନ୍ତ ମହୋତ୍ସମ୍ପଦ
ଜୀବନ କବିତାନୁର୍ମାତ୍ର କବିତା ମହାପରିଦର୍ଶକ
ପ୍ରକାଶିତ ସଂକେତୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଲିଖିତର
ପ୍ରକାଶିତ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ପରିଚି

ଜଗୋଧୟର ଦେଖାଯିବାର ସମ୍ମାନସ୍ଥ ନୁହେ
ଉଚ୍ଛ୍ଵରେ ବ୍ୟକ୍ତିଶେଷର ପଥରେ ଗ୍ରା ନାମା,
ତଥ ଓ ରାତିର ବରଷାର ବର୍ତ୍ତନ, ବୋଧବ-
ର୍ତ୍ତନ, ଗ୍ରା ମବ ବଳସାଦର ବିଶେଷ ବିଶେଷ
ବିଶ୍ୱ ବିଶ୍ୱାତ ଫୁଲ, ବର୍ଣ୍ଣମାନ ମଝ କୌଣସି
ହାତରେ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନେକାଂଶ ପ୍ରକଳିତ
ଅଛି ଭାବାର ଅନ୍ୟଦୀ ହେଲେ ପଥାଦ ଅଗ୍ର-
ଦେସ ଓ କଟ୍ଟ କଷ୍ଟପର ରଣା ଫୁଲ ନାହିଁ ।
ବରଦର ପ୍ରଣାଳୀ ପଦମୋତ୍ତମରେ ଉଚ୍ଚ ଅଛି
ଯେ ପଦାର୍ଥକୁଣ୍ଡଳେ ଓ ପଦେପର ସାନ୍ତର
ହୁଏ ବିନ୍ଦୁ ବିଧିରେ ଗ୍ରା ବିନ୍ଦୁଧାର ବରଗା
ପଦମୋତ୍ତମରେ ବିଧେୟ ଥାଏ ଯଥା । ସବୁଙ୍କ-
ପଥେ ଓ ଗ୍ରା, ସାମାପନେ *, ପଦ୍ମପଥେ **,
ନିଦ ପଥରେ **, ପୁଣି, ଶୁଦ୍ଧ ଭାବେ ସମାନଙ୍କ
ପଥେ । ସ୍ଵାପନ ହୀନେ ସ୍ଵାସ ନାମ ପୁରୁଷରେ
୧ ଗ୍ରା ମବ ବିନ୍ଦୁଧାର ବରଗା ବିହଳ ଅଛି ।
ଆଜିଏବ ଅମୃତାହର୍ମରାଜରେ ପଥକମେ ଗ୍ରାପଦ
ପଦମୋତ୍ତମରେ ସାର ବରଗା ବିହଳ ଅଛେ ।

ଜୀବତକ୍ଷେତ୍ର ମାଥଙ୍କ ନାମରେ ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧ ଲାଗୁ
ଦେଇବା ହିତ, ବେଦକ ଫିଲ୍ସ ବଳାପରେ
ଭାର୍ତ୍ତାର ନାମ ଉତ୍ସେଷ ଦେବା ପୁଲେ “ଶ୍ରୀମାତ୍ର
ଅମ୍ବଦେବ ଶର୍ମୀ ବା ଅମ୍ବନ ଦିଃଃ” ଏବା
ଭାର୍ତ୍ତାର କରିବାକୁ ହୁଏ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସ ନାମନୀ-
ହେତୁ କରି କୁଦାପି କିମ୍ବାତିତ ଖୋଇ ନାହିଁ
ହେବଳ ମୁକଦମ୍ଭିର ନାମରେ ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧ ଦଶ
ହୁଏ ହାତ୍ତି, ବହୁଦେହ ଆହୁତି ନରଗପଥ
କାଳିକୁ ମଧ୍ୟ ଲୋହରେ “ହତଶ୍ରୀ” ଅର୍ଥାତ୍
ଶ୍ରୀ ରହତ ମୂର୍ଖ ତେଜି ଦ୍ୟନନ୍ଦାର କର
ଅତ୍ରନ୍ତି ଅଜାବକ ଜୀବତ ମନୁଷ୍ୟାବଳୀ ନାମ
ପୂର୍ବରେ ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧ ବନ୍ଦନାର କରିବା ସବୁତୋ-
କରେ ହିଥେଥୁ ଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

କୁମ୍ବମାନେ ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ ସମ୍ପଦରୀଜୀ
ଲିଖିଥିବେ ତଣେ ମୁଣିମାନ ସମ୍ପଦରୀଜୀ
ଗୁରୁ ମଧ୍ୟରେ କେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳ୍ୟବି
ନ୍ୟାୟା, ଟଙ୍କା ଓ ପରିଶ୍ରବ ସାର ଘରୁଡ଼ ଆଗରାରୀ
ବାଜାର ନିର୍ବଳ ହେଲା । କେହି ତ ଆଜୁ ମନୁଷ୍ୟ
ଗରୁକୁଣ୍ଡି ହଣାହଣ ହୋଇ ବଳାଇ ଥାଏ ମନୁଷ୍ୟ
ମୂଳ୍ୟମାନେ ବିଦ୍ଧା କହିଲେ ହେବାହାଜିଥା ଶୁଣେ
ଏଣ ଅବସ୍ଥାରେ ବଢ଼ି ପଥରମାନ ଥିବା
ଆଗାମାରେ ପରିଲୁ, ଧଠାଶମାନେ ବଉବା

ନିମନ୍ତେ ଅପଣାର ଉତ୍ସବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ
ଥର ଦଲୁମ ବଳେ ସେହିପର ଘରମୟର ମଧ୍ୟ
ଆହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଥର ହଲୁମ ଶୁଣି । ଏହିପର
ଦି ୧୦୧୯ କ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା
ଦର୍ତ୍ତମାନ ଶାନ୍ତ ଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ବହୁ
ଆର୍ଦ୍ଦର୍ଷର ବନ୍ଦ !

ଗତ ଦୂରଗାର କଲ୍ପିକତାରେ କେବଳ ସମ୍ମ-
ପାଧୂର ଚାନ୍ଦମାନେ ବାଣୀଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଉପଲବ୍ଧରେ
ଦୟା ଏମାରେହପୁଣ୍ଡ ନଗରଜ୍ଞାନୀଙ୍କ କର
ବାହାରଥରେ । ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବକାର କ୍ଷେତ୍ର ଏ
ସମାଜରୁହରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ ଓ ଧାରୀ
ଛାଲ ମାଦ୍ରେବ ମଘ ଏହାହି ସରରେ ଥୁଲେ
ଏଥରର ସମାଗେହ ବଜା ଥୁନ୍ଥାନରେ ହୋ-
ଇଥିଲା । କୃତକ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଏଠାରେ
ନଗରଜ୍ଞାନୀଙ୍କ କରଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ
ବ୍ରାହ୍ମକ ସଂଖ୍ୟା କିଣା ଥିବାର ଦିମେଷ ଦୃଷ୍ଟି-
କରିବ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ପ୍ରବନ୍ଧାପକରେ ସୁନ୍ଦର ଫେଲୁଛି
ଅପଣିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହିବ ଫେଲୁଛି
ବରତବର୍ଷରେ ଯରାକିମ୍ବି ବହିଲା !

ଲିଖନ କମରର ଭାଇତାଙ୍କ ଯୋଗେ
ମୂଳ ଅଧିକ ଯେ ନରପତି ଜୀମବ ଯାହାକ
ଦେଶେ ଥୁଅସିଲ ଜାହାଜ ଚରିବାର ଜାହାଜ
ଶିକ ମନ୍ଦିରରେ । ବରୁ ଯାହାଜରେ ୪୨
ଟଙ୍କ ଲୋକ ଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ୮୫
ବୀରବୀରାମରେ ।

ଗାନ୍ଧୀମହାତ୍ମରେ ସଜ୍ଜ ୪୦୯୯ ମହିଶାର
 ୧୧ ଅଭ୍ୟକ କାର ହେବା ପୁଣ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଗୁରୁ
 ଦେବ ପଦର କିବାଦେଲତାର ଆମେକପ୍ରକାର
 ରସମନୀକ ଅସୁଳ କରିଥିଲେ ସେବାରୁ ରହଇ
 ହେବାର ବଦିଷ୍ଟନେତ୍ର ଲଣ୍ଠନୀ କୁତ୍ରବେଦାର
 ଦେମିଦୁଇକ ଅନୁଭୋଧ କିମେ ରଜାଙ୍କୁ ୫୦୦୦୦-
 ଲୋ ମେହାରତ ଏହି କାର୍ତ୍ତିକ ୨ ୨୨୨୨୫/୯
 ଦେବାଧୀର ସମ୍ମର ହୋଇଥିବା ।

ତଳିଟ ମାତ୍ର ଜା ୨ ରାଶି ଦୂରସ୍ଥିତିର କୁରୀ
ବାହିବା ସମୟରେ ପାଦଚାରାଦରେ ଘରୀ ପୁଣୀ-
ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ଏହିଦର ପରିହାରା
ଏବଂ ହୋଇ ପ୍ରଥମ କଷମାଳ ହେଲା ।

ପଦ୍ମ ବିଜନାରାତି ଦୁଇ ମୋହଦମା ହୋଇ
ବେର୍ଜର ଛୁନିଜାଇ ଧାଇ ଯାଇଥିଲା । ଏକ
ମୋହଦମାରେ ଜଣେ ଲେବ ଦୁଖରେ ଧାରି
ମିଳାଇ ବିଜା କରିଥିବାକି ଦଶବିଧି ଥାଏନ୍ତେ
ନୂହୁବାରେ ଦିଗାବାକିବି ଅରଯୋଗ ହୋଇ

ଥିଲା । ଦ୍ୱାରାରୋଟ୍ ଆସନ୍ତିକୁ ଏହି ବିଶ୍ୱରେ
ଗଲାପ ଦେଲେ ଯେ ଚରଦିଶାରକୁ ଜଣାଥିଲା
ଯେ ଦୂଧରେ ପାଣି ମିଳିଅଛି ସୁରଥାଂ କିନ୍ତୁ
ଜିହ୍ଵାରା ଥୋଇ ନାହିଁ । ଗରୁଡ଼ମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ
ଯେ ଏ ଧାରାଲୁର ନକଳ ନେଇବୁ ଆଜି
ପାଣି ମିଳାଇବାର ଦୋଷ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ
ଦେଇଯାଉବି ନାହିଁ ।

୬। ଏତିବେଗନ ଗଜେଟର ଅବିଭା
ହେଲୁ ଯେ, ଚନ୍ଦ୍ରଶାମର ସମ୍ମାଦନାରୀ ଲେଖି-
ଅଛି ପ୍ରତି ହେତେଣୁତ୍ତବ ଲୁଆନ୍ଦେଇ
ପରବାର ସହି ବଠାରେ ଅଶ୍ଵ ଦେଇଅଛିନ୍ତି
ତାଙ୍କ ବରେ କେତେବୁଦ୍ଧବ ମେହି ହେଲା
ଅଛି । ଲମ୍ବାଗୁ ସେମାନେ ପ୍ରାମର ସରଳ
ଲୋକକୁ ଘୁରୁଇ ସେମାନଙ୍କର ସରଜାଗ କରି
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରତିବନ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟା ପର
ନୁଆ ବେଶ ଧାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ପରେ
ପୁନ୍ରସ୍ତ ଜାହିଁ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ସେହି ବରେ
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ରେତବାଗୁ ବରନ୍ତି, ଗୋଟି
ମନ୍ତ୍ର, ସନ୍ତାକୁ ଫ୍ରା ଓ ଫରାକୁ ସୁଜା ବରନ୍ତି,
ଦାନ୍ତରୁ ଫୋକ ବାହାର କରନ୍ତି, ବର୍ଜାଫାରୁ
ଦନ୍ତାନ ହେବାର ଉତ୍ସଥ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସୋଜୁ
ସାମୀ ବଶ କରିବାର ମହାରା ପିଲାନ୍ତି । ତାଙ୍କର
କୌଣସି କରିଛି ବାହସ୍ତାନ ଜାହିଁ ଆଜି ବଠାରେ
ବାଲି ଜାହାର ଦୂରଗାମ ଅନ୍ତରରେ ବାର
କରନ୍ତି । ତହିଁ ଅରଦନ ପୋର ଅଳ୍ପ
ପ୍ରାକକୁ ଗରି ଯାନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ
ଏ ଦେଖିରେ ପ୍ରଥମେ ଧରିଲେ ଜେତେବେଳେ
ଏବଂ କୃତିକୁ ପରେ ଉପରି ହୋଇଥିଲେ ।
ଅଥ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେତିବେଳେ ଜାହାଙ୍କୁ
ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଅସିଲେ ତେବେ-
ବେଳେ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ବେଳେବ କଣ ମୁଦ୍ର-
ପ୍ରବରେ ପରେ ପଣି ସିଦ୍ଧିବ ଜାତି ସବୁ ହଙ୍ଗା
ରମା ନେଇ ମୁହଁ ଗଲେ । ହେତୁ ବନ ଆଜି
ବିଭିନ୍ନ ପାଇଁ କାରେ ଗୋଟିଏ ଗାନ୍ଧି

କରିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଠଙ୍କା ହେଲେ
ତତେଥେଲେ ଅଛି ବନ୍ଦ ବହୁ ଜାହାନ୍ତି
ଦୂରାତ ବହିଲେ ଅମ୍ବେ ଗୋଟିଏକାକୁ
ଶାର କିମ୍ବା କାହାରେ, * ପାଞ୍ଚ ବୋଲ ଦେଇଲୁ
ଛାଇ ଯେବେ କାଳ ଠଙ୍କା ନ ଦେବ ତୋବେ
ମୃତ ଏହି ଠଙ୍କା ଫେରି କିଆ । ଏହା ତହିଁ
କାହା ଫେରି ଦେଖା ସମୟରେ ଜାହାନ
ଦିଲି ଠଙ୍କା ସହିବ ଦେଉଥିଲେ । ଶୁଣିଲୁ
ଦୁଷ୍ଟ ଅନେକ ମୋକଳୁ १०ଟି ଅଛନ୍ତି ।

ଆମୁମାନଙ୍କର ଜଳା ପୁଲିଏ ଯେଗର ଥରେ
ଏ ଦିଗରୁ ତୃତୀୟାକ ବରନ୍ତି ।

। ଛଙ୍ଗଲଶ୍ରୀରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପଟ୍ଟଳର ଅର୍ଦ୍ଦକର
ତେ ବର୍ଷ ବନ୍ଦିମୁଦ୍ରା ପୁଣି ଜାକର ମାତ୍ରାର ଘରୁଥି
ରିବାକୁ ଗୋପନରେ ଝରିଲାଗୁ ନେଇ ଯାଇ
କିବାହ କରିଥିଲାନ୍ତି । ପରିଚାରକାର ବନ୍ଦି
କୁ ବର୍ଷରେ ମୁଖର ହେବ ନାହିଁ ଏହି କୁଣ୍ଡିଗା ।

୨ । ପ୍ରେଟ୍‌ଡ୍ରିଙ୍କଲ ଅର୍ଧାତ୍ ଜଳଶୁଦ୍ଧ ଓ ସୁତ୍ତ-
ଲଶୁରେ ଗତ ଦର୍ଶି ତ ୫୫୭୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଜୀ-
ବ୍ରଦ୍ଧ ଅନ୍ଧାର ହୋଇଥିଲା । ୧୯୧୯ ସାଲ
ଅଷ୍ଟେକ୍ଷା ୧୦୨ ସାଲରେ ଟ ୫୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଆୟ ଅନ୍ଧାର ହୋଇଥିଲା । ସରଜବର୍ତ୍ତର ବୁନ୍ଦ-
କାରେ ପ୍ରେଟ୍‌ଡ୍ରିଙ୍କଲର ମୂଲ୍ୟ ଏକ ଲେବଣ୍ୟା
କୁଟେ ଜଣା ଥାଏ ଏତେ କିମ୍ବା ପରିମାଣ
ଏହା ମଧ୍ୟ ଛାଲଶୁରୁ ବିଦୃଧିଅର ସରକୁ ପୁରୁଷ ।

୪ । ପ୍ରେସ୍ ଅବ ଲାଣ୍ଡା କହନ୍ତି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପରିମି ପ୍ରଦେଶର ଲେପ୍ତମେଣ୍ଟ ବନ୍ଦର୍ଷର ସବୁ
କରିଲେନ୍ଦ୍ରମ ନିରର ଭାବିତବର୍ତ୍ତର ଗଜୀମାଳା
ହେବେ । ଯେତେବେଳେ ଯାଏ ସେ ଅମି ଉଚ୍ଚ
କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ପ୍ରହଳା କରି ନାହାନ୍ତି ଆବର
ଦେଖିଲ ସାହେବ ସ୍ଵପ୍ନ ଝଞ୍ଜ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।
ମିଛର ଘାବେବ ଗୁରୁମାଣୀ ହେଲେ ହରିନ୍ଦ୍ର
କ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଦେଶର ଲେପ୍ତମେଣ୍ଟ
ବନ୍ଦର୍ଷର ହେବେ ଏଥାପି ଅମା ଅଛି ।

* । କେଣ୍ଟାସନ୍ତୁ ଲୋହମାନଙ୍କର କି ଉପ୍ରୀ-
ଜଳ ଭାବୁରେଗା । କୋଣ୍ଠାର୍ଥିକାନାହାବ ଯାଇ-
ମରେ ବୋଟିର ପ୍ରସିଦ୍ଧ କେଣ୍ଟା ଅଛି ଏହି
ଅଛିଯା ସୁନ୍ଦର ଜାହାର ଥୁର୍ତ୍ତିକା ମନ୍ଦ ସେହି
ବୌଦ୍ଧର୍ଥର ଅନୁଭବ । ଜାହା କୁହୁରରେ ଥତ
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଉତ୍ସମାନି ଜଳନ ହୋଇଛି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାଳମହାନାହ ଏବବ୍ୟତି ଜାହା ପ୍ରତି
ଅବତ୍ର ହେଉ । ଭୂମାରେ ପିତା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଧନ
ଏବେ କିମ୍ବକ ମନ୍ଦ ବିଦ୍ୟର ଉପାର୍ତ୍ତକ ବର୍ଷାଖଲ
କିନ୍ତୁ କେଣ୍ଟା ପାଇଁ ଜାହାର ସବୁ ଗଲା । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ
କୋଣ୍ଠ, ଉପପାଇକ କୁହୁର, ବାହାର
କର ଦେଇ ଦିନୁଡ଼ ସୁନ୍ଦର ଏହି କିମ୍ବକ ରହୁ
ନ ପାଇଁ କିମ୍ବକ ପିପୁଳ ବିଦ୍ୟରେ ଜେଇ କେଣ୍ଟା
ପରକୁ ଯାଇ ଥିପାଣା ବନ୍ଦିଦୁଲରେ ଗୋଲି ଦ୍ଵିତୀ
ଦେଇ କେଣ୍ଟା ଚୁଣୁ ପ୍ରକାଶ କି କର କୋଣ୍ଠ
କରେ କହିଲୁ “ କୁମେ କାହିଁବ ଆମ୍ବର ଉତ୍ସମ

ଗାଲିମ୍ବ ଜଣିବ ଗେତୋକୁ ବେ ” ସ୍ଵର୍ଗ
ମୁଖରେ ଶୋଧାଏ ଯାହିଁ ସୁଧା ଦେଲା ନାହିଁ ।
କରିବାର ଭୂମିକର କବିତା ଫଂଗଦ୍ଵାରା ଦେଶୀୟ-
ମାନେ କହାର କୁହନ୍ତି, କେତେ ତାଙ୍କର ନୃତ୍ୟ,
ପୃଥିବୀର ଅନେକ ସୁଧା ଏହା କୁହନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨ । ଅମ୍ବେମାନେ ଖୋଦକାହଳଫୁଲ ପଥର
ତୁଣୁସବାରିଜୀଗା ଜାଣି ପାରିଥାଏଁ । ଯେତେ
ଆ ହେଲେବେ ଉଚ୍ଚ ପଥ କାଟି ଆ ଉପରେ
ଓ ଶୁଣିପାଇରେ ଲେପକ କଲେ ମୁଖ ହୁଅଇ ।
ଆ ଅଧିକ ବଢ଼ି ହେଲେ ପ୍ରତିଦିନ ଥରେ ଦୂର
ଥର ଲୋଞ୍ଜୀଏ ଦୂର ଉଦ୍‌ବିନ ଦେବାକୁ ହେବ
ଅଛୁ ଏ ଦିନକରେ ଶୁଣିଯାଏ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଅନେକଥରେ ପ୍ରତିଧିଷ୍ଠା ପରିଷା କର ଦେଖିଥାଏଁ ।
ଉଦ୍‌ବିନ ଶିବା ଦେବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ
ବାଜକର ଏ ଫର୍ମେଁ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଅର୍ଦ୍ଧହତ୍ତବ୍ର
ପର୍ବତୀନ୍ତି ବିଦ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲା ଓ ପୁଜ ପାଣି
ବାହାର ବାଲକଟିଲୁ ନିଗାନ୍ତ ବିଜ୍ଞ ଦେଇଥିଲା ।
ସେହି ଏ ଉପରେ ଉପରଲେଖିତ ପଥ କାଟି
ଲେପ ଦେବାରେ ଦୂରଦିନ ମଞ୍ଚରେ ଶୁଣିଗଲା
ବାହାର ବାହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଯେଉଁ ଏ ତୁବ
ଜାହା ନନ୍ଦ ନଲ ହୋଇଥାଏ । ଅଛୁ ପାଣିରେ
ଉଦ୍‌ବିନ ପଥ ବାଟିବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରଚିତ ପତ୍ର

ପ୍ରେସ୍‌ର ଉତ୍ତଳପଦ୍ଧିବାସନାମକ ମହାମୟ
ମହାମୟ !

ମେଉ କେତେବେ ଗୋଟି ଶ୍ରୀବ ବିନ୍ଦୁରେ
ଲେଖୁଥିଲେ ହେବ ବେଳୋଟି ହୋଇବୁ ଅପରାଧ
ଧରିବାର ଏକଦେଶରେ ବିଶ୍ଵକୁ ଦାନ ଦାନ
କଲେ ତରିଜ୍ଞାର୍ଥ ଜୀବ ବିଚାର ।

ଭାରତୀୟ

ବହୁମିଦିନାକାଳୀଣପୂର୍ବାବ୍ଦରେ । ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ କାଳିମାତ୍ରରେ
କାଳିମାତ୍ରରେ କାଳିମାତ୍ରରେ । ଉତ୍ତରାଜ୍ୟରେ କାଳିମାତ୍ରରେ ।

ମହିମୁଳଶଃ । ନ କୁରୁ ତକ୍ଷମପ୍ରୟାଧିରେ
ପରହତେରହିଲେଶହତଜନୋତ । ୫ । କୁ-
ମବେଶ୍ୟ ଦଦନ୍ତ କଳଳୁ ନନ୍ଦଃ ସୁନ୍ଦରୀ
ଦମ୍ପତ୍ତିବନୋତିରଃ । ନବହତୁରଗତପ୍ରଦିନ-
କିମ୍ବା ପରକଳଣ କଞ୍ଚକାରିତାମନ୍ତରଃ । ୬ ।

ଶ୍ରୀ କୃତକଷେତ୍ରନାଥ ।
ମହାଲୟର କର୍ମଧାରୀଙ୍କର
ପ୍ରଧାନ ଦିନିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଏତଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କୁ ଲଖାଇ ହାଥ
ଯାଇଥିବା ଯେ ଉଚ୍ଛଳ କ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କର ଅସ୍ଵବେ-
ମନ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ପ୍ରଗତ ଶୁଦ୍ଧବାଚରେ ଲଗନାଧ-
ବନ୍ଧୁର ଦିବସୀ ଶ୍ରାସୁର ବାରୁ ଶମନାଶ୍ରମେ
ଦତ୍ତଙ୍କ ଦଶବରତାରେ ହେଉଅଛି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ଜିଗ୍ନିଷ୍ଟନ୍ତମିହ ଏଥର ସମ୍ପାଦକ
ଦିଯକୁ ହୋଇଥାଏଛନ୍ତି । ଯେ ଶାକୀ ସମାଜକ
ଡେବା ଜମନ୍ତେ ବିମ୍ବା କୌଣସି ବିଷୟ କାଳେ
ହୋଇପାରାଫ ଲେଖନ୍ତାକୁ କାହାନା ଭଲାନ୍ତ,
ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ଧାରାଦବକ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପଠାଇଦେବେ ।

ଭାବୁଳ ବାନ୍ଧବମାତର ସର୍ବମଧୁଲୀ

ଲୁଜମୋହନଙ୍କଣ୍ଡରୀ ଓଶେର ଦେଖେବ-
କ୍ଷେତ୍ର ଧାରିମାସୁତ୍ର ମବକୁମାରେ କର୍ମ ଦର-
ଥିଲେ ଯେମାତେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବାର କର୍ମକୁ-
ମେହା ଉତ୍ସୁଧାରୁ ଦ ଅପିଲ ଦରଖାସ୍ତ ପାଇ
ଥିଲେ ଯେ ତହିଁର ଭବତ ଅବର୍ତ୍ତମାନ
ଉତ୍ସୁଧା ପଦଳକ କେବଳ ବାଗମ ଉତ୍ସୁଧା
କାମରେ ଉତ୍ସୁଧାପିବାରୀବଳକ ମାରଧାତରେ
ଅବିଅଛ । ଲଧାରା ଅମୃତବଟରେ କଟକ
ପିଣ୍ଡବିନାମକ ଯକ୍ଷାନୟରେ ଥିଲ । ଉତ୍ସୁଧା
ଲୁଜମୋହନ ଠକନ୍ଦରୀ ଓଶେରଙ୍କ ମଧ୍ୟର
ଦେବୁ ଅମୃତବଟରେ ଜାରି କରେ ଲଧାରା
ମାତ୍ର ଯାଏନ୍ତେ ।

ତା ୧୦ ରଙ୍ଗ କାନୁଦୟ } ଶାବୋଶାବକର ବ୍ୟା
ବନ୍ଦ ୫୮୩ ମସିହା } ସେତେଷାଣ ।

ଏହି ଲୁହଳାପିକା ସହର କଟକ ଦର୍ଶନ
ବଜାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂବନ୍ଧୁକାଳେ ଯତ୍ତାଳସ୍ଥରେ
ମନ୍ଦିର ଓ ଗ୍ରନ୍ଥଶବ୍ଦ ହେଲା ।

A black and white photograph of a textured, possibly metallic or ceramic, surface. It features several large, dark, abstract symbols that look like stylized letters. From left to right, there is a symbol that looks like a 'B' with a horizontal bar at the bottom, a symbol that looks like a 'Q' with a small circle at the top, and a symbol that looks like a 'G' with a diagonal line through it. The symbols are dark and have a grainy, high-contrast appearance.

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବ୍ରଦପତ୍ରିକା

四

१९८५

ଗାଁରୁଣ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ସନ୍ଦିତ୍ତମରିହା । ମୁଁ ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ ସନ୍ଦିତ୍ତ ସାଲ ପରିବାର ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍କ ଦେଖିଲେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରିଷର ପରିଷର ପରିଷର ପରିଷର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୨
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ କର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳେ ପାଇଁ ଜାହମାରୀରୁ ୫୫

ଅମୂଳଙ୍କ ପକ୍ଷାକଳ ଶା କାରୁ ଗୋଧାଗଛର
ଶୁଣିବା ଦର୍ଶାଇ ଦିବାକ ଗଜ ଘୋମବାର
ହନ ଉତ୍ତମମୟେ କିମାହି ହେଲା । ସେ ସେହି
ଜୀବନକ୍ଷରେ ସ୍ଵରାମକୁ ଯାଇଥାକୁ ଏହି ବଜ୍ର-
ଦୁଷ୍ଟ ଦେଇବ ଅମୂଳ ବଜ୍ର ନିମନ୍ତଣ କରି
ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ ଜାହାଙ୍କର
ଦକ୍ଷବାଣୀ ଲେଖିବ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ସେମାନେ ବକ
କଳ ଏଠାକୁ କାହାପାଇଲେ । ଏ ଯୋଗୁ ଏ
ପ୍ରାଦୁର ସର୍ବିକାରେ ପ୍ରକ୍ରିଯା କରିବା କିମ୍ବା
କାଠମାନଙ୍କ ଶମା ଅବଶ୍ୟକେ ।

ଅମ୍ବେଲାରେ ଅଛି ଥାନନ ସର୍ବତ୍ର ଥାଠକ-
ମାଳକୁ ଜଣାଇଥାଏ ଯେ ମିହବିଷିନୀ ବିଳ
ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏଥାଏ ଡାକ୍ତର ଦୂରକ ଅଛିବ
ମହାମାନ୍ୟ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱରାଜେନରାମ ଧାରେବ
ଅଗାହି କରିଥିବାକୁ । ଏ ଅଲକର ସମ୍ପ୍ର
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପୁଣେ ଲେଖା ଯାଉଥାଏ ଏଥରେ କୁଝ
ଘର୍ଯ୍ୟାନ ଦଶରି ଓ ଲୋକର ଅନ୍ତରୀ ଉପରେ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବା କୁହା ପଶ୍ଚିମ, ପୋଡ଼ିଆ,
କେଇଁ, ବିବାହ ସମାବେଶ ଉତ୍ତରାଧି ଉପରେ
ଅନେବ ପ୍ରହାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଉପିଗାର ପ୍ରକାକ ଥିଲା
ଓ ଏ ଅର୍ଥର ମନୋମଳ ହୋଇ ପ୍ରଦଳ
ହେଲେ ସେ କେବେବୁର ପାଢାଯାଦୂର ହଥରୀ
ଏହକରେ ଅନୁମାନ କରିଥାଇ ଥାରେ । ଅମ୍ବ-
ମାର୍କିଙ୍କର ଲେଫ୍ଟର୍ନେଷନ୍ ବିଶ୍ୱରାଜ ବାମ୍ପ୍ଲାଟି

ଶାହେବ ଏ ଅଇନର ସୁତ୍ତିର୍ଦ୍ଦୀ ସେ ଏହାକୁ
ଅନେକବ୍ୟାଙ୍ଗ ଅପଣା ବନ୍ଦମୁଖକ ସବୁ-
ରେ ମନୋମଳ ବିଶ୍ଵର ବନ୍ଦମୁଖରେତେନରଲ
ଶାହେବଙ୍କ ବିଦ୍ରହ୍ମ ମନ୍ତ୍ର ହିତ ଧଠାଇଥିଲେ
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କଳିବରାମ ବରଗବ୍ରଷ୍ଣୀ ସବୁ
ଓ ଅଜାନନ୍ଦ ବିଲ୍ଲ ଯେ ଆଇନ ପ୍ରତି ଥିଲେ
ଅପଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଶଂସିତ ଶାହେବ ମନୋଦୟଙ୍କ
ସମୟରୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲା । ହେ ଏହି ଅପଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତି
ମଧ୍ୟରେ ସୁବିଜର କଥି ଅଇନ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ବଲେ
ଏଥୁରେ ଯେ ପ୍ରଜାନିର ବିଶେଷ ଉପବାର
ଦେଇଥାଏନ୍ତି ବୋଲିବାର ବାହୁଦ୍ୱା ଏଥୁ ପାଇ
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଶଂସିତ ଶାହେବଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଉଥାଏନ୍ତି ଓ ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା ଦିଅଛୁ ।
ସେ ଏହିପରି ଏହୁ ବିଷୟରେ ସମ୍ମିଳିତ ରଷେଯ
କଲେ ପ୍ରଜାକର ଅଧିକ ଉପଚାର ହେବ ବିହୁ
ଶିଖ ପୃଷ୍ଠିତ ହେବୁ ଯେ ସେ ଶଶୀ ଧନ୍ୟାନ୍ତ
ଲେଖୁମେଲୁ ବନ୍ଦମୁଖ ଶାହେବଙ୍କର ପ୍ରସାଦ
ମନୋମଳ ଓ ଶାହୀ କରିଥାଏନ୍ତି । କୁଣ୍ଡଳଗର
ପ୍ରକଳ୍ପ ବାଲେକ ଘଟେବାର ଓ ବିଲବତାର
ହିଂସାକ ବାଲେତର ଅବଳୀ ଜଣା ହେବାର
ଏକ ଉଚ୍ଚବିଷ୍ଣୁ ଅନ୍ତରାଳର ପ୍ରକାରେ ରହିଲ
କରିବାର ଏ ପ୍ରସାଦର ମୁଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଲ
ଏଥୁରେ ମଧ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନକାରୀ ଅନେକ
ଅପଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦମୁଖ ତେଜରଲ
ଶାହେବ କ ବିବେଚନରେ ପ୍ରସାଦ ଶାହୀ
କମେ କହି ନ ଆଏ । ଅମ୍ବେମାନେ କାହିଁ

ଦୟାରୁତ ଶକ୍ତି ପାଠ କଲେ ପାଠମାନଙ୍କ
ଜଣାଇଗୁଁ । ମହାମାନ୍ୟ ମାହେବ ଗାନ୍ଧାରୀଧାର
ବଲେ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଭା ବିଷୟରେ ପ୍ରକା-
ଶର କଥା ଉପରେ ଓ ଅଧ୍ୟ ବିଷୟରେ
ଦୟାରୁତ ମାହେବଙ୍କର କଥା କଲୁଛି । ଜାଗନ୍ନା
ଏ ଦୂର ଜାଗନ୍ନା ଅପ୍ରାଚ୍ୟନ୍ଦିତ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ଯେ
ଯଥେହାନ୍ତି ଅପ୍ରାଚ୍ୟନ୍ଦି ଓ ପ୍ରାଚ୍ୟନ୍ଦି ଦୁଆନ୍ତେ
ଦନେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୀର୍ଘ ମୋଦନା
କରି ପ୍ରକାଙ୍କରଜ ମଜଳ ଦୁଆନା ।

ପ୍ରକାଶମେ

ପଥକର ପଞ୍ଜିଯୁ ଦରର ବର ବସନ୍ତ
ପଶ୍ଚରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଏଥୁ
ପୁଣେ ବୋର୍ଡ ଅଙ୍ଗ ଦେଉଥିଲେ ଏଥିର ଆ-
ମେସାହେ ଅନୁମାନ ବରଥର୍ମ ଯେ ଏ ଦେଖ
ପଶ୍ଚରେ ଏ ଜାତିର ଉତ୍ତର ନରବାର ବୋର୍ଡ
ବାହମଣର ଛାତ୍ର ଅଛି କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଯେ
ଆମ୍ବାହଙ୍କର ବମ୍ବନନ୍ଦ ସାହେବ ପର-
ମାଧ୍ୟ ଡକ୍ଟରଙ୍କେ ବସନ୍ତ କି ବରବା ପ୍ରସାଦରେ
ଯେ ପଥ ବୋର୍ଡରୁ ଲେଖିଥିଲେ ତାହା ଅଜ୍ଞା-
ବିଷ ହୋଇଥାଏ ଓ ଯେତ୍ତି ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତର
ଜହିର ହିମାଦିଲୀ ଓ ପାରମ ପକ୍ଷରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ମହାମେଷ ମଧ୍ୟ ଆଙ୍ଗ
ଦେଉଥିଲୁ ଯେ ତୁମ୍ଭି ଜପରେ ବର ଓ ପର-
କର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମେଷ କି ହେଲେ ସଥିରାଗ
ତର ପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଶ କର କିମ୍ବା

ଏଥୁର ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ମେ ଦର କରି
ହିନ୍ଦୁର ଜ୍ଞାନ୍ ଏ ଟାକ୍‌ବରେ ଲୋକେ ତେ
କିମାନ୍ ଅଧିକୁଳ ଓ ବିରତ୍ ହେବେ ଏବଂ
କୋଣିବାର ବାହୁଦ୍ଵୀ ସୁରି ବନ୍ଧୁରେ ଜାତୁଳ୍ପତ୍ର
ହେବାର ଅଗା ଦେଖାଯାଉ କାହିଁ
ମର କଥା ହୁରେ ଆଉ ଏକର ବସନ୍ତ ଏ
ହିନ୍ଦୁରେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ ଜାହା ନାହିଁ
କି ମାତ୍ର ମନେବନ୍ଧୁର ଅତ୍ୟର । ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ଦୁଇ ଉପରେ ଧର୍ଥଦର ଦେବାକୁ ହେବ ଦେଖା
ନାହିଁଥାବେ ସେମାନଙ୍କ ଏବଂ ଜମନେ ଏ ବର୍ଷ ଶିଥା
ନ ଏକ ବିନ୍ଦୁ ଦେବ ସରରେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁପାର
କା ବିଦ୍ୟାପ୍ରେସ ଏଂକ୍ରାନ୍ଟ ବାରଦାର ହେଉଥିଲେ
ତହିଁ ଉପରେ ଏ ଟାକ୍‌ବ ଦୟାରୀ ହେବ ଏ
ଯେଉଁ ଏବଂ ଧର୍ମସୁନ୍ଦରୀ ପୁର ଓ ଯେହି-
ର ସହି ମୂଳ ଏକପରି ଝଳାର ଓ ଯେହି-
ଦୋହାରର ମୂଳ ହିନ୍ଦୁର ଝଳାର ଜାରା ହେବ
ଯେ ସମୟ ବଜ୍ରିତ ହେବ । ବଧିର ପକାର ଯେ
ଏବେଳରେ ଅଜାନ୍ ଧର ଏ କରଇ ଦୀର୍ଘ
ହେବ ହେ ପରୁ ସରବ ଜାରାର ହେବ ଏ
ଜାରାର ପ୍ରଦୂର ଓ ଜାର ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ବାହି
ଦର୍ମ ବରଦା ସବାମେ ମାହିତ ୫ ୫୦ ଜା
ଦେବଜରେ ଅରେଥର ରହିବେ ଓ ମାହିଦ
୫ ୫୨ ଜା ଗର୍ବଶରୀ ଧାଇବେ ଅଧେଷରି
ସଂଖ୍ୟା କରି ଅସୁରକ ଅନ୍ତର୍ବାହି ହିରିଛେ
ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀକ୍ଷରେ ପରେ ଏକ ତଥାପି
ରହିବେ ପ୍ରୋତ୍ସର୍ବ ରହିବେ କାହିଁ । ଲୋକ

ମଂଞ୍ଜୁ ବା ଅନ୍ତରାଳମାଗକୁ ସଦର ଛାଇ
କିମେ ଯେତେ ଜାଲକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅସେବନ
ମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁଦେହ ହେମାକେ ଶ୍ରାମ ଶ୍ରାମ କୁ
ଯେ ଜାଲକା ମୁକାନିଲ କର କରଇ ନୁହୁ
ଆର୍ଯ୍ୟପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ବୈତ୍ତିଷେଷ ଚେଷ୍ଟା
ବଳେଖାର ଦ୍ୱାରା ସବୁ ଏହି ଚେଷ୍ଟାବଳେଖାର
କି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଫଳାର ଦେବେ (ପ୍ରତ୍ୟେକ କଣାମ
ଦେବେକୁ ଅଂଶରେ ବନ୍ଧୁ ହୋଇ
ବୈତ୍ତିଷେଷ ଚେଷ୍ଟା ଓ ଏହି ଉତ୍ତରକ ହାତ
ମଙ୍କ ଉତ୍ତରବିଧୀରଣରେ ଏବି) ଅଂଶ କରୁବ
ସେ ମୁହଁ ଆର୍ଯ୍ୟପଥ ଚେଷ୍ଟାକର ମଜୋଦାଟ
ହେଲେ ଉତ୍ତର ନିଜର ସଂଗାଧାରଣକ
ଗୋଚରଣୀରେ ଯୁଗ ତ୍ରାମରେ ବା ପ୍ରଥାନ ପ୍ରଥାନ
ସ୍ଥାନରେ ଜୀବିବ । ସେଥିରେ ଜାହାର ଅଧିକ
ଥିଲେ ସେ ମାତ୍ରକ ମଞ୍ଚରେ ଘଟିଲ କର ପାଇବ
ଓ ଏଥର ଅଧିକ ଅନେକ ହେଲେ କିମ୍ବା
ଦିର୍ଘାହିତ ମୁହଁ ପର ଦାଖିମାନର ସମେତ
ହେଲେ ମୁହଁଖ୍ୟାନ୍ୟାତ୍ମକ ବନ୍ଦମଧ୍ୟ ଜାହିର
ଏ ସଂଗୋଧନ ଚେଷ୍ଟା ବଳେଖାର ନିତ୍ରେ
ବରବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ରିକ ବରମତ ରଙ୍ଗର
ବେଳକରେ ଧୂପରିଷ୍ଠାଣ୍ଡେଶ ଉପରେ ଓ ସେ
ଅନୁଗର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟ ୨୪ ଜାମ ମାତ୍ରକ ପାଇବେ ।

ଏହି ପ୍ରତିବର୍ଷେ ଏ ବାର୍ଷିକେ ଅନେକ
ଶର୍ଣ୍ଣାଧନର ଓ ଦିନ ମାତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ର-
ମାତ୍ର ଦିନଟି ଦୃଢ଼ିଲେ ଜାହାର ଲକ୍ଷ ଡାକ
ଦିବାକୁ ହେବ ହାହ । ମୌର୍ୟମରେ
ଯାକେ ଅସେବନମାନକୁ ଦେଖିଲୁ ମାତ୍ରକ
ମାନଙ୍କ ଅସୁର ଜ୍ଞାନ ଦର କାଳର ହେବେ
ଅସେବନମାନେ ସେ ଅସୁରର କୁ
ହେବେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୟାବଳୀ ଦେ-
ଖୁ କାଳର ଦେଖି ଲକ୍ଷିତାର କେବୁ ଦର-
କ । ଦ୍ୱାରା ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକରଣ ଓ
ଜ୍ୟୋତିଷ ଦିବାର ସମ୍ବନ୍ଧମା । ଦେଖି ଲେ-
ଅଛନ୍ତି ସେ ବ୍ୟୁତ, ମାନ୍ୟମାନ, ପରମାନ୍ତର ଓ
ଇତେବେଳ ଦେଖି ଅଧେନର ନିୟମ ଦେବାକୁ
ଦିବ । ଏ ଅଜ୍ଞାନ ସଥାର୍ଥ ଓ ଅଧେନର ଯେ
କୁ ଏଥର ଲୋକବ୍ୟାପ ଅଧିକରଣ ଓ ଅ-
ଧେନର ହେବ ହାହ କିମ୍ବା ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ସେ ମାତ୍ର ପଞ୍ଚମ ଟଙ୍କା ଦେଇଲୁରେ ଏଥର
ଜ୍ୟୋତିଷ ଲେବ ମିଳିଲେ କେତେ ହୁଏ ମୌର୍ୟ
ଅଧେନର ବସ୍ତୁ ହେବ ଜାରଣ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ମୟ ପରିଶ୍ରମ ହେବ ଓ ପ୍ରାୟ ପରିବହ ନୁହୁ
ଏ ଦ୍ୱାରା ମହିମ ଏ ସୁଲେ କେ ଦେବୁ

ଦିନସ୍ତବ୍ଦ, କିନ୍ତୁ ତେ ସବୁ ଲେଖାପାଷେଠର ପଦ
ଧାର ଉଥିବି ହେବେ ଅଗା ହେଉ ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ
ବୋଲି କୌଣସି ଏବଳୁ ଅଗା ବରତ୍ରୀ ଅଶ୍ଵେଷର
ବିଷୟ ଥାଇଲା । ଅକ୍ଷେତ୍ର ହେଉଳ ନ ହେଲେ
ଏପରିମାଣ ଲୋକ ଯିନ୍ତିବେ ମାତ୍ର । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରାଂଶ୍ୟ
ଦେଇଲାରେ ଜାଗି ହେବାର ପଦେବ ଅଶ୍ଵେ
ଦେଇଛି ଏ କୋଣସି ଅତ୍ୱା ଫର୍ଦିତ । ଅତିରକ
ଅନୁମାନଙ୍କ ବିଭେଜନରେ କମଳନର ସାହେ-
ବିଜ ପ୍ରସାଦ ଅନୁପାରେ ଘରମାତ୍ର ବିଷୟ କି
ବରାକାର ସବୁପ୍ରକାରରେ ବିଷେଷ କିମ୍ବା ପା-
ନେହ ମାତ୍ର ।

ଅସୁମାନଙ୍କର ଯାଦିପରିଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେତେବୀଜାଣିବୁଝୁ ଯାଏ, ଏ ଯାବିପରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଥୁବୁ ଉଚ୍ଛଵ ମାରନବରୋ ଆପଣୁ ସେ ଏ ହାତର
ଦୁଇ କୁଟୁମ୍ବମଧ୍ୟ ଅପଣ ପୁରୁଷମଧ୍ୟ ଫମଳ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସେ ଲଜାଗାନ୍ତ ଘୟରେ
ଅମେକ ଯାନ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ପରିବାର । ମୌ ।
ମାରିବୋତ ତେ । ମୌ । ଦିବ୍ସରିକୁ କିମ୍ବାହିନୀ
ଦିନକରମାନ ବନର୍ଗନ କର ବିନବମାନର୍ଗନ-
ନୀ, ପଞ୍ଚବୀ କେଇ ଶାକାଖାମାନର୍ଗ କୁନ୍ତା
ଦରି ନ ଥିବାର ସେମାନର୍ଗ ତଥାର କୁନ୍ତା
ପୁରୁଷରେବ ସମେତ ଯାଏ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି
ଏ ଯଥରୀତି । ମୌ । ଦିନରିଧିର ତଥାମା ଏହି
ଅଳମାନ ବି ଜାପାର ବନ୍ଦେ କ ୩୦-୪ ହେତୁ
ଏ ଦେହ ଶାମର ଏହି ମୂଳରମାନ କାହିଁଯୁ
କରିବିର ବାଲକାର ବକାରାର ବରଣ ବରଣ-
ପୁରୁଷ ଦୂରାଗ ମନେ ତେଣୁମାଟିଛେ ।
ଏଇ କର କରି ପୁଣ୍ଡର କରିଥିଲେ
ଯକୁ ମେଥର କଳ ସାହେବଙ୍କ ହଜୁରର
ଦାମ ମରକୁର ଉପର୍ବିରୁ ଅପରାଧରେ
୨ ର୍ଷ ବସନ୍ତ ଉତ୍ସବର ଦ୍ୱାରା ପାଇଥିଲା ।
ତୋଳଗାମ । ମୌ । ଅଳକୁଣ୍ଡରେ ବୈତ-
ନୀ ରଥର ଯାଇଥିବା ଥର କୃତ୍ୟ ନଥରେ
ଅଜାମାତେ ମାତ୍ର ଧରିବା ବକାଗେ ବନ୍ଦ
ର ପଣି ଆବଶ କର ବରିଖିଲେ ଲଖଗାରୀ
ଦୂରାଗ ପାନକର କଟୁ ହେ ବକୁରେ
କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ସବା ଓ ଏ ବନ୍ଦରୁ ପାଇ
ଥାରୁ ବହିବାରେ ଗୋଗାମାଟେ ପାଇ ନ
ବାନ କଟୁ ଅପଥାରିବା ହୁବୁନ ଅନନ୍ଦାରେ
ଏ ଧରି ବିତେବ କର ମନୁଷ୍ୟ ବାନ
ର କଟୁ କାର ବକୁରେ ଗୋଗାମାଟୁ

କୁବାରେ ତଣେ ଗୋଗାର ଭାଲୁ ଫାଟିବିବାର
ଏ ପ୍ରାଣ ଜୟଗ କରିଥିଲୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଏକଙ୍ଗଠି
ଗାଗା ପ୍ରହାରିଥାବାରେ କମଳା ଦିବାର
ପତି ଅଛି ସୂଲସ ସରଜିନିତରେ ଭବନ୍ତି ବରି
ଯଥମିଳୁ ଚାଲିବା କରିବାରେ ତେଷୁଠିମାଟୁ
ଖୁଟ୍ଟ ଭାକିବେ ରାଶାର ଅଧିମିଳିତାର
ବହାଦୁ କେଉଥିବାରୁ ଆସିମାରେ ଏକପ୍ରବାହ
ବାହାର ବନ୍ଦିବାରୁ ଉକ୍ତ ସବୁଦିନା ଦିବରେ
ଯୋଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ ଏ ଯାତ୍ରାର ବବଦିବା
କିମ ବିନୋଦ ଦୁକ୍ତ ନାହିଁ ଜାଗା ଅଟେ ଏ ସନ୍ଦର୍ଭେ
ପ୍ରଗମିତି ଜେସୁଯାମାନାଟୁଟ୍ଟ କମଳାପୁଣୀ
ହୋଇ ଦୃଢ଼ ବାଳ ରହିଲେ ଦେବାର ଓ ସବ୍ୟ-
ସାଥୀରଣ୍ଣକର ପନ୍ଦେନ ମନ୍ଦିର ହେବାର
ସମ୍ମାଦନା । ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଏ ଯାବସ୍ଥାରେ
ଦେବରଣୀ ଶୁର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶକ ଦିମନ୍ତେ ହେବାକ ଓ
ଫଲିବଜା ଉତ୍ସବର କବିତାରୁ ଯାଦି ମାହେ
ଶବଦାଳି କବିତାରୁ ବଠାରେ ଶୈଳିତା
ଦେବଗର ପାଦୁର୍ଗାତ ଦେବାମାର ଦୂର ଏକ
ଦିବାନ୍ତର ଏକ ମନ୍ଦିର ବାଳପ୍ରାଣରେ ପରିବ
ହେଉଥିବାକିମ୍ବି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗର ସୁନ୍ଦରାର ଏ ନମର କାଳସୂନ୍ଦରୀରେ
ଏହି ଧୋବାର ସର ଥୋତି ଯାଉଥାଏ । ଗୀତ-
କାଳ ଘେଷ ନ ହେଉଁ ପରଥୋତ ଥରମ୍ଭ
ହେଲୁଣି ।

ତଳିତମାର ଜୀବିତ ସନ୍ଧାନପୁରେ କଣେ
ଗଛର ଅଧିକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହେଲି ସରେ ନିର୍ମଳ
ଦେବ ସବା ଶରୀର କଟିବନ୍ତ ପଢ଼ିପୁର ନୂଆ
ବହାରକୁ ଲାଗୁ ଲଗାଇବାକୁ ଆଖିଶବ୍ଦ ଲିଖି-
ବ କମାର ଫେର ଯାଉଁ । ବାହରେ ଏକ
ଗାସ ପଛରେ ଗାର୍ଦନାୟ ଏହି ଷଣ୍ଡ
ଅଛି ପୁରିବେଳରେ ଖାଇ ଅସୁଖନ ମେ
ବୋଇକୁ ଦେଇବାମାତ୍ର ମୋଖଦରେ ଅପାଣ
ପୁରୁଷ ଜାହାର କଲିପେଥରେ ଦେଖ ଆ-
ପାଇ କମ ଯେ ଜନ୍ମାବୁ ଜାହାର ପେଟ ଝୁକୁ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉତ୍ତାମେ ପ୍ରାଣ କାହାରିଗଲା ! ଧରି
ଏ ଜନ୍ମରଣ୍ଟକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାହୁ ଥିଲେ ।

ଏ ନଗରଦେଶ ପ୍ରାୟ ୨୦ ବର୍ଷାଧା ଗୋଟିଏ
ପ୍ରାୟ ୨୦ ମର୍ଜନ ଦିନରେ ଗୋଟିଏ ସୁରକ୍ଷା
ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏଥିବାର ତୋରଣଟି ଏଥରିରୁ
ମରାଇ ଫୁଲପାତାର ଏହି କବାଳ ହେଲା
ଏଠାରେ ଏହା ହେଲା ନ ଥିଲା!

କଟକ ଗୀର୍ଜାଚାର କରେ ବଢ଼େଇ ଅପଣା
ସ୍ଥାନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୋଷ ଛାଡ଼ି ହେବାର ଦେଖି
ଏହି ନ ଯାଇ ଅପଣା ହେଉରେ କଟଳ
ମାର ଅତ୍ୱିଦିନ୍ଦ୍ରିୟ କେତ୍ର ବସନ୍ତର କିନ୍ତୁ
ଆଶା ଗଲାର ଏକ ଧାର୍ମ ଛାଡ଼ିଯାଇ ପାଶ
ବାହାର ନ ଲାଗୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତାଙ୍କୁ ରଗନାମେ
ଅଛି ମନ୍ଦରମ୍ଭ ପୁରୁଷ ଦ୍ୱାରା କଥାରଙ୍ଗ ହେଉଥିଲା
୫। ଏତୁକେମନ୍ତ ଗତେହଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ
ଯେ, ଦୂରେଦାବାଦର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନଗାୟରଙ୍ଗ
ଜୀ କଷ୍ଟବ୍ରତରୁ ମାମକ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତି ନେଇ
ଅଛନ୍ତି, “ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଅର୍ପଣ୍ୟ ଦୟ-
ନା ଦୋକାନାଟି । ଗୋଟିଏ କୁକୁର ଗୁରୁତ୍ୱ
କୁଳେ ପ୍ରତିବ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ କାଳୀ
ଗୋଟିଏ ଦସ୍ତ ପ୍ରଥବ କରି ମରିଯାଉଥିଲା । ଏହିପର
ହେବାରେ ଦୂରେଦାବାଦର ହୋଇ ଦୃଶ୍ୟପ୍ରଦାନ-
ଦୟାର, ସେହି ମାତ୍ରମ୍ଭାନ ଗାତ୍ରମାତ୍ରର ଜୀବନ
ରକ୍ଷା କରିଥିଲା । ଗାୟ ପାଦକର କ୍ଷୁଣ୍ଟ ବୋଧ
ହେଲେ ହେ ହୟା ହୟା ରକ୍ତ ହରେ । ସେହି
ରକ୍ତଶୁଶ୍ରେଣୀମାତ୍ର କୁକୁର ଅପଣା ପନ୍ଥାନବୁ ପ୍ରତି
କାହାରଙ୍କି ହୁଏ ଦେଇ ଆଶାର କ୍ଷୁଣ୍ଟ ନାହିଁ
କରେ । ଏଥିର କୁକୁର କାହାର କ୍ଷୁଣ୍ଟ ଗୁରୁକ କ୍ଷୁଣ୍ଟ-
ଦୟାରୁ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । କହିବ ପଢ଼ିରେଇ
ଅପଣା କ୍ଷୁଣ୍ଟ ଓ ବାହୁଦ୍ୱାର ଧେଇ ପରେ ?

୨। ଗର ଗା ୧୫ ପୁଣ କାନ୍ଦୁଲୀ ଗୃଥରେ
ପିତ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ ଭୟାନକ ଦୂମୀଳଙ୍ଗ ହୋଇ
ଥିଲା । ପଥରେ ଲେଖଇ ଏବଂ ହୋଇ ଜାମନ
ଦୂଲିଙ୍ଗ ସହରରେ ଯର ମାତ୍ରପତ୍ର ୫୦ ଲୋକ-
ର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

“ । “ଦେଖିଥାର କ୍ରତୁକନ୍ୟା ସଙ୍ଗରେ ଅସୁମାନ
ମହାଶ୍ରୀଙ୍କ ଗେହିବ ପୁଷ୍ପରୁ ବିବାହ
ଦେବାର କଥ କେଇଅଛି ॥”

୪ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରେସିପ୍ରେସିରେ ସ୍ଥା କହିଥା
କୁହୁଧ କରିବାର ଓ ବନ୍ଦ ଦେବାର ଦ୍ୟବଦ୍ୟାର
ଅଛି । କେବେଳର ରଜିଷ୍ଟର ରାଜବାଧି
ମାନେ କହିଯାମାନଙ୍କ ମହାକଳଙ୍କ କିଳଟରେ
କଲିତ ରଗନ୍ତ ମହାକଳମାନେ ସେମାନଙ୍କ
କୁବାହ ହୋଇ ଅଥବା କଳ ଦେଇ ଯାଉନ୍ତି ।
ଯେତେବେଳେ କେହ କେବଳ ଯାଏ, ରେତେ-
ବେଳେ ତାହାର ସ୍ଥା କହିପାଥୀ ଅନ୍ୟ କେବେ
କିଳଟରେ ଆଏ ସେ କେବେଳ ଫେରିଲେ
ଅଶ୍ଵସନ୍ଧାନ କିଳଟରେ ଅଥବା ସ୍ଥା ପାଇଁ ବାମ
ରେ, ଏବଂ ସେହ ଅକ୍ଷରରେ ସଫ ଜାହାର
ନ୍ଦ୍ରାଜକ କିଛି ହୋଇ ଯାଏ ତାହା ନମ୍ବ

ଭାବାର ଦୁଧର । ଉତ୍ତର ଅରହତର କାରଣ-
ରୂପାନେ ସେମାନ୍ତଙ୍କ ଅବିକାହୁରା କନ୍ୟାକୁ
କଳା ଦିଅନ୍ତି, ଏକ ଯେତେହନୀଆଏ କଳା
ପରମୋଖ ନ ହୁଏ, ତାବୁ ଗୁଣଥାରା ସେହି
କନ୍ୟା ସଜରେ ଅଛିବାଷନ୍ଦୂପାରେ କିମ୍ବକହାର
ବହିପାରେ । ଶାଲପଞ୍ଚରେ ମଞ୍ଚ ଲବଣ
କାରହାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତ୍ରୀ ବରତ ପେଣାର
ଶୁଣ ପ୍ରତିକିଳ ଆଟୁ । କଷିଣ ଅରହତରେ ଏ
ପ୍ରଥା ପ୍ରତିକିଳ ହାହଁ । ତାଙ୍କୋରରେ ଏକଷ
କ୍ଷେତ୍ରଜାର ସାମାନ୍ୟ । ଏଠାରେ ମହାଜଳ
ସହ୍ୟୋଗରେ ଦ୍ୱାର ସନ୍ତୁଳାଦ ହେଲେ ଯୁଧ-
ଠାରେ ଉତ୍ତରମଣ୍ଡର ସର୍ବ ସବୁ ବିନ୍ଦୁଠାରେ
ଅଧମଣ୍ଡର କରୁ ବର୍ତ୍ତିଲ । ମାତ୍ରାକରେ କଣ୍ଠଙ୍କା
ରେ ସ୍ତ୍ରୀ ବର୍ତ୍ତିଜ ହୋଇଥାଏ; ଏଥରେ ଅତି
ଭାବ ସ୍ଥାନର ଅଧିକାର କି ଥାଏ । ଏହି
ସମୟ ବନ୍ୟ ପ୍ରଥା ଦୂର୍ବଳରାର୍ଥ ମାତ୍ରା
କର ପୁରୀର ଜନଶ୍ରେଷ୍ଠର ଗବର୍ଣ୍ମମେଲୀରୁ ରଥୋ-
ର୍ଦ୍ଦ କରିଥିଲେ ଗବର୍ଣ୍ମମେରୀ ଏଥର ପ୍ରଥାକାର
ବିଧାନ ହେବୁ କିମ୍ବର କଲେଇତରପାଇସମା-
ନିଲାଗା କେବଳ ଅତିରି ।

* । ବରଦାର ଗୋଟିଏ ପୁରୁଣା ବୋଲା
କଳନ୍ତି ମଧ୍ୟର ଏ ଲକ୍ଷ ଫକାର ହୃଦୀକାର ଅବି-
ଶୁଳ୍କ ହୋଇଥାଏ । ଏଥି ଛିମ୍ବର ଗୁରୁତବର
ଲାଞ୍ଚରୁକୁଣ୍ଡର ସମସ୍ତ ସୁଗ୍ରହ ଅନୁଭାଲିକା ଅନୁ-
ପାଳନ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଇ ଅବହି ।

ମୋମପ୍ରକାଶରୁ ଅବଜଳ ହେଲୁ ଯେ,
ଛାଇଲାଗୁରେ ଛାଇକମାତ୍ର ହେବୁ ଗୋଲ
ମାଳ ପଡ଼୍‌ଯାଇଥିଲା । ଅନେକ ଲୋକ ଏଥିର
ଏହାକୁ ବିଦେଶୀ । ସଞ୍ଚିତ ଏହା ନିବାରଣାର୍ଥ
ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ ପାଇ ମିଳିତହଳରେ ଏହା
ଥିଲା ଗୋର ଖଲ । ଅନେକ ଧୂମାକୁ ଦେବ
କରୁ ପାଇରେ ଉପହିଲ ଖଲେ । ଅମୃମାନଙ୍କର
ଉତ୍ତର ମଜବୁତମାତ୍ର ମାସିମାତ୍ରେ କାଳିକମାତ୍ର
ମୂରିରେ ଏହା ମୁଖ୍ୟ କହିଗା କରିଥିଲେ ।
ଯାତାର ତୌରେ ଛାଇଲା ଯାତାପଥ ସମ୍ମାନ
କରିବାର ପାଇଁ କାହାରେ କାହାରେ

ଅଗମୀ ମାତ୍ରମାତ୍ର ପ୍ରଥମରେ ନେଇନ ଦର-
ଖାଲୟ ମହରେ କଲିବତା କିମ୍ବବ୍ୟାଳଦୂ
ତ୍ରାଣ ଉତ୍ସମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଵାଳ ଦେଇ ଦିନିତ
ଏ ହେବ ।

ପାରସ୍ଯ ତୁଳାର ନାମକ ଯେଉଁ ନ୍ୟକ୍ତ
କାବ୍ୟଗଲାମ ନାମା ଖୋଚିବ ସ୍ଥାନେ
ଏ ଅନୁଭବିତ ଦେଖୁ ବିଧିହଳ ଜାହାତ

ଯେହ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଫଳ ଉପ୍ରକାଶର କରି-
ଅଛି । ସୁଧାରି ପାଇସର ଲୁଣ ନାମକ ଏକ
ସୁନ୍ଦର ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାର ପ୍ରଣାମ ପାଇରେ ଅବହି
ହୋଇଥିଲା, ସେ ସ୍ଥା ଜାହାଙ୍କୁ ଶୁଣି ମାର୍ଗିଲିବ
ଯିବା ଦିମନ୍ତେ ରେଲ୍ ବୈସେ ଝେବନାରୁ ଯାଇ
ଟିକିଟ ହେଲା, ଲୁଣ ଏହି ବନ୍ଦୀତ ଯାଇ ଭାବୁ
ଝେବନର ଦିଶାମ ବୁଦ୍ଧରେ ପଣି ସେହି ସ୍ଥା
ସ୍ଥାନରେ ଘଲିଗୁଣ ଅଭିନନ୍ଦର ଚେଷ୍ଟା କଲା ।
ଜାହାର ମୁଖ ହୋଇ ନାହିଁ ମରି; ବିନ୍ଦୁ ପନ୍ଦିତ
ରା ଅଧିକ ଲାଗିଅଛି । ଏହି ସମ୍ମାନ ଛୁଗାଲ
ଦିବରେ ପଢ଼ିଥିବା ମାତ୍ର ତୁମର କହ ଉଠିଲା,
“ଆହୁ! ମୁଁ ହି ଅବତ୍ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖାଇଥାଏ ।
ଯକ୍ଷ ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁଖେ ସୁର ହୋଇ ପାଇବ
ଜେବେ ଅବହି ବନ୍ଦୀ ସଂଗୋଧବ ବରହି” ।
ଏଥିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ଦିନ ରଜାରେ ଜୁଲାର ବେଦି-
କାମର ଏକବିନ୍ଦୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥା ଲୋକତମିତି
ଅଭିନନ୍ଦନାକଳ । ଜେବେ ସେମାନେ ସେବନ୍ଧ
ଅପରାଧ ପ୍ରଣାମ ପାଇଛି ସ୍ଥାନରେ ଅଭିନନ୍ଦନାମ
ବନ୍ଦୀଯୋଗ କଲେ ଏବନ୍ଦୁ ସେବନ୍ଧ ବନ୍ଦୀ ହାହେ ।
ଗୋଟିଏ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶାନାରେ ରେତେ ପୁରୁଷ
ମନର ସ୍ଥାନରେ ଅଭିନନ୍ଦନା କରିଥାଏ ।

କଳଣ୍ଡର ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଲୁ ଅପାରା
କିମ୍ବାମାଜେ ଏହମତି ଦେଇ ଉଚନ ଆମ ଯାଇ-
ଗାନ୍ଧିଜୀ କିମ୍ବାରେ ଦେଇଛନ୍ତି ବୃଦ୍ଧ ଧୀର ପ୍ରାର୍ଥ-
ନା ଉପରୁକ୍ତ କୋଧ ହେଉ ଅଛି ଅଛି
ଯଦି ନ ଦେଇଲେ ସମସ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଜାରିବେ
ତାହାର ଶୁଦ୍ଧାଦ୍ଵାରା କାହିଁବା? ସେମାନଙ୍କର କେ-
ବଳ ଦୂର୍ବଳ ଦେଇ ଉପରୁକ୍ତ ପଠାଇ ଦେଇବା
ଏଠାରେ ତମାର ଅଳ୍ପ ନାହିଁ । ମଜ୍ଜ
କଲେ ଘେଟିଏ ନୂଆ ବର କଷାଯ ପାଇବେ ।

ଲାହୋର ବାଲେକର ପୁରୁଷଙ୍କ ଶରୀର ଲାଜ
ଗୁଡ଼ାରେ ଉଦୟ ପରିଶ୍ରମ ଦେଇ ଅନ୍ତରୁ ବୋଲି
ନର୍ତ୍ତକର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଦୂର ଜରଳି
ଏବଂ କାହାର ବେଳେ ଧରିବ କହିଛି ସୁଦୂର
ଆସିବେବିକ ଦେଇ ଅବଶ୍ରମ । ଏହାଥୁବେ କୁଣ୍ଡ
ବୋଧ ହେବ ଅଛି ଯେ ଏ ଦେଖିଯିପାରେ
କରସବାରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ହେବ ବିଷୟରେ ନର୍ତ୍ତକର୍ଯ୍ୟକୁ
ବିଦେଶ କାହିଁ ।

ବିମାନ ନେପୋଲିଯୁକ୍ତ ରମ୍ପିନ୍ ଲଟାଲିଙ୍
ବେଳେ ୧୯୦୫ ଜୟାଇ ମୋହନ୍ତର ଅଭି
ବିନ୍ଦୁରେ ।

କରୁଣାତ୍ମକ । ବୋ, ପ୍ର ।
ଜୀବଜୀବନ୍ୟେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲୁ
କାହିଁଦେଶର କଣ୍ଠର ସମ୍ମରିଷ୍ୟ କରି ଗ୍ରେ

ବାହାର କାହାକୁ ମାଲିନ ବଜାକଳ ସାହେ
କୁଣ୍ଡେ ଗୀତଦର୍ଶକ ଯୋଗାଏ ପେଟୁଳୁ
ଜୟାର ବରକାରୁ ଦେଇଥିଲେ ଏହି ଜମନ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏକଯୋଗୀ ପୁରିଣା ଜାଲିଦିଅ ପେଟୁଳୁ
କୁଳ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଦେଇଥିଲେ । ବରତ
ପେଟୁଳୁନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ସାହେବଙ୍କ ଅଣିଦେଲୁ
ସାହେବ ପେଟୁଳୁନ ଯୋଗାଟି ନାହିଁ କେବେ
ବହିଲେ କାହିଁ ଉମ୍ମେଳ ଠିକ ଜମନାପର କହ
ନାହିଁ ଏଥରେ ଜାଲି ନାହିଁ ? ଗାନ୍ଧୀ ମନ୍ତ୍ର
ଦିଲାଇ କହିଲା “ ମହାପଦ୍ମ ! ଅମ୍ବୋମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପଚାର ହୋଇଥାଏନ୍ତି, ଆଜି ଅମ୍ବୋମା-
ନେ ପୂର୍ବପାଦ ଅସର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ; ରେବେ ଅପର
ପେଟୁଳୁନ ଫେରିଲା କଥ ମୁଁ ଠିକ ଜମନା କୁଳ
କର ଥିଲା ଦେବ । ସାହେବ ପେଟୁଳୁକ ଫେ-
ରି ଦେଲେ ନାହିଁ କା ମୁଁ ଦେଲେ ନାହିଁ ।
ଗାନ୍ଧୀ ଦିରକ ମେ ସାହେବ ଜାମରେ ଜାଲିପ
କର ତାଙ୍କା କେଉଁଥାର । ଏଥିପ ଅଛି ତ
ଅପରିର କଥା ସତରକର ଘରଯାଏ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକିଳପନ

୨୦୧୭ ମାର୍ଚ୍ଚ କବିତାକାଳୀନ

ମହୋତ୍ସବ ପତ୍ରାଳୋ

ପ୍ରକାଶ କନ୍ଦେଶ୍ୱର

ମହାଦୟ । ବିମୁକ୍ତରେ ହେଉଁଥି ପଞ୍ଚକ୍ଷିନନ୍ଦ
ମେ ଅପରାଜେ କରନ୍ତୁ ପିଲା ପଦିବାରେ ଯୁଗମାନ୍ତରେ

ପାଇଁ କରି କାହାତି ଦିଲବା ହେବେ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ମାପ କା ୨୦ ଲିଟର ପାଇବାରେ ଡିକ ଲୋକଦଳ
ହୁଏ ଅବହୋଗକର ସମଲାପୁର ସଂପ୍ରେକ୍ଷଣ
ଯେ ବାଧୁକଳା ପ୍ରଥାର କରି ଅବଶ୍ଵ କାହା
ପାଠର ଯାଆର୍ଥୀ ସମ୍ମାନ ଦିଲବାରେ ପ୍ରଦୃଢ଼
ହେଲୁ । କଟବ ଲେଖିବକୁ ଉପରେଶବ ପାହେ

ଅକ୍ଷୟ ସମୁଲ୍ୟଶ୍ରୀ, ଦିତିକୁ, ଉଚନାର ପୋତ
ଦୂରସଥର ବେଳେମୋଟି ପଦ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ବାକ୍ୟର ଦୋଷ ଦର୍ଶାଇ ଲାଭାନ୍ତି । ଗାନ୍ଧି
ହେଲେ କଥାକ୍ରମାନ୍ତ ଅବଧି ଏହା ବୋଲି
ଘରରେ ଯେ ଅଥବାଜଳ ପଣ୍ଡିତମାତ୍ରେ ବାକ୍ୟ
ଉଚନା ବର୍ଣ୍ଣାକରି କିନ୍ତୁ ପଦରଚନା ଉଚନ
ନାହାନ୍ତି ପଦସମୁହ ଯୁଦ୍ଧର କବିମାନ ଅଛନ୍ତି ।
ପୁନଃବାର ଯେଉଁ ପଦମାନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମହାପ୍ରେ
ବିଦ୍ୟାର ବର୍ଣ୍ଣାକରି ଜାହା ଜାହାକର ପର-
ଲଙ୍ଘ ବଣା ନ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଲେଖି ନ
ଆନ୍ତେ ଜଥାପି ଅପର ସେହି ପଦମନଙ୍କ
ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ମିଳି ବ୍ୟାକରଣ କରିବ ଦୋର
ବୋଲିପାରିବ ଅକାଦେଶୀୟ ଭାଷା ବି କଣ-
ମାନଙ୍କ ମାତ୍ରରେ ନ ଥାଏ ? ମୌକିବ ବିଧେ-
ଯତ୍ଥକରେ ଯେଉଁ ପଦମାନ ବନ୍ଦହାର ହେ-
ଉଥିଲା ଜାହା ବିଧବରର ବନ୍ଦର ହେଲେ କି
ହେଲେ ? ଜାହାଗ ବିଧବରର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା
ଆର ବ୍ୟାକରଣର ଭାଷା କିନ୍ତୁ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅପରକାର ପ୍ରେସରପର ଉପରିଜାର ପଠନେ
ସମୁଲ୍ୟରମାନଙ୍କର ବନ୍ଦେଶ୍ୱରର ପଦସମ୍ମେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଜ୍ଞାଦର ହେଲୁ କିନ୍ତୁ ଅପରକ
ଉଚନାର ଦୋଷାନ୍ଵୟମାନରେ ପ୍ରକର ହେବା
ଅନ୍ତର ଅଜ୍ଞାଦି କି ହୁଲା ଜଥାପି ପ୍ରେସର
ପଦର ବାକ୍ୟକମ୍ପର ଦେଖି କିମୁଳକ୍ରମ ବାବର
ପଥିତାର ଉଚ୍ଚତ ଦିଲୁ । (ମାତ୍ର ଆଶ୍ରମ ଜ୍ଞାନ
ବନ୍ଦମାତ୍ର ବି ଅପରକ ଲେଖକ ଲେଖି-
ଅଶ୍ରୁ କି)

ପ୍ରାଂକେ ! ଏହି ବାଚନର କବିତାରମା ବର୍ଣ୍ଣନା
କରି ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।

ଅମୁଳାନବ୍ଲେ ହୃଦୟକାନ୍ତିକାଣ୍ଡା W. B.
ଶ୍ରୀ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଦୃଷ୍ଟିଯୁଗରେ ଉଚ୍ଛଵ-
ଶା ଉଚ୍ଛଵ ସ୍ଵରୂପମାନ ମହିତ ଜଗନ୍ନାଥମନ୍ଦେ
ଯଶାନ୍ତି ରାଜବାର ହୃଦୟ କରିଥିଲୁକୁ ଧର-
ନାଥ ଦେଖି ମହାଶୂନ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଉଲୁ ।
ମୁୟୁସି ଶା କଟେଇବନ୍ଦରେ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର କଲ୍ପନା ଶତ ।
ଏହି ଜିଲ୍ଲାଅଧିକା ଏହଙ୍କ କୃତ ଦର୍ଶାବ
ବନ୍ଦବପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ ଯମାଳୟରେ
ଦିଇ ଓ ସୁଲଭ ହେଉ ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୮

ଗାଁରଜ ଫେବୃରୀ ସନ୍ଦାର୍ଶମହିତୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପାଲଗନ୍ଧ କିମ୍ବା ସନ୍ଦାର୍ଶମହିତୀ ପାଲଗନ୍ଧାର

ଅତିମ କାଷିକ ମୁକୁ । ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁହୂର୍ତ୍ତମେ ବର୍ଷକୁ । ୬୦
ନିଧିପଲ ଗୀରତାବିମାନକୁ । ୬୧

ବରତ ଗା ୨୪ ରହି ମାତ୍ର ବିଜକ ଉଛଳେ
ଶୁଣିଲାରେ ଦେବମାତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ବଜାଯକ
ମହାମାତ୍ର ହୁହ, ହୈନ୍ୟ, ଗା ମହୁର
ମହାବତୀ ଶ୍ଵାନମର୍ଶ୍ୟପତ୍ରିତ ଚାର୍ଦ୍ଦିକ ସଫାରିବ-
ଗାୟ ଓ ଗରାଧରମାୟ ବାଣୀଯାଥା ଉପନଷ-
ତେ ଏ କରିବରେ ଉପର୍ଦ୍ଦିଲ ହୋଇ ଅବଶ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରସ୍ତୁତିବାକ୍ତିମାଜଙ୍କ ନିରତରେ ମାନ୍ୟତା
ବିନ୍ଦୁବା ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ମାଦବକ ବିକରିରେ
ପ୍ରତିକାଳ କରିବାର, କରୁଳ ପିଣ୍ଡ ବନ୍ଧାଳଙ୍କ
ପଥାଳପୁର ଉପରୀତ ରବନରେ ସନ୍ଦର୍ଭାଳେ
ତୁଳ୍ଯ ଦିନପ ଗୁରୁ ବା ଶଶ ସମୟରେ ମନ-
ଦେଇ ହୋଇଥିରେ କରିବୁ ସମୟର ସମାଜର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ଦ ହେଲା ଶ୍ରୀପୁର ପଣ୍ଡିତ, ଶ୍ରୀଜିନୀଏ
ପରିପଥ ମହାରାୟ କାଣ୍ଡଶାଳା ନବାଜଳ ପଣ୍ଡିତ
ମହୋଦୟଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତ ସଂପର୍କର୍ତ୍ତ୍ବ ଏବଂ ପ୍ରୟୁ-
କରେ ମାୟାମହାପୁର ଆହୁତିନରହିଷ୍ଟ ଜାହାର
ନିଶ୍ଚାନ୍ତ କରି ନ୍ୟାୟଦେବାନ୍ତ ଉତ୍ସମ୍ପୁ ମାୟରେ
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶପୂର୍ବକ ବଜ୍ୟମାନଙ୍କ ଥରୁଛୁ
ଦିଲେ । ମାୟା ମହାପୁର ଅନେବହାନ ଭୂମିତା
ଦରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅଛିଯୁକ୍ତ, ପାତ୍ର, ଅମାର,
ପାରାହା କୁଠା ଓ ଅନ୍ତର୍ମାର୍ଜନିତ୍ୟାବି ସନ୍ତ୍ଵି
ପରାମର୍ଶାବାରରେ କାଳାମ ହରିଦରନବାହ,
ଲକ୍ଷନୌ, ଥେଜିପୁ, ହୃଦୟାର, କଠୋର,
ପେଣ୍ଟାଯାର, କଦମ୍ବର, କିନାରାକ୍ଷର, ଅର୍କର୍ତ୍ତ୍ତ
ଲୁହିପଦ ପ୍ରଥାଳ ଶ୍ଵାନମାଜଙ୍କରେ ସମାଜକ
ହୋଇ ଅର୍ଥବାର ଅନେକ ଦ୍ୱାରା (ମହାନ)

ବେହିଁ ଦ୍ୱାନ ଅଷ୍ଟକମାଳଙ୍କ ମୋହମୁକ୍ତିଜ ଓ
ସ୍ଵାମୀର ହୋଇ ଗାସ୍ତାଙ୍କ ନିବଢ଼ିରେ ଦେଖା
ଯାଉଅଛି । ଅସଭା ଗ୍ରନ୍ଥ କାନ୍ତିମାଳଙ୍କଠାର
ସମ୍ପାଦନକ ଯଳ୍ଳିଙ୍କରିତ ପାରିଶୋବିକ ପ୍ରହଶ
କରି ଦେଖାଇଲ ପ୍ରଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

四〇八

ଅମୃତାରେ ଗଜ ସପ୍ତାହରେ ଉଚିତିକ୍ଷା
ହିନ୍ଦୁରେ ମହାମାନ୍ଦ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେହରଳ
ମାହେବଙ୍କର ସ୍ଥଳ ଅଜ୍ଞା, ପାଠମାନଙ୍କୁ କଣାର
ଅକୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜହାଂର ସବିଧେସ ଲେଖାଥାରୁ
ଧାରେବ ନହୋଦୟଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଶିଖ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିବଙ୍କ ଗର୍ଭର ଯାହା ବନ୍ଦ
ଅଛି ସେଥିରେ ଜାଗର ହସ୍ତଯେଷ ଦରବାର
ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳମି ପାଇବ ନାହିଁ । ଏହି ନହିଁ
ଅଛନ୍ତି ସେ ବୃଦ୍ଧମନ୍ଦର , ବରହମଣ୍ଡର , ଓ
ସଂତ ଜଗାନେତମାନଙ୍କରେ ଉପରେ ଦୂରଗ୍ରେବୀ
ଦୂରରେ ବି ବ ପଦାଶା ଦେବା ଫଳନ୍ତେ ଛାପ-
ମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କବ୍ୟାବ ଜାହା ରତ୍ନଦେବାରେ
ଲେଖିବଙ୍କ ଗର୍ଭର କୁଣ୍ଡଳ ପାହାଦୁରର
ଜାଇରେବର୍ତ୍ତର ମାନଙ୍କର ସନ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟର
ନେତି ଶିଖ ବିଷୟର ଜାରି ମର୍ମର ବିଗ୍ରହରେ
ଦୂର ଦର ନାହାନ୍ତି କାରଣ ସେଇ ମାନଙ୍କ
ନମନ୍ତେ ବରହମଣ୍ଡର ବୃଦ୍ଧମନ୍ଦର ଓ ସଂତ
ନମେତ ହୋଇଅଛି ସେମାନେ ସହବରେ

ପ୍ରସିଦ୍ଧେସି କିମ୍ବା ହୁଗ୍ଲି କାଳେଜରେ ଶିକ୍ଷା
ପାଇ ଯାଉନ୍ତି ଓ ଲେଖନଖୁ ଉଚ୍ଚତାର ଛେତ୍ର-
ଶିଖି କାଳେତକୁ ଏହାଦେଲେ ଥାର କ
ହେଉ , କେବଳ ଏହି ପ୍ରକାର ବନ୍ଦୋବ
ବର ଅଛନ୍ତି ସେ କ, କ, ଓ ଅନନ୍ତ (ପଦ)
ଆମବା ପ୍ରକାଶଟିମାତ୍ରେ ଏ ବୁଝ କାଣେଇବେ
ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ ।

ଶ୍ରୀମତୁ କନ୍ଦରାଜ ପାତେବ ଅତୁଳ
କହଥିବାକୁ ଯେ ସେଇମାନେ ସ ଉଚ୍ଛାରେ
ସଂସ୍କୃତ ଏବଂ ଭାରତବାରୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଭାଷା
ଶିଖା ବରବାକୁ ବାଞ୍ଚି ବରକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହେ
କରୁ ଉଚ୍ଛାର କରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଜାଣି
କବେତନାରେ ମହିମମେଘ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ-
ରେ ଜାହାରକୁ ସଂସ୍କୃତଭାଷା ଶିଖା ବରବା
ସକାଶେ ଧାର କରିବା ଉଚିତ ନାହେ । ଆଉ
ଲେଖ୍ୟଜଗନ୍ନଗବର୍ତ୍ତର ଏବେ ଜାହ ପୂର୍ବ ଅନ୍ଦେଶ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ମୁଲମାନରେ ଉଚ୍ଚୟ ଶ୍ରେଣୀ
ସଂସ୍କୃତ ଶିଖା ଅର୍ପି ବରକାଳୁ ଅନୁମତି
ଦେଇ ଅତିରି ଅରବି ସିଂହାସନ ଦେଖି ପର୍ବତ
ମାନୁର୍ଥିମ ପରାଶାରୀମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ମନ୍ତ୍ରେ
ସଂସ୍କୃତ ଶିଖିବା କମନ୍ତେ ସଥେଷ ସମୟ
ଯାଉଦେ ।

ଯଦି ଅବେଦନକାରୀଙ୍କର ମତରେ ଅଧ୍ୟୟେ
ପିଲାଇନ୍‌ଡାର କମନ୍‌ଟ୍ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଥିଲା ଅବସ୍ଥାକୁ ହୃଦୟ ଓ ମେଥ କମନ୍‌ଟ୍ରେ ଉଚ୍ଚ
ଶାଖାରେ ପଞ୍ଜିୟ ହୋଇଥିବା ଠକା ଗର୍ଜ ବର୍ତ୍ତମାନ

ଅନୁଷ୍ଠାନି ଅଛେ, ତେବେ ସେ ସେଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥାବାବୁ ନାହିଁ ଗାଲି ବିଦେଶୀଙ୍କାରେ
ମେଳାଂକେଣ୍ଟ ଜବର୍ତ୍ତର ଯଥାର୍ଥ କହିପାଇନ୍ତି
ସେ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଗର୍ଭ କେଉଁଥିବା ଠକାଗି
କର୍ତ୍ତିମାନ ଅଧୟୁ ଶିକ୍ଷାର ଉତ୍ସବ ନିମନ୍ତେ ଯାହା
ଦୟା ହେଉଥାଇ ସେଥିରେ ଅନ୍ୟକ ଠକା ହେ-
ବାର ଉଚାର ।

ବେ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କଥାଇଥିଲୁ
କି ସେମାନେ କିମ୍ବା ଜାଣିବେ ଯେ ଉଚ୍ଚ
ଇଂଗ୍ଲିଝିଯାର ବିପରୀତେ କିନ୍ତୁ କରନାର
ମହିମାନ୍ଦ୍ରଶ୍ରୀଙ୍କର ଦେବେ ଯହା ନାହିଁ ଓ ସେ
ବିଜଳାବେଶରେ ଇଂରେଜିଯାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦିନ-
ବାରେ ମୋକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଉତ୍ସାହ ଦେଖ-
ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଫେକ୍ ମୋକ୍ଷ କିନ୍ତୁ ଭାଖାରେ
ଯେପରି ଧାରମଣୀ ରାଜ ବରାଧରଙ୍କୁ, ଜହାରେ
ଶାକର ହୃଦିକ୍ଷାସ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଇଂରେଜ
ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଏବେଗର କୃତିକ ହେବାର
କିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ଯେ ଦରସା କରନ୍ତି ଯେ ଲେଖନେଶ୍ୱର
ଅବସ୍ଥାର ମୋଷକୁ ନୂଜଳିଥାଳ ଶିଶ୍ବ କଷୟରେ
ଦର୍ଶକରୁ କହିରେ ବିଷ୍ଣୁ କାର୍ତ୍ତି ହେବ
ଦେଖିବାର ବୃଦ୍ଧି ରଖିବେ । ସଂସ୍କର ଲାଭ ଶିଶ୍ବ
ତ ପାଠନା କାହେବ ଉଠାଇ ଦେବା କଷୟରେ
ଲେଖନେଶ୍ୱର ବନ୍ଦରୀର ଅସା ପ୍ରଥମ ଗ୍ରନ୍ଥ
ପରବର୍ତ୍ତନ ବରମାନ୍ତ ବନ୍ଦରୀର କେନରଳଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତ କଣ୍ଠାଥିରୁ ମେ ଦେଉଣ୍ଟି ନ୍ୟାୟପୂର୍ବ
ଦିଷ୍ଟମ୍ ଭାଙ୍ଗୁ କଣାଇଲେ ସେ କହିର ଯଥାର୍ଥ
କିମ୍ବା କରିବେ ।

ଏହିବୁ କାରଣର ଶାସ୍ତ୍ର ଲାଗୁ କରିବାରେ
ଦେଇପାଇଲେ ବର୍ତ୍ତନର ଶିଖ ସମ୍ମାନୀୟ
ହାର୍ଯ୍ୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପଣ କରିବା ଅଜାବନ୍ତର
କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚାରଣ କରନ୍ତି ।

ମିଶନସିପଳ କଲ

ନୂରକ ପିଇବିଷଳ ଅଜନଗୁ ଗବସ୍ତିମେଘ
ଦେଖିଯା ଏବାହି କରିଥିବାର ସଂକାର ଆମ୍ବେ-
ମାକେ ପଇସଙ୍କାହରେ ଲେଖିଥିଲୁଛୁ ମାଟେ କହୁ-
ନ ବିହି ହେବୁ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ସମୟ କି ଥିବାର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖିଥିଲୁଛୁ । ମହାମାନଙ୍କ ନର୍ତ୍ତନ-
କୁ ପାହେବ ଏ ଅଭିନ ଫୁର୍ବିରେ ପଦପାଥା-
ବିଶେଷ ପରମାନାନ ବାର୍ଷିକ ବରିଅଛନ୍ତି । ଏ
ଅଜନ ଉଦ୍‌ଦେଶରେ କରିଲାର କାନା ପ୍ରାକ୍ତନ
ଆମ୍ବେଦିନପଠିମାତ୍ର ପ୍ରେରଣ ଧୋଇଥିଲା ତେ

ଅଜ୍ଞରେ ସେଇ ପ୍ରଥାନ ବିଦ୍ୟମାଳ ଖର
ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ରତ ପଶ୍ଚର ଗୁରୁତର ଅଧିକି ହୋଇ-
ଥିଲା । ସଂଖେପରେ ଲେବକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଅଜ୍ଞଟି ଜନ୍ମିତାକ ତୁଳି ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳର
ପାହାତ୍ ହୋଇଥିଲା । ବନ୍ଦୁମେଣ୍ଡାର୍ଥିଙ୍କ
ଯିଥାର୍ଥରେ ଏହି କଥା କହ ଅଛନ୍ତି । ସେ
ଦୂର ନରିଣୀ ଦୋଷ ବିଶେଷ କର ଦେଖାଇ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏତ୍ୟ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ପଥରେ
ଆଜନ ଅକ୍ଷାହ୍ୟ କରିବାର ଲେଖା ଯାଇଥାକୁ
ଗାହା ପାଠକଲେ ହେଲୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଆଜ-
ନର ଦୁଇ ବିଧାକପ୍ରତି ଅପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।
ଶବ୍ଦୀମେଣ୍ଡାର୍ଥିଙ୍କ ଯା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଶିକ୍ଷା-
ଦାନର ବ୍ୟୟ ଓ ଦୂର୍ବଳତା ସମୟରେ ଦୁଇକୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ବ୍ୟାୟ ମିଳିବିଯିଲ ଟାଙ୍କାର
କିମ୍ବାହ ହେଲା ବିଷୟରେ ବିଲାପାର ଥେଲା
କ ପାରେ ଓ କରିବା ଅନୁଭବ ଆଜନରେ
ଅନେକପ୍ରକାର ମାତ୍ର ତେବାର ପ୍ରକାଶ ଥିବାର
ଜହିଁ ସମ୍ପର୍କରେ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହେତୁବାର
ମାତ୍ରୟ କୁଣ୍ଡି କରିବା କିମ୍ବା ସିରି ନୁହିଲା ।
ଆଜନରେ କରିଲାର ଲେଖାମେଣ୍ଡା ସନ୍ତୁ-
ରକ୍ଷି ଅବସାନ ପ୍ରକାର ନୁହିଲ ଶମଗା ବ୍ୟା-
ଯାଇଥାକୁ ଓ ଯବ୍ୟତି କ କହ ମହାମୟ
ହୋଇଲା ଯେ ସେ ଏହେ ଶମଗା ପ୍ରଥମେ ନ
କିମାର ଅଛି ସାବଧାନପୂର୍ବକ କିମାରଃ ଯେମନ୍ତ
ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖିବେ ଶମଗା କରିବେ ମାତ୍ର ଏହି
ପ୍ରକାର ନୁହିଲ ହାରଣ ଆଜନର ବିଧାକପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟି ରବିବାର ଉଚିତ ଲେବିଦ୍ଧିତର ଭାବ
ଉପରେ କରିବ ଲାଲେ କିମ୍ବାତ ହୋଇ ନ
ଥାରେ କିଥାକୁ ସିଲେ କେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ କୁହରା ପଞ୍ଚାବକୁ ଯେତେ
ଶମଗା ଆଜନରେ ବ୍ୟା ଯାଇଥାକୁ ଲାହୁରେ
ନୀ ଅପତ୍ତି ହୋଇଥାକୁ । ଏହୁପରିବାର ବାରାଣୀ
ଦ୍ରିଗର ବର୍ଷମେଣ୍ଡାର୍ଥିଙ୍କ ଯା ଆଜନକୁ ଅକ୍ଷାହ୍ୟ
କରିଥାନ୍ତି ।

ଏଥେଣେ କହଇବ ହୋଇଥିଲ ଯେ ଅଜ୍ଞକୁ ଗବ୍ଦିମେର ନାଶିଯା ଅଜ୍ଞାଦୟ କାଳକୁ
ନାହିଁର ବାପିଲ ସାହେବ ଲେଖିଲେବ
ଲବହୀର ସତ ଜାଗ ଦିଇବାଧୀର ଏହ ଲେଖ
ଅଛନ୍ତି । ତେବେଳେ ବାପୁକରେ ଉନ୍ନତ
ମିଥ୍ୟ ଖଲେହେ କର୍ତ୍ତାଙ ରହିର ପ୍ରଥମାନ
ଦଷ୍ଟଳ ହେଲ ମେଣାତି ସେହିଥର ହୋଇ କାହିଁ
କାହିଁ କି ? ମାତ୍ରବେଳେ ଲେଖିଲେବିଲ ଲବହୀର
ମାତ୍ରେ ।

ମନ୍ତ୍ର ଦୟା କର ଆମ କରିଥିଲେ ଜାହା ନ
ହେବାରେ ଗାହାଙ୍କର ଦିଶେଷ ମନ୍ତ୍ରଧୀରା
ହୋଇଥିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଗାହାଙ୍କର ସ୍ଵରୂ
ପରିଶଳନ ବର୍ତ୍ତ ହେଲ ଓ କରିବିମାନଙ୍କର
ସୁନ୍ଦର ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ
ଏହି ଘାହାଙ୍କରଙ୍କ କଲା ବନ୍ଦମୁଖର ସବାର
ଅନ୍ୟଦେଶଜଳରେ ଲେଣ୍ଡରେଖା ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ର
ଥାବେବ ବନ୍ଦକ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ ପୁଣ୍ୟ
ଅଳଜ ଅଗ୍ରାହି ହେବାର ସମାପ୍ତ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ଉଚ୍ଚପରେ ଏହା ନିଯମ କହିଅ-
ନ୍ତି ଯେ କିମାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଏମନ୍ତ ମୋଟିଏ
ଅଭିନର୍ବ ପାତ୍ର କିମ୍ବା ବେ ଗୀତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥାବର
କରିବେ ବି ଯନ୍ମାତ୍ର ମିଳିପାଇଲା ଚନ୍ଦ୍ରାର
ଅଞ୍ଚୁବଥାରିବିମାନେ ଉତ୍ତରପୁର୍ବର ବିଶ୍ଵାଦାନ
ପୀର ପର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗାଇବେ । ଏ ଜିଭାର ଅଭି-
ବେବେଶେଖି ଏ ଦିଷ୍ଟଯରେ ଜଣ୍ଠିବି ଅଭିନର୍ବ
ପାତ୍ର କିମ୍ବା ନିମନ୍ତଃ ସଙ୍ଗକୁ ଅର୍ଥବିଦିବାରିମଧ୍ୟ
କାହିଁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥେବୁ ହେଲା-
ଏବ ଯେ ଅନୁମାନକର ଲେଣ୍ଡରେଖା ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ର
ଲେଣ୍ଡର ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାହାକୁ । ଜାହାଙ୍କୁ କିମାନ୍ତରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅଧିକ କରିବାର ଅବଧିକ ହୋଇଥାଏ
କିମାନ୍ତରେ ଅନ୍ୟକିମ୍ବା ପ୍ରବେଶର ଯେତ୍ର-
ମନ୍ତ୍ର ଜାହା କାହିଁ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଏବା
କିମାନ୍ତର ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ରହିଥିଲା ସୁରଗୁ-
ନ ଦୌରୀରିବାଟେ ହେଲେ ଜାହା କରିବେ
କିମର ଗାହାଙ୍କ ବିଥାର୍ ଅଭିନ୍ଦୁକୁ ଏଥିରେ
ନଦେଶପୁର୍ବ ଦର୍ଶନରେ ଯାହା ଆଏ ବର୍ତ୍ତନ-
କ ଯଥିଥୁ କରି କିମ୍ବା କହୁବ ।

“ଯାନ୍ତୁର କହାଦିଲୁ କଥେବର୍ଗଜୀବ୍ୟ”
ଏହି ସ୍ମାରକେ ଏହି କଥାଟି କେବିଅବରୁ ଯେ,
ଧର୍ମେ ଉପରେ ସମ୍ମାନ୍ତ୍ରବନ୍ଦିତାଙ୍କ ଜଣ୍ଠିଏ ଶି-
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତା ଗ୍ରୀ ରାଜୀ ଜାନ୍ମେବା
ଉଦ୍‌ବାବ ହିନ୍ଦ ବନ୍ଦିତା କାଣ୍ପୁସକଳେ
ଭର୍ତ୍ତାକ ହୋଇଥିଲୁ, ସେଠାରେ ପଣ୍ଡିତ ହର-
ରକମୀର ମନ୍ଦାପୀ ନଧୀରୁଷମାଟିରପ୍ରକଳ୍ପିତ
କରୁଥା ଏହି ପରା କାଳୀକୃତ ବାହାଦୁର ସବ୍ରାତ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ମାନ୍ତ୍ରବନ୍ଦିମାନଙ୍କବାପୀ
କହିଥାବି ପ୍ରାୟ ହେଲେ ପରିମେତେ ପଣ୍ଡିତ
ମନ୍ଦାପୀ ପୁଣୀ ମଂଦୁଳ ଦିନାଳୟର ଉଚ୍ଚତ
ନେଇ ବ୍ରତବର୍ଗଙ୍କ ଧିକ୍ଷାଲାପାତ୍ର ତ୍ରୈତା
ପରିବା କମନ୍ଦେ ମାଧ୍ୟେଥିମଧ୍ୟ ଆହ୍ଵାନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵ

ହେଲେ ସର୍ବମାନେ ସଥାପାଯ ମାତ୍ରାଯେ କରିବା
ନମନେ ପ୍ରତିଗୁଡ଼ ହେଲେ । ସଖାଦତ ମହା-
ଶୟ ! ଅମୃଦେଶରେ କହିପ୍ରତିଗୁଡ଼ବିଷୟର
ଅଧିକାରୀ ଜାହାଁ ବୋଲି କ ଅଧିକାରୀପିର୍ବ୍ୟକୁର
ଯଥାକଥାରୁ ପାଥେମୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ବ୍ୟକ୍ତି
ନାହାନ୍ତି ଏହା କିଣାନ୍ତି ପୂଜର କଷୟ, କିମ୍ବେ-
ମାୟମାଳକୁ କିମ୍ବରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏପର
କଷୟରେ କିଣାନ୍ତି ଅଗମାନିତ ହୋଇଥାଏଁ ।
ଅମ୍ବେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଘାତମାଳକେ ଯାଦୁଗ
ସମ୍ମାନିତ ହେବାର ଦେଖିଲୁଁ ଯନ୍ତ୍ଯପି ପଣ୍ଡିତ
ମହାପ୍ରସାଦ ଦେଖିଯ ସମ୍ମାନକ୍ରମାଳକୁ କିମ୍ବର
ପାଥେମ୍ବାର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ ହୋଇ ଶିଖାର୍ଥ-
ଭାବେ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତେ ତେବେ କିମ୍ବପି ଧ୍ୟାନରେ
ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେକ ଶ୍ରୀପନ ବସଇ ଦେଶର
ସମ୍ବେଳାର୍ଥ କରସାଥର କରନ୍ତେ ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ ।

କୁଳତଥିବ୍ୟପୁରର ତେପୁଠିମାନଙ୍କୁ ଶାଶ୍ଵତ
ଯେ ଏହି କାହିଁମହ ପାହେବ ଧରମଗୋଣକୁ
ପଦ ଚାହିଁ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏହାମର ବେଶନ
ତ ୧୦୦ ଲା କବି ହେଲା ।

ଓৰেক পাহেৰক গঠনামলে কলিতামাৰ
জা অ রংতাৰ জা ১০ রং মঞ্চেৰ বৃষ্টি
ও শুষ্কত হেব জা ৫ রং রংতাৰে প্ৰথমেৰা
প্ৰথম হেব। পাঠজ্ঞাতাৰ সুৱৰ্ণসামান
হেৱ বলিব। পৰ্যবেক্ষণ স্থানৰে একা
কলেক্ষণে লক্ষণ হেব। বৰলা কৰাৰ
অচূচাৰ্য স্থানৰে কৃতি হেজাৰিব।

ବରୁମୟୁରନ ଛାରେ ଲେଖିଥିଲାଗି ଯେ
ଏହିବୋଟ ଅଣ, ଅଠବତ ଶା ଶା ଶା ଶା
ମର୍ଦ୍ଦିକାର ଦେଖେ ଗୋଟିଏବେଳେ ସୁନ୍ଦରିକାନ୍ତ ପାଇ,
ଆଜେକ ଥର ସହବ୍ୟ କର ବାହୁଡ଼ିବା ଏମ-
ସ୍ଥବେ ଉଚ୍ଚପୁର ମଙ୍ଗାମରେ ପୁରୁଣୀ କମିଶର
ଶାହୀର ବୃଦ୍ଧକୁ ଉପରଲିଖିବ ଶା ଶା ମଦବଜ
ହେଉଲୁ ଦେବାକୁ ଅଜାହିଶ୍ଵା ବର ସୁନ୍ଦରିକାର
ନେ ସୁରଙ୍ଗାକବାକୁ ନିର୍ଭରିତମୋରିବ ପାଠ-
ନେ ସେଥିକ ଶା ଶା ମର୍ଦ୍ଦିକ ଦେଖି ଲାଗି
କର ଦୂରକା ନହିବମୋରିବ ବିଦାର ନ
ଦେଇ ବେଳକର ଦେବା ଆଜେକ ଉତ୍ସନ୍ନା
କାହାମାନ ବୃଦ୍ଧ ପାଖକୁଳତ ଦେଲେ ଏ ଗଙ୍ଗାମ
ଛାରେ ସୁରଙ୍ଗା କମିଶର ବଜ ଅଳ୍ପ ଦୋଲ
ସହଦୂରମାତ୍ର ଅଗନ୍ତ କିମା କରିବାର
ମେମାନେ ଦତ୍ତ ହନ୍ତିର ହେଉଥିବା ।

ଭକ୍ତ ବ୍ୟାକ୍ତି ଅଥପୁର ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ
ଉପରିଲେଖିଲ ଗ୍ରାମ ଗୋପଧୂର ପୁଷ୍ପରଥୁନକୁ
ଗଲୁ କାଳରେ ଜାତ ସହେଦିର ଶୁଭ ସଙ୍ଗେ
ଯାଇଥିଲେ । ଫଳାଗାପାତା କୁମର ରକ୍ଷକ
ଉତ୍ତରପାତାକୁ ଶ୍ରୀ ମର୍ଦ୍ଦଗଜ ଦେଖେ ଯାଇ
ଜାହଙ୍କ ରାଜପୁର ଦେଇଁ ଲୁଗା ଉତ୍ତରପାତାକୁ
ମହାକନ୍ଦିତାର ମର୍ଦ୍ଦ ବର୍ଷରିଲେ ସେ ମନ-
ସ୍ଵରେ ଉଚ୍ଚ ପତାଙ୍କ ଘର ମହାକନ୍ଦିତର
ଗେହିଏ ସନାତନା କୁଷାର ଦେବାର ସେ
ମହାକନ୍ଦିତାରେ ସାଥ ରଜ୍ଞି ଉଚ୍ଛିତ କେତେ
ମହାକନ୍ଦି ଯାଇ କନ୍ଦେବଲମ୍ବାନଙ୍କ ନିନ୍ଦରେ
କହିବାର କନ୍ଦେବଲମ୍ବାନିର ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ଅବି
ଗାନ୍ଧାର ପରାହି ଉଚ୍ଚ ବିଜାତାବିହିତ ଗିରପ୍ରାର
କର ଦେଇ ଯାଇ ଅଧିକା ଉତ୍ସେଷନରେ ଥିବା
କାମ୍ପୁଥରେ ଉଚିତକ ପର୍ମିନ୍ ରତ୍ନ ସବ୍ରମାନ୍-
ପ୍ରେସ୍ ମହାପୃଷ୍ଠାରେ ଶ୍ରୀ ଦାଶରଥ କଲେ
ସେ ବିଷୟରେ ମର୍ଦ୍ଦଗଜ ଦେଖେ ଅନେକ ତଙ୍କା
ଶତ ଦରିଦ୍ରାର ସବ୍ରମାନ୍ପ୍ରେସ୍ ମବଦମା ଶିଖ-
ମର କର ସବାକ ଶୁଭକ ହୃଦୀ ଦେଲେ ଏ
ପରୁ ପ୍ରସବ ଉତ୍ତରପାତାକୁ ପ୍ରେସନ୍ କହିଗ
ନମ୍ବର କନ୍ଦେବନ କଲୁମାନଙ୍କ ଦେଇ
ବରମଧ୍ୟରୁ ଅସିଥିଲେ ସେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କହିଲୁ, କାଟୋଇ ମୋହମାତେ ମନ
କହିଲେ ଉତ୍ତରପାତାକୁ ଥିବା ଅମ୍ବ ସଜା-
ମାନିକେ ମଧ୍ୟ ସବ ପଠାଇଥିଲେ । ଅହା !
ଯେତେ ବଜାଗୋବ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅକୁଣ୍ଠ
ମକାମାର ଦୁର୍ବୁଲ୍ଲି ହେତୁର ଦଶ୍ୟୋଗ୍ୟ ହେ-
ଇଥିଲାନ୍ତିରୁ, ବରମାନାର ଓ ଗଜଗୁର ହୋଇ
ଅମ୍ବମାନା ହେତୁର ଏତେ ଶିଖ ଯାଇ କେ-
ରଜତ ହେଲେ ଏଥରୁ ଅମ୍ବମାନି ସମ୍ମ
ମେହଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବୁ କି ଅର୍କମ କେହି
କରିବାର ଉପରି ନୁହେ, ସବରକ୍ଷକ ରହିବ
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମୁକୁତ ଦିଅନ୍ତି ।

ଦୟାଜନ ଧରିବଣ ଯେ କି କେବଳ ପ୍ରତି-
ମୂଳ୍ୟଜା ନାହିଁ ବୋଲି ପୁଣେ କାଶାବ୍ଦୀ କରିବ
ଯାଇ କଷାଯାନକଷାମୀଙ୍ଗପ୍ରାଣ ଧରିବୁ ହୋଇ
ଥିଲେ, ସେ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ବରିବାରେ ବାହୁଦୂର
ହାରିଅଛନ୍ତି ଅଧିକାରୀଙ୍କର କ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କ
କେବେ ଜାହାଜର ବୋର୍ଡ ହୋଇଥିଲୁ, କେ-
ବାକ କାହୁଳ ଦିଲେ ଆଜିର ଧର୍ମଧର୍ମକାଥୀ ଆ-
ଧିକ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରେ ଦୟାଜନ କହିଛୁ କି
କହନ୍ତି କାହୁ ଅମୃତାଗୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପାଦ ଗ୍ରବଣ
କରି ଚେତନ୍ତ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଶୁଭାବ୍ଦ ଓ ଶୁଭାଲ୍ଲଙ୍ଘ

ଶୀକାର ବଲେ, ଏ ବିଷୟ ନାହିଁଲେ ପେଥରୁ
ଜୀମବ ଦାଗକର ସଞ୍ଚାରକ ତାବଣ କର ଲେଖ
ଲେଖ ବି ଯେବେଳେ ବାବୁ ଓ ମଜଳାରୂପର
ବାବୁ, କିନ୍ତୁ ଯିଷ୍ଟ ବେଳବ ବାବୁଙ୍କର ବେବରେ
ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଶୀକାର ପ୍ରଦର କର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛନ୍ତି,
ସୁଲଭରୂପରେ ଲୋମାଥାଳୁ ଯେ ବେଳବ
ବାବୁ ବିଧ୍ୟାଜନକ କରିବରେ ବେବର ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ଶୀକାର କର ଜାହାନ୍ତି ବୋଲିବହନ୍ତି, ଫ୍ରାନ୍କିଲନ
ଜାହା ପ୍ରବନ୍ଧ କର କହନ୍ତି କି ଆମ୍ବ ଅଗ୍ରରେ
ବିଷୟ ଶୀକାର କରିଅଛନ୍ତି ଅନ୍ୟଥା ବିଶ୍ଵର
ବିଶ୍ଵରୁ ଏତପର ପୂର୍ବ ଜଗତାବାସଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବାଗାନ୍ତୁବାବ କଳୁଅଛି, କିମ୍ବ ଯଥାର୍ଥବାଜ ଜାହା
ଦିଶ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଦିଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ଜାହନ୍ତି
ଉତ୍ତର ଦେବେ ବୋଲି କୋଟିଯ ଜାର କରି
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵରେ କେହି ଏ ଅର୍ପନ୍ତି
ଅଗ୍ରପର ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି, ବାସ୍ତବକ ବେଦ ଓ
ବ୍ୟାକରଣ ବ୍ୟକ୍ତରେବେ ଜାହାନ୍ତରେ ଜାନର
ପ୍ରଗଢ଼ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ କାହିଁ । ଜଳବଜାରେ ପ୍ରଥାନ
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟମାନେ ଜାକ ଦାମି କହୁଅଛନ୍ତି ।

୧। ଏହାବେଳକୁ ପରେ ଲେଖାଥିଲୁ
ଯେ, ପାଦମାଳା ଅନୁର୍ଗର ଫୌଲପୂରୁଷ
ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ତର ଏହା କ୍ଷେତ୍ରକାର କିନ୍ତୁ ସବୁ
ପ୍ରକାର ବାଧାର କିମ୍ବାପୁଣି ଉପରେ ଲେଖି
ପଠାଇ ଦେଇଲା ।

ଭବନ ଥାରୁବ ଦୂରପ୍ରକାଶ, ଗଜିବ ଅଧେ-
ଲାଙ୍କର, ସୋହାଗା ଅଧିଳବର, ତୁଣ୍ଡୀ ଅଧେ-
ଲାଙ୍କର । ଦୂରଧ୍ୟାକୁ ଉତ୍ତମପ୍ରେସ୍‌ଗୋଛ ଅର୍ଦ୍ଧଭୂ-
ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜହାନରେ ଦଶା ନ ଥାଏ, ଅର୍ଥାତ୍
ସୋହାଗା ପୋଡ଼ି ଖାଇ ହେଲା ଉତ୍ତାର ଦୂର
ପାଶ ଏହି ଗନ୍ଧବଚ୍ଛନ୍ନା ସରରେ ଉତ୍ତମପ୍ରେସ୍-
ମିଶ୍ରିତ କରି ଗୋଲାବ ରୂଳପାଥର ରସ ଓ
ଗୋଲାବ ଦୂର (ଅର୍ଦ୍ଧଭୂ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଷା
ଅଠାବର୍ଷୀୟ ନ ହୁଏ) ବେହି ପରମାଣରେ
ଉଚ୍ଚ ରସ ଏହି ଦୃଢ଼ଦ୍ୱାରା ଚକ୍ରିଲେ ଜୀବିଥ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ଜୀବିଥ ବ୍ୟବହାର କରିବା
ପୁଣ୍ୟ ଯାତ୍ରାକୁ କୁଣ୍ଡାର ପୂର ବିବଦ୍ଧନ ଦେଲେ
ଯାହା ଉତ୍ତମପ୍ରେସ୍ ଆମ ହୁଅଇ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉଷ୍ଣଧରୀରେ ସିଂହାବାଣ
କୁଡ଼ା ଅଛି ଯେଜେପ୍ରକାଶ କାଗ ଅଛି
କାହା ଅବଧି ଅବେଳାଦ ହେବ । ଉଷ୍ଣଧରୀ
କୁଥୀ ଯଥା ।— ଜୀବନାବ୍ୟ ଧରଇ ରସ ଓ
କରଣ ଏବଂ ମିଶ୍ରିତ କରି ଗୁର୍ବେ ଜତମନ୍ତ୍ରପ୍ରେ
ବାହୁ ଗୋଟିଏ ବାର୍ତ୍ତା ନିକ ମଧ୍ୟରେ

ପୁରୁଷେ ପୂର୍ଣ୍ଣବରୀ । (ଗହଁ ଦସରେ ମାଟି ଏବଂ
ଗୋବର୍ଧନ ଲେଖିବାକୁ ହୁଏ) ୧୫ ହାତର
ଗୋଟିଏ ଗାଲଗୋଲ ଛହଁରେ ମାର ମରୁବିର
ଯଥି ପୂର୍ଣ୍ଣବର ସେହି ବାଂଗ ନନ୍ଦବୁ ଏହିପଥେ
ଯୋଡ଼ିବାକୁ ହୁଏ ଯେ, ତଳୁ ବାର୍ତ୍ତିଗ ଭୟ
ଦେଖିଯାଏ । ଉତ୍ସାହ ସେ ଲବଣ୍ୟଙ୍କୁ ଦଳ
ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ଭପାଇଥର ଶାଇବାକୁ ହୁଏ ଏହି
ପ୍ରକାରେ ଗର୍ଭପାଇଦିନ ଆଇଲେ କାମ ଉତ୍ତମ-
ମୃଦ୍ଦେ ଅବସ ହୁଏ ।

୨। ଦିନାକଣ୍ଠର ଅନୁରୂପ ଜୋନବା ମା-
ମହ ପ୍ରାମରେ ଲଗେ ଦିନତ୍ର କୃଷକର ନୂଜିଳ
ଦିଶା ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଗାସ୍ତ ତୁର୍ପୁଗ୍ରାମ
ଯୀବାକୁର ପ୍ରସବ କରିଥିଲୁ, ଲହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ମାଇ ଓ ଗୋଟିଏ ଅଣିବ । ଏହାରୁ
ଦିନଥିଲକର ଅବ୍ୟକ୍ତାବ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ସମାଜ ଗାର
କାହିଁଥା ସମେତେ ବନ୍ଧୁଅଛନ୍ତି ।

— ୧ ବନ୍ଦୁତା କିମ୍ବା ଅଶୀନ ମାରକାରୁରଙ୍ଗାମରେ
ତଥେ ମୂଳଲୟାନର ପୂର୍ବବର୍ଷର ବାଲକ ଜୟା-
ଦ୍ୱାରା ମୁଖରେ ଦେଇ କାଳଗ୍ରାସରେ ପଢ଼ଇ
ହୋଇଥିଲା । ବାଲକର ମାତା ପାତକରୁ ନେଇ
ମାତ୍ର ବାହୁଦୟଳ । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଗୋଟାଏ
କୁଣ୍ଡଳା ଅଛି ଯେଠାର ଗୋଟାଏ ମାତ୍ର ଯେବେ
ଯନ୍ତର ଏଥା ଦେଇ ଦେଇ ହରିପୁରିନା ହୋଇବା
ଦୟାକରୁ କଲ୍ପି ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଦେଇ ଦେଇ ହୃଦୟର
ପୂର୍ବର ମାତ୍ର ହିତାର ନେବାକୁ କରିବାଗଲା ।
ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଚୌବନ୍ଦିଗାର ବନରଙ୍ଗ
ବାଲକ ମାତ୍ର ଦିକ୍ଷାର ଗୋଟାଏ କଞ୍ଚମାତ୍ର ମୁଖରେ
ଦେଇମାନି ଆହାର କିର୍ତ୍ତମାନି କୃଷି ହୋଇ
ଦେଇମାନି ।

୪ କରେ ତିଥିକ ଲାହାରର କ ୨୯ ଟଙ୍କା ଏବଂ
ଦୁଇ ଗେଟିଏ ଅଛି ପରିଦିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠରେ
ପର ପାର ହେଉଥିଲେ । ହିଠାକ ହେଉଥାରୁ
ଅକ୍ଷୁଟ ପାଣି ଆସି ଏକାଦେଶରେ କିମ୍ବା
କେଇବେଳ । ଶିଖବ ଏବଂ ଦୁଇଗୋଡ଼ି ଦେଇ ମାତ୍ର
ବୁଲରେ ଘରିଲେ ଜନ୍ମୟତ ଗେଟିଏ ଶିଥ
ଏବଂ ବିଷ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ମେ ଖରବେ
ଲାଗିବାର ଅକ୍ଷୁଟ ମଧ୍ୟରେ ମରିଗଲା । ଶିଖର
ଏହି ଶକ୍ତିହାରେ ମୁଁରେ ବକ୍ତୁ ପଢିଲା ପ୍ରାୟ
ଦେଖ କଲେ, ଏବଂ ବିଜୟେ ଏହି ସମାଜରୁ
ଛିମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଦେବେ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରରେ
ଅହିର ଏହି ଦାତର ମର୍ମବେଦନାରେ ଜାଗର
ହୋଇ ବିଜେ ମଧ୍ୟ ପାରିରେ ତେର୍ରେ ଏହି
ପ୍ରାଣଚାର କଲେ । ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦର ହାମର ଯାଏ

ଏବନ୍ଧୁ ପ୍ରତିବି କଲା । ମିଶରନାର ସ୍ଥା ମଧ୍ୟ
ଧାରୀର ମୂର୍ଖ ଶବ୍ଦ ଦୂରରେ ପଛ ଧାର ବିର୍ତ୍ତନ
କରିଥିଲା ।

* କହୁଳସରର କମିଶର କାନ୍ତି କରାଅ-
ଛନ୍ତି ସହ ବିଧବୀ ଅଧିକର ସାବର ସମବି-
ଧାନ କିମ୍ବା କରାଇବେ ।

ପରମଳକାହୁମାଘ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ,
ଓହଦୋଷ ତ୍ରୟୁଳ ବାହଣୀ ବାବା ବ୍ରେତନ
ଥାହିବକ ସ୍ତ୍ରୀ ଏକାବେଳକେ ଗୋଟି ସନ୍ତୁଜ
ପ୍ରସବ ବରିଅହନ୍ତି । ତିବେଟି ବାଲକ
ଏକ ଧାର୍ଶନି ବାଲିବା । ଏମଟେ ଜବଳ ତେ
ମୁକ୍ତ ଅତ୍ତନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବ୍ରେତନ୍ତିଆହେ-
ବନ୍ଦ ସମ୍ବରେ ଉଚଳିଥାର ମାଉଥାରକର
ଦିନାର ହେଲୁ ତେବେଳେ ଜାକ (ଝାର)
ଗଣ୍ଡରର ପରମାଣ ୨୭୯ ପୋଣ୍ଡ କା ମ ୩ ହିର
ହେ ୨୫ ର ଥିଲା । ଦୂରଥର ଏହାହର ଯାନ
ସନ୍ତୁଜ ଜନ୍ମିଥିଲେ; ତୃପ୍ତଥରରେ ଗୋଟି
ଜନ୍ମିଲେ ସ୍ତରଙ୍ଗ ୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ବ୍ରେତନ୍ତିଆହେବକର ବାରଟି ସନ୍ତୁଜ ହେଲା ।
ବ୍ରେତନ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୁଳ ସନ୍ତୁଜଙ୍କ ସହିତ
କନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ । ଜାକର ବାପ ମା ପଢିଛେ
ମଧ୍ୟ ଯାଲାଥିଲେ । ଜାକର ପିଲାନଙ୍କ ଧାର୍ଶନି
ଯମକ ସନ୍ତୁଜର ମାତା ଥିଲେ ।

ଗୋଟିଏବୁ ଗୋଟିଏବୁ ଲୁଣବୋର୍ଦ୍ଦେର ଦୂର
କର କର ଦସି ଦିନର କରି, ଉତ୍ସମ୍ଭବ ମର
ଦିବସାଧ ହେବାରେ ପୁଣି ଉଚ୍ଚ କରିବାର
ପ୍ରକୃତ ହେଲେ, ଶୁଷ୍ଟରେ ଜଣେ ଦୂର ଓ
ଅନ୍ୟତର କ୍ଷତି ଦେଇ ସବ ଅରମ୍ଭ କଲେ,
ଏଥରେ ସର୍ବବିମାନଙ୍କ ନାମରେ ବିଳାଶ
ଗୋଟିମାନ ଓ ଆମୋଡ ବୋଲିଥିଲା।

ଶ୍ରୀମଦ୍

ବର୍ଷ କାହୁରା ମାର କାହୁ ରିଜ କରୁଥି
ସଂଖ୍ୟକ ପଦିକାର ଧେରିପଣ ପାତୁରେ ଯେବେ
ଶୋଭାକଳ ପରାଗିଲ ବୋଲିଥାର ତହୁଁବେ
ମୁହଁବଳ ପଦୟରେ ବହ ଯାଇଥିବା କୁନ୍ତ
ଜଳିଲାଗୁବ୍ୟପେ ସଂଗୋପକ ହେବ । ମାତ୍ର

କୁଳ୍ପିତ ଶ୍ରୋବ କୁଳ୍ପିତୀଧାନ୍ତ ପଦ ପ୍ରଲାଭିନ୍ମାନ
ହେବ । କୁଳ୍ପିତ ଶ୍ରୋବ ଚର୍ଚିତ ସାବନେ ଆଜା
ଜଗାର ଯତ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟ ହେବ ଓ ଶ୍ରୋବ ପ୍ରାକ୍ତରେ
“ଅଛ ବିଥିରିବ । ଚର୍ଚିତ ଶ୍ରୋବ ଚର୍ଚିତୀ-
ନରେ ଗାନ୍ଧିଦୂଷଣ ହୋଇଥାଏ ଆଜା ନ
ଥୋଇ କାନ୍ତିକଷଃ ହେବ । ଅନ୍ତରେହିଲ କାନ-

ମନ୍ଦିର ସକାର ହେବ । ସପ୍ତମଶ୍ଳୋକ ଦୃଷ୍ଟାଯୁଧ
ପ୍ରଥମାଶ୍ର ଉତ୍ସରେ ରେଣ୍ଡ ପାରିବି ‘ଗ୍ରୁ’ ।
ଅଛୁମ ଶ୍ଲୋକ ଦୃଷ୍ଟାଯୁଧାଚର ଦୃଷ୍ଟାଯୁଧର ଯ
ସୁବାର ଦେଖାରେ ମୁ ହେବ । ସଥା, ସମୃଦ୍ଧା-
ନମରେ । ଇହ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଗନ୍ଧବାଲିତାର ଚଲିଛିଥାଏ ସିକା ଅସେବାର
ନଗନ ପଥ ।

କ୍ରିସ୍ତିଧର୍ମାଧ୍ୟାନେ ମେହିଙ୍ଗ କୁଞ୍ଚାକର ମାତ୍ରାଜ
ନାମକ ଧୂର୍ଥାଳକ ଜାହାଜ ଗନ୍ଧବାଲାଟାରୁ କରି-
ବାହାରୁ ପରି ଶୁଦ୍ଧବାର ସବାରେ ମିଳ । ଲୋହ-
ମାନେ ଶୁଦ୍ଧବାର ମୃଦୁରେ ଜାହାଜ ପରିବେ ।
ଆର କରିବାଲାଟାରୁ ଶୁଦ୍ଧବାଲାରୁ ଶୁଦ୍ଧବାର
ସବାରେ ଅଛିବି, ଲୋହମାନେ ମଳକାର
ସମ୍ମିଳନମୟରେ ବୋକମ୍ବାଟରେ ଜାହାଜ
ବଚିବେ, ଉଷରେତ୍ର ଜାହାଜ ଅଛଦନ ଓ
ମଳକର ତହୁଁ ମଖରେ ଦିନର ବାମ୍ବୁ ଅଛି,
ଯହୁଁରେ ଲୋହମାନେ ସମ୍ମରେ ବରି ଅନେ
ସମ୍ମନକରି ଜରୁ ବର୍ଣ୍ଣାର ରକ୍ଷା ପାଇ କରିଥିବା-
ରେ ଅର୍ଥାତ୍ କରିବେ ଏ ଉଷରମେଲିଜ ବିଜୟ
କେବୁ ଯେବେ ହରେଷମୟରେ ଜାହାଜାକୁ ମାନ୍ଦିବ
ରେ ତେବେ ଶୁଦ୍ଧବାଲାରେ ରହି ଜାହାଜର
ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରାଚୀରାହେବାଲାଟାରୁ ସବଳକଷ୍ମୀ ଅବ-
ରତ ହୋଇ ପାରିବେ ।

NOTICE

Wanted two surveyors for land measuring and for executive duties generally. Salary Rs. 40 apply to Collector of Poona.

J. F. STEVENS
For Offg. Collector.

ମୁଦ୍ରଣ

ଶ୍ରୀ ଜୀ ବେଳେ ଲୁମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅଗ୍ରିମ୍ ଟ୍ରେନିଂ
ପ୍ରା କ୍ଲୁବଦେବକ୍ଷଳ ଉପର ଉପର ବିଜ୍ଞାପ୍ତି ଟ୍ରେନିଂ
ବାବୁ ଚିମ୍ବାରିକଣ ନେବାଗା ॥ ॥ ॥ ॥
“ ଲଥାକୁଣ୍ଡ ଦାସ ” ॥ ॥ ॥

ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତ ଦର୍ଶନ
ଦକ୍ଷାର କଂପନୀଟିଏକାଙ୍ଗ ଯଜ୍ଞାଲୟରେ
ମୁହଁକ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପକ ହେଲା ।

ଅବ୍ରିକୁ

ଭାଲପରିଷା ଗା ୫ ରଥ ମାହେ ଫେବୃଆରୀ ସଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟା
ବୃଦ୍ଧିତ ମଧ୍ୟା !

NOTICE.

Notice is hereby given that the aggregate estimates of expenditure under Act VI. of 1868 B. C. will be open to inspection at the Magistrate's office between the hours of 10 A. M. and 5 P. M. up to the 25th Instant.

Magistrate Office,
Cuttack,
The 5th Feby, 1873.

V. IRWIN,
Offg. Magistrate
and Vice Chairman
Town Committee.

KATAK
Town Fund Estimates
1873—4
V. IRWIN

ଭାଲପରିଷା କାନ୍ତିପରିଷା କାନ୍ତିପରିଷା
ସଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟା !

ଦ ୧ ଟା	
ବରତ ଅମଳ ଦରମାଟି	ଟ ୩୫୭ ।
ଫେବୃଆରୀ ଅମଳକ ଦରମାଟି ଏକତରଣ	
ଫେବୃଆରୀ କଲେପତର ଦରମାଟି ମାସିକ	
ଟ ୦୦୮ ଟା ହଥାବି	ଟ ୦୦୮ ।
ଭାଲ ମୋହରର ଫିକଣ ଟେଙ୍କା ହଥାବି	ଟ ୦୨୦ ।
କୁହଣ ଚପାଶା ମାସିକ ଟେଙ୍କା ହଥାବି	ଟ ୦୨୦ ।
ୱୀରି	
ବାଗତରେର ଟା	
ଟ ୧୫୦ ।	

ଦ ୨ ଟା	
ପୁନିଷ ପରମାଟ ଖରସତ । ମୁ ।	ଟ ୨୨୦ ।
କରୁଳମଣ୍ଡଳ ଟା	
୩୦୩୨ ।	

କ୍ରେଡିଟ୍ରେସ୍ଟ୍

ଦ ୩ ଟା	
ଏବ ଜବେର କାହାର ଅଧା ଦରମାଟି	ଟ ୦୧୦ ।
ଏବ ଏକତରଣ ଅଧା ଦରମାଟି	ଟ ୦୨ ।

ଗ୍ରାମରୀ ସବ୍ରତ୍ରେସରର	ଟ ୦୨ ।
ମେହେନ୍ଦ୍ର କ୍ଷେତ୍ର ଫିକଣ ଟେଙ୍କା ହଥାବି	ଟ ୨୭୮ ।
ୱୀରି	
କରକ ଗୋପକ	ଟ ୨୭୯ ।
ଗାତ ମରମତିଗେର	ଟ ୨୯ ।
	ଟ ୨୦୦ ।
ପରିଷରୀ ।	
ଦ ୪ ଟା	
ଏବ ଉତ୍ସେଷ ଅଧା ଦରମାଟି	ଟ ୨୮୦ ।
ଏବ ବର୍ତ୍ତତ୍ରେସର ଅଧା ଦରମାଟି	ଟ ୨୮୦ ।
ଗ୍ରାମରୀ ସବ୍ରତ୍ରେସର	ଟ ୨୮ ।
ଏବ ଘରସି	ଟ ୨୦ ।
ୱୀରି	
ସତର ଓ କାଳ ଟିକେର ମରମତି	ଟ ୨୨୮ ।
	ଟ ୨୦୧୯ ।
ଦ ୫ ଟା	
ମେତରେଲ ଟା	
ଦ ୬ ଟା	
ବାକେଶ୍ଵର ସତରରେ ବଜ୍ର କଲାଇହାର	ଟ ୨୬୭୦୮ ।
ଏକକ ପଞ୍ଜବରେ ପାଣି ପକାଇହାର	ଟ ୨୦୦୮ ।
ମିହନସିମେଲ ବଜାରଗ୍ରୀହାର	ଟ ୨୦୦୦୮ ।
ହରବିହମ ବାକେଶ୍ଵର	ଟ ୨୦୦୮ ।
ଦେଖାନମେଲ ମୂଳାଣା	ଟ ୨୨୦୦୮ ।
	ଟ ୨୫୦୦୮ ।
ଦ ୭ ଟା	
ମୂଳାଣା ହୋଇପାଳ	
ଫେବୃଆରୀ ମାତ୍ର ଓ କାରକ ଟିକେର	
	ଟ ୨୦୦୮ ।
ୱୀରି	
ଭାଲପରିଷା ଏ ଏକତରଣ ଦରମାଟି ଏ ପବିତ୍ରେସରର	ଟ ୨୮୮୦୦୮ ।
ଗ୍ରାମରୀ କରୁଳମଣ୍ଡଳରେ ଏ ପବିତ୍ରେସରର	
ଭାଲ ଉତ୍ସ ଫିରିଲେ	
ସଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟା	

କରୁଳମଣ୍ଡଳରେ ଏ ପବିତ୍ରେସରର
ଗ୍ରାମରୀ କରୁଳମଣ୍ଡଳରେ ଏ ପବିତ୍ରେସରର
ଭାଲ ଉତ୍ସ ଫିରିଲେ
ସଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟା

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ସାଧ୍ୟାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସାହିତ୍ୟ

ଲାଗୁଇଲେ ଫେରୁଏଣ ସନତ୍ତମୀଯମିହା । ମୁଖୀ ପାଇଁକୁ ଦିନକ ସନତ୍ତମୀ ସାଲ ଶକ୍ତିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଭାବମାପିଲା ୧୫୦

ଅମେମାନେ ଜଣିଏ ପଦ ପାଇଥାରୁ
ପଦ କାହାର ଜାହାରୁ ଆଜ୍ଞାପଦ ବୋଲି
ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ କାରଣ ପଦ ଗେଷରେ
ଭଳିଯୁଜ ପୁହାଇ ଦିଆ ଯାଇଥାରୁ ଯଥା
“ ଏହାରୁ ଯେ ଦେଖି ନ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତାକୁ କର-
ଚାଥକର ପୁହାଇ ତାହା ପ୍ରସ୍ତରକଷ ଥଇନାର୍ତ୍ତ-
ରେ ପଢ଼ଇ ” ଶବ୍ଦ ବୋଧ ହୁଅର କରିବେ
ଥିବା ଅଧିକା କରିବାଟି କୌଣସି ପୁଲିର
କରିବାରୀ ଏହାରୁ ଲେଖିଥାଏ ଓ ଧରି ମର୍ମ
ଏହୁ ଯେ ପୁଲିର ତେଷୁଠି ଉକଣ୍ଡେକୁଠର
ଛାନରକ ଏଠାକୁ ଅବିହୁରେ ଜାହାଙ୍କ ପଦ
କାହିଁ କଲେ ନାହିଁ ବିମା ଉପ୍ରେବିତ ସୁପରିଶ୍ରେ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ବରଣାଟି ହେଉବନେବୁବଳକୁ
ନୀ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି । ଅମେମାନେ ପଥପ୍ରେର-
ଣୁ ସାହ୍ୟ କରି ମାରି ନାହିଁ ବୋଲି
ଶିଖ ହେଲୁ ଜାହାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥାରୁ
ପୁକଥାର ଯେତେବେଳେ ପୁଲିର ତେଷୁଠି
ନଣ୍ଡେକୁଠର ଅବିଦେ ଜାହାଙ୍କ ଉପରିଲିଖିତ
ଥାର ପୁହାଇ ଦେଲେ ଅବଧି ବାର୍ଯ୍ୟଲିଖି
ନାହାରେ ।

ଅମେରିକାରେ ଅନେକ ଥର ଶୁଣିଲୁଣି ଯେ
ମାର କୌଣସି ହାତିଲଙ୍କ ଚରିତ କରୁବିରେ
ଏହିର ଉପରକୁ ହାତିମାଳଙ୍କ କିନ୍ତୁ କୁ
ମୁରେ ବେଳାମୀ ଧରିଗୁରୁମାନ ଥୁଅଛି
ତେଣୁବ ନିୟମିତ ପ୍ରଥାନୂୟରେ ସେବନ୍ତ

ପ୍ରତି ଅସ୍ତ୍ରା ହେଉ ନାହିଁ । ତେହୁଁ ବ
ଅମୂଳାନଙ୍କୁ ଦେଇଥର ପଶୁଲୋକି କି ଏକ
ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜାମରେ ଯେଷୁଲେ ଏତେଥର ବଦଳ
ମିଦିରାଗ୍ରୁ ଅସିଲ ଓ ଅସୁଅଛି ଭାବୁଁ
ଅନୁଷ୍ଠାନକ କାହିଁକି ହେଉ ନାହିଁ ? ଅମ୍ବେନ
ନେ ଭାବୁଁର ଏଣକ ଭାବର କଲୁଁ ହେ
ବେଳମିଦିରାଗ୍ରୁ ଶୁଣିବା ହାକମମାନଙ୍କ ନିଯୁତ୍ତ
ନୁହର ଓ ତାଥା ଶୁଣିଲେ ଅନେକବସ୍ତଳରେ
ଅନ୍ତରେ ହେବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ବୂଦନା କାରଣ ହାକମ
ମାହିବେ ଏବପକ୍ଷର ନିଧି ଓ ଅପରିପକ୍ଷର ପକ୍ଷ
ହୋଇଥାଏନ୍ତିରୁ ବେଳାମରେ କିନ୍ତୁ ଫଳ ହେଲେ
ରାତ୍ରିପକ୍ଷ ସଂଦା ଜାହାଙ୍କର ବନା ଲେଖିବାକୁ
ଜୟାହ ଘାଇବେ ଏ ଉତ୍ତର ଜାହାଙ୍କ ନନ୍ଦକୁ
ଦେଲାମାର ସେ ବର୍ତ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କହିଲେ
ଯେ ବର୍ତ୍ତ ବିଷନ ହେଲୁ ହାକମ ମନୁଥରରଙ୍ଗ
ନଲେ ଜହିଁର ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରପକାର ଦେଖିଯାଉ
ନାହିଁ । ବେଳମିଦିରାଗ୍ରୁ ଉତ୍ତରକୁ ହାକମ
ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶରେ ଆହୁତି ଓ ଅ-
ଜ୍ୟାଗ୍ରର ଭୟରେ ହାକମ ଜାମରେ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିବେ ନାହିଁ ପୁଣି ରଜ୍ଜୋତ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କହିଲେ ପାଞ୍ଚ ହାକମଙ୍କର ଯାହା କେଉଁ
ଅଗ୍ରେ ଦେବାବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ପାଞ୍ଚ ହେବ । ତେହୁଁ
ଦିନୁକର ନ କହିଲେ ସଂକାଦପଦରେ ଜାହା
ପ୍ରକାଶ ହେବ ହାହିଁ ଫଳରଙ୍ଗ ବ୍ୟାକେ ଧିବା-
ବଧର ଯେତ୍ରପ ଲୋକଦଶେଷ ଠିକ ସେହିନ୍ତି
ଅଟିର । ଅଜ ଜେବେ କୁହିଯେ ହାକମଙ୍କ ମନ୍ଦ-

ଚରଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଯେ ଜହାଁ ର ପ୍ରମାଣାବ୍ଦୀ
ହେବ । ବଜାରରେ ଲୋକେ ଧରିଷ୍ଠରକୁ ନିର୍ଭୟା
ପରେ ଏ କଥା କହିଅଛନ୍ତି ଓ ମନତରି-
ବାବମଙ୍ଗ କଥା ଜାହାଙ୍କ ଅଧୀଳସ୍ତ ପ୍ରକାଶ
ପଥରେ କିଛି ଲୁଗୁ ଉଧା ନାହିଁ ଅଥବା ଜାହା
ସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉ ନାହିଁ ଏଥରୁ
ଆଜ ଆଖ୍ୟାୟିଛି ଅଛି ? ଉପରିନ୍ତର ବାବମାନେ
ଜଂଗଳ ପୁରୁଷ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ
ତେଜନ୍ତି ହଜାବ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ନିର୍ଭୟା
ରେ ମନକଥା କହିବେ ଦେଖିଯୁ ଲୋକ ବାବମାନ
ହୋଇଥିଲେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଶୁଣା ଶୁଣି ଅଛେବ
ସଜ୍ଜାନ ପାଇଁ । ଏମନ୍ତ ଅବଶ୍ୟରେ ହିପର
ବାବମଙ୍ଗରୁ ମନତରିଷ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଏଥରୁ
ପ୍ରତ୍ୟ ଅମୃତାନନ୍ଦୀ କର ସେ ଶାନ୍ତ ରହିଲେ ଓ
ଅମ୍ବେମାନେ ମନ୍ତ୍ର ଅନେକ କାଳ ଏଥରୁ
ଉଧାୟ ଚିନ୍ତା କଲୁ ପରିମେଷରେ କିନ୍ତୁ ଉଧାୟ
ନ ଦେଖି ହିର ବଲୁ ଯେ ଏହି କଥା ବାର୍ତ୍ତାକୁ
ସମସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇଗୁଁ ହେଲେ ବୌଧ୍ୟ
ଦିକ୍ଷଣ ଉଚ୍ଚପଦ୍ମ ହାବିମ ଏଥରୁ ସଦୃଷ୍ଟାୟ
ଦିଇବନ କର ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଜଣାଇବେ ଯେ
ସମସାଧାରଣକୁ ଜାହା ଜୀବ କରିବାରୁ ପ୍ରକାଶ
ଯେଉଁ ମନକାଳୀ ବାଢିମର ଧର୍ମବଳ ଯେତେ ଥେ
ଚେତେ ମନକର ବନା ଦେଇନରେ ନିହାହ
ଦେବାର ଉଧାୟ କର ।

ବୁମ୍ପାରତ୍ତାଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ଜାଗ ।

ମୋଟିବଳରେ ଜାହାପାର ହିଂସକ ଜ୍ଞାନ-
କଲୁହାନ ମନୁଷ୍ୟ କଣ୍ଠ ଦେଉଥାକିନ୍ତି କହିଁମ-
ଧରେ ବାଘ ସାଥ ଓ କୁମୀର ପ୍ରଥାନ । ବାଘ ଶ୍ରୀ
ସାଧ ଦିନାପଥାର୍ଜ ଗବର୍ଣ୍ମେଶ୍ଵର ପାରିଗୋଟିକ
ଦାନ ଅଛାବାର କରିବାର କେତେବେ ପ୍ରାଣୀ
ରକ୍ଷା ପାଇଥାକିନ୍ତି ମାତ୍ର କୁମୀରଗାର୍ଜ କୌରାଙ୍ଗ
ଉପାୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏବିଷ୍ୱରେ ସଂମୁଦ୍ରେ
ଅଞ୍ଚଳର ଜଣେ ଅମୁମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱତ୍ତ ପଥ
ଲେଖିଥାକି ଓ ଥମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ
ହାନର ଶବଧ କରିଥାଏଁ ଯେ ଜଳହିଁଅଞ୍ଚଳ-
ରେ କୁମୀରଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୱତ୍ତ ପ୍ରାଣୀ କଣ୍ଠ ହୁଅନ୍ତି ।
ଏମନ୍ତ ବି ବିବେଚନା କରିବାକୁ ହେଲେ ବାଘ
ଓ ସର୍ପାଫେଶ୍ବର କୁମୀର ବିଶେଷ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଓ
କୁମୀରଦ୍ୱାରା ସବାପେଶ୍ବର ଅୟବ ମନୁଷ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ-
କୁବର୍ଣ୍ଣ କଣ୍ଠ ଦେଉଥାକିନ୍ତି । ଉହିଁର ବାରଣ ମଧ୍ୟ
ହାତକ ଅଟଇ ବାଘଗହଳବନରେ ଥାଏ
କଥାର ପଦାକୁ ଅଧିକ ଓ ମନୁଷ୍ୟ କିରାନ୍ତି
ପ୍ରମେୟାକଳର କଣ ହୋଇ ବନକୁ ମାତ୍ର ସ୍ଵତରଙ୍ଗ
ଦୈତ୍ୟକ ବାଘ ମନୁଷ୍ୟକୁ କଣ୍ଠ କରିବାକୁ ସମ୍ରଥ
ହୁଅଇ ସର୍ପ ସବୁଠାରେ ଥିଲେହେଁ ମନୁଷ୍ୟ
ଦହର ଜାହାର ଦେଖି କଥାର ହୁଅଇ ଓ ମେ
ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରୟକର ପଲାଇଯାଏ । ବିଶେଷ
ମୁଣ୍ଡିବାରେ ମନୁଷ୍ୟର ବିଳ ଅୟବ, ବହିକରେ
ପଲାଇଯାଇପାରେ ଓ ମନ୍ତ୍ରରେ ବାଘ ସାଧାନ
ଆଗୁନ୍ତ ହେଲେହେଁ ଜାହାକୁ କଣ୍ଠ କରିଥାରେ
କିନ୍ତୁ କୁମୀରର ଅକ୍ଷୟ ସତର । ଜଳହିଁ ଜଣା-
ମାନ ଦିତ୍ତର ଗଣ୍ଠର ଓ କୁମୀରରେ ପରିପୁଣ୍ଡି
ଏକ ଜଣାରେ ଏତେ କୁମୀର ଅକିନ୍ତ ଯେ
ଜାହାକରିବା ଦୃଶ୍ୟାମ । ଏକ କୁମୀର ଏତେ-
ବହି ଓ ଏମନ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟା ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାହାକ
ଜାହାନରେ ବିହୁ ନୁହଇ । ଏବୁ କୁମୀର ଜଣା-
ରେ ବାସବରନ୍ତୁ ଓ କଳହିଁମୋକଳର ଜଣା-
କିମା ଜାହାକ ଜଣାହ ହେବା ବଠିନ ଗାଥୋଇବା
କଳ ପାନକରିବା ଇତ୍ୟାଦି ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ଜଣାର
ଯାହାଯାଏରେ ଧୂଅଇ ସ୍ଵତରଙ୍ଗ ଜଳହିଁକଳା
ସାକ୍ଷାତ୍ ଯମବୀର ହେଲେହେଁ ଜେତେ ଅଗ-
ଜ୍ଞାନ କଥାକୁ ଯାଇ ପ୍ରାଣ ବିଶାକ୍ତ । କୁମୀରଦ୍ୱାରା
ଅୟବ ସ୍ଥାନେକ ନନ୍ଦ ହୁଅନ୍ତି ଓ ତହିଁର କାଳା
ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡିବା ବଠିନ ନୁହଇ । ବଜିବାର୍କାର୍ଯ୍ୟ
ମୋହିବଳର ସ୍ଵତରଙ୍ଗ କଳ ଥଣିବାପାଇଁ ଏହାକୁ
ହୁଅଥର ଜଣାକୁ ସିବାକୁପତରର ଓ ଗାଥୋଇ-
ପଥାର୍ଜ ମଧ୍ୟ ଯାନ୍ତି ବିଶେଷରେ ସ୍ଥାନାରେ

ପୁରୁଷଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବଳରେ ତିଣା ଥୁବାଗ୍ର
ଦିପରିବେଳେ ଚଞ୍ଚଳ ପଲାଇ ଅସିପାରନ୍ତି ହାହିଁ
ସେ ଯାହା ହେଉ ବଥା ଏହି ଯେ କୁମୃତପୂର୍ବ
ବର୍ଣ୍ଣକୁଳର୍ଫ ଅନେକ ସ୍ଥା ଓ ପୁରୁଷ ଅନାଳମୁ-
ଦିକୁ ଭେଟନ୍ତି ଓ ଦୁଃଖରହିଷୟ ଯେ ଜନ୍ମି-
ମେଶୁ ଏହା ଦିବାରଶ ସବାମେ କୌଣସି ଉପାୟ
ଦର ନାହାନ୍ତି ।

କପ୍ରବାର ଉପାୟ କଲେ ରିଲ ହେବ
ଅମୂଳନଙ୍କର ପଥପ୍ରେରବ ତାହା ଏକପ୍ରବାର
ଆଜିଷ ଅଛିନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବେମାକେ ମଧ୍ୟ ହେ
ଉପାୟକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଅଛି । ପଥପ୍ରେ-
ରବ ବୋକଣ୍ଠ ଯେ ଭଲହଟିରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ଭଲପାନ କିମିତି ରିଲ ପୁଷ୍ଟରଣୀ ନ ଥିବାର
ଭାବତିଥି ଲୋକମାନେ ନିଷ୍ଠାରୁ ବିଶ୍ଵର ମାଥରୁ
ଅଜେବକ ଗବଣ୍ଟିମେଘାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତ୍ୟ ଏହି
ହେଉଥାଇ ଯେ ଭଲହଟିର ବାଜାରୁକରେ
ଭଲାପୁମାନ ଜନନ ବା ସଂଗ୍ରହର କଣ୍ଠରେବ
କି ସହିରେ ସାଧାରଣ ବିଦିକହାର ଯୋଗ୍ୟ
ଭଲଜଳ ପ୍ରାଣିହେବ । ଦୁଃଖରେ କୁମ୍ଭର
ମାରବାର କୌଣସି ଉପାୟ ବରିବ । କୁମ୍ଭର
ସଂଖ୍ୟା ଏତେଅଧିକ ଯେ ପାଇଁତୋଷିକ ମାନ୍ଦି-
ଶୁରୁ କୁମ୍ଭର ମସିର ବସିଲେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ
ଅଛେବ କିମ୍ବୁ ହେବ ଓ ତହିଁରେ କେଇଜେ
ପରମାଣରେ ବୁଧା କିମ୍ବୁ ମଧ୍ୟ ହେବାର ସମ୍ଭାବ
ବଜା । କିନ୍ତୁ ଭଲହଟିର ନାହାରୁକରେ ପୁରୁଷ
କଲେଶ୍ୱରମାନେ ଅଛିନ୍ତି ପିମାନଙ୍କର ବରେଣ୍ଯ
କର୍ମ ନ ଥାଏ ଅଛେବ ଯମ୍ପୁ କେବଳ ଅଳବନ
ଓ କୀଡ଼ାରେ ଅଛିବାହୁଳ ବରନ୍ତି । ସମସ୍ତକୁ
ଯେବେ ବନ୍ଦିକୁ ଦୟାଯାଇ ଅଜ୍ଞା ଦୟାଯାଏ
ଯେ ଅବଧିର କିମ୍ବେ କୁମ୍ଭର ଶିକାର କରିବେ
ତାହା ହେଲେ ଆନାପୁଷ୍ଟରେ ଅନେକ କୁମ୍ଭର
ନର ଆରନ୍ତି ଓ କଲେଶ୍ୱରମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ
ଲଗ ଭାରବାର ଅରାଧ ହୁଅନ୍ତା । ହେବଳ
ଅଜ୍ଞା ହେବେ ତାହା ଘରମତ ପ୍ରତିଶାଳିତ
ହେଥାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେବେ କଲେଶ୍ୱରମାନ-
କୁ ଏମନ୍ତ କୁଥାଯାଏ ଯେ ତାହାକ ପଦ ଉନ୍ନତ
ସମୟରେ ସମସ୍ତପ୍ରବାର ବର୍ମ ଦିନଜା ସହି
ବେବ ହେବେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କତ୍ତି କୁମ୍ଭର
ମାରିଅଛି ଏଥର ଶଶ କରିର ହେବ ମୋହ-
ରେ ଯେ ବନ୍ଦିକ କୁମ୍ଭର ମାରିପାରିବ ତାହାକୁ
ଭଲହଟିର ଭଲାପାକୁ କବଳ ବିଦ୍ୟାବିକ ତାହା
କିମ୍ବେ କଲେଶ୍ୱରମାନେ କିମ୍ବୁ କୁମ୍ଭର
ମାରିବାର କେବାରିବାବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଏପର ଜଳକୁଟି ଅଛି ତରେ ଆଉ ଯେଜେପ୍ରବାର
ବବ୍ରତ୍ତମେଣ୍ଠ ବର୍ମନ୍ ରମାନେ ଅଛାନ୍ତି ଜାହାଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟ ଏହିଥର ଅଜ୍ଞ ଦିଅ ଯାଇଥାରେ ।
ଏପ୍ରବାର କେବେବ ଉପାୟତ୍ତାରୁ ଅମୂଳଜ୍ଞର
ଅନ୍ତମାନ ହୃଥର ଲୁଗୁର ଦୌର୍ବଳ୍ୟ ଅନେବ
ପରିମାଣରେ କଣା ହୋଇଥାରେ । ଅମୂଳ-
ଜ୍ଞର ଲେଖନେକୁ ବବ୍ରତ୍ତରସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦିନଶା ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ସକଳ ଦିନକୁ ଦୃଷ୍ଟି
କରିଅଛନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍ଗ ଅନୁରୋଧ
ବର୍ତ୍ତାରୁ ଥରେ ଜଳକୁଟି ଚୁମ୍ବାରକ୍ ଅଜ୍ଞାନକୁ
ପ୍ରର ଦୃଷ୍ଟି ଦିଶେପ କରନ୍ତି ।

ଏହିତିଥିଲୁବର ସମାଜକଣା ।
ଆଖେନମଙ୍ଗଳ ନାମକ ଜଣ୍ଠିଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ପ୍ରତି
ହୋଇଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ କୃତକଣ ସହିତ
ଶୀଘର କରିଥିଲୁ ।) ଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ଜଣ୍ଠିକ ପ୍ରବା-
ଣ୍ୟରେ ଧୂପରହିତରକ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ବିଦ୍ୟ-
ସେ କାହିଁକି ଦେଇ । ପ୍ରକାର ସୁମୁକରୁ ପଠାଇ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ରକ ଜଣାଇଲେ ଶୁଣିଗାନ ନାହିଁ
ଆମ୍ବେମାନକ କର କରିବା ସହାଯେ ସେ ଯେବେଳେ
ଶେଷର କର ଆକୁ ଭେବେ ସେ ଶୁଣି ଚକ୍ରକୁ
ହେବେ ସେ ଅମ୍ବେମାନେ ମାତ୍ରକ ଦେଇ ସୁଧା
ଧୂପକର ଜାହାନ କରିଥିଲୁ ।

ପୁରୁଷ ମଣିକ ସହ ଜାମର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ପଣ୍ଡିତ
ଦୟାରକନ୍ତୁ ବଦ୍ଧାବାଗରଙ୍କ ବଜଳା ପୁରୁଷଙ୍କ
କାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରକାଥ ଲୟ ଅନୁବାଦ କରି ଅବରୁ ।
ପଣ୍ଡିତ ଦୟାରକନ୍ତୁ ପୁରୁଷ ମଣିକ ଦୋଷ ବାହୁ-
ବା ଅମୃତାନ୍ତକର ସାମାଧିତ ଦୂହର ବାତୁକରେ
ଜାହାଙ୍କ ପୁରୁଷମାନ ସଂଗ୍ରହରେ କୁଣ୍ଡଳ ଓ
ସାଧରେ ଅଢ଼ି ପୁରୁଷ ଏ ପୁରୁଷ ରହିଛି
ଅନୁବାଦର ହୋଇ ଥାମାମ ପୁରୁଷଙ୍କ କଷ୍ଟ୍ୟ-
ମାନ ଓ ରତନାପ୍ରଣାଳୀ ସର୍ବର୍କରେ କହି ବନ୍ଦୁ-
କଣ ନାହିଁ । କେବଳ ବେମନ୍ତ ବିଧାରେ ଅନ୍ତି-
ବାଦର ହୋଇଥାଏ ଗାହାରୁ ଦୃଷ୍ଟରେ ବହୁରେ
ପୁରୁଷର ସଥେକୁ ସମାଲୋଚନା ହେଉ ।
ଅମୃତାନ୍ତ ଦୂହ ଏବଣ୍ଟାଙ୍କ ଧାରକର ଦେଖିଲୁ
ଯେବେପ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚାରେ ଅନୁବାଦର ହୋଇ-
ଥାଏ ଗାହା ମନ୍ଦ ଦୂହର ବରଂ ବାଲେଶ୍ୱର
ପ୍ରେସରେ ହୃଦୀ ହୋଇଥିବା ଅନେକ ପୁପୁତ୍ରଙ୍କ
ଦୂହ ଥାଇବା ପୁରୁଷ ତି ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ତାନ୍ତ ବିମନ
ବାବେକଙ୍କ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚାର ସନ୍ଧି ପଦତା ହୋଇଥାଏ
ପୁରୁଷ ବିନ୍ଦୁଧ ପର୍ବରେ ବ୍ୟାବାଳ ନାହିଁ ଏ
ଅମୃତାନ୍ତ ଅନୁବାନ ବରାଥାରୁ ଏହା

ପଦାଳଦ୍ୱାରା ଉପଯୋଗୀ ଅଛଇ । ସ୍ଵାକ୍ଷର ମାତ୍ରାରେ
ମାନ୍ୟ ଦୋଷ ଲିଖିତ ହୁଅଇ ମାତ୍ର ସେ ସବୁ
ବାହୁଦର୍ଶକର ଲେଖିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତିଜଳ କାହାରେ ।

ସାଧ୍ୟାହିକସଂବାଦ ।

ଆମେମାନେ କୃତକିତାରସହିତ ସ୍ଥାବାର
କରିଅଛୁ ଯେ ଏହି କଟକଳଗରାମ ଜାଦକଳାର
କବାପୀ ପ୍ରାଚୀବୁ ଗଲାଗୋବିନ ମିଥ କେତେବୁ
ଦିନ ହେଲା ଅସମ୍ଭବ ଦୂରିଲୋକଗାନଙ୍କୁ ଦିନା-
ମୂଳରେ ହୋମିଓପାଞ୍ଚକ ଭୋଷଧ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କବି-
ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ କିଟକରେ ନାନାପ୍ରକାର
ବୈଶର ଭୋଷଧ ଅଛ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅବଶା
ଜକ୍ଷୁଷ ସେମାନଙ୍କ ଦିନାମୂଳରେ ଭୋଷଧ କିଥୀ-
କିବ ଜାହ୍ ମୋର ସେ ହିର କରିଅଛନ୍ତି ଯାହା
ହେଉ ଏପର ଲୋକର ଜୀବନବୁର ମରଳ
କରନ୍ତି ।

ଅଗ୍ରାରେ ଏକ ରୂପ ନେତ୍ର ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଜହାନରେ କରେ ମହାକଳର ପ୍ରାୟ ଅଧି-
ଲୟ ଠକାର ସୁତା ଓ ଅଳିଳି ଦ୍ଵିତୀୟ
ଯାଇଥିଲା ।

ବିଭାଗରେ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖନ ପରେ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀ କୁଟେ ସିଦ୍ଧି-
ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ହେବାର ଗର୍ଭିମେଘ ଉତ୍ସେଧୀ
ପ୍ରମୋଦାଳି କରିଥିଲୁକୁ । ବିଭାଗ ଗର୍ଭିମେଘ
ଏଥୁପାଇ ଅନୁଶେଷ କରିଥିଲେ । କିମ କିଲେ-
ହୃଦୟାଳୁଙ୍କ କଣେ ଲେଖାଏ ଏହିପରି ଛେକ
ଦେବାର ଉଚିତ ।

ସାହାଯ୍ୟାଦା ପୁଲଜାଳ ଇବ୍ୟକ୍ତିମଙ୍କ କିମ୍ବା କିମିର ଲାହାଙ୍କ ଲବଦନ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା ୧୯୭୫ ଖାତିରେ ଉଥ ଯାଇଅଛି ଏ କମ୍ବି ଉପରେ ସେତୁରେ ଉତ୍ତରାଧି ଦେଶ ପଞ୍ଚକ ଓ ସେ କମ୍ବି ଲାହୋର ଛଳରେ ଅଛି ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଅନୁଭବ ସହି ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ବର୍ଷମାନରେ କୁରଣ୍ଧେର ସଂପତ୍ତି
ଜୀବା ହେଉଥିଲା ଓ ହେଠାବେ ଶବ୍ଦମାତ୍ର ଉଦ୍‌
ନ୍ୟାସେ ହୋଇଥିଲା । ଶଶ୍ଵର ବରନ୍ତ ଯେ ଏ
ହିନ୍ଦିର ଆମ ଯିବର ଲକ୍ଷ ପ କିମିତ ।

ପାଦ୍ୟୋତ୍ସବ ବୋଲକୁ ଯେ ଅଗ୍ରେ ଗହିଣୀ-
ମେଷ୍ଟାଳ ଉଚ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣରେମାନେ ପଞ୍ଚାବରୁ ଆସୁ-
ଥିଲେ ଏବେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ପାଳ ପଞ୍ଜାବରୁ
ବରାନାର୍ଥ ସାହେବ ସେହି ଦେଇଲ ଅଧିକାରୀ

କେ କର୍ତ୍ତମାଳ ଭଣ୍ଡିଥା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅପଶାର
ହୋଇ ସେହିତିଥା ଆବୋଲ ଜଗରନ ଅତ୍ୟା-
କ୍ରମୀ । ଚେତେବେଳେ ଜାହାର ଜୀବି ଉଦ୍‌ଧୂ
ଫଥାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ହାରବୋର୍ଦ୍ ପୃଷ୍ଠା ଖବେଗନରେ ସଂପ୍ରତି
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଯେ କଲିବଜାବାମିମାନଙ୍କର
ନାବଳଗୀ ଅବସ୍ଥା କ ୧୫ ସଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ
ଛନ୍ତି ଉତ୍ତାର ସେମାନେ କାଳଗ ହେବେ କିନ୍ତୁ
ଯାହାକର ମଧ୍ୟବଳରେ ସଞ୍ଚାନ୍ତି ଆହୁ ତାହାକ
ପକ୍ଷରେ ଏ କିମ୍ବା ପକ୍ଷକି ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦୁକ୍ରମ ଦେଇବ ସ୍ମୃତି ଲେଖ ଅନେକ
ଟଙ୍କା ରେବା କର ଦେଇ ଗୁଣ୍ଡଏ ସୁବାଲୋକଳୁ
ପଞ୍ଚବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରିବା ପାଇ ବିଜୁତ୍ତବୁ ଧା-
ଇବାର ମନ୍ଦୀର କରିଥିଲୁଣି । ଏ ପ୍ରସାଦଟି ବନ୍ଦ
ସୁନ୍ଦର ଘଟର ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଉରିବା କରୁ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ତିବିବେଳ କଲାରେ ହେତେ କଣ କୁଳି
ମୁତ୍ତିକା ଜନନ ଘର୍ୟ ଅନେବ ଶୁଦ୍ଧିର ସୁକର୍ଣ୍ଣିର
ଛଟା ଓ ଟଙ୍ଗା ପାଇଲେ । କୁଳିମାନେ ତାହାକୁ
ଗୋପନରେ ରଖି ସୁଯୋଗ ସମୟରେ ବାଣୀ
କେଲେ । ଅନୁମାନ ଦୁଆଇ ତିବିଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର
ବିଷୟ ସେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥର
ଗର୍ଚିବ ଠଙ୍କା ଥର୍ମ ପଞ୍ଜବାର ଏ ସବୁ କଥା
ପରାପର ପାଇଥାଏଇ ।

ଲାଗୋରର ଏକ ସମ୍ମାଦିଷ୍ଟର ଜଣାୟାଏ
ଯେ ଗତ ଦିନମୂର ମାତ୍ର ରୁ ୨୨ ରଙ୍ଗରେ ଶେ-
ବାଚିବିଜ୍ଞପ୍ତି ବିଜ୍ଞାନକ ସ୍ଥାନରେ ଏକ
ଅୟାନକ ଚିନ୍ମେଳକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ
ତା ଜଗର ଓ ପ୍ରାମରେ ଥଳ ପ୍ରାଣରେ
ଧାରତର ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା । ଲେଖିବିଜ୍ଞପ୍ତର
ଲ ଓ ରହଁ ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗ ବାହୁ ପଢ଼ିବିବାରେ
ଦେବ ଶୁଦ୍ଧ ଘରର ରୁ ୨୦ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ
ଆଛି ପଡ଼ିଲେ । ଶାଇବାରର କିମ୍ବା ଏହିଦ୍ୱୟେ
ମୁଁ ହେବାର ରୁ ୨୫ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟର ମୁଠୁ ଓ
ଉ ଦେବେ ଦେବକର କୁଞ୍ଜାଧ୍ୱଳ କ୍ଷତି ହେଲା
ପର ପାଲକ ପଶୁ ଅଜେବ ମରାଯଇଲେ ।
ହୃଦୟ ଅନେକ ପ୍ରାମର ଘର ଓ ବାହୁ
କଳ ହେଲା ଓ ସବୁଥିରେ ପ୍ରାପ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ
ଏ ମନ୍ଦିରକାଳି ମାଧ୍ୟାରଣ
ଦିଲ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଗୁରୁଙୁ ମୋଟିଏ ହାସ୍ୟକଳଳ ବ୍ୟାପାର
ଲାଗେ ଲେଖି ଥିଲୁଛି । ଏକବିଶ କଣ୍ଠର ଘାହେବ
ବାହାରିବାର ଏହି ଉତ୍ସବ ଉପାଦା କିମ୍ବା କିମ୍ବାଲ

ବୁଲିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଫେର ଅସିବା ସମୟ-
ରେ ଚିଙ୍ଗ ହୋଇ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ଗରୁଡ଼ ପ୍ରହାର
ବଳେ ଉଛୁରେ ଭୟ ବୁନ୍ଦିଲ ହୋଇ
ତାହାଙ୍କୁ ଭଲେ ପକାଇଦେଲୁ । କପ୍ରାଜସାହେବ
ଏଥରେ ଅପମାନିତ ହୋଇ ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଧୁରୁ ବନ୍ଧୁର
ଶୁଳରେ ମାରି ପକାଇଲେ । ଉତ୍ସାହୀ ଏବା
ଦେଖି ଜାଲଗ ବର ଏହାକଠାର ଦୂରଶତ୍ରୁକୁ
କ୍ଷପିବଣ ନେଇଲା । କଲାଲ ବୁଲିବାର ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଗଗର ପ୍ରାୟରେ ନିମିତ୍ତ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଖି
ପଡ଼ିବାରୁ କପ୍ରାଜ ସାହେବ ବେମନ୍ତ କଳ୍ପିତ
ହୋଇଥିବେ ଧାରକମାନେ ଅନ୍ଧବକ କରିନା ।

ବାବୁଲର ଉତ୍ତରଦିଗ୍ବୁ ଅମୀର ଏକ
ନେତ୍ର ସହର ବସାଇଦାର ଉତ୍ତମ କର ଖେ-
ତୀରେ ଘର ବନାଇ ରହିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ
ନରବାହିକ ଅଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାକୁଳର ଅମାର ଅପଣା ସେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କୁ
ଇଂଗ୍ଲିଆ ଧରେ ଉତ୍ସବାଦିର ଶିକ୍ଷା ଦେବାପୀର
ଉଚ୍ଚ ବିଷୟର ଇଂଗ୍ଲିଆ ଧ୍ୟାନକୁ ଘୋଷୁ ଲାଗାରେ
ଅନବାଦ କରଇଥାଏନ ।

ବୋର୍ଡରେବନୁ ଥାଙ୍କା ଦେଉଥିଲୁଣି ମେ
ସମସ୍ତ ଝାଁଖ ବିନ୍ଦେଗାମାକେ ଅଗାଳକର ପ୍ର-
ଦେଖିଲାଯୁ ଅଥବା ମୁହଁର ଝାଁଖ ସବୁଥା ଅପରା
ହକରେ ବିନ୍ଦୁଧାରେ ମରଛୁଦ ରଖିଥିବେ ତେ
ଏହିପି କୋର୍ଟପର ଝାଁଖ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଦେଖିଲା
ନାହାରେ ଯୋଗାଇବାକୁ ନ ପାରିବେ ରେବେ
ଜାହାଙ୍କର ଧର୍ମ ରହ ହେବ । ଏଥବୁ ଶର-
ଦିଦାରଙ୍କ ଜତିର ଯେ ହୋଇପି ଝାଁଖ ବିନ୍ଦେଗା-
ର ପ୍ରଦେଖିଲାଯୁ ଝାଁଖ ନ ପାଇଲେ ରହି-
ବାହାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ କଲାଇବେ ଜାହା-
ଙ୍କରେ ଅନ୍ତବାଳରେ ଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ନିବା-
ରେ ହିଲି ।

ଭବତତ୍ତ୍ୟ ଲେଖନ୍ତି ସମ୍ରାଟ ଜେପୋଳୀଷୁ-
ଙ୍କ ମୃଦୁ ହେଉ ଯୁଧୀଶ୍ଵର ସମ୍ରାଟ ଉଚିତମ୍ଭୁତ
ପଥବାରେ ଏକହପ୍ରାହ ଗୋବିତାନ୍ତ ଧାରଣ
ରଥଲେ । ବିନାତ ଲୋକଙ୍କର କି ଅର୍ଦ୍ଧବ୍ୟ
ଦାରତା ! ଯେଉଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସମ୍ରାଟ ଦୂର ଉଚି-
ର୍ତ୍ତ ପୂର୍ବରେ ପ୍ରାନ୍ତ ଅଧିକରିକର କପ୍ତାନଙ୍କ
ବୁଝୋଇ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ବିଜ୍ୟାଜ
ବାଲୁଥିଲେ; ସେ ସୁତି ବର୍ମାଜ ଜାଙ୍ଗ ମୃଦୁ
ହେବୁ ଗୋବିଷ୍ଠତବ ଶତା ଧାରଣ କଲେ । ଧା-
ବିକୁନ୍ତ ! ଏଥରେ କିମ୍ବା କୁହୁଆଛ ? ବିନାତର
ଏବ ମାଥାରଙ୍ଗ ବିଷୟ ଲେଖ କଲାହ କରନ୍ତି
ଏ କିମ୍ବା ସେଥିରେ ସେମାନେ ନାହାନ ଏହି

ହୋଇ ରହିଛି ନାହିଁ । ସାହେବମାନଙ୍କର ଏହି
ସମୟ ବିଶେଷ ଗୁଣ ଅନୁଦରଣ କରିବା ଅମ୍ବାଜଙ୍କର
ଅଳ୍ପରୂ ଅତିରିକ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ମୁଖ୍ୟର ଲେଖକର ବଜ ଜଳକଣ୍ଠ ହୋଇ
ଅଛି ଦେବମୋଗ ପୂରନ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ଜଳ
ଅଣି ପାଇ ବର ଅଛନ୍ତି ଏହି ଅଧିକାର କରି
କରାଇ ବର ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରଣ ଘନ

ଶ୍ରୀ କିଳାପିଲା ପଞ୍ଚାବକ ମହାନୀୟ
ପାତ୍ର

(গঠণ-৮৭) শ্রাবণবক্তুনামাত্রাকুল মন্দির
পঞ্চাশা শ্রাবণবক্তুনামাত্রাকুল ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାଳ ଶ୍ରୀପୁଜ ଉତ୍ସବାଲୋକିତା ମଧ୍ୟାବଳୀ
ମହାମୟ ସମୀକ୍ଷାପତ୍ର

ଅମ୍ବର ଭଲକେଣ୍ଠା ସକ୍ତି ଉପଦେଶ ଘର୍ତ୍ତକ
ଯନ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ଅନୁରୋଧୀତ ଅପରାଜ୍ୟ କଣ-
ହିମାଳୀ ପରିକାର ଏବାମେ ଅଭିଭଳ ହାତ୍ରକ
ପରିକାର କାହାରେ କରିବେ ।

ଅଇ ଜା ୨୩ ରିଜ ସୋମବାର ଥାବ * *
ଦୁଇ ପତ୍ରକ * * * ଡାକ ଉପଧା
* * ଗାମ୍ଭୀ ବାରଲକା ମହିତରେ ଶ୍ରୀ-
ପଢ଼ା ଅନାଷାଦ ବ୍ୟମୃତରେ ଦୋଷବି କ୍ଷେତ୍ରି
ଶାହ ଘରେ ଅଗ୍ନି ଲଗାଇଗେଲା । ଛନ୍ଦରତ
* * ମୋହବାହଳ ଶୁଣି ପ୍ରାଣ ଉତ୍ୟରେ
ଧକାଇବାରେ ହଳେ ଯୋଗା ଖଣ୍ଡେ ହୋଇ ଓ
କାନାହପ୍ରମୁଖ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଶ କମ୍ପ୍ ମୋହମ୍ମଦ

ଜୟର ମେଳକୁର ଓ ପୁଲିର ଉତ୍ତାବଧାରଣରେ
ପଣ୍ଡିତ ଅସ୍ଥାବାର କରିବାର ପାଇଁ ଗାନ୍ଧି ଗାନ୍ଧିରୁଥାର
ଦେଖି ଦିନକୁ ହେଲାପର ଭର୍ଯ୍ୟ ଦିଶତିରାରେ
ପୁଲିମୁକୁ ଗମନବାବେ ବୋଧ ହେଲା ଯେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ପୁରୁଷ ଗାନ୍ଧିରେବାକ ବାନ୍ଧୁ ହେବାର
ଦୋଳ ନରୁଠ ବୋଲ କଗରୁମଣି ବରୁଆଙ୍ଗନ୍ତିର
ମଧ୍ୟ ଲଗରବାବିର ହାତ୍ୟ ପରିହାସନ ବାଦ୍ୟଥିନ
ମାତି । ଦେଖ ଲୁହିଥା ହେତୁ * * * ଯେ
ତର୍ଫାର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ସେ କବାପି ପଣ୍ଡିତ ଯୋଗ
ନୁହନ୍ତି [ସବଂଗୁଣଂ ମୁହଁକୁ ବି ପଣ୍ଡିତ୍] ।
ଯେବେ ଯେତେ ଉତ୍ସଦେଲେ ସୁରା ସ ଗାନ୍ଧି
ପ୍ରତକୁ ନାହିଁ ଯେ ହେଉ ଅସରେହାମ ପୁଲି-
ବାହିଦିଲ * * * ମୁହଁ ହିଅତ୍ତି ।

୧୯-୧-୨୩ ଜୋରଥାମ୍ବ
ବୌଦ୍ଧ ପତ୍ର ଗ୍ରାହକ

ବିଜ୍ଞାନ

ଏଇଦୀରା ବିଜ୍ଞପକ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ
କୃତ ହର୍ମଳ ବନ୍ଦୋଧୟ ଶୁଣିପ୍ରେଣ୍ଟାର୍ ବିଜ୍ଞପ-
ତି ହେତେ ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧି ଜାଇ ହେବ ଏହି
ଯତ୍ତ ବୁଦ୍ଧି କେବଳ ଶୁଣାଳି ଅବଧାଳନାରୁ-
ଦିବ ପ୍ରାସାଦ । ଯେଉଁ ଅବଧାଳନାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
କିଛି ହେବା ବିନିତି ଶୁଣିପ୍ରେଣ୍ଟାର୍ ବିଜ୍ଞପକ ଅବଧାଳନାରୁ
ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରୁ କରନେ ତେ-
ବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମାପିବ ପାଇଥାଲା
ଦେଖିବାର ଜୋରକ ସୁରକ୍ଷା ବୁଦ୍ଧି ପାଇବେ ।

ଅବଧାନମାଣେ ନରୀକଷିତାକୁ ସବୁ
ଦିନଗରେ ପାଠ ସମ୍ମାପ୍ନ କରି ଏଇ ପଞ୍ଚମାଳା
କର୍ମର ଦୂର ଶିଥର କରିବା ଉତ୍ତାରେ ଯୋଗ୍ୟ
ଆପଣା, ଲ୍ଲାଙ୍କାଳୀର ବନ୍ଦର କରିବାପରେ
ଦୃଢ଼କାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ସେହୁଷରମାଣେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଏହି ପାଥାଯିବ ବିଅନ୍ତରେ ।

ଅକ୍ଷାନ୍ମାନେ ବଠକ ବିଶ୍ଵର ଶ୍ରୀମତୀ ମହା
ପ୍ରେସର୍‌ସାହେବଙ୍କ ସମୀଖ୍ୟରେ ଦଇଗାସୁ ହେବେ
ଏହି ଜହାନରେ ମେମାନଙ୍କର ନାମ, ପିତାମ,
କମ୍ପ୍ୟୁଟ୍ ଅତିଥେମାନଙ୍କର ଲୃତାଳୀ ହେବେ
ଦିନ ହେଲା ଶୁଣିବ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଏହି
ଲୃତାଳୀ ହେଉଛି ଶାନ୍ତରେ ଅତି ମେଘରେ
କେତେକବେଳେ ଅଧ୍ୟମ୍ବନ ଦଇନ୍ତି ଏମରୁ କଥା
ନେଇବ ।

୧୦/୨୨୮ ବିଟ୍ଟିଲ

V. LEWIN
Off. Magistrate.

ପର ସନ୍ତ କୁଳର ମାସ ଜା ୯ ରଜ ବିଶେ
ଗୋପାଜଦ୍ଵାର ବିଷ୍ଣୁପରିଗ୍ରାୟ ମା ୧୦ ରଙ୍ଗ
ଅନ୍ତର ଜିଦର ପଦ୍ମମହିମରେ ପଞ୍ଚକୁଣ୍ଡଲମାର
ମୁହଁ ବ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣମାନ ବାଲଚଢ଼ି ବନ ହୋଇ
ଯାଇଥାରୁ କହିର ପଦ୍ମ ଅନ୍ତରରେ ବାଲ-
ରେ ଜଗାର ହୋଇଥିବା ସଲର୍ଦ୍ଦିଏ ଜାମକ
ଜାହାଜର ଉତ୍ତାଂଶମାନ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ସମ୍ବୃଷତ୍ତା
ବାଲରେ ଦୂର ନନ୍ଦମାରନ ମନ୍ତ୍ରରେ ଜଣ୍ଠ,
ହୋଇ ପତ୍ର ବହୁଅଛୁ ଜାହା ତଳର ଫେବ୍ରୁଆରୀ
ମାସ ଜା ୧୨ ରଜ ମୂରାକବ ଓଡ଼ିଆ ଫର୍ମମାନ
ଦ ୧୨ ହ ବୁଖବାର ବେଳ ସ ୫ ଶ୍ଵା ସମୟ-
ରେ କଟକ ବଲେତ୍ତୁଥୀ କରେଇଠାରେ ରଜ୍ଜମ
ହୋଇ ସଦାସ୍ଥବ ଜାହବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦିନ ଦିନ-
ଧିବ ଅବେବ ଉତ୍ସହାରଥୀନ୍ ପ୍ରକାଶ ବନ-
ଯାଇଥାରୁ ବ ସବ୍ସାଧାରଣ କଣ୍ଠିମାନେ ଉପର
ଲେଖିବ ବର୍ଷମୂଲ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ କର୍ମକାରକ
ହେବେ । ତା ୧୩ ରଜ ମାହେ ଫେବ୍ରୁଆରୀ
ଦିନ ୫୨୦୦ ମହିନା ।

V. IRWIN
Offg. Collector.

ମୁଦ୍ରବିନିତାରୁ କଲେକଟାରୁ ସିଂହ ଅଧିକାର
ଜତନ ପଥ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣଶିଥ ମେହକେ କୁଷାହିର ମାନ୍ଦଳ
କାନକ ଧୂଆଳକ ତାହାକ ଗୁରବାଲୀର କଲି
କଲାର ପ୍ରତି ଶୁଦ୍ଧବାର ଏବାରେ ସିବ । ଲୋକ-
ମାଜେ ଶୁଦ୍ଧବାର ବୃଦ୍ଧରେ ତାହାକ ଚାଲିବେ ।
ଅର କଲକଟାରୀର ଗୁରବାଲକୁ କୁଷବାର
ପରାଲେ ଅହିବ, ଲୋକମାଜେ ମନ୍ଦଳବାର
ସିଦ୍ଧାସମୟରେ କୋଇଲୁବାଞ୍ଚରେ ତାହାକ
ଚାଲିବେ, ଉଷ୍ଣରେ ତାହାକ ଅଛବିତ ଓ
ମନ୍ଦଳର ଉଚ୍ଚତାରେ ବନ୍ଦର ମାନଙ୍କ ଅଛ,
ସହିରେ ଲୋକମାନେ ସୁଖରେ ବସ ଆପା
ଗୟକବର କାର ବର୍ଗୀୟ ଲକ୍ଷଣ ପାଇ କିପ୍ରଦି-
ରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୁକୁ ପାପ୍ର ବାହିକାନରେ
ପରୁଷ ପାଇବେ ଏ ଉପରଲେଖିତ କଷ୍ଟୟ
ତେବେ ଯେବେ ବିଶେଷକ୍ଷେତ୍ର କାରିବାକୁ ମାନ୍ଦଳ
କରେ ତେବେ ମନ୍ଦଳରେ ରହିବ ତାହାଲର
ଏକରୁ ଲୋକପାହେବାରୀର ସକଳବିଷୟ ଅବ-
ଜା ହୋଇ ପାରବେ ।

ଏହି ଉତ୍ତଳପାତା ସହିର ଦେଖ ଦର୍ଶନ
ବହାର କଟିବାପାଇଁ କଥାଗାନ୍ଧୀ ଯଶାଲଦ୍ୱାରେ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରମୁଖଳ ହେବା ।

ପ୍ରକାଶ ପତ୍ରିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାଗ
ସଂଖ୍ୟା

ଜାତିଗଣ ମାର୍କ ସନ୍ତୋଷମଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ । ପାଲଗୁର ଦେଶରେ ସନ୍ତୋଷମଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ।

ଅଗ୍ରିମ ବାଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ୍ରେଡିଂ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ୍ରେଡିଂ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାତିଗଣ ମୂଲ୍ୟଟ୍ରେଡିଂ

ଗତ ସପ୍ତାହର ଏତୁବେଶକ ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିଲା ଉତ୍ସବକାରକ ପଥରେ ଗୋଟିଏ ଶୁଭସମ୍ବାଦ ଦେଗଲା । ଅକ୍ଷୁଦିନ ହେଲା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଖନେଶ୍ଵର ମହାରାଜଙ୍କ ପଥରେ ଯେଉଁ ନୂଜିକ ବିଧାନ କରିଥାଇଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଏହାକର ଗସ୍ତଙ୍କାର କରିଗଲା କିମ୍ବା କରି ଦେଇଥିଲେ ଏଥରେ ଯେ ଉତ୍ସବ ବର୍ଷାନ୍ତେ କାହା କୁହାୟାଇ ନ ପାରେ । ସମ୍ଭାବ ଶିକ୍ଷାକାରୀଙ୍କ ଭାଇରେକୁ ଥାହା ଏଥବେଳେ ଏହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖ୍ୟରେ ଅବେଦନ କରିବାର ଉପରିଲିଖିତ ଗସ୍ତଙ୍କା କିମ୍ବା ଗର୍ବଶୀଳେଖା ବଜାକ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଯମକୁ ଥିବା କରିବାର ଏହାମେ ରହିବ କରିଥାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ ଶିକ୍ଷାନ୍ତେମୂର୍ତ୍ତରେ ଏଣିକି ଯେତେ କର୍ମଗ୍ରହୀ କିମ୍ବା ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନୂଜିକ ନିଯମରେ ଗସ୍ତଙ୍କା ମିଳିବ । କବିଷ୍ୱାତ୍ମକ ଯାହା ହେଉ ଯେଉଁ ମାନେ ପୂର୍ବର ଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଯେ ଏଣିକି କ୍ଲେଣ୍ଡରେଗ କରିବାକୁ ନ ହେଲା ଏତିବ ବିମନ ।

ଜାତିଗଣାଦୟ

ଗତସପ୍ତାହ ଶୁଭବାର ଏ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରେସ୍‌ପଟ୍ଟନା ହୋଇ ଯାଇଥାରୁ ଯେ ପାଠକ ମହାକୁ ହେବଥା ନ କଣାଇ ଅନ୍ୟମାନେ ହୁଇ ଯାଇ ନାହିଁ । କାହାର ଏଥର ପ୍ରକାଶ

ହେବ ଯେ ଉତ୍ସବକ ଅମଳଦାରରେ ସ୍ତରା ନବାବଅମଳ କାର ହେଲାଣି ।

ଉତ୍ସବକ ମନ୍ଦିର ଘଟ ଶ୍ରୀ ଉତ୍ସବକ ମୌଳିକ ଅବସ୍ଥାକାର ଯୋଜା ଚରି ପାଇବାରେ ବାଲୁବଜାର ଅତିକୁ ଯାଇଥିଲେ ଅବାଲତ ପୋଖରୀ ନବତରେ ବୁଲ ଉତ୍ସବକ ପାଇଁ ଉତ୍ସବକ ପୁରୁଷ ମହାକାର ଯାଇଥିଲେ । ଅନାର ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁକ ଯୋଜା ତାହାକୁ ନିକଟ ଦେଇ ଅଥବା କରନ୍ତି ଦେଇରେ ଏଣିହୋଇ ଗୁରୁତବ । ଏଥରେ ସେମାନଙ୍କ ମଝର ଦେଇ ବହିଲ ବେମନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ପାଯୁ ଯୋଜା ଚରି ଯାଇଥାରୁ ଅଥବା ଏହି ଉତ୍ସବକ ଅନ୍ୟଥାବେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବହିଲ । ତେଣୁ ଅନାରେ ଯୋଜା ନେଇ ଯାଇଥିଲେ ସବେ ଲଜଟନ ସ୍ତରା ନ ଥିଲା । ତାହାକୁ ଏବାବ୍ୟ ବତ ବିନ୍ଦୁ ଗାଲପାଯୁ ବୋଧ ଦେବାର ସେ ଉତ୍ସବକାର ଯୋଜା ଅଟକାଇ କିଏ ଏମନ୍ତ କଥା କହିଲ ଜଦାରକ କଲେ । ଜେତେବେଳେ ଉତ୍ସବକାର ଯୋଜା କାଣିପାଇଲେ ଯେ ଯାହାକୁ ବିନ୍ଦୁବାକ୍ୟ କହିଥାଇଛନ୍ତି ସେ ସାମାନ୍ୟବର୍କ୍ତୁ କୁହନ୍ତି, ତଣେ ତେଣୁ ଅଟକାଇ ତେଣୁ ପାଇଁ ଯାହେବଙ୍କ ନିଯମାନ୍ତରରେ ଯୋଜା ଚରି କୁହନ୍ତିଥାଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଅନାରରେ ସ୍ତରା ସବୁ ନୂପର ହୁଅର ଓ ଯେହିଲେ ପେଗରୁ ସୁକା ଅନାର ରଥରେ ନୂପର ହୁଅର କାମଳ ସାହେବଙ୍କ ତେଣୁ ତେଣୁ ମେନ୍ତ ଅବସାରେ ଅନି

ହେବାର ବଦାର ସମ୍ବକ୍ଷ ହୋଇ କ ପାରେ । ଯାହା ହେଉ ତେଣୁକୁ ତନ୍ତ୍ରିବା ମାଧ୍ୟମେ ସେମାନଙ୍କ ତୁମ ତୁର ହେଲା ଓ ତାହାକୁ ବିନ୍ଦୁବାକ୍ୟ ବହିଲ ବହିଥାରୁ ଦେଇ ଅପରାଧ ମାର୍କମା କମିତି ଅନେକ ପ୍ରକାର କଲେ; କିନ୍ତୁ ତେଣୁକୁ କି ଏମନ୍ତ ବିନ୍ଦୁକଲେବେ ଯେ ତେବେ ବାବ୍ୟରେ ଉତ୍ସବକ ନେଇ ପ୍ରଥମରେ ତେଣୁକୁ ନାବ ପରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ଅନିକା ପ୍ରକାଶ କରି ସୁବାର ବରିବାକୁ କିମ୍ବାକୁରାକୁ କଲେ ବିନ୍ଦୁ ତହିଁରେ କି ହେବ ଅଜ୍ଞା କାହାର ଯାଇଥାରୁ ଅବଶ୍ୟ ମାନିବାକୁ ହେବ ଅବମାନନା କଲେ ଗଢ଼ି ପ୍ରହାର, ସୁତରା ତେଣୁକୁ ଗୁରୁକ ଉତ୍ସବାକ୍ୟ ଏମାନେ ସମ୍ବକ୍ଷ ତୁମରେ ନାବ ପରିଲେ । ଏହିରୁପେ ତେଣୁ ଏବେବି ଅପରାଧ ଅଜ୍ଞା ସଫଳ କରି ବରିବାକୁ ଏଥରେ କିମ୍ବାକୁରାକୁ କଲେ । ଅମ୍ବାନଙ୍କର କଶ୍ମାର ଥିଲେ ଅନିକାର କଶ୍ମାର ବିନ୍ଦୁକାର ବେହିଲେ ଗାନ୍ଧି ବିନ୍ଦୁ ଯୋଜା ଚରିଗଲେ ସୁଲିଷନ୍ଦ୍ରାର ଥିଲେ ହୋଇ ବଣ୍ଟ ପାଇବାର ଯୋଜା ହୃଥର କିନ୍ତୁ ଏ ବ୍ୟାପାର ଦେଖି ବୋଧ ହୃଥର ସେ ତେଣୁକୁ ଏ ନୂପର ଅଥିନ ନୂହନ୍ତି ଅବସାର ଯେବେ ତାହାକ ଯୋଜା କାହାର ଦେଇ ବସିଯାଏ ଭେଦେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଲେଖା ନାବ ପରିବାକୁ ହେବ । ଯେବେ ଯୋଜା ମାର୍କ

ସାନ । କିମେଷରେ କଟକରେ ନମୀଦିଲୁହୁ
ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଛି ତାହା
ବୁଝିବ ତଥାପି କଟକର ଫଳ କାଲେଶ୍ଵରଠାର
ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇ ପାଇଲା ନାହିଁ । କଟକ ନର୍ମାଳ-
ହୁଲ ଅଧୀନରେ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଛି
ତହିଁର ଦୂରବିଦ୍ୟା ଦେଖି ଭକ୍ତ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ନିଜା
ବିରବାକୁ ହେଉଥାଏ । ପୁଣ୍ୟ ଏଠାର ବହୁତ
ତୁଳ ପରିଷ୍କାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହେଉଥିଲେ ଏବେ
ବାହୁଦିନ ଦେପର ହେଉ ନାହିଁ ବୋଲି ଯାଇ
ନ ପାରେ କୋଧ ହୁଅଇ ସୁଲର ସୁପରିଶ୍ରୀ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ଜନ୍ମାବଧାରଣ କରି ନାହାନ୍ତି
ଗତଜାତ ସୁଲ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ରେଙ୍ଗାନାଳକୁ
ପ୍ରଗଣ୍ଧା ବିରବାକୁ ହେବ । ବାଙ୍ଗୀ ସୁଲର ତିବି
ତଥ ତୁଳ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଥାଇବୁ ସତ୍ୟ ମାଧ୍ୟ
ରୁଦ୍ଧବ୍ରତ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ କେବୁ ହୋଇ
କାହାନ୍ତି ଗୋଲି ଦେବତପ ଫଳକୁ ବଡ଼ କର
ଦେନା ଯାଇ ନ ପାରେ । ଅନ୍ତରୁଳ ଓ ବାଙ୍ଗୀର
ସୁଲମାନ ବହୁକାଳରେ ସ୍ଵପିତ ଓ ସରବାଧୀ
ଧନରେ ପ୍ରତିପାଳନ ସେ ସବୁକୁ ରେଙ୍ଗାନାଳ
ଛଣି ଗଲା ଏଥର ଏହିମାତ୍ର ଉପଲବ୍ଧ ହୁଅଇ
ଯେ ମହାରାଜଙ୍କର ବିଗେଷ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ
କେ ଯହର ଏମନ୍ତ ଫଳମରି ହୋଇଥାଏ
ଅନ୍ତରୁଳ ଓ ବାଙ୍ଗୀରେ ସରବାଧୀ କର୍ମଭାବକ-
ନାନେ ଦେପର ଯହି କରିଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଭଲ
ହେଉଥାନ୍ତା । ଗତଜାତୀୟ ଲୋକଗାନେ ବିଦ୍ୟା
ଶିଳ୍ପାବଳୀ ଅଧର ଭରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ବାଙ୍ଗୀ
ଓ ଅନ୍ତରୁଳ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ଭାବର ହେଉ
ନାହିଁ ବୋଲି ଯେ କୁହାଯାଏ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟୁ-
ଷ୍ମିଷେ ସତ୍ୟ ନୁହଇ କାରଣ ଯହି ହେଉଥିଲେ
ରେଙ୍ଗାନାଳ ପ୍ରାୟ ସେ ସବୁ ହାଜରେ ମଧ୍ୟ
ଉଚ୍ଚିର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାନ୍ତା ।

ଅମୂଳଙ୍କର ଯାତ୍ପୁରେ ଦମ୍ପତ୍ତିଦାତା
ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଏ ଯାତ୍ପୁର ସବୁତିକଳନ ଜୀବନା
। ପ । କହିଥିଲୁ ଓ । ପ । ଶୋଲପ୍ରାମରେ
ଲେଖିବା ସେବରେ ଅନେକ ଲେଖିବର ପ୍ରାଣ
ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଦୟାବ ପୁରୁଷ ଅମଲଙ୍କ ରି-
ପୋର୍ଟର ପ୍ରକାଶ । ଇଅଛ ବର୍ତ୍ତମାନ କର
ପ୍ରବଳ ହେତୁ ଦିତ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ବିଗେଷ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବା ଅଧିକାରେ ଲୋକମାନେ କାତର
ଅତ୍ତନ୍ତ ପୁରେ ଯେ ଘୁଲସ ହାତିଥିପ୍ରଗନ୍ଧ ବର-
ହଟା ମୌଜ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ କଥାବାତ୍ରି
ଏକ ବାଲକ ପାଇଥିବା ଓ ଜାହାର ଜନ୍ମବର୍ତ୍ତୀକୁ

ଥର୍ପାର ନ ଥିବା କଷୟ ଲେଣ୍ଡର୍‌ଥିଲୁ ଜାହାର
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ସେ ଯାତ୍ରାର ଝେବନର ସବ୍-
ଛନ୍ତିଖେଳାର ସମ୍ବୂମାର ମୁଗ୍ନୀୟ ବିଶେଷ
ପ୍ରଦୀପାର ଓ ସନ୍ନାନକାଶ ଅଟନ୍ତି ସେ କେ-
ତେଜଜଣ ହେଉଛନ୍ତିବଳ ଓ ବନ୍ଧୁବଳ
ସଙ୍ଗେ ହେଉ ଉଚ୍ଚ ବରହମାନୀକ ଚନ୍ଦ୍ରଶାସ୍ତ୍ର
ପାଞ୍ଚକୋଣ ଅୟତନରେ ସମସ୍ତ ମୌଜାମାନ-
କ୍ଷରେ ବସ୍ତୁ ଓ ସନ୍ନାନ କର ଏବଂ ଜାଗାରେ
ଥିବା ପ୍ରଥାନ୍ତ ହିଣ୍ଣାଳ ସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଥର୍ମ ତାଙ୍କ-
ମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ବାଲବର ମାତାଙ୍କ ଗିରପ୍ରାର
କଲେ । ସେ ସ୍ଥା ଜାଗରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଧବା ଓ
ଜାହାର ଘର । ପ୍ରା କଟିଥା । ମୌଜେ ପାଲପୁ-
ରରେ ଅଛୁ ସେ ଅପଣା ଦେଉସର ସଙ୍ଗେ ଦେଖି
ଓ ପାପଗର୍ବ କର ଛାଁବ ମୁକ୍ତ ପାଇବାପକାଶେ
ଅପଣା ଘର ପାଞ୍ଚକୋଣ ବାଟ ଅନ୍ଯର ବରହମା
ମୌଜାକୁ ଅଣି ବେତରଣା ଜନ୍ମ ପ୍ଲରରେ
ପିଲାକୁ କନ୍ତୁକର ବିଅବାତା ମଧ୍ୟରେ ଗୁଡ଼ିଦେଇ
ଆପଜଳଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପାର ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତିକଷ-
ଣକୁ ଲୁଗୁଇବା ମାନସରେ ମୁଗ୍ନ ବାନ୍ଧି ଦେଇଦୂଷା
ହୋଇ ଅପଣା ଗୃହର୍ଭମ୍ କରିଥିଲା ଏଥମଧ୍ୟରେ
ବରହମା ମୌଜାରେ ବିଅବାତା ମଧ୍ୟରେ ବାଲ-
ବର ରବ ଶୁଣି ଦେଖାକୁ ଯାଇଁ ବାଲବକୁ ଅଣି
ସେ ତାମର ଏକ ଦାଉଦ୍ଵାର ଦ୍ଵାରାକରିଗେ ରଖାଇ
ଜାହାର ପର୍ବତୀର୍ଥ ମାତାଙ୍କ ଉପର୍ଫର୍ମିଲୁ ହନ୍ତାନ-
ରେ ଥର୍ମ ଅଣିବାର ସେ ସ୍ଥା ବାଲକରୁ କନ୍ତୁକର
ବିଅବାତା ଛାତରେ ଗୁଡ଼ିଦେଇ ଯାଇଥିବା ବିଷୟ
ଏବଂ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ତେଷ୍ଠାମାନକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିବରିକୁ
ଜଳଣ କରିବାରେ ଆସାମୀ ତେଷ୍ଠାମାନକ୍ଷେତ୍ରକ
ପୁରୁଷରେ ଏକବର କରିବାର ସେ ହାତରରେ
ଅଛୁ ବାଲବଟି ଦୂରଦିନ ଜାହାର ରହ
ପୁରୁଷରେ ସେ ବାଲକମାତାର ବାରଣପଥ
ହେବୁରେ ଦୂର ଅହିବେ ପ୍ରାଣ ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲୁ
ସେହି ଅପରିଥିରେ ମୁଦ୍ବାଲିହା ଦିନରୁ ସର୍ପାର୍
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧା ଅଟେ ଏ ବିଷୟରେ ସେ
କୁମ ହେବ ପରେ ଜଣାଇବୁ ।

ଏ ଯାଇଥିର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବ୍ୟାକ୍ତିଶୀଳ
ଅନ୍ୟ ବ୍ୟାକ୍ତିଶୀଳ ଅପଶାର କଲ୍ପନା ଦିବାର ଫେ-
ରାର ବିଷୟ ବରି ଏଣ୍ଠିଲା ବସ୍ତୁନା ହେଉଛି ।

ହଲଦିଆପଥ ଲେଖିଦେଇ ଶେଷରେ ହିଅକୁ
ଦିବାହ କ ଦେବାରେ ଝଙ୍ଗା ଦେବାକୁ କିମ୍ବା
ପାଇବା ଦାବାରେ ଏଠା ମୁହସିନୀ ମହିଳାମାରେ
ଜାଗର କରିଅଛି ଫ୍ରେଷଲ ହୋଇ ନାହିଁ ଏ
ଯାତ୍ରାରେ ଜାଗାକାଗାରେ ଏକଲକ୍ଷ ମହା-
ଦେବ ଲକ୍ଷ ଅଛିରୁ ସବୁଜାଗାରେ ଶିବଶାହ
ଜାଗରମାଧ ହୋଇଥିଲା ଉତ୍ତମରେ ନିବାହ
ହୋଇଅଛି ଲେବନାନିଙ୍ଗପ୍ରତି ବିଜୁ ଲେବ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ନାକୁଥିବା ବ୍ୟାଘାର ସମ୍ପର୍କରେ ଜଣେ ବହୁ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ‘ବୋଧ ହୁଏ ତେଷୁମାଙ୍କର
ପିଲାଗୁକି ଯାଇ ନାହିଁ’ ସେ ମନ୍ଦମା ଦେଇ
ଗୁହୀ, ଅଛନ୍ତି । ସେ ପୁରସ୍ତ ଉଦ୍‌ଘାତୁ ଥିବାର
ଜାଙ୍କର ବାଲୁମାନ ରକ୍ଷା ହେଲା ନତେଇ ସେ
କୌଣସି ଦୂଷ୍ଟ ବା ସାହିତ୍ୟରେ ହାବୁଡ଼େ ପଡ଼ି-
ଥିଲେ ସେ ଆପେ ନାକ ନ ଦଶି ଉଲ୍ଲଠି ଜାଙ୍କ
ନାକ ଦଶାଇ ଗୁଡ଼ଦେବାର କେଞ୍ଚା ହରିଆନା ?

ଏ ନଗରର ଟାକନ ଉଦ୍‌ବେଶୀର ଗପ-
ହାତୀସ ସାହେବଙ୍କୁ ମେଳିଷ୍ଠର ଯାହେବ ଆହ
ଅବଶ୍ଵ ଘୋଷରେ ଆଜ୍ୟ ଆଜ୍ୟପ୍ରୟୁମ୍ବ ବର୍ମଣ
ମୟୋଦ୍ଧ କଲାପନ୍ତି ।

ଆଖିବାନମଞ୍ଜଶ୍ଵର ତାବମାସୁଲ, ପୁଅକ
ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ତ୍ରମନ୍ତମେ ଦେଇନ ଥିବାର
ଆମେମାନେ ମାସୁଲ ଦେଇ ପୁଅକ କେଉଁଥିବାର
ଏହିଗୁରୁ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବୁ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ହେ କିମ୍ବା
ଆମେମାନେ ଅନନ୍ଦପଦ୍ମକ ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲାଏ

ବନ୍ଦଚର ବଲେହିର ଶାସ୍ତ୍ର ଉଚିତିନ
ସାହେବ ବନ୍ଦକାଳୁ ଗ୍ରେ କରିବା ସକାମେ ଯାଇ
ଅଛିନ୍ତି । ଗତ ଦୂରବର୍ଷ ମାଆରେ ବଲେହିରଙ୍କ
ମୁଖ ଏହିମାତ୍ର ପିଲାଗମ ।

ଏବର୍ଷ ଶିବରୂପି ଯାଦି ଏ ନଗରରେ ସାମା-
ଜନଙ୍କୁ ଯେ ହେତ୍ତାର ଦେଖାଯାଏ ପୂର୍ବବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ
ଥର ଛୋଟି ମହାଦେବଙ୍କ ହ୍ଵାନରେ କିନ୍ତୁ ର
ଲୋକ ଗତାଧ୍ୟାତ୍ମକ କିମ୍ବା ହୋକାନ ଲଭ୍ୟାଦ
ବସିବାର ଦେଖାଯାଇ କାହିଁ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କର
ଯାଦି ପ୍ରାୟ ରାତି ଏ ୧ ଶା ବେଳକୁ ଭାଗିଗଲା ।
ଏଥର ଭାବରେ କିନ୍ତୁ ଜଣାପତ୍ର କାହିଁ ।

ଗଜ ନୟାବଳିରେ ବେଶୀପାତ୍ରସବୁ ଧୋଇ
ବିବାହ କରୁଥାଏ ଏ ନଗରରେ ବେଶାଲୁଙ୍କ

ମୁଲ୍ୟ ଅଛିଯେ ବଢ଼ିଅଛି । ଏମନ୍ତ କି କେବେ
ମୁଲ୍ୟ ଦେଇ ଲୋକମାନେ ଯେ ଏଇ ହୃଥର
ଧାରବେ ଜହାଂର କୁରିବା ଦେଖା ନ ଯାଏ ।
ବହୁଜଳେକ ନତାରୁଣ ଅଣିବାର ଅରମ୍ଭ
କରିଥିବାକୁ ଦିନ୍ତୁ ସହରୂ ଗର୍ଜିଲି ନତାବା
ହେଉଠାରେ ମଳିବ ।

୧ । ଏତୁକେଶନଗରରେଟ୍ର ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ
ଯେ ସଞ୍ଚିତ ଦିଲାର୍କୋର୍ମର ଯେ ଦୂରଗୋଟି ପତ୍ର
ଜାଲ ହୋଇଥିଲି, ତହିଁରେ ମନୋମାତ୍ର
କରିବା ନିରାକାର ୧୫ ପରିଶାର ଜଳ ବନ୍ଦୋର୍ମ
ପାହେବ ଏବଂ ବାକରଗଞ୍ଜର ତତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ଦିର
ଶାବେଦିକର ନାମ ଖୋଲେଦେଇଶ୍ଵର ନିକଟକୁ
ସଠି ଯାଇଥିଲି ।

୨ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ କାରୁ ରମାନାଥ ଠାକୁର ଶତ
ଶତାବ୍ଦୀ ପ୍ରାଚୀ ଦୋଷାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣରେ-
ନରଲଙ୍ଘର କୌଣସିଲର ଏକଜଣ ମେମର
ଦୋଷାଇଅଛନ୍ତି ।

୩ । ଭରତବର୍ଷର ଧର୍ମୀ ଜଦ୍ଦିମେଘ
ସ୍ତ୍ରୀଚେରରେ ବେଳେପ୍ଯେ କରିବାର ସଂକଳନ
କରିଅଛି ।

୪। ସଂଗ୍ରହ ଚେଲିଗାଢ଼ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ
ନେଇଲ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଖୋଜାଥିଲୁ, ବର୍ତ୍ତମାନଠାର
ହୁଣ୍ଡଗୋଟି ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକସମୟରେ ଗୋଟିଏ
ତାରରେ ଦିଲାଥାତ ଥିଲା ଆବି ।

* । ପେଟ୍ଟି ଅଟ୍ଟ ଶୁଣିଥକୁ ବିନ୍ଦିର ବର୍ମିର
ଗବ୍ରୁମ୍ବିଲେଖୁ ଦେଇରେ ଦେଖାଯାଇଥାରେ
ଗଣିବ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାହାର କରିବାର ପ୍ରସାଦ
କରିଥିଲୁଙ୍କ ବର୍ଗୁମ୍ବିଲେଖକ ଅବଳମ୍ବିତ ଗଜ-
ନାରୀ ସମର୍ଥକ ଅଧେଷ୍ଠା ସାଥୀରଣ ଲୋକଙ୍କ
ଶିଶୀ ଦସ୍ତାର ଭକ୍ତ ପଦିବାର ଅନ୍ଧବିତର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଥିବ ।

୨ । କର୍ତ୍ତୃରଙ୍ଗେନରାଜ ବାହାଦୁର ଅଶ୍ଵାମୀ
ପ୍ରାଚ୍ଯମାସ ଶା ୧୦ ଜାନେରେ ସିମଳୀକୁ ଗମନ
ହସ୍ତି ।

ବମ୍ବେଇର ଶ୍ରେଷ୍ଠଅଧାଳକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ
ଦେଖିଯୁଲେବ ଜଳ ସଦରେ ବରଣ ହେବେ
ତାକୁ ଅଧାଳକରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାରିଜଣ ଜଳ
ଆରହି ପଥମ ଦିନକଣ ଲାଗନ ।

ଦର୍ଶକପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ହାଇକୋର୍ଟ
ଅନୁକାଳ ଦେଲ୍‌ ଏକ ପ୍ରଥାନ ବିଷ୍ଟି କରିଥିଲା
କିନ୍ତୁ କଣେ ହନ୍ତିଥିବା ଆପଣା ଦେଇପୁରୁଷଙ୍କ
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଭାବାର ଅନୁମତି ନ ହେଲା ଯାଥିରେ
କଣେ ଦୂରୀ ସମ୍ପର୍କ ଅନୁମତି ନେଇ

ଗୋଟିଏ ପୋଷ୍ଣଧୂର କରିଥିଲା । ଏପ୍ରକାର
ପୋଷ୍ଣଧୂର କରିବା ଜ୍ଞାଯି ସିଦ୍ଧ କୋଣି ବିନ୍ଦରେ
ପଢ଼ି ବିଲବେସାହେବ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଥିଲା ।

ଶୁଣାଇବେ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଜଣେ ମାତ୍ରେ କୁଳାଚିତ୍ତ
ଏହଙ୍କର ଦେଖିପାଇଲେ କବୁ ମନ୍ଦରାଗରଣ କରିବା
ଏହଙ୍କା ଅର୍ଥପାଇଁ କରିଥାଇଛି । ମନ୍ଦରାଗ-
ଶି ଏହି ଯେ ସେବନ୍ତି ଯୋଗାଯୋଗ କରେବାକୁ
ଯାଇଥିଲା । ଯୋଗାଗେଗ ଅବସ୍ଥା ଗାନ୍ଧୀ ହୋଇ
ନାହିଁ । ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟ୍ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟକୁ ଏ ବି-
ଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟିରାଜିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥ-
ିଲା ।

ଜ୍ଞାପାନମେଲୁ ନାମକ ସଂକାଳପଦର୍ଶ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ଜ୍ଞାପାନର୍ଗୋଚମାନେ ବିଦେଶୀଧୂମେଳକ
ସହିତ ବିବାହ ସମ୍ମାନ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଉତ୍ତରକଣ
ଜ୍ଞାପାନୀ ଛଠନ୍ତରେ ବିବାହ କରିଥିଲାନ୍ତି ଓ
ଅନୁଭବ ପୁରୁଷ ବିଦେଶୀଧୂମେଳକ ଜ୍ଞାପାନରେ
ବିବାହ କଲେଣି । ଏପ୍ରକାର ସମ୍ମାନରେ ଜ୍ଞାପା-
ନକାରେଙ୍କର ବଳ ଗର୍ଭ ଦୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ମା-
ନନ୍ଦା ।

ବମ୍ବେଇର କେତେବେଳେ ପାଇଁ ହୋଇଲା ଯେ
ଜାରସୁଣ ମାର୍ତ୍ତିଗନାମରେ ଉଠେ ମରିଦୂଷି-
କାରକୁନ ଅପଣା ବିଦେଶୀଯୁଧାରୁ ଛାପିବା
କିମାତ କରିବା କଥୁକର କୁଳ ବର ଗୁରୁମର୍ଷ
ହେଲା ମାନ୍ୟିକ ଅଳ୍ପଦିଦ୍ୟା ସାଧକପୂର୍ବ ଆପ-
ନା ପରିଦ୍ୱାର ପୋଷଣ ଦିଲାଅଛି । ଯାହାକିଛି
ଅଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜନ ନ ଥର କେବଳ
ମୁହଁ ଛାପିବ ଉତ୍ତର ଦେବ । ଏହି ବିଦ୍ୟା-
ରେ ଏହାର ଏମନ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରାତ୍ର ଗୁରୁତ୍ୱ
ହୋଇଅଛି ଯେ ସେ ଏହାବେଳରେ ଅନେକଙ୍କ
ମୈଜକ ସହି ଜାନାବିଷ୍ୱାରେ ବିଦେଶକୁଥିଲା
ବିର୍ଦ୍ଧକ ଓ ସେହିକାଳରେ ଯେ ଯାହା ଅଳ୍ପ
ପ୍ରସ୍ତୁ କରୁବ ସେବରୁ ମଧ୍ୟ ଶଶ୍ରଦ୍ଧିକ କେତେ
ଶୁଦ୍ଧିଏ ପ୍ରମୁଖ ଶୁଣିଲ ଉଦ୍‌ବାଚ ମୈଜକଙ୍କର
ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଅବିଜ୍ଞାତିଦ୍ୱାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ପରେ
ଅପଣା ମନରେ ଅଙ୍ଗମାତ୍ର ସାଧୁ ଗୋଟିଏ କରି
ଉଦ୍ବିଦ୍ଧ କରିଦେବ । ଏ ବିଷି ଜାଣେ
ତମଙ୍କାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅନ୍ତକି ।

ମୁକ୍ତିପୋଷା କଲେହୁର କିମ୍ବା ହେବାର
ଅର୍ଥ ହେଲାନି । ଗରସଧାରି ବଳକାଶିଳେ
ପରେ ବାକୁ ବୈଲୁଧରକୁ ଗୁରୁମ୍ଭୀରୀ ଏହିଥଦିନେ
ନିୟମ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଏବେଳେ
ଶ୍ରାପକୁ ବାମୁଲବାହେବଙ୍କ ଜମ୍ବୁଳାନୁହାରେ ପ୍ରାଣ
ଥମ କରିବାକ ଅନ୍ତରୀ ।

ବିଜ୍ଞାନ

କଥକ ନମୀଦଳ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପଢ଼ୁକ ବିଜ୍ଞାନରେ ଚେତନାଗୋଟି ବୃଦ୍ଧି ଗାଇଅଛି ଜଗତ୍ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ତା ଏ ରକ ମାର୍କ କେଳ ଏଠାଜୀଆ ସମୟରେ କଥକ ନମୀଦଳ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇ ପଶୁଷ୍ଵାଣୀର୍ଥ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ଧୂର୍ଥ ନକୋନାକ ହୋଇପାରିବେ ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ ବିଗନ୍ତ ଛବିକୁ ପଶୁଷ୍ଵାଣେ ପ୍ରଥମ ବା ଦୂର୍ଗମ୍ଭେ ଗ୍ରେଣାରେ କାହାର୍ଥ ହୋଇ ଅବତିବା ପାଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସେମାନେ ବିନା ପଶୁଷ୍ଵାଣେ କିମ୍ବା ହୋଇପାରିବେ ।

ଦ୍ୱାରକାନାଥ ଚାକୁର୍ବୁର୍ତ୍ତୀ
୧୯୫୭ ଜାନ୍ମିଲ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ସଂହାରେ

ଏତଦୀର୍ଘ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଉଥିଲୁ ଯେ
ବୁଦ୍ଧ ହିନ୍ଦୀଙ୍କ ବଦ୍ୟାଳସ୍ତୁ ଶୁଣିତ୍ରେଣୀ । ବିଜ୍ଞାପନ
ରେ କେତେ ଗୋଟି ବୃଦ୍ଧି ଜୀବ ହେବ ଏହି
ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କେବଳ ହେତୁକାରୀ ଅବଧାରମାନ-
କର ପ୍ରାପ୍ତ । ଯେଉଁ ଅବଧାରମାନେ ସୁଧା-
କ୍ଷିଳ ହେବା କମିତି ଶୁଣିତ୍ରେଣୀ । ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଅଧି-
ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧ୍ୟସନ କରିବେ ତେ-
ପେବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମାଧିକ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଲୋକୀଏ ଖୋଲାକ ଶୁଣିଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବେ ।

ଅବଧାନମାନେ ନଗିଲବଦ୍ୟାଳସ୍ଥ ଗୁରୁ
ଦିତ୍ୟରେ ପାଠ ସମାପ୍ତ କରି ସବୁ ଘର୍ଷାଳୀ
ବର୍ମର ବର୍କ ଶହର କରିବା ଉତ୍ତରେ ଯେତ୍ୟ
ଅପରାଧ ଗର୍ଭାଳୀର ଭିନ୍ନି କରିବାରେ
ବୃତ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ସେହିପରିମାଣେ ସେମାନଙ୍କ
ଅର୍ଥ ସାହୀଯ କାହିଁ ବିଦ୍ୟା ।

ଅବଧାନମାନେ କହିବ କଲାର ଶ୍ଵାସ ମାତ୍ର
ଶ୍ରେଷ୍ଠପାଦେବକ ପମାପରେ ଦରଳାସ ଦେବେ
ଏହ ତହଁରେ ପେମାନଙ୍କର ନାମ, ପିତୃନାମ,
ବସ୍ତ୍ର ଅଛିବେମାନଙ୍କର ଗୁରୁଗାଲୀ ବେଳେ
ଦିନ ହେଲେ ଖୁବିଲ ଥୋଇଅଛି ଏହ ଯେ
ଗୁରୁଗାଲୀ ବେଳେ ଖୁବିରେ ଅଛି ବେଥିରେ
ଜେତେବେଳ ଅନ୍ଧଦୂନ ଦିବନ୍ତି ଏହଙ୍କୁ କଥା
କହିବିଲ ।

१९७२ र दृष्टिक
V. IRWIN
Offg. Magistrate.

ଏହି ଉତ୍ସମେହାକା ସହର କଟକ ଦିର୍ଘ-
ବଜାର କଟପ୍ରିୟିଂକଣ୍ଡଲ୍ ଯଥାଳୟରେ
ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

A horizontal row of six large, bold, black characters. From left to right, they appear to be: a stylized 'E' or 'B', a 'G' with a small 'M' below it, a 'Q' with a small 'I' to its left, a 'G' with a small 'Y' to its right, a 'G' with a small 'Y' to its left, and a 'G' with a small 'Y' to its right.

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୮

୧୯୦୮୫

ଜୀବିଷ ମାର୍କ ସନ୍ଦାର୍ଥମିହା ମୁଁ ପାଇଁଶୁଳ ଦୀର୍ଘକ ସନ୍ଦାର୍ଥ ସାଲ ଘରବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାଣୀକ ମୁଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ଦେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୧୭
ମଧ୍ୟସଳ୍କ ହାଇ ଡାକିମାଧୁଳକୁ ୧୫୦ }

ଗର୍ବ ସପ୍ତାହର କଲିତତା ଗରେଷର ପ୍ରାକାଶ
ଯେ ଆଗାମୀବର୍ଷ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁଦେଶର ରେଳେ
ଶୁଣ ମହିକୁମାର ଆୟୁ ୫ ୩,୦୦୦୦ ଲା ୩
ବିଷ୍ୟ ଟ ୩,୭୩୦୦ ଲା ଧର୍ମାବ । ଏ ମରେ
ଟ ୪୭୦୦ ଲା ଜବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲାଭ ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ଏଥକୁ ଅମୂଳନକର ଲେଖ୍ଟି
ନେଣ୍ଠା ଜବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ପ୍ରସାଦ କରିଥାଇଛନ୍ତି ଯେ ଜମ-
ଦାର ଓ ପ୍ରକା ମଧ୍ୟରେ ଧୃତା କରୁଥିଲୁକୁ ଅବଦ
ଯେ ସବୁ ସମ୍ମରିଷ ସୁଅଇ ଜହିଁର ଫିସ ଉଣା
କରିବେ ଏବଂ ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ରେଜଞ୍ଚାର
କେନ୍ଦ୍ରେଲଙ୍କ ନିବିତ୍ତ ପଥ ଲେଖି ଜାହାଙ୍କୁ
ବିଶେଷ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟପର-
ମାଣ ଦୁମିର ଉଚ୍ଚାଶୀ ଧୃତାର ରେଜଞ୍ଚାର
ଫିସ ଅଛିଥିୟ ଉଣା କରିବେ ଫିସ ଉଣାକରିବା
ସଜାଣେ ପଢ଼ଇ ଅଥବା କୋଡ଼ିଏହଜାର ୫ଙ୍କା
ଅୟୁଗ ଉଣା କରିବାର ଅୟୁଗାର ରେଜଞ୍ଚାର
କେନ୍ଦ୍ରେଲଙ୍କ ଦିଅଗଲ । ଲେଖ୍ଟିନେଣ୍ଠା
ଜବର୍ତ୍ତମାର ଏ ପ୍ରସାଦ ଅମୂଳନକର ସ୍ତୁର୍ତ୍ତ-
ଭ୍ୟ ମନୋନିତ ହୋଇଥାଇ କାରଣ ଜମଦାର
ପ୍ରକା ମଧ୍ୟରେ ଜମି ସଂହାନ୍ତ ବିତ୍ତର ଗୋଲ
ଉପରୁତ୍ତ ହୁଅଇ ଓ ଫିସ ଅୟୁକ ହେଲେ
ପ୍ରଜାମାନେ ଧୃତା ରେଜଞ୍ଚା ବଗ୍ରମାଙ୍କୁ
କାରର ହୁଅନ୍ତି । ଫିସ ଉଣା ହେଲେ ଯାବଜନ୍ମୟ
ଧୃତା ରେଜଞ୍ଚା ହେବ ସୁଭଗୁ ଜମଦାର
ପ୍ରକା ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ମକବିମା ହୁଅଇ ଜାହା
ଅନ୍ଦେଶ ପରିମାଣରେ ଉଣା ପଢ଼ିବ ।

ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଅଛନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେଇ
ସୁଧା ଲୋକ ପେଣି ଗବହୁମେଖାକୁ ଅବେଦନ
କଲେ କିନ୍ତୁ ବିଲଜର ସେହେଠିଥି ତହଁ ପ୍ରତି
ଆସା ନ ବରବାର ବିହି ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ବହୁ ଅନ୍ତରେ ବିଷୟ ଯେ ଆସୁମା-
ନକ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବହୁର ଜେଜରଲ ମହା-
ମାନ୍ୟ ଲିର ନର୍ଥବୁକ୍ ସାହେବ ଅଜ୍ୟକୁ ସାବ-
ଧାନ ପୂର୍ବକ ଉଚ୍ଚ ଅଛନର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ରଖି ଅଛନ୍ତି ଏଥର ଗୋଡ଼ିଏ ଉତ୍ଥାନରଙ୍ଗ
ଆସୁମାନେ ସ୍ମୃତ ପାଇଅଛୁଁ । ଉତ୍ତରଧୋବି
ନାମକ ଏକ ବନ୍ଦୁଦ୍ଵିଷତରେ ସିନି କରିବାର
ଅଭିଯୋଗ ହୋଇ ଥିଲ ଜୁକ ବିଶ୍ଵରେ
ଅସମ୍ଭବ ସାବ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେଷତାଙ୍କ
ଜଳ କୁରିବୁ ମନ୍ତରେ ସମ୍ମତ ନ ହୋଇ ତହଁ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ହାଇକୋର୍ଟକୁ ଅବେଦନ କଲେ ।
ହାଇକୋର୍ଟ ଏକଣଶ୍ରୀ ଆସୁବେଶନରେ ଆସାମୀକୁ
ସମ୍ମାଦ ନ ଦେଇ ବିମ୍ବା ତାହା ପକ୍ଷର ବିହି ନ
ଧୂଣି ମନ୍ଦମାକୁ ପୁନର୍ବିର୍ଦ୍ଦ କରି ଉଚ୍ଚ ଆସା-
ମୀକୁ ପାଇବରଷ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଅଞ୍ଚଳ
ଦେଲେ । ଏ କଥା ଇଣ୍ଡିପୁନ ଅବଜରବର
ପଦି ଜ୍ଞାନେ ଲେଖା ହେବାର ମହାମାନ୍ୟ ଗବ-
ହୁର ଜେଜରଲଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋତ୍ର ହେଲା ଓ
ଆସୁମାନ ଦୁଇଅର ତାହାଙ୍କ କହିବାନୁଥାରେ
ହାଇକୋର୍ଟ ତହଁ ଅବଦନ ଆଜ୍ଞା ପଠାଇବା
ପୁନର୍ବର ରଜ୍ଯ ମନ୍ଦମାକୁ ପୁନର୍ବିର୍ଦ୍ଦ ବିଶ୍ଵଧୀନରେ
ଆଣି ଅବହି ଓ ଏଥର ଆସାମୀକୁ ଦେଖିବା

ହେବା ପାଇଁ ତାହା ନାମରେ ବିଜ୍ଞାପନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଛାଇଲା । ସମ୍ବାଦପତ୍ରଗୁରୁ ଏପରି ଫଳ ହୋଇ ଅଛି ଅଭିନନ୍ଦ ସୁଖର କିଷ୍ଟପୁ ଅଠଇ ପୁଣି ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ସାହେବଙ୍କ ପରି ଶାହକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏଁ ବୋଲି ଆମୂଳକଙ୍କ ସୁଖର ସୀମା ରହୁ ନାହିଁ । ଆମୂଳକଙ୍କର ନିଜାନ୍ତ ଭରଷା ହୋଇଥାଏଁ ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ମହୋଦୟ ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷକାଳ ରହୁବେ ଏଥୁ ମନ୍ଦରେ ବଠୋର କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସୁହା ଆମୂଳକଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ କରିଗାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଭରଷା କରୁ ଯେ ଏ ଅଇନର ଦୂର୍ଗଣ ଶାତ୍ରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉ ଯେ ଅଳ୍ପକାଳ ମନ୍ଦରେ ଏଥର ଆମ୍ବେ-ମାନେ କଷ୍ଟର ଲବୁଁ ।

କଟକର ବାଣିଜ୍ୟ ।

ଅଛିବାଳ କଟକକୁ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାପାଇଁ
ବନ୍ଦୁତ ଲୋକ ଅସୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାନାପ୍ରକାର
ବାଣିଜ୍ୟପ୍ରବ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭବିଷ୍ୟତରୁ ।
ବିଦେଶକୁ କେଉଁ ଦ୍ଵିବ୍ୟ ଏଠାର ଯେବାଗଲେ
ଲାଭ ହେବ ଏଥର ତତ୍ତ୍ଵ ହେଉଅଛି ଏଥିଲୁ
ଏଠାରେ ଏପରି କିଛି ଉପାୟ ଅବ୍ୟୁତ ହୋଇ
କାହାଁ ବି ଯହିଁରେ ବାଣିଜ୍ୟର ବିଷ୍ଵାର ହେବ ।
ଶୁଭର ରାଶି ରହି ଉତ୍ସାହ ମନ୍ତଳବନ୍ଦାକାର
ପଦାର୍ଥର କାରବାର ଏକପ୍ରକାରରୁର ହୋଇଅଛି
ସେବରୁ କଲକଣାରୁ ଉପାନୀ ସ୍ଵାରର ନାହିଁ ଓ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ କାହିଁ । ଦିନେଶକୁ ଆସ-